

TEISIPÄEV, 9. VEEBRUAR 2010

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 09.05)

2. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

3. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (esitatud resolutsiooni ettepanekute tutvustamine) (vt protokoll)

4. Volinike kolleegiumi tutvustamine ning avaldus Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelisi suhteid käsitleva raamkokkuleppe kohta (arutelu)

President. - Sooviksin öelda soojalt tere tulemast Euroopa Komisjoni presidendile José Manuel Barrosole ja volinikukandidaatidele! Tere tulemast kõigile! Tere tulemast meie külalistele!

Meie ees on selle parlamendi koosseisu ametiaja üks olulisimaid otsuseid. Sest just meile on Euroopa kodanikud teinud ülesandeks valida parim Euroopa Komisjon. Oleme viinud lõpule kuulamised ja olen saanud 26 soovituskirja. Esimest korda ajaloos valime Euroopa Komisjoni seaduse ees võrdse seadusandjana. See paneb meile kohustuse Euroopa Komisjoniga eriti tihedalt koostööd teha. Esindame Euroopa Liidu kaht institutsiooni. Selles suhtes oleme ajutiselt sõlminud uue raamkokkuleppe ning täna on meil ees selle kinnitamine. Kell 12.00 hääletame selle kokkuleppe üle. Hääletus toimub kell 12.00. Enne seda on võib-olla lühike vaheaeg, kui arutelu varem lõpetame.

Tahame, et liitu esindaksid institutsioonid, mis on dünaamilised, ja just seepärast on kokkuleppe meile nii oluline. Samuti oleme viimaste kuudega saanud häid kogemusi. Otseläbirääkimiste tund Euroopa Komisjoni presidendiga siin täiskogul on olnud väga edukas. Tulevikus on meil sarnane kontakt volinike, Euroopa Komisjoni asepresidentidega. Meil on siis küsimuste ja vastuste tund, mis aitab meil komisjoni tööd mõista. Samuti on uues raamkokkuleppes palju uusi lahendusi. Oma töös peavad Euroopa Komisjon ja Euroopa Parlament arvestama ka Euroopa Liidus subsidiaarsuse põhimõtet esindavate liikmesriikide parlamentide seisukohtadega.

Olen kindel, et see ei saa olema vaid uue kümnendi algus, vaid uus Euroopa Liidu töötamisviis. Me kõik usume seda! Kolmkümmend aastate pärast esimesi Euroopa Parlamendi valimisi seisame järjekordse suure muutuse ees. Tegemist on uue ajastuga Euroopa Parlamendi – Euroopa institutsiooni – töös.

Arutelu alguses sooviksin paluda sõna võtta José Manuel Barrosol.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (FR) Austatud president, kallid kolleegid! Komisjon edendab liidu üldisi huve ja teeb sel eesmärgil asjakohaseid algatusi. Komisjon tagab aluslepingute ja institutsioonide aluslepingute alusel võetud meetmete rakendamise. Komisjon teostab järelevalvet liidu õiguse kohaldamise üle Euroopa Liidu Kohtu kontrolli all. Komisjon täidab eelarvet ja haldab programme. Komisjon teostab vastavalt aluslepingutes sätestatud tingimustele koordineerivaid täitev- ja juhtimisfunktsioone. See tagab liidu esindamise välissuhetes, välja arvatud ühine välis- ja julgeolekupoliitika, ning muud aluslepingutes ettenähtud juhud. See tagab liidu ühe- ja mitmeaastaste programmide koostamise, pidades silmas institutsioonidevaheliste kokkulepete saavutamist.

Kallid kolleegid! Nagu teate, on see Euroopa Liidu lepingu, Lissaboni lepingu, artikli 17 lõike 1 tekst. Lugesin selle ette, sest see näitab komisjoni olulisust Euroopa ürituse teostamisel, komisjon, kes sama artikli alusel kolleegiumina teie parlamendi ees aru annab.

Seega näeme täna, kuidas Euroopa demokraatia toimib. Täna palutakse teie parlamendil, mis koosneb Euroopa avalikkuse vahetult valitud esindajatest, teha teatavaks oma otsus uue volinike kolleegiumi osas.

16. septembril 2009 komisjoni presidendi üle peetud hääletuse täiendava osana on see hääletus oluline osa komisjoni ja seega tervikuna Euroopa ürituse demokraatlikust õigusjärgsusest.

Täna teie ees seisev meeskond on valmis eesootavaid väljakutseid täitma. See ühendab endas kogemused ja uued ideed; kajastab laiahaardelist ulatust lähenemisi ja vastuvõtlikkusi, mis Euroopast sellise imepärase ideedemaa teevad. Tegemist on meeskonnaga, mille eest usaldusega hääletada võite, meeskonnaga, mis teie toetust väärrib.

Ja seejärel? Mis järgmiseks? Kas asjad naasevad endisse paika? Ei! Keeldun uskumast – ja meie kaaskodanikud ei mõistaks seda –, et pärast aastatepikkusi institutsionaalseid arutelusid jätkame sisuliselt nagu enne. Tõepoolest, elame erakordsetel aegadel.

Väljakutsed, mida meile majandus- ja finantskriisi, kliimamuutus ja energiajulgeolek – kui vaid mõnd nimetada – esitavad, on lihtsalt liiga suured, et me oma lähenemist muutma ei peaks.

Käes on aeg olla julge. Käes on aeg näidata meie kodanikele, et hoolime, ning et Lissaboni lepingu jõustumisel on tegelik mõju meie suutlikkusele nende huve teenida. Minu arvates nõuab meie majandus- ja sotsiaalne olukord radikaalset nihet *status quo*'st ja uus leping võimaldab seda.

Meie ülesanne on kasutada uut mehhaanikat uue dünaamika tekitamiseks. Niisiis, eemaldugem pessimismi ja Euroopa Liidu pideva mahategemise intellektuaalsest glamuurist, mis Euroopa kuvandit niivõrd kahjustab! Liigutagem arutelu institutsionaalselt sisendilt poliitika mõjule!

See, mida on Euroopal eduks vaja, on tulemustele keskendatud poliitika, paremad haldusstruktuurid ja usk oma suutlikkusesse lahendada probleeme, millega silmitsi seisame. Meie ühine vääring, euro, kujutab jätkuvalt meie arengu seisukohast olulist vahendit, ning need, kelle arvates seda kahtluse alla seada võib, peavad taipama, et jääme oma kursile kindlaks. Euroopa Liidul on vajalik raamistik, et võtta kõik võimalikud tekkivad väljakutsed käsile.

Võime alustada, küsides endalt: kas Euroopa Liitu arvestatakse maailmas? Ning vastus on jaatav, ent kui küsime, kas Euroopa Liitu arvestatakse maailmas nii palju kui vaja? Vastus on: „Veel mitte”.

Euroopat arvestatakse, kui räägime tugeval ja ühisel häälel, kui Euroopa huvi määratletakse selgelt ja seda kaitstakse jõuliselt, näiteks kaubanduses ja konkurentsipoliitikas. Vähem edukas on see siis, kui toimime kitsaste riiklike huvide alusel koordineerimatult või valdkondades, kus Euroopa Liit ühiselt oma kollektiivset huvi kaitsta ja edendada ei suuda.

Seega peame kokkuvõtteks endalt küsima: kas teeme kõik võimaliku määratlemaks ja kaitsmaks Euroopa huvi – huvi, mis on enam kui oma osade summa? Ausalt öeldes peame minu arvates tegema enam. Peame seadma oma töö üldisesse pikaajalisse nägemusse sellest, kus tahame, et Euroopa Liit oleks. See tagab sidususe ja pakub suunatunde, mida osalejad terves Euroopas tunnistada ja toetada saavad.

Poliitilised suunised, mida täiskogule esitlesin, on lähtepunktiks nägemusele „Euroopa 2020”. Need on meie viimase viie aasta kogemuste vili. Ja, mitte vähem, on need ka selle täiskoguga peetud intensiivsete arutelude vili. Tänu sellele, et suuniseid tugevalt toetate, pean neid meie jaoks kasulikuks lähtekohaks.

Laiad prioriteedid on selged: edukas väljumine kriisist; juhtimine kliimameetmete ja energiatõhususe osas; uute kasvu- ja sotsiaalse ühtekuuluvuse allikate tõhustamine meie sotsiaalse turumajanduse uuendamiseks; inimeste Euroopa edendamine vabaduse ja julgeolekuga ning üleilmse Euroopa jaoks uue ajastu avamine. Usun Euroopasse, mis on avatud ja helde, Euroopasse, mis on iseäranis pühendunud milleeniumi arengueesmärkidele.

Usun Euroopasse, mis näitab teistele solidaarsust, nagu oleme näidanud hiljuti Haitil, kus oleme panustanud olulisel moel hädaabiga ning jätkame samuti olulise taastusabiga. Kuid suudame saavutada enam parema koordineeritusega Euroopa tasandil, ning teen ettepanekuid selles osas, mis uurivad uusi võimalusi, mida leping pakub. Samuti on meie välispoliitika sidususe ja tulemuslikkuse tõstmisel väga oluliseks vahendiks Euroopa Liidu välisteenistus.

Saan teile lubada, et juhul, kui praegune kolleegium pälviv teie toe, hakkame tööga kohe pihta, muutes poliitilisi suuniseid ambitsioonikaks töökavaks – töökavaks, mida teiega arutada soovin.

Meie nägemus „Euroopa 2020” on nii struktuuriline kui ka kõikehõlmav reformistrateegia ning väljumis- ja elavdamisstrateegia. Seega kanname hoolt, et kinnitame lühiajalised meetmed Euroopa taaskäivitamiseks meie pikaajalistesse eesmärkidesse, soodustades jätkusuutliku kasvu kaudu töökohti.

Järgmised viis aastat kulub meil nägemuse teostamiseks: Euroopa ressursitõhusaks muutmiseks, kaasavaks sotsiaalseks turumajanduseks – kajastades seda, mis meid eriliseks teeb, nimelt Euroopa eluviisi. See tähendab teadmiste- ja uuendustepõhist kasvu; meie tööviljakuse parandamist uurimis- ja arendustegevuse ning uuendussoorituse tõstmise kaudu; info- ja sidetehnoloogiate potentsiaali paremat ekspluateerimist ja digitaalse ühtse turu loomist; haridustulemuste tõstmist ning oskuste edendamist.

See tähendab kaasavat kõrge tööhõivega ühiskonda: inimeste mobiliseerimine kõrge tööhõive taseme kaudu, paindlikkuse ja turvalisuse kasutamine, tööturu ja sotsiaalkaitse kaasajastamine, vaesusega võitlemine kaasavama ühiskonna rajamise eesmärgil.

See tähendab rohelisemat kasvu: konkurentsivõimelise ja säästliku majanduse rajamine, kliimamuutuse käsilevõtmine, arukate võrkude ja algupärase ELi mastaabis võrkude väljaarendamise kiirendamine ning Euroopa Liidu muutmine ressursitõhusaks majanduseks.

Nende eesmärkide saavutamiseks peame tunnistama, et meie majanduste vastastikune sõltuvus nõuab paremat ja suuremat koordineeritust. Mõned liikmesriikide poliitikud, olgem ausad, ei ole majanduspoliitikas koordineerituma lähenemise poolt. Ent kui tahame ületada kriisi, tugevdada sotsiaalset mõõdet ja rajada hea aluse Euroopa tugevaks majandustulevikuks üleilmastunud maailmas, kui tahame tugevdada oma tööstusbaasi ja käivitada uusi ühiseid Euroopa projekte, mitte lihtsalt kahepoolseid, siis on ainsaks teeks edasi tugevam majanduslik koordineeritus.

Mandaadi ajal tuleb võtta käsile teisi väga olulisi väljakutseid. Oleme juba justiits- ja siseküsimuste valdkonnas kaardistanud väga ambitsioonika ja ulatusliku kava. Siia alla ei käi mitte ainult terrorismi ja kuritegevusega võitlemine; see sisaldab ka tegelemist väga olulise prioriteediga – ühtse lähenemisega sisserändele.

Mandaadi ajal keskendume samuti eelarve läbivaatamisele ja uutele finantsperspektiividele. Meie arvates peaksime keskenduma kulutuste kvaliteedile, nende Euroopa lisandväärtusele ja tulemuslikkusele, nii et finantsperspektiivid muutuvad Euroopa ambitsioonide teostamise vahendiks: meie kasvu ja töökohtade ning samuti majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärkide strateegia.

See saab tulla ainult tugevatest Euroopa institutsioonidest ja kindlast eesmärgist tõsta meie ambitsiooni panna toime muutusi. Seega on väga teretulnud, et peamine muutus lepingus on kõikide Euroopa institutsioonide tugevdamine.

Kavatsen seda kasutada panuse tugevdamiseks, mida saame kõik koos Euroopa projekti anda. Nüüd pole aeg, et meie institutsioonid eri suundadesse kisuksid. Ent muidugi on komisjonil parlamendiga alati eriline suhe, kuna komisjoni meetodist lähtuvalt oleme kaks konkreetse rolliga institutsiooni Euroopa huvi väljaselgitamiseks, selgeks väljendamiseks ja teostamiseks.

See teeb meist kaks ületamatut ühenduse institutsiooni, millel on eriline vastutus tagada, et Euroopa Liit on enam kui oma osade summa. Just selles vaimus pakkusin teile oma poliitilistes suunistes erilist suhet parlamendiga. Just selles vaimus oleme arutanud uut raamkokkulepet, mille põhimõtteid kehastab täna täiskogu ees olev resolutsioon.

See raamkokkulepe peaks viima edasi meie ühiseid jõupingutusi tõeliselt euroopalike vastuste andmisel küsimustele, millega eurooplased hetkel silmitsi seisavad. Niisiis, lisaks kokkuleppe uuendamisele Lissaboni lepingu kajastamiseks, peab see tooma välja uued viisid, kuidas koostöö argitegelikkuseks teha.

See peab aitama meil kujundada uut partnerlus- ja eesmärgikultuuri kasutamaks ühist võimendavat mõju Euroopa projekti tegeliku edasimineku pakkumiseks. Samuti tähendavad mitmed neist küsimustest koostööd nõukoguga. Seega tervitaksin väga laiemat kokkulepet, mis ühendab institutsioonide koostöö põhimõtete kogumiku osas kaasseadusandjad ning koos nendega komisjoni.

Ütlesin, et meil on tarvis olla julge. Ütlesin, et me ei saa jätkata, justkui asjad oleksid nagu tavaliselt. Olen visandanud palju uuendusi ja meie prioriteete sotsiaalse olukorra käsilevõtmiseks. Olen veendunud, et need tugevdavad meie institutsioone ja aitavad meil oma eesmärgi saavutada, austades täielikult meie väärtusi. Sest ärme kunagi unusta, et meie liit rajaneb väärtustel: austus inimväärikuse vastu, vabadus, demokraatia, võrdsus, õigusriik ja austus inimõiguste vastu.

Täna avaneb meie Euroopa seikluse uus peatükk. Tehkem koostööd, et seda saadaks tõeline edu – kõikide meie kodanike nimel!

(Aplaus)

President. - See oli volinike kolleegiumi tutvustus ning avaldus Euroopa Parlamendi ja komisjoni suhteid käsitleva raamkokkuleppe kohta. Tutvustuse tegi José Manuel Barroso. Arutame mõlemat asja. Hääletus raamkokkuleppe üle toimub täpselt kell 12.00, seejärel on vaheaeg kella 13.00ni, misjärel jätkame hääletusega volinike kolleegiumi üle – see on tänane tööplaan.

Sooviksin tervitada Euroopa Ülemkogu esindajaid, vahetuvat eesistujariiki ning Hispaania valitsust. Ütleme tere tulemast kõigile, kes täna meie juures on ning meie vestlust kuulavad. Tere tulemast!

Joseph Daul, fraktsiooni PPE nimel. – (FR) Austatud president, Diego López Garrido, komisjoni president, kallid kolleegid! Täna teeme teatavaks oma otsuse uue Euroopa Komisjoni ametissenimetamise, olulise akti osas, mis kinnitab praeguse parlamendi eesõigusi ning mis määrab viisi, kuidas liit mitu aastat toimib.

Ent enne, kui teeme dokumentaalselt tõestavaks usalduse, mis mu fraktsioonil ja mul Barroso II komisjoni vastu on, soovin avaldada arvamust konteksti osas, milles sellel töötada tuleb. Sellega seoses pean ütlema, et Euroopa inimesed ei ole veel veendunud, et Lissaboni leping nõuetekohaselt toimib. Ootame sellelt lepingult palju ja peame andma endast kõik tagamaks, et Euroopa seikluses on tegemist uue positiivse faasiga.

Õigusaktid aga pole kõik. Neid rakendavad naised ja mehed peavad meie ambitsioonide väärilised olema. Need peavad tagama, et Euroopa positsioon maailmas on selle sõnumi, rikkuse ja õnnestumistega võrdne. Tõsiasi on, et Euroopa masin vajab ikka veel ilmselgelt reguleerimist.

Nõnda oleme nüüd rikkamad kõrge esindaja võrra, kes on ka Euroopa Komisjoni asepresident ning annab sellisena täiskogu ees aru. See peategelane peab olema Euroopa hääleks maailmas. Tema olek ja ambitsioon peavad kehtastama liidu omi, mis on maailma suurim majandus SKT, maailma suurim turg, suurim rahvusvahelise abi panustaja.

On tõsiasi, et Haitist Iraanini, Afganistanist Jeemenini, Kuubast üleatlandiliste suheteni, mida kalliks peame, ei ole Euroopa hääli seni meie lootusi täitnud. Meie fraktsioon kutsub üles drastilistele meetmetele tagamaks, et oma lähenemist muudame ja seekord õiges taktis peale hakkame. Seda silmas pidades, José Manuel Barroso, loodame teie isiklikule pühendumusele ja juhtimisele!

Loodame samuti, et uus Euroopa Ülemkogu eesistuja kehtastab rahvusvahelisel areenil liitu, algatab ja juhatab riigipeade või valitsusjuhtide kohtumisi ning tegutseb võrdluspunktina. Peame talle enda tõestamiseks aega andma, kuid märgin juba rahuloluga, et ta on teinud oma esimesed sammud õiges suunas.

Ministrite nõukogult ei oota ma midagi vähemat kui tihedat koostööd võrdsetel alustel – ja ma mõtlen tõesti võrdsetel alustel – praeguse täiskoguga. Ent SWIFTi näide näitab meile veel tegemata edusammude ulatust.

Viimasena, komisjonilt – ning tean, et president Barroso jagab seda seisukohta – ootan eeskujulikku töösuhet ja usaldussuhet. Lisaks, raamkokkulepe, mille üle täna lõuna ajal hääletame, kajastab meie kahe institutsiooni ühist tahet.

Kallid kolleegid! Oleme jõudnud harjutuse lõppu, kus uurisime hoolikalt komisjoni liikmeid, ning soovin tunnustada kaasaegse demokraatia harjutust, mida tänini ükski teine parlament Euroopas ei teosta.

Sellele vaatamata on meil veel palju ära teha enne, kui oleme oma ülesande kõrgusel: suutlikud hinnata poliitikuid poliitilisest vaatenurgast. Peame parandama oma menetlusi veelgi ning muutma need asjakohasemaks ja Euroopa poliitika sisus fokuseeritumaks.

Kallid kolleegid! Olen teadlik, et uue lepingu rakendamise praeguses algfaasis ei saa kõike kohe teha. Ent peame oleme ambitsioonikad. See on vaim, milles läheneme arutelule, mille tulemuseks peab olema uue komisjoni ametisse nimetamine: komisjon, mis José Manuel Barroso ja kogenud volinike juhtimisel on kohaselt varustatud eurooplaste probleemide käsile võtmiseks; komisjon, millega jagame nii peamisi poliitilisi eesmärgi kui lahendamisele kuuluvate probleemide prognoose või nende probleemide osas rakendatud lahendusi; komisjon, mis kajastab 2009. aasta Euroopa valimiste tulemusi ja milles minu poliitiline pere, Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon, on mõjukaim. Viimasena komisjon, mille peaprioriteet on vastata kriisist tabatud eurooplaste ootustele, kes samuti kannatavad tihti pessimismi käes ning tunnevad muret oma juhtide suutlikkuse üle maailmas Euroopa mudelit kaitsta ja propageerida.

Just seepärast hääletab fraktsioon PPE komisjoni ametisse nimetamise poolt.

(Aplaus)

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Austatud juhataja, José Manuel Barroso, kallid kolleegid! Kuulmiste jooksul jättis komisjon mulle trapistide ordu abt José Manueli ja 26 noviitsi mulje. See on ordu, kes on andnud vaikumisvande. Näis, justkui abt olnuks öelnud noviitsidele: „Parem mitte midagi kui midagi valesti öelda”. See oli mõnede uute inimeste puhul kuulamistel kahjulik. Üllatav oli näha, kuidas Neelie Kroes, kes on muidu nii sõnaosav, kulunud fraase pritsis. Teised, nagu Joaquín Almunia, Michel Barnier, uus volinik Maroš ja isegi Kristalina Georgieva, vaikumisvannet ei andnud ning, kui antud vaikumisvanne maha võetud oli, näitasid, et olles parlamendiga dialoogi alustamiseks piisavalt julge, võib saavutada kõrgema profiili kui endaga manipuleerida lubades.

(Aplaus)

Samas tegid Joaquín Almunia ja Michel Barnier nähtavaks rollid, mida nad tulevases komisjoni etendada kavatsevad. Oli huvitav jälgida portfelli jaotust üksikute komisjoni liikmete vahel, sealhulgas kuulamiste ajal. On nii palju vastuolulisi ülesandeid, nii palju struktuure, mis teevad pädevusvastuolud peaaegu vältimatuks ja mis nõuavad vahekohtunikku, et lõpuks otsustada, mis suunas minna – see oli huvitav.

Ühest küljest öeldakse volinikele: „Siin räägin mina”, ja teisest, „pädevusvastuolude korral otsustan lõppkokkuvõttes mina”. Kindlasti ei taha ma Rooma keisrile karuteenet osutada, kuid, José Manuel Barroso, näib väga, et soovite jaga-ja-valitse-põhimõtte alusel tegutseda. See aga on vale lähenemine. Teil on tarvis mõista, et kõik, kes kolleegiumi presidendiaalseks süsteemiks muuta tahavad, võtavad ette tohutu ülesande ning peavad lõpuks olema valmis kuulma, et vastutus lasub neil ja et nemad peavad puuduste eest vastutust kandma.

Komisjon on tugev kollegiaalse organina tegutsedes. See on tugev, kui ei näe ennast tehnokraatliku haldusjuhina, vaid mõistab, et meie ees seisvad väljakutsed nõuavad riikidevahelisi Euroopa reageeringuid. Teie sõnavõtu alguses tõstatatud küsimus – kas Euroopa Liit maailmas loeb? – on tõepoolest päevakorral. Küsimusele ei tule vastust, kui kõik oma vajadustele kohandate, vaid siis, kui korraldate oma komisjoni vastutusalad nii tõhusalt, et koostöös meie, Euroopa Parlamendiga, suudab komisjon vastuseid pakkuda.

Mandrite vastu vaatav majandus- ja finantskriis, keskkonnakriis ning sotsiaalkriis nõuavad riikidevahelisi Euroopa vastuseid. Need ei nõua taas liikmesriigi tasandile viimist. Just seepärast on meil tarvis tugevat komisjoni, kes suudab leida tugeva parlamendiamuse toetust. Ent seda ei tohi kohandada José Manuel Durão Barrosole. Selle asemel peab hoopis kajastama kõikide volinike panustatavate võimete laia ulatust.

(Aplaus)

Vastust küsimusele, kas Euroopa Liitu maailmas arvestatakse, oli näha Kopenhaagenis. Kui muutume keskkonna õigusaktide osas killustatuks ja kui Euroopa taotleb ambitsioonika liidupõhise lähenemise rakendamise asemel taas liikmesriigi tasandile viimist, siis näeme ka teistes valdkondades seda, mida Kopenhaagenis nägime, nimelt, et otsuseid teevad Barack Obama ja Hu Jintao, kaasamata Euroopat. Kõik, kes ei soovi maailma vajumist uut liiki bipolaarsusse, vajavad tugevat Euroopat ja ambitsioonikat Euroopat. Seetõttu on meil tarvis ka tõhusat komisjoni, mis rolli enda kanda võtab.

José Manuel Barroso! Institutsioonidevahelise kokkuleppe arutelul tegite kaks mööndust, mis minu arvates üliolulised on. Mõju hindamine ja sotsiaalse mõju hindamine iseäranis on meie sotsiaaldemokraatide ning sotsialistide ja demokraatidena oluline element. Komisjonil on tarvis mõista, ja see tähendab komisjoni kõiki üksikuid liikmeid, et sellel, mis sundis suurt osa Euroopa elanikkonda Euroopa ideest ära pöörduma, oli midagi pistmist asjaoluga, et Euroopa inimestel oli tunne, et komisjon on huvitatud ainult turust ja mitte, näiteks, oma kodanike sotsiaalsest kaitsest. Üha rohkematel inimestel on tunne, et komisjoni tegevuse määrab pigem külm tehnokraatia kui sotsiaalne heaolu. Kui see suundumus muudab nüüd suunda sotsiaalse mõju hindamise tõttu, milles ühel meelel oleme, siis oleme teinud suuri edusamme.

Muuseas käib see institutsioonide kokkuleppe meetmete kohta, millega nõus oleme, nimelt, et Euroopa Parlamendi edaspidised õigusloomega seotud resolutsioonid muudetakse aasta jooksul komisjoni algatusteks. See on meie kahe institutsiooni koostöös tohutu samm edasi. Trapistide abt, kes koos Herman Riigitu, Euroopa Ülemkogu eesistujaga, maailmas Euroopat esindab – Joseph Daul, see ei kõlba. See, mida on vaja, on tulemuslik Euroopa institutsioonide koostöö.

Ent José Manuel Barrosot ei saa kõiges süüdistada. Euroopas on ka on 27 valitsuse juhti, kelle arvates komisjon on nende valitsuskabinetide käepikendus. Vastus, mida vajame, on Euroopa Parlamendi ja komisjoni tihe koostöö, kus tuntakse kohustust töötada Euroopas sotsiaalse ja keskkonnavalase edasimineku nimel. Just see on see, mis paneb Euroopa Liitu maailmas arvestama. Kui selle koos käsile võtame, siis pärast teie vastust, José Manuel Barroso, arutab Sotsiaaldemokraatide ja Demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis vaheajal,

mida me lõppude lõpuks teha otsustame. Pärast arutelu meie fraktsioonis ja pärast teie vastust esitame teisel voorul otsuse.

(Aplaus)

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Mul on hea meel oma fraktsiooni nimel siin täna olla ning lõpuks Barroso II komisjoni meie ees näha. Minu arvates on see väga hea, sest teeme lõpu sellele, mis oli Euroopa Liidu jaoks halb periood. Tegelikult volitustega varustatud komisjoni puudumine kuus kuud on asi, mida tulevikus kordama ei peaks, eriti praegusel majandus- ja finantskriisi perioodil, kui on olulisi küsimusi, nagu kliimamuutus, Kopenhaagen jne.

Igatahes usaldage mu kogemusi, kui ütlen, et tulevikus ei tohi olla enam perioode, kui komisjon tegelikku haldamist ei paku, eriti selle tõttu, et need kestavad tervelt kuus kuud. Loodan, et komisjon asub oma tööd tegema võimalikult kiiresti, nii pea, kui hääletanud oleme.

Enda poolt, José Manuel Barroso, ootame teilt kolme asja. Esiteks, et uus komisjon oleks Euroopa Liitu edasiviivaks jõuks – meie arvates pole see viimasel viiel aastal nii olnud. Seekord soovime komisjoni, kes jätab viimased viis aastat seljataha ja muutub tegelikult Euroopa Liidu sootuks intensiivsema integreerumise edasiviivaks jõuks. Tõepoolest, kõik, mis viimastel nädalatel ja kuudel juhtunud on, näitab, et see, mis Euroopa positsiooni praeguses multipolaarses maailmas problemaatiliseks teeb, on see, et puudub ühine perspektiiv ja piisav Euroopa integratsioon – pean silmas Kopenhaagenit ja koordineerituse puudulikkust Haitil. Seetõttu nõuame komisjoni, kes erinevalt viimastel aastatel nähtust ei otsiks pidevalt nõukoguga kohest kompromissi enne, kui tuleb ja seda meile tutvustab ja meid seda alla neelama panna üritab.

Me ootame, et komisjon tutvustab nõukogule ambitsioonikaid projekte – isegi kui teame ette, et see 100% toetust ei saa – ning seejärel pöördub nõukogu veenmiseks Euroopa Parlamendi, oma mõjuka liitlase poole.

(Aplaus)

Teine asi, mida komisjonilt ootame – ning kordan, mida Martin Schulz juba öelnud on, ent mis minu arvates on oluline –, et see töötab kolleegiumina. Komisjoni presidendiga, kes on tugev, on kõik väga hästi, ent kolleegium, komisjon, mis on tugev ja näitab oma ühtekuuluvust, on olulisem ja veelgi tähtsam. Seetõttu ootame tõesti seda liiki komisjoni, sest esimest korda – ja olete seda tunnistanud, José Manuel Barroso – on tegemist siin täiskogul kohalviibivast kolmest peamisest poliitilisest perest koosneva komisjoniga. Mul on hea meel, et vägagi oluliste portfelli eest vastutab kaheksa liberaalset volinikku. Komisjon peab nüüd sisemiselt toimima kolme liikumise ja kolme erakonna koalitsioonina ning üritama saavutada kompromisse, mida toetab terve komisjon ja terve kolleegium.

Viimasena on meie arvates ilmselgelt komisjoni kolmas prioriteet majanduskriisiga võitlemine ning minu arvates on pakilisim ülesanne esitada parlamendile ja nõukogule võimalikult kiiresti tõsiseltvõetav strateegia „Euroopa 2020”. See on olulisim ülesanne. Olge selles punktis ambitsioonikas, José Manuel Barroso! Ärge kuulake liiga palju liikmesriike! Kuulake hoopis eesistujariiki Hispaaniat, millel on selle teema kohta häid ideid! Tulge ambitsioonikate projektidega relvastatuna! Ärge arvake, et riiklike majandusstrateegiatega nõrk koordineeritus on piisav! Homses maailmas ja multipolaarses maailmas on meil vaja sellest palju enam. Meil on tarvis Euroopa Liidu sotsiaalmajanduslikku haldamist. Ei piisa rahandussambast, nagu euroala. Euroalal ja Euroopa Liidus on tarvis ka majandus- ja sotsiaalsammast. See on strateegia, mida teilt ootame, sest see on ülioluline tuleviku Euroopale ja meie kaaskodanike tulevikule.

(Aplaus)

Daniel Cohn-Bendit, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Pean tunnistama, et see on uskumatu. Meie ees on silmakirjeline koalitsioon. Kohe-kohe on valentinipäev ja José Manuel Barrosole öeldakse: „Ma armastan sind, kuid ei armasta sind. Ma ei usu sind, kuid hääletan su poolt niikuinii”. Seega see on tõesti ...

Jah, Martin Schulz, teete võimsa avalduse, kui ütlete, „Me mõtleme selle üle”, kui kõik teavad, et komisjoni poolt hääletate. See on võimas poliitiline strateegia, tõepoolest!

(Aplaus)

Soovin midagi öelda ... Ma ei tea, miks te nii erutute, Martin Schulz! Te pole veel parlamendi president! Rahunege, mu sõber, rahunege!

Enda poolt – ja Martin Schulzil tuleks sõnavõtu aega 30 sekundi võrra kärpida – sooviksin öelda omavahel mõnda väga lihtsat asja. Meil on suuri fraktsioone, kes toetavad Barroso komisjoni. Nad ei suuda koostada koos resolutsiooni, mis selgitaks, miks nad komisjoni toetavad.

Ei suuda! Miks? Sest nad ei ole komisjoni poolt – vähemalt Guy Verhofstadt ei jäta kahtlust, kui ütleb, „Olen liberaalide poolt”, ning teine on PPE poolt ja kolmas on sotsialistide poolt ...

(Mikrofoni ütle mata märkus Guy Verhofstadtilt: „Ja teie olete roheliste poolt”)

Mina? Ei, ma ei ole. Kuid, jah ... nagu teate, Guy Verhofstadt, meie fraktsioon oli ainuke, mis oli kriitiline, isegi kui komisjonis olid roheliste esindaja. Niiviisi poliitikat ei tehta! Meil on tarvis teada, kas komisjonil on nägemus, ambitsioon ja sihikindlus.

Õeldu on tõsi. Enamik volinikukandidaatidest – ma ei ütle kõik – olid sihikindluse, nägemuse või ambitsioonita. Ent komisjoni tervikuna arvestades on miinuste summa pluss. See on Barroso komisjoni uus matemaatiline valem.

Ei, nii see ei toimi! Seetõttu, José Manuel Barroso, meeldis mulle, kui meile lepingu teksti meile ette lugesite: algatused, mis algatused? Mis algatusega komisjon Kreeka kriisi lahendamiseks välja tuli? Solidaarsus – kus see on? Kus see Hispaanias on? Mina ei ole seda näinud ega kuulnud.

Lubage mul teile nõu anda. Üks Kreeka probleemidest on kaitseelarve. 4,3% Kreeka SKTst läheb kaitsele. Milles probleem on? Probleem on Küproses; suhtes Türgiga. Kus on komisjoni algatus Küprose küsimuse lahendamisel, nii et Kreeka SKT vabaneks lõpuks tobedast ja idiootlikust konfliktist, mida me eurooplastena lahendama peaksime? Komisjoni algatus – seda ei ole olemas!

Sama moment on toodud välja Haiti suhtes. Catherine Ashton, tean, et te pole tuletõrjuja, amm ega keegi taoline. Ent ikkagi soovin, et tuleksite välja ideedega; soovin, et kaitseksite midagi. Alati ütlete meile: „See on oluline, peame koordineerima, hakkan koordineerima ...”. Me ei tea, miks see oluline on, me ei tunne selle hierarhiat, mis oluline on, küll aga tean, et teie peate kõike oluliseks. Niiviisi ei liigu me edasi.

Seetõttu on meil minu arvates probleem. Meil on siin fundamentaalne probleem ja see on, et meie parlamendina peame lõpuks näitama oma *pidevat sidet* komisjoniga. Ja muidugi teeme koostööd komisjoniga, muidugi teeme koostööd volinikega, muidugi – ma tean – tuleb enamus kokku.

Mida aga sooviksin lõpuks, on aga, et lõpetaksime kõik need kulunud kommentaarid, kõik need tähendusega avaldused. Tahame poliitilist Euroopat! Iga kord, kui tekib võimalus poliitilise Euroopa jaoks, rikume selle. Kui Euroopa Kopenhaagenis edusamme tegema pidanuks, rikkusime selle ära.

Mulle meeldiks, kui mingil hetkel, José Manuel Barroso ja volinikud – endised ja tulevased – ütleksid meile, miks nad selle ära rikkusid, miks Euroopa ei olnud poliitiline ega üleilmne osaleja. Günter Verheugen lahkub komisjonist. Ta oli komisjonis tähtsuselt teisel kohal ja räägib Saksamaale ja kõigile, kes kuulama nõustuvad, et Euroopa polnud üleilmne tegija, et Euroopa ei etendanud oma rolli. Ta ei ütle, miks ta oma rolli ei etendanud.

Alati on tegemist kellegi teisega ning mulle meeldiks, kui lõpuks siin komisjonis, siin arutelul ei kuuleks me enam neid tähenduseta kommentaare, millega Martin Schulz, Guy Verhofstadt ja Joseph Daul välja tulevad: „Parim oleks komisjon tagasi lükata, nii et saaksime lõpuks rinda pista sellega, mis maailmas tegelikult toimub”.

See, mis tegelikult maailmas toimub, on see, et Euroopa ei tule toime majanduskriisi, keskkonnakriisi ja finantskriisiga. Neid on küllalt! Küllalt on neid, kes ei suuda taluda, et nende rahustavad sõnad neid petaks – nad on meid juba haneks tõmmanud, nad ütlevad meile: „Oleme vastu, oleme vastu” ja lõpuks hoiduvad hääletamast. „Oleme vastu, oleme vastu, ent hääletame poolt”. See parlament väärrib enamat. Ärgakem, sest Euroopal on seda vaja!

(Aplaus)

Jan Zahradil, fraktsiooni ECR nimel. – (CS) Kallid kolleegid, president Barroso! Minu fraktsioon ECR, toetas teid koos liberaalide ning rahvaparteiga ilma selleta te siin ei istuks. Toetasime teid, kui teised ei toetanud ning toetasime teid teie ammuse reformija maine pärast. Meil oleks rõõm, kui lõpuks nende valimiste ajal selle maine vääriline oleksite.

Mäletan, kui tulite 2005. aastal välja huvitava ideega lihtsustada Euroopa õigusakte ja läbi tungida nüüd läbitungimatust ühenduse õiguse järelkasvust. Sooviksin, et selle idee juurde naaseksite, kuna see oli hea.

Elame Lissaboni lepingu ajal. Elame ajal, kui uute õigusaktide vastuvõtmine on veelgi kergem, ning sooviksin seetõttu paluda teil mitte lubada Euroopa majanduse lõmastamist õigustamata ja põhjendamata määruse jätketega, mitte lubada moekate ja poliitiliselt korrektsete teemade võitu, millest võiks saada ettekääne täiendavaks tsentraliseerimiseks, täiendavaks määruseks ja Euroopa Liidu täiendavaks bürokraatiseerimiseks.

Kui seda teed mööda lähete, võite meie peale loota. Kui reformi teed lähete, kui osutute tõeliseks reformijaks, siis võite meie toetusele ja koostööle kindlad olla. Kui aga jääte vanade tavade juurde ja tallate siledaid ja kulunud radu, siis jätame endale õiguse teiega mitte nõustuda ja isegi teile vastu olla. Sooviksin loota, austatud president, et esimene variant on tõenäolisem kui teine ning et saame teha koostööd palju ulatuslikumalt ning seista barrikaadide samal poole, mitte vastaspooltel. Soovin teile selles edu!

Lothar Bisky, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Austatud juhataja, José Manuel Barroso! 2009. aasta septembris pidin teile ütleva, et teie poliitilised suunised jätkavad nurjunud komisjoni poliitikat. Teie uusliberaalsetest suunistest ei ilmne strateegia suurema sotsiaalse õigluse jaoks ega paku Euroopale paremat kaitset kriiside eest. Need ei paku mingit alust tööks võitlemaks Euroopas edukalt vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega. Nüüd tutvustate meile volinike kolleegiumi, mis teie kavaga kõige paremini sobib. Selle eest te minu fraktsioonilt aplausi oodata ei saa.

Juba selle parlamendi koosseisu ametiaja jooksul on parlament näidanud, et võtab demokraatlikku juhtimist ja kaasarääkimist tõsiselt ning tervitan seda väga. Räägin parlamendi ja komisjoni raamlepingust ning ühe volinikukandidaadi tagasilükkamisest ja loodan, et homme on parlament uuesti SWIFT-lepinguga tegeledes kohusetundlik.

Läbipaistvus ja ausus on institutsioonide lepetes eluliselt olulised – ainult siis, kui meil need on, võime hakata poliitikast rääkima. Asi on Euroopa inimestes ja ülejäänud maailmas, asi on heades töökohtades ning rohkematel õigustel heale haridusele ja õiglasele tasule, asi on õiguses rahulikule arengule ning tervele keskkonnale. Seetõttu, José Manuel Barroso, minu fraktsioon ei toeta teie suuniseid ega teie personalitettepanekut. Valmistuge meie karmiks, ent õiglaseks seisukohtade vahetuseks teie ja teie kolleegiumiga!

Nigel Farage, *fraktsiooni EFD nimel*. – Austatud juhataja! See, mis meie ees siin on, on Euroopa uus valitsus, valitsus, millel tänu Lissaboni lepingule on nüüd tohutud volitused, mitte ainult välisminister ja saatkonnad, mitte ainult suutlikkus lepinguid allkirjastada, vaid suutlikkus nüüd erakorralisi volitusi kasutada tervete riikide enda kätte haaramiseks, ja ometi, mida me Euroopa Parlamendi suurte fraktsioonide juhtidelt täna hommikul kuulnud oleme, on nõudmine, et võtaksite veelgi volitusi ja teeksite seda veelgi kiiremini.

Ehk maksab meil endile meenutada, et see leping, mis need volitused komisjonile annab, on Euroopa Liidus täiesti demokraatliku õigusjärgsusega. Eirasite referendumeid, eitasite referendumeid ja terroriseerisite vaesed iirlased teist korda hääletama.

Mulle torkab silma, et komisjoni ühisnimetaja on lihtsalt nende arv, kes olid kommunistid või kommunismile väga lähedal. José Manuel Barroso ise oli maoist. Siim Kallas, kaugel sellest, et oli üliõpilasaktivist, oli isegi ülemnõukogude liige – meil on siin tiipasemel kommuniste. Catherine Ashton juhtis CNDd ja keeldub ikka veel meile ütlemast, kas ta Suurbritannia Kommunistlikult Parteilt raha võttis.

Ma võiksin veel jätkata, kuid siis oleksime tükk aega siin. Kuid meil on praeguses komisjonis vähemalt 10 kommunisti ja peab tunduma, et on tegemist naasmisega heade vanade päevade aega. Kommunistide seas peab olema teatav nostalgia. Kui 60 aastat tagasi langes läbi Euroopa raudne kardin, siis täna on meil Euroopa Komisjoni raudne rusikas. Oleme seda näinud artiklist 121 ja sellest, et Kreekat sisuliselt protektoraadiks muudetakse.

Vaene euro, mis on Kreekas majandusvnglas lõksus! Vaene Kreeka, mis on lõksus tänapäeva *Völkerkerker*'is, mille puhul ei näi väljapääsu olevat! See, mida Kreekal tarvis on, José Manuel Barroso, on devalveerimine, mitte sadomonetarism. Jumal teab, mis see neile teeb.

1968. aastal oli meil Brežnevi piiratud suveräänsuse doktriin. Täna on meil ühised väärtused. Meil on üha tihedam Euroopa Liit ja ühendatud suveräänsus, ning see on see, mis teie olete kasutanud, kuid muidugi ei jää ohvriks ainult Kreeka, sest sama juhtub Hispaania, Portugali ja Iirimaa. Artikkel 121 võetakse appi nende kõigi puhul.

José Manuel Barroso, ütlesite ennist, et jääte oma kursi juurde, mis tähendab, et miljonid inimesed Euroopas peavad kogema valu, samas kui üritate koos hoida seda katastroofilist projekti, mis on euro. See laguneb koost! Selles ei saa kahtlust olla! See on sama kindel, kui Suurbritannia puhul vahetuskursi mehhanismi ajal

1992. aastal. Võite naerda, võite naeratada. See ei toimi. See laguneb koost ning, mis puutub Euroopa rahvaid, siis mida varem, seda parem!

Meil on sellele demokraatlikku lahendust vaja. Kui jätkate oma äärmusliku euroriikluse surumist, viib see vägivallani. Peame hääletama selle komisjoni vastu! Peame korraldama Euroopa tulevikule igas liikmesriigis vabad ja ausad referendumid!

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Euroopa Komisjon on Euroopa Liidu määratav otsuseid tegev organ. Volinike osas peaksid olema nõudmised järgmised: õige inimene tema karjäärast ja valmidusest lähtuvalt õiges kohas. Viis, kuidas volinikke üles seatakse ja valitakse, tagab aga, et positiivne tulemus saavutatakse ainult juhuslikult. Valitsused ei soovita inimesi konkreetseks ülesandeks vaid ametikohaks. Kõik, kelle nad üles seavad – kui ta kandidatuuri tagasi ei võta –, saavad ELi volinikuks. Komisjoni president üritab leida kõnealusele inimesele ülesannet ning nõnda pööratakse järjekord ümber. See tähendab, et üritan leida kuube, mis nõõbiga sobiks. Veel midagi, mis väärrib mainimist: spetsialiseeritud komisjonide kuulamistele ei järgne hääletus, vaid selle asemel kirjutab väike ring inimesi kuulamise kohta kirju. Alati räägite demokraatiast, ent kardate ikka veel otsevalimisi. Olgu tegemist ELi põhiseaduse, referendumide või võimalikku kandidaati puudutava komisjoni koosolekuga. Kuulamiste jooksul ütlesid volinikukandidaadid vaevalt midagi konkreetset. Nad ei tahtnud kohustust võtta, vastutust võtta. Siiski sai sellegipoolest selgeks, et nad eelmisest komisjonist ei erine, vaid tahavad tsentraliseeritud Euroopat; nad pole õppinud finantskriisi õppetundidest, vaid jätkavad liberaalse majanduspoliitika järgimist. Palju on neid meist, kes selle komisjoni poolt ei hääleta, ning see ei tee meist Euroopa vastaseid. Lihtsalt teeme, mida meie valijad – mitu miljonit Euroopa kodanikku – meilt ootavad.

József Szájer (PPE). – (HU) Austatud juhataja! José Manuel Barroso! Olulises arvus Euroopa keeltes väljendatakse ideed, et midagi toimib – on võimeline toimima – ja et midagi töötab, väga sarnaselt. Meil on nüüd Euroopa Liidus aeg, kui saame öelda „Tagasi tööle, Euroopa!”; mingem tagasi, töötagem, toimigem. selle aluse tagab uus Euroopa Liidu toimimise leping, Lissaboni leping, hiljuti valitud parlament ja praegu moodustatav uus komisjon.

Meil on aeg jätta seljataha institutsionaalsete vaidluste ja institutsionaalsete eeskirjade kehtestamise päevad ning tõeliselt oma tähelepanu pöörata ja keskendada Euroopa kodanike muredele ja küsimustele. See on fundamentaalse tähtsusega, sest meil on tarvis võita tagasi nende inimeste toetus, kelle vahepeal kaotanud oleme. Kallid kolleegid! Auväärt parlamendiliikmed! Selles suhtes on meil kõigil tööd teha. Viimase paari nädala ja kuu sündmused ei ole alati auväärt olnud. Näiteks ei võimaldanud praegune parlament õiglast võimalust kuulamiseks ühele volinikukandidaadile. Seetõttu, mõistkem kohut komisjoni üle, mõistkem kohut nõukogu üle, tehkem temaga koostööd, kuid heitkem mõnikord pilt ka endale! Institutsioonide tihe koostöö on vajalik tulemuste saavutamiseks.

Auväärt komisjoni president! Kallid kolleegid! Sooviksin oma fraktsiooni nimelt samuti teile palju edu soovida, sest kui teile edu soovime, ei soovi me seda mitmele üksikisikule, vaid Euroopa kodanikele. Olgu Euroopa kodanike silmis tõeliseks eeskujuks töökohtade loomisest, õitsengust, arengust, aktiivsest kohalolust maailmas, võrdõiguslikkusest ja nüüd, oma uuest põhiseadusest, Lissaboni lepingust lähtuvalt, kasvagu Euroopa üles ja asugu oma kohale!

Kallid kolleegid! Kui mu arvuti ei tööta, vajutan selle taaskäivitamise nuppu. Nüüd on meil arvutis uus tarkvara, tuntud Lissaboni lepinguga. Kallid kolleegid! Vajutagem taaskäivitamise nuppu.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Austatud juhataja! José Manuel Barroso! Teie komisjonil kindlasti nii tugevaid kui nõrku momente. Sooviksin keskenduda tugevatele momentidele.

Meil on välispoliitikameeskonda, millesarnast mujalt leid oleks raske, nii välis- kui arenduspoliitika osas. József Szájer, te ei saa eitada, et meil on nüüd parem meeskond kui esimese, Bulgaariast pärit kandidaadi algupärase kuulamise ajal. Arvan samuti kindlalt, et Catherine Ashton koordineerib oma meeskonda hästi.

Üha jälle ja jälle tõstatatakse ühtainsat telefoninumbrit, mida väidetavalt nõudis Henry Kissinger. Võib-olla meil ei ole seda ühtainsat telefoninumbrit, kuid kui Ameerika Ühendriikidega võrrelda – kliimakaitsega seoses, näiteks, kellele helistama peaksime? President Obamale või senatile, kes seni lahendust leidmast on keeldunud? Desarmeerimise küsimuse osas, kas peaksime võtma ühendust President Obamaga, kes on desarmeerimise poolt, või senatiga, kes pole lahendustega välja tulnud? Ärme end alati tegelikkusest halvemana paista lase! Meil on nüüd võimaluse hea mulje jätta.

(Aplaus)

Mis majanduspoliitikasse puutub, on meil tugev meeskond. Loodan ja arvan, et need meie kolleegidest komisjonis, kes niivõrd tugevalt kuulamistel ei esinenud, ilmutavad seda tugevust aja möödudes. Mis puutub sotsiaalpoliitikasse, on meil volinik, kes võtab asju tõsiselt, ning komisjoni president, kes on meile lubanud, et teeb prioriteetseks sotsiaalküsimused ja –poliitika. Loodame selle peale. Me mitte ainult ei looda selle peale, vaid nõuame tegelikult, et see toimuks.

Koos leidsime lahendused raamkokkuleppe reale valdkondadele. Mõnikord olime eri meelt, kuid tegime hästi koostööd. Tegemist on väga hea kokkuleppe, kui teda tõsiselt võtame – teie komisjonis ja meie Euroopa Parlamendis. Kui suudame panna nõukogu kokkuleppes sisalduvaid läbipaistvuspõhimõtteid tõsiselt võtma, siis suudame tegelikult midagi suurepärast saavutada.

Lissaboni lepingu ja raamkokkuleppe tulemusena, seadusandliku protsessi algusest lõpuni välja, on läbipaistvuse tase, mida paljudes liikmesriikide parlamentides ehk pole. Seetõttu kutsun komisjoni ja nõukogu seda tõsiselt võtma.

SWIFTi puhul ei ole ei komisjon ega ka nõukogu läbipaistvust tõsiselt võtnud. Nüüd on meil nõukogu eest vastutav komisjoniliige. Tegemist on tavaga, mida me praeguses parlamendis enam ei tolereeri. Segaduse põhjus ei ole see, et parlament tõenäoliselt kangekaelne on. Pigem on põhjus selles, et isegi ülemineku ajal, kui oli juba selge, et parlamendil veel midagi öelda on, nõukogu ja komisjon – iseäranis nõukogu – ei mõistnud, et nad parlamenti kaasama peavad. See on kokkuvõtte. Ses suhtes, José Manuel Barroso, arvestades õigusloomega seotud resolutsioonid resolutsioonide ja komisjonipoolset kohustust vastata – kas oma õigusaktide projektidega või selge seletusega, miks ta meetmeid ei rakenda, oleme teinud olulisi edusamme. Ärme teeskle, et parlamendi algatusõigus on liikmesriikide parlamentides alati sama oluline olnud. Neid domineerivad sisuliselt valitsused ja see, mida valitsus välja pakub, rakendatakse tihti parlamentides. Siin nii ei ole. Komisjoni ettepanekud pole meie jaoks veel õigusaktid. Me töötame nendega, nii et ka meie oma ideed sisse lülitatakse.

Haarakem uue komisjoni, uue lepingu ja uue raamkokkuleppega saadud võimalusest. Olgem parlamendina oma läbikäimises komisjoniga enesekindlad.

Juhataja. - Nüüd võtab sellel arutelul esimest korda sõna naisterahvas. Kahju, et see nii hilja toimub.

Diana Wallis (ALDE). – Austatud juhataja! Loodetavasti on ootamine seda väärt. Tahan keskenduda raamkokkulepet käsitlevale resolutsioonile, olles kuulunud parlamendi läbirääkimiste meeskonda.

President Barroso, tunnistate vist, et meil olid mõned väga huvitavad arutelud sõnade tähenduse osas, eriti minu keeles, kuid üks fraasidest, mida meie kohtumiste alguses kasutasite, oli, et rääkisite oma absoluutsest pühendumusest Euroopa Liidu parlamentaarsete mõõtmete ning minu arvates olid tõeliselt siiras ja positiivne seda fraasi kasutades, ehkki me seda kunagi ei aru. Pärast Lissaboni ja uut raamkokkulepet käsitlevat resolutsiooni on see parlament palju enam kui pelk „mööde” – see on tegelikkus, tõeline jõud, oma nime väärt ehtne parlament.

Võib-olla saaks kutsuda algupärast parlamentaarset assambleed kui mõõdet, ent mitte parlamenti. See parlament on nüüd täielik õigusloomulik partner, resolutsioonist lähtuvalt, keda tuleb kohelda nõukoguga võrdel kaasaval ja teadlikul alusel ja millest ei tohi mööda minna, võttes appi pehmet õigust või muid vahendeid, kui tahes väärilised; parlament, kes suudab teie komisjonilt kui täidesaatvat organit täielikult ja õigusega aru pärida. Huviga ootame kohtumisi, mitte ainult teid ennast, José Manuel Barroso, vaid ka teie kaasvolinikega infotunni ajal siin selle istungisaali ees.

Parlament jääb kindlalt oma õiguse juurde teostada järelevalvet teie meeskonna edaspidiste muutuste suhtes; parlament on valmis etendama oma nõuetekohast rolli ainsa riikidevahelise, otse valitud parlamendina rahvusvahelistes suhetes. Ent eeskätt tahab praegune uus, jõuline Euroopa-meelset enamust sisaldav parlament, et – palun – juhiksite, ja selles oleme meelsasti teie partner ja toetaja. Kuid, palun, me pole pelk nn mööde; oleme ehtne, tõeline parlament.

Jill Evans (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Roheliste/Euroopa Vabaliidu fraktsiooni ettepanek võtta vastu resolutsioon nõuab uut poliitilist lähenemist liikmesriikide ja Euroopa tasandil ning uusi ideid ja kindlat tegutsemist. Me ei suuda ületada majandus-, sotsiaalset ja kliimakriisi, millega silmitsi seisame, kasutades neid tekitanud samu poliitika ja mõttelaadi; meil pole võimalik rajada demokraatlikumat ja tulemuslikumat Euroopat, kui me seda tegelikult ja muutva poliitilise kliima raames ei tee.

Täna käivitab Walesis rahvusassamblee menetluse referendumi pidamiseks täiendavate õigusloome volituste osas. Kataloonias, Šotimaal, Flandrias ja mujal toimuvad muutused. Homme arutame ELi laienemist,

hõlmamaks riike, mis hetkel tema piiridest välja jäävad, kuid me pole isegi veel hakanud tegelema siselaienemisega, menetlusega, mis läbi ELi piirides riigid sõltumatuse saavad. Küsimused on uue komisjoni valimist käsitlevatel aruteludel vastamata jäänud, hoolimata meie ümber toimuvatest muutustest. Sooviksin palud president Barrosole veel kord need küsimused käsile võtta.

Adam Bielan (ECR). – (PL) José Manuel Barroso! Viis kuud tagasi hääletasin selle poolt, et teile usaldataks Euroopa Komisjoni loomise missioon, sest arvasin et olite vaatlusalustest kandidaatidest parim. Seda hääletust ma ei kahetse, ent täna, kui arutame meile tutvustatud volinike kolleegiumi, ei suuda ma oma pettumust varjata. Tean, et volinikukandidaatide kuulamise lõpuleviimise järel on nende seas palju inimesi, kes on võrratult kvalifitseeritud, kuid kahjuks teame samuti, et nende seas on täiesti kogemusteta inimesi, kelle esinemine kuulamise ajal oli kohutav.

Taipan küll, et komisjoniliikmete valimise protsessi on teil manöövriruum piiratud. Toetan täielikult liikmesriikide valitsuste õigust oma kandidaate üles seada, ent sellele vaatamata pole minu arvates väljapakutud komisjoni koosseis optimaalne. Oma sõnavõtus küsisite, kas Euroopa Liit maailmas loeb. Parim vastus sellele on hiljutine otsus tühistada Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide tippkohtumine. Kas tõesti arvate, et kolleegiumi koosseis lubab liidul oma positsiooni tugevdada?

Lõpuks sooviksin avaldada samuti oma pettumust, et kuulamise ajal ei saanud me piisavalt vastuseid energiapuuduleku teemat puudutavatele küsimustele.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Austatud juhataja! Alustuseks tahaksin soovida José Manuel Barrosole õnne kaasa, sest komisjoni presidendil on tõesti õnnestunud kokku panna komisjon, mis kajastab tema ELi kätkevat projekti. Minu fraktsioonis aga ei nõustu me selle poliitilise projektiga üldse. Lubage mul näide tuua. Paljudes riikides on töötajad avastanud, et EL võrdub üha enam palga ja töötingimuste õonestamisega, mille eest nad võidelnud on. Oleme korduvalt komisjoni presidendilt küsinud, mida ta konkreetselt teeb, tagamaks, et võõrtööliste ei saadaks enam vähem maksta, et neid ei saaks enam diskrimineerida ega enam orjatehaste tööjõuna kasutada. Probleem on selles, et me pole konkreetset vastust saanud, ega pole meile antud konkreetset vastust kuulamistel. Seetõttu teen järelduse, et komisjon nõustub sotsiaalse dumpinguga. Tegemist on komisjoniga, kellele on olulisem siseturg kui tavalise töölise huvide kaitsmine. Ühes suhtes aga on lootust, kuna kohtumisel meie fraktsiooniga nägi José Manuel Barroso kõvasti vaeva, rõhutamaks, kui suur soolise võrdõiguslikkuse toetaja ta on. Sõnast aga ei jätku. Kui 2004. aastal esimene Barroso komisjon ametisse nimetati, oli 25-st üheksa naissoost volinikku. Täna tutvustab José Manuel Barroso kinnitamiseks komisjoni, kus 27-st on ainult kaheksa naissoost liiget. Nii et sellega on läinud kehvemaks. Saame ainult järeldada, et ka selles valdkonnas saavutab José Manuel Barroso ainult sõnu, mitte tegusid. Väga lihtsalt öeldes, sellest ei piisa.

Timo Soini (EFD). – (FI) Austatud juhataja! Soomes mälestame Talvesõda. Seitsekümmend aastat tagasi ründas kommunistlik Nõukogude Liit tillukest Soomet. Kaitsesime oma iseseisvust ja enesemääramisõigust.

See jätkus samuti Teise maailmasõja ajal, mis oli kohutav katsumus Euroopa jaoks tervikuna. Meile jättis ta tugeva soovi iseseisvuse järele ning tugeva soovi omi asju ise otsustada. Helsinki, Moskva ja London olid ainsad okupeerimata pealinnad Teise maailmasõja ajal. Just sel põhjusel taha, et iga riik oma asju ise vabalt otsustada saaks.

Mis komisjoni puutub, on teil kindlasti head kavatsused ja komisjonis on häid inimesi, sealhulgas Olli Rehn, kes on soomlane ja kes on selgrooga moraalne inimene. Euroopa rahvad, aga – soomlased, sakslased, britid, taanlased – kus on neil nende volinike poolt hääletada ja neid valid võimalik olnud? Mitte kuskil. Kuidas neid ametist vabastada saab? Neid ei saa. EL on bürokraatia ja mitte demokraatia.

Olen sõltumatute riikide vahelise koostöö poolt. Olen soomlane, olen eurooplane, armastan meie mandrit, kuid see ei tähenda, et olen Euroopa Liidu toetaja. Meist igaüks sai hääli; sain Soomes 1 30 000 häält. Mitu häält said volinikud ja kust nad need said? Siin saaks nad ehk 300 häält, kuid see on ka kõik.

Mis on demokraatia südames? Riiklik suveräänsus. See tähendab, et ainult rahvas, kes moodustab oma riigi, mis on kõikidest teistest sõltumata, evib igavest ja piiramatut õigust alati oma asju otsustada. Tegemist on aluspõhimõttega.

(Aplaus)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud juhataja! Oleme jõudnud volinike ametisse nimetamisele eelneva menetluse lõpule, kusjuures kuulamised polnud mitte midagi ebatavalist. Volinikukandidaadid tulid meile

rääkima, et on Euroopa Liitu sügavalt kiindunud, et teevad oma parima, õppimaks tundma tundmatuid teemasid, ja et nad töötavad parlamendiga käsi-käes.

Midagi selles pole eriti oluline ega eriti huvitav. Sellele vaatamata, nii et parlament oma sõltumatuks ilmutada saaks, pidi olema patuoinas, lepitushoover. See hoover oli Rumiana Jeleva, kelle vastu, lisaksin ma, oli lõpuks suhteliselt vähe süüdistusi. Kui asi on huvide vastuolus, siis teatud volinike minevikud, kes jäävad nimetamata – konkurentsivolinik, põllumajandusvolinik, rahvusvahelise kaubanduse volinik – olid kindlasti kaugelt suurem mure ja ometi nad sellele täiskogule suurt probleemi ei kujutanud.

Tegelikult, José Manuel Barroso, haletsen teid, sest olete nüüd osa antud Lissaboni lepingu süsteemist – Lissabon on teie riigi pealinn, imeline linn, mis väärib paremat kui nime laenamist taolisele dokumendile. Teil tuleb tegelda paljude inimestega. Nüüdsest peale, raamkokkuleppe tõttu, on teil Euroopa Parlamendi president ja esimeeste konverents, kust karjuvalt kodukorra sätteid rikkudes arvatakse välja fraktsioonilise kuuluvusega parlamendiliikmed. Teil tuleb uus – ja alaline – liidu eesistuja, kelle ametisse nimetamine pole aga tähendanud vahetuvate eesistujate lõppu. Teil tuleb Catherine Ashton, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, kes nooruses tõelise nõukogude ohu puhul üdini patsifist oli, kuid kes kahtlemata on äärmiselt võitlushimuline Iraani suhtes.

Tegemist on raske poliitikaga. Äsja naerdi, kui keegi teist osade marksistlikku minevikku meenutas. Tegelikuses olete ikka veel internatsionalistid, kuid te pole enam mingil juhul proletaarlased. Olete muutunud Euroopa tööliste saatuse suhtes täielikult ükskõikseks.

(Sõnavõtja nõustus vastama sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel.)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Austatud juhataja! Ehk võin Bruno Gollnisch'i parandada. Kas Bruno Gollnisch on teadlik, et Catherine Ashton oli patsifist mitte ainult oma nooruses, vaid et ta oli CND aseesimees vähemalt 1983. aastani, mida ta ei avalikustanud?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud juhataja! Ma ei vasta küsimustele Catherine Ashton'i mineviku kohta. Tean, et ka minu riigis, oli sõna „patsifist” tiitel, mis anti tegelikult sõjaõhutajaile, kes kommunistliku võidu poolt olid.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsioon nimel sooviksin avaldada oma täielikku, kindlat ja tingimusteta toetust José Manuel Barrosole. See ei rajane mitte ainult sellele, mis ta täna öelnud on, vaid samuti sõnavõttudele, mis ta parlamendis teinud on, mis on julgustanud meid teda tugevamini ja olulisemalt toetama kui kunagi varem.

Sooviksin öelda, et selle toetuse peamine põhjus pole mitte volinike arv, mis meie fraktsioonil või meie poliitilisel perel komisjonis on, vaid pigem on tegemist fundamentaalse uskumusega, et Euroopa Liidu jaoks on käes ainulaadne ja eriline aeg. Komisjon ei ole lihtsalt niisama komisjon ja parlament ei ole lihtsalt niisama parlament, mitte ainult Lissaboni lepingu pärast, vaid ka sellepärast, et elame üle Euroopa Liidus pretsedenditult kriisi: majandus- ja sotsiaalsed kriisi.

Meie arvates pole Lissaboni leping olulisim asi. Olulisim asi on, et oleks hoiakumuutus kõikide Euroopa institutsioonide suunamise osas suurema poliitilise ambitsioonikuse poole. Seetõttu toetame tingimusteta José Manuel Barroso juhitud komisjoni. Samuti toetame komisjoni sellepärast, et ehkki hetkel elame üle majandus- ja finantskriisi, liigume edasi järgmisse faasi: sotsiaalsesse kriisi. Osade ja teiste riikide vahelised erinevused suurenevad ning tuleb rohkem sotsiaalseid rahutusi. Majanduslik ja sotsiaalne kriis põhjustab kahtlemata suuremaid sotsiaalseid rahutusi. Teine põhjus on, et elame üle väärtuste kriisi, mis teeb oluliseks, et meist kõik, mitte ainult komisjon, oma isiklike hoiakuid muudaks. Meil kõigil on tarvis oma hoiakut muuta.

Seetõttu on meie fraktsiooni arvates parim viis muutumiseks, muundumiseks ja paranemiseks toetada José Manuel Barroso juhitud Euroopa Komisjoni.

Seetõttu minu arvates on ülesande ja meie tehtava töö kontekstiks fraktsioon PPE see fraktsioon, kes tahab enim, et me kõik muutuksime. Komisjoni ükski ei saa pidada vastutavaks sagedase üksmeele puudumise eest selles täiskogus, mis on suuresti põhjuseks, miks maailmas Euroopa häält ei ole.

Kader Arif (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Kallid kolleegid! Kaubanduspoliitikast saab liidu välispoliitikas oluline tegur. Kahjuks on täna kaubanduspoliitika ühenduse huvi kadumise sümbol, kuna ta ei kujuta midagi muud, kui liikmesriikide huvide kokkuliitmist.

Ajal, kui tahame, et Euroopa kaitseks oma väärtusi – solidaarsust, sotsiaalsed õiglusi, kui tahame, et Euroopa suudaks integreerida oma kaubanduslepetesse sotsiaalõigusi, keskkonnaalaseid õigusi, inimõiguste kaitset ja ametiühingute õiguste kaitset, taipame, et komisjoni ainus ettepanek meile on sõlmida kokkulepped, mille puhul arvatakse, et turule ja kaubandusele alternatiivi pole ning nad on eesmärgiks omaette. Mis minu poliitilist peret puudutab, on see vastuvõetamatu.

Ajal, kui tahame, et kaubanduspoliitika suudaks integreerida tööstuspoliitikat ja mõjusid, mis tal tööhõivepoliitikale olla võib, taipame, et komisjon pole meile küsimustes täna hommikul komisjoni presidendid tehtud sõnavõttus tagatise andnud. Kahjuks see aga mind ei üllata. Midagi pole öeldud horisontaalset sotsiaalklausli kohta, avalike teenuste kaitse kohta, selle kohta, kuidas Euroopa poliitikat jälle muuta võiks või täiesti teistsugust poliitikat evida võiks.

Oma tähelepanekute kokkuvõtteks selles küsimustes, José Manuel Barroso, arvan, et usaldus rajatakse kahesuunalise suhte kaudu. Arvestades teie sõnavõttu täna hommikul, pole te meile pakkunud seda, mida meil teile usalduse avaldamiseks vaja on. Palun pange seda tähele, et kuna te antud tagatise andnud pole, ei saa ma tagada, et me teile oma usaldust avaldame.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Austatud juhataja! Lõpuks on mul tunne, et asjad toimuma hakkavad. Kulus rohkem kui kaheks ja tõepoolest peaaegu üheksa aastat, et saaksime uue lepingu, ja sama palju kuid, et saaksime uue komisjoni. See pole Euroopa, kes tegutseb, ent tegutsemine on see, mida meil tarvis on. Inimesed otsivad tööd, ettevõtted otsivad turge, tarbijad otsivad kindlust, Kreeka otsib stabiilsust ja Euroopa otsima oma rolli maailmas. Seetõttu on hea, et keerukate arutelude aeg, millest ainult asjatundjad aru saada suutsid on läbi, ning seetõttu on hea, et komisjon saab nüüd töötada moel, mis taas kord inimestele tegelikult kasu toob.

Tahame teilt kaht asja, José Manuel Barroso. Oleg palun vapper ja tehke Euroopa tugevaks, nii seest kui väljast. Tahame, et oleksite vapper, ja samuti tahame, et Euroopa oleks kaasatud rohkem valdkondades, mis võib-olla erinevad neist, mida liikmesriigid või küsitlusi täitvad inimesed tahavad – majandus- ja finantsküsimused, justiits- ja siseküsimused, aga ka välis- ja julgeolekupoliitikas. See märkus on mõeldud iseäranis teile, Catherine Ashton. Puudused on selged. Siseturg ei toimi väike- ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks piisavalt hästi. Tihti on see liikmesriikide, mitte aga Euroopa bürokraatia tõttu.

Kreeka, muidugi, vajab abi. Selleks on meil tarvis tugevat Euroopat. Mul on hea meel, et komisjon on esitanud ettepaneku. Kõik, kes arvasid olime juba välispoliitikas piisavalt saavutanud, on kindlasti nüüd teistmoodi aru saanud Kopenhaagenit arvestades. Seetõttu kordame: José Manuel Barroso, tehke Euroopa tugevaks, seest ja väljast. Teil on selleks meie toetus.

Timothy Kirkhope (ECR). – Austatud juhataja! Meie fraktsioon toetab tugevalt José Manuel Barroso ja ta reformitegevuskava Euroopa jaoks, mis keskendub meie kaaskodanike tegelike muredega tegelemisele ja tegutsemisele seal, kus ta liikmesriikide jõupingutustele väärtust lisada saab. Seetõttu vääris ta meie arvates, et saab nimekirja komisjonikandidaatidest, kelle anded ja võimed aitavad ta ambitsioonikad plaanid teoks teha.

Ent mõnedes kandidatuuridest on teda alt veetud. Miski ei saa maskeerida tõsiasja, et kandidaatide kogemused ja pädevus varieerub suuresti ja see oli ilmselge meie kuulamistel. On vastuvõetamatu, et mõnede liikmesriikide juhid ikka veel kohtlevad komisjoni komplekteerimist võimalusena premeerida kolleegi varasema toetuse eest, kohaliku poliitilise raskuse lahendamiseks või ministrist sõbra mugavaks paigutamiseks eelpensioni.

Selge on, et mõned liikmesriigid kasutavad ära asjaolu, et meil terve komisjoni osas ainult üks hääl on, et paigutada kandidaate, kes sisuliselt edu ei saavutaks. Üks hääl tuleb ära lõpetada. Peame hääletama üksikute kandidaatide üle, sest ainult siis võtavad kõik liikmesriigid oma kohustusi selle menetluse suhtes tõsiselt ja saadavad komisjoni võimekaimad kandidaadid, kes olemas on.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Sooviksin küsida José Manuel Barrosolt vastutuse tähenduse kohta sündmuste valguses, mis euro kursispekulantide rünnaku alla seadis. Täna pärastlõunal arutame süvitsi sündmuse põhjusi, kui hetkel sooviksin keskenduda Joaquín Almunia avaldustele, sest just need kutsusid esile rahvusvaheliste krediiturgude kursivahede ja intressimäärade tõusu Portugalile ja Hispaaniale, mis veelgi euro enese positsiooni läinud nädal nõrgestas. Pole mõtet öelda mulle, et Joaquín Almunia ei öelnud, mida ta ütles. Mida iganes kuulsid ajakirjanikud, oli ka see, mida kursispekulandid kuulsid ja tegutsemisega nad ei oodanud.

President Barroso, voliniku rolliks pole lõkkele bensiini peale valada. Täiskogu ei saa kinnitust anda kellelegi, kes kriitilisel hetkel töö kõrgusel pole. See on esimene probleem ja teine on üks signaalidest. Mida on Euroopa institutsioonid seni Kreeka, Hispaania ja Portugali riigivõlale toimunud rünnaku valguses teinud? Jean-Claude Trichet on piirdunu sellega, et öelda, et ühelgi riigil ei peaks olema võimalik erikohtlemisele loota, kui sõnum peaks täpselt vastupidine olema: ehk öelda kursispekulantidele, et me ei lõhene, sest tegemist on solidaarse Euroopaga. See on poliitiline küsimus, mis tekkinud on, ja just sel põhjusel ootame tõsiselt vastuseid, arvestades teie volinikukandidaadi avaldustega juhtunut.

Klaus-Heiner Lehne (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Kallid kolleegid! Lubage mul teha põgus märkus institutsioonidevahelise kokkuleppe ja meie ees oleva resolutsiooni suhtes. Esiteks tervitan asjaolu, et komisjon näib nüüd valmis realistlikumalt aktsepteerima Euroopa Parlamendi kaudset algatusõigust. Selgelt väljendudes tähendab see, et tulevikus on konkreetset tähtpäevad, mille piires komisjon meie otsustele reageerima on kohustatud. See on hea, samuti arvestades kogemusi, mis meile eelmise parlamendi koosseisu ametiajal oli. Tegelikult on enesest mõistetav, kuid kokkulepe tähendab samuti, et meid koheldakse võrdsel alusel nõukoguga kõikides asjades. See on Lissaboni lepingu jõustumise loogiline tagajärg.

Lisaks tervitan asjaolu, et meil on samuti õnnestunud luua parlamendi ja komisjoni vahel tihedam töösuhe õigusaktide kavandamise valdkonnas. Tulevikus peame koostama kolme institutsiooni tarvis mingi ühise õigusaktide kava ning ses suhtes oleks abi, kui liidu huvide traditsioonilised kandjad, komisjon ja parlament suudaks kokku leppida võimalikult varakult ette.

Mõjuhindamise tulemustega ma täielikult rahul pole. Ses suhtes tuleb parlamendil kaaluda, kuidas ta saaks teha kvalitatiivseid parandusi mõjuhindamise oma valdkonnas, lähtuvalt asjaolust, et Euroopa Komisjon ei taha teostada tõeliselt sõltumatut mõjuhindamist, mida parlament nõuab. Tervitan asjaolu, et ses suhtes on avaldustes juba kuulutatud, et tuleb tihe koostöö välisteenistusega seonduvate õigusaktide suhtes. Ka siin on komisjonil ja parlamendil suuresti ühine huvi, mida samuti enne nõukoguga rääkimist määratlema peaksime.

Minu arvates on samuti hea – ja see on samuti midagi, mis tegelikult on Lissaboni lepingu kohustuslik tagajärg, et täiskogu positsioon rahvusvaheliste kokkulepete suhtes peetavate rahvusvaheliste läbirääkimiste vallas paraneb tunduvalt ning parlamendile tuleb võimaldada tõelist juurdepääsu kogu teabele ja kõikidele nõupidamistele. See on olnud täiesti ülioluline küsimus ning mul on hea meel, et oleme soovitu ses suhtes saavutada suutnud.

Evelyn Gebhardt (S&D). – (DE) Austatud juhataja! José Manuel Barroso! Meil on hea meel, et Lissaboni leping 1. detsembril paika sai ning et sellega koos tugevam sotsiaalpoliitika ja tarbijate positsiooni tugevdamine sisepoliitika vallas Euroopa Liidus. Ent nüüd leiame, et teie – Lissaboni lepingus sisalduvale, nimelt tarbijate kaitsmise horisontaalsele kohustusele, vastupidiselt – olete teinud oma Euroopa Komisjonis portfelliide jaotusega täpselt vastupidist teinud, sest nüüd ei vastuta tarbijakaitse eest lihtsalt mitte üks volinik, vaid mitu.

Sooviksin teilt küsida, kuidas te tegelikult kavatsete seda korraldada. Kuidas kavatsete saavutada sidususe antud poliitikavaldkonnas, tarbijaile, Euroopa kodanikele äärmiselt olulises valdkonnas? Vastutusalad on jaotatud. Millised volinikud sidususe tagavad? Palun ärge öelge meile, et kolleegium on see, kes otsustab. Meil on tarvis selgeid vastutusalasid. Palun ärge öelge meile, et lõppude lõpuks otsustate erinevate volinike vahelise vaidluse puhul teie. Te pole kõikvõimas ja kuulute kolleegiumi.

Minul on sellega tõsiselt raskusi, José Manuel Barroso. Teil on tarvis mulle selgeks teha, kuidas saate tõesti poliitika killustatusega toime tulla tarbijakaitse valdkonnas, aga ka muudes valdkondades, nagu välispoliitika, nii et meil oleks poliitika, mis lubaks meil viie aasta pärast öelda, „jah, see oli niisugust komisjoni väärt“. Ma ei tea veel, kuidas hiljem hääletan. See sõltub vägagi teie vastustest meie küsimustele.

Adina-Iona Vălean (ALDE). – Austatud juhataja! Vist olete enam kui teadlikud, et Euroopa seisab pöördepunktis, teil on võimalus teda üht või teist teed viia: kas sünged teed, sügavamate majanduskriiside, Euroopa ettevõtete jaoks halva konkureerimiskeskonna, suurem regulatsiooni ja bürokraatliku halduskoormaga, või vaprat teed, haarates kõikidest Lissaboni lepingus sätestatud võimalustest Euroopa tugevdamiseks ja sidusa lähenemise rakendamiseks üleilmsetele turgudele ja väljakutsetele.

Võimalusi ja üleilmsete väljakutsete lahendusi võib leida taolistes valdkondades, nagu info- ja sidetehnoloogia tegevuskava, uurimis- ja arendustegevus ning energia. Kõikides liikmesriikides lõpuks ratifitseeritud uus leping annab teile – hõbetaldrikul – vahendid eesmärkide saavutamiseks.

Mida enim kardan on kodanike ootuste ja Brüsseli väikese maailma vahelist laienevat lõhe. Usaldus ja usk, mida oma kodanikel eeldame, on hääbumas. Kui paljudel puhkudel olen täheldanud lahknevusi nüri poliitikaeesmärgi taotleva Euroopa haldussüsteemi ja inimeste tegelike murede vahel? Mis on ühise energiapoliitika kujundamise eesmärk, kui me ei suuda oma kodanikele saavutada turvalist, taskukohast ja rohelist energiat? Mis on energiainfrastruktuuride alaste andmete kogumise eesmärk?

Minu arvates ei saame peale suruda ühe mütsiga lõõvaid lahendusi. Komisjon peab arvestama iga liikmesriigi erinevusi, võimalusi ja vahendeid. Teil tuleb olla visinäär ja loov, et Euroopa süngest minevikust välja tuua. Selles osas toetab parlament teid. Kui me võimalust ei taba, siis Euroopa viie aasta jooksul teist võimalust ei saa.

Lajos Bokros (ECR). – Austatud juhataja! Kreeka on eelarvekollapsi äärel. Hispaania ja Portugal maadlevad samuti suurenevate raskustega. Kui Euroopa Komisjon, Euroopa Keskpank ja Euroopa Ülemkogu ei tegutse, siis on ohuks nüüd euroala lagunemine.

Mida siin olukorras näeme, on portfelliide vähem kui optimaalne jaotus volinike vahel. Joaquín Almunia, kes raha- ja majandusajade juhtimisel oli kindel tegija, on nüüd viidud üle konkurentsi, mis pole tema pädevusala. Olli Rehn, kes oli väga silmapaistev laienemisvolinik, tegeleb nüüd raha- ja majandusajadega, kus ta pole asjatundja.

Miks on Euroopa huvides nõrgestada komisjoni intellektuaalset lõõgivõimet just kriisiaegadel?

Werner Langen (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Kallid kolleegid! Meil on nüüd teine Barroso komisjon. Seda, kuidas süsteem muutunud on, on juba mainitud. Tegemist on neljanda komisjoniga sest saadik, kui siia tulin. Esimesed kaks komisjoni, keda juhtisid Jacques Santer ja Romano Prodi, olid mõlemad kollegiaalsed organid. Esimene Barroso komisjon oli tähelepanuväärne oma üksikute tegijate poolest – mõtlen

Stavros Dimast, Neelie Kroesi või isegi Charlie McGreevyt, kes teie juhtimise all aastaid passiivseks jäi. Kui nüüd presidentsiaalse süsteemi rakendate, austatud juhataja, siis soovitan, et juhiksite, ent naaseksite kollegiaalse süsteemi juurde. See on parem Euroopale ja parem koostööle parlamendiga.

Kodanikel on ootusi – kõnelesite julgusest – Euroopa tegevuskava suhtes. Esiteks on teil tarvis stabiliseerida euro, laiendada euroala ja panna liikmesriikide valitsused oma kohustusi täitma. Teiseks on teil tarvis luua kaasaegseid, tehnoloogiapõhiseid töökohti üleilmsest standardist lähtudes, sest Lissaboni strateegia 2000. aastast on luhtunud, ehkki eesmärgid olid õiged. Kolmandaks on teil tarvis jätkata Euroopa arendamist tema varasemate õnnestumiste alusel, mitte hukatusehüüete ja käegälõõmisstsenariumide alusel, ning muuta Euroopa USA ja Hiinaga võrdseks partneriks ja neljandaks on teil tarvis mitte ainult tuleviku kohta küsimusi esitada, vaid teil on tarvis neile koos parlamendiga vastata.

Avatud turud ja rohkem haridust, kas ja õitseng ei tohi olla minevikku määratud teemad; neil on tarvis jääda tulevikuteemadeks, nagu peab ka sotsiaalkindlustus, tööstusbaas ja finantsturgude mittelaenemine.

Tahate teie ja komisjoniga ausat koostööd. Ses suhtes peab olema komisjon Euroopa vedur, mitte isand. Kaks fraktsiooni on otsustanud täielikult teie vastu olla – rohelised ja kommunistid. Nad esindavad vaevalt 13% parlamendiliikmetest. Kui komisjoni president ja komisjon ülejäänud täiskoguga hästi koostööd teevad, siis koos saavutame edu, mida meil tarvis on.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Austatud komisjoni president, nagu olete teadlik, soovivad Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni kuuluvad liikmed Euroopa sotsiaalses tegevuskavas tõelist muutust ning uuendatud sotsiaalset tegevuskava.

Paljud meist hellitavad lootust, et on väikseid „rohelisi võrseid“ teie sõnavõttus, lubadustes, mis meie fraktsioonile andsite, volinik Andori sõnavõttus ja institutsionaalses kokkuleppes, et peame edaspidised Euroopa õigusaktid keskkonnamõju hindamisele esitama. On lootust, et olete õppinud viimastest valimistest ja tööliste organisatsioonide kõrvulukustavast vaikimisest uue komisjoni suhtes.

Seetõttu, José Manuel Barroso, oleme äärmiselt huvitatud sellest, mis hetkel on mõneti ebamäärane lubadus teoks saada ning sellest, et komisjon tooks lisandväärtust tõelise muutuse näol. Oleme äärmiselt huvitatud, et Barroso II poleks sama kui Barroso I.

Austatud komisjoni president, kuulasime volinik Andori ja meil on selline unistus, selline lootus. Töötame teile lojaalsust, kui võetakse kohustus, millest peetakse kinni kõige osas, mida oma esinemistel välja kuulutasite ning mis on parlamendiga sõlmitud kokkuleppes.

Mis meil tarvis on, José Manuel Barroso – sest olete intelligentne mees, on, et antud keskkonna- ja sotsiaalse mõju hindamised kataks majandusmudeli jätkusuutlikkust, mida propageerite. Muidu Euroopa tulevikku pole. Euroopa peab ühitama oma tegevuskava oma kodanike ja tööliste omaga, muidu ei saavuta ta majanduslikku integratsiooni ja kindlasti mitte poliitilist integratsiooni, mis on meie kava. Meie kava on rajada suure poliitilise ambitsioonikusega Euroopa, kes on võimeline uuesti oma kodanikke elevile ajama, uuesti maailmas oluline olema...

(Juhataja katkestas sõnavõtja)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Volinikukandidaate pakuvad välja ELi liikmesriikide valitsused. Pärast nende kinnitamist Euroopa Parlamendis on nad oma riigi ees kohustustest vabad. Põhimõtteliselt peaks nad töötama võrdse arengu heaks terves Euroopas. Selleks on tarvis pädevust ja usaldust. Esimene tahk sattus kahtluse alla kuulamiste ajal. Kandidaatide vastused olid tihti ette kokkulepitud ning sündsusetult üldsõnaliselt väljendatud. Catherine Ashton küll puudutas osasid üksikasju, kuid tema vastused valmistasid pettumust. Tervikuna on volinike meeskond, kes kuulamistel oma suutlikkust näites, nõrk ning vähesed kvalifitseeritud kandidaadid antud kuvandit muuta ei suuda. Ent oleme kohustatud hääletama tervikuna kogu komisjoni üle ja ta pole selget tegevusstrateegiat esitanud.

Kas võime komisjoni usaldada? Euroopa konservatiivide ja reformistide fraktsioonis esitati meile selline küsimus: kas paneksime oma perekonna eelarve ja oma perekonna saatuse antud komisjoni kätte? Paljud meist vastasid ja ikka veel vastavad eitavalt.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Komisjoni president! Kallid kolleegid! Kui peaksime kinni Daniel Cohn-Bendit' väljapakutud faktide versioonist, mille tõlgendamise võtmeks on silmakirjalikkus, oleks otsustanud Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsioon hääletada poolt, sest tal on kolmteist volinikku ja liberaalid, sest neil on üheks, kuna aga sotsialistid ehk oleks hääletamisest hoidunud, sest nende valik on kesisem.

See aga pole nii, kuidas asjad on. Nii paljudel meist on hääled tegelikult seotud vastusega sügavamal küsimusele: mis rolli etendamist nõutakse Barroso komisjonilt praegusel ajalooliselt otsustaval silmapilgul?

Temalt nõutakse, austatud juhataja, lootuse ennistamist miljonitele inimestele ja ettevõtetele, kes on sattunud raskustesse, ja muidugi nende jõuetust hoolimata eriprivileegidest ning valitsustest järeleandmatu sihikindluse ja ideede jõuga.

Temalt nõutakse, austatud juhataja, euroopaliku ilme andmist sisserände- ja energiapoliitikale ning eurovõlakirjade emiteerimist elavnemise tagamiseks. Temalt nõutakse, austatud juhataja, Euroopa välis- ja julgeolekupoliitika veenvat rajamist, lugupeetud Catherine Ashton, mis on nime väärt.

Martin Schulzi sõnul, kallid kolleegid, olete nagu trapistidest mungad, kes on andnud vaikimisvande. Antud, ideaalsel pühaduse rajal soovitan teil teistsuguse vande anda: tegutsemisvande. Tegelikult on teha palju asju. Austatud juhataja! Tehkem neid kiiresti, tehkem neid hästi, tehkem neid koos. Soovin teile parimat, president Barroso!

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Komisjoni president, progressiivid meie seas annavad teile täna usaldushääle, et te ei jääks kaitseta nende šantaaži ees, kellel antud Euroopa ühendusse vähe usku on, ja selleks, et teid mitte 27 liikmesriigi valitsustele allutada.

Euroopa ühendusse uskumine tähendab teie kõrvulukustava vaikimise katkestamist ja keskse rolli võtmist suurtes rahvusvahelistes küsimustes; Euroopa huvide kaitsmist tööstuse ja majanduse valdkonnas; sotsiaalpoliitika tugevdamist ning suuremaid investeeringuid maailma vaesuse vallutamiseks; meie ja Ameerika Ühendriikide vahelise liidu konsolideerimist, ent võrdsel alusel; Euroopa Liidu positsiooni tugevdamist rahvusvahelistes organites, alustades ÜRO Julgeolekunõukogust; mitmepoolsuse taaskäivitamist maailmakaubanduses ning tegevuskava määramist üleilmse saastamisega võitlemiseks.

Meie tänane hääletus on tingimustega usaldushääletus eranditult komisjoni ja üksikute volinike vastu, et täielikult saavutada Lissabonis sündinud uus Euroopa, poliitiline tegija suurte maailmariikide seas, ning selleks, et ta saaks olla eeskätt saatusega ühendus, kes on pühendunud oma majanduslikule ja kodanikuühiskonna arengule ja kes teeb endale missiooniks rahu, õigluse ja vabaduse maailmas; kes pole üksnes mälestuste ühendus, kes elab olevikus oma rikkusest ja nüüdseks haihtunud kunagisest hiilgusest.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Austatud juhataja! José Manuel Barroso! Lissaboni lepingu edu oleneb nüüd teist ja teie meeskonnast.

Üllatab, et esimene Euroopa Ülemkogu eesistuja otsustas pärast enda valimist ära kaduda. Tal on see õnnestunud. Mitte keegi väljaspool tema riiki ei teadnud temast midagi kaks ja pool kuud tagasi ja keegi pole temast midagi rohkem teada saanud vahepeal. Hispaania valitsuse peaminister niivõrd lahke, et tuli ja tutvustas meile siin Hispaania prioriteete eesistujariigi Hispaania kuuekuuseks ametiajaks. See on täpselt vastupidi sellele, mida Lissaboni lepingu autorid – kellest paljud viibivad selles istungisaalis kohal – tahtsid. Mitte keegi – ei Euroopa inimesed ega Ameerika Ühendriikide president – ei tea enam, kes Euroopat juhib.

Kriisist kummulipööratud maailmas, orientatsiooni kaotanud mandril, kus on üle 20 miljoni töötu, mida ohustab pikk allakäik arenevate maailmariikide silme all, Euroopal on tarvis pilooti, suunda, ambitsiooni, suuremat ühendavat üritust, mis suudaks meie 27 riiki ja poolt miljardit kodanikku mobiliseerida. Niisiis, José Manuel Barroso, ärge kartke, olge julge! Eesmärgid, strateegia, meetod, finantseerimine – kõik see nõuab täiesti uut lähenemist. Tugeva kasvu juurde naasmise väljavaade pole kunagi nii kauge olnud. Liikmesriikide vaheline solidaarsus pole kunagi nii vajalik olnud. Meie pädevuste ja finantsressursside vahelised lahknevused pole kunagi nii suured olnud. Meie kodanike ootused pole kunagi nii kõrged olnud. Ning kahtlemata pole Euroopa Parlament kunagi meelsamini toetanud ambitsioonikat poliitikat lõputus institutsionaalses arutelus kaotsiläänud 10 aasta tegemiseks. Sõbrana ütlen teile: parlamendi tugi on proportsionaalne mitte teie ettevaatlikkusele, vaid teie julgusele.

(Aplaus)

Dagmar Roth-Behrendt (S&D). – (DE) Austatud juhataja! José Manuel Barroso! Meie olukord on teine ja meil on teistsugune institutsionaalne struktuur. Nüüd, kui kehtib Lissaboni leping, peavad kolm institutsiooni – parlament, nõukogu ja Euroopa komisjon – koostööd tegema teisiti kui seni. Minu arvates on meil kõigil tarvis selle õnnestumise tagamisest huvitatud olla. Teie osalemine institutsioonidevahelise kokkuleppe esimeses osas jätab mulle – ja ma pole teie suhtes alati ebakriitiline, et ka teie seda tahate.

Esimene osa antud kokkuleppes, mille suhtes teiega läbi rääkisime, sisaldab olulisi elemente Euroopa Parlamendi rolli jaoks iseäranis koostöös teiega, kuid ka nõukoguga. Antud elemendid on dialoogi tugevdamine parlamendi ja Euroopa Komisjoni vahel, senisest rohkema teabe saamise võimalus, teisisõnu, võimalus olla õigusloome protsessis võrdne partner ning tõeline infotund, kus volinikud, kes lõppude lõpuks on poliitikud, tulevad siia ja vastavad küsimusele ning võtavad sõna ja vastavad, varjumata, nagu varem. Varem oli ainult teil, José Manuel Barroso, julgust seda teha. Nüüd teevad nad kõik seda. See on hea. See toob kasu meile kõigile ning samuti Euroopa demokraatiale ning loodetavasti ka kodanike huvile selle vastu, mida teeme, nimelt kõikide nimel tehtava õigusloome töö vastu.

Lõpuks, José Manuel Barroso, mis puudutab õigusloomealgatuse küsimust, usun kindlalt, et mida läbirääkimistel teiega meie koostöö suhtes saavutada suutsime ja mis me täna resolutsiooniks vorminud oleme, oleme jõudnud nii lähedale Euroopa Parlamendi algatusõigusele, kui võimalik. Lisaks välistatakse selles *sui generis* struktuur. Tegid meiega sellega koostööd siiralt. Pean sellest lugu ning hindan väga, kuidas sellesse panustanud olete.

Mõjuhindamisi on teised parlamendiliikmed juba maininud. Olete võtnud nõuks see läbipaistvaks muuta ning tegutseda koostööruumilt. Ütlesite, et sotsiaalse mõju hindamised on teile olulised. Meie seisukohast on see oluline moment. Olen sellega täiesti rahul. Minu arvates peaksime tööle hakkama täna ja mitte mõne aja pärast.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Austatud juhataja! Tahan viidata raamkokkuleppele ja erilisele partnerlussuhte komisjoni ja parlamendi vahel, mida puudutasite ja mida me ilmselgelt tervitame.

Parlament ei võitle oma pädevuse eest täiskogu au ja hiilguse pärast. Tahame täita demokraatliku õigusjärgsuse lõnga pärast toimunud referendumitel nähtud kogu valu. Meil on algamas uus ühenduse meetodi ajastu, seega palun ärge kaitske komisjoni pädevusi, kuna meie, parlament, antud ühenduse meetodisse ei kuulunud. Viitan siin komisjoni õigusloomemonopolile. Antud monopole eksisteeris, kui Euroopa Parlament polnud see, mis ta on täna, seega tervitan keskteelahendust, mis arvestab meie algatusi õigusloome asjade ja millega nõustunud olete. Täiskogu vaatleb väga tähelepanelikult antud keskteelahenduse tava, arvestades meie palvet komisjonile õigusloome meetmeid rakendada.

Mu teine märkus puudutab välisteenistust. Ta peaks ammutama tõsiseltvõetavust kahest allikast – mitte ainult nõukogult, vaid ka Euroopa Parlamendilt – ja seni me täielikult rahul pole. Vaatan teie asepresidendi, Catherine Ashton, otsa. Kahetseme asjaolu, et puudume kõrgetasemelisest tööühmest. Meie arvates peaksime olema kaasatud protsessi, mida see täiskogu alati nõudis. Peaksime olema kaasatud parlamendiliikmete ja ELi eriesindajate ülesseadmisel. Ehk on veel ruumi järel manööverdamiseks, sest asi pole meie hiilguses, vaid

et and antud teenistusele eurooplaste silmis tegelik tõsiseltvõetavus. Muidu on ta nõrgem, kuna aga mõlemad pooled tahavad, et ta tugevam oleks.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Austatud juhataja! Austatud komisjoni president, olin kuulamistest eriti huvitatud volinikukandidaatide suhtes põllumajandusele ja kalandusele, kuna jälgin antud valdkondi Euroopa Liidus erilise tähelepanuga. Nende taust näib mulle mõlemal juhul sobiv. Ent isiksustest ja pädevustest on olulisem teada poliitiliste tingimuste iseloomu, kus nad oma missiooni arendama peavad. Selleks, et mu fraktsioon ja mina saaks puhta südametunnistusega hääletada komisjoni ametissemääramise poolt, kas olete teie, José Manuel Barroso, valmis tagama mulle, et annate antud kahele volinikule kogu oma toetuse, tagamaks, et sügavad reformid, mis nad algatavad antud kõige tavalisemates poliitikates, põllumajanduses ja kalanduses, säilitavad oma ühendusega seotud iseloomu ja lükkavad tagasi igasuguse taas liikmesriigi tasandile viimise?

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Sooviksin kasutada seda võimalust tõstmaks peajasjalikult komisjonile ja komisjoni presidendile esile viisi, mil nad parlamendiga antud ametissenimetamise kuude jooksul töötanud on. Maailmas pole teist täidesaatva ja õigusloomealgatuse volitustega organit, kellele taolised nõudmised kehtiksid: tema president peab esitama parlamendile kava; ta peab osalema kuulamistel kõikide parlamendi fraktsioonidega; talle kehtib absoluutne häälteenamus ning ta peab tooma siia kõik volinikud kaasa, et neid nende oma kavade osas kuulataks, millele järgneb kolm-neli tundi vahetudi küsimusi – küsimusi, millele peab vastama.

Komisjon nõustus asuma raamkõkkulepet läbi rääkima parlamendiga, kus ta esiteks nõustus õigustama ja suurendama parlamendi volitusi õigusloomealgatuse suhtes; teiseks nõustus ta teabele juurdepääsu täieliku vabaduse põhimõttega, olgu õigusloome- või poliitilise tegevuse suhtes või rahvusvaheliste läbirääkimiste suhte ning lõpuks nõustus ta arvestama parlamendi seisukohta volinike ja volinike ümberpaigutamise osas.

See tõendab kindlalt minu arvates, et komisjon on näidanud juulist saadik, et on valmis tihedateks suheteks parlamendiga ning et seeläbi on ta näidanud selgelt, nähtavalt ja üheselt, et strateegiline liit Lissaboni lepingu raames ühenduse meetodi edendamiseks, millest kõneles Jacek Saryusz-Wolski, on parlamendi ja komisjoni vaheline liit. Antud põhjustel väärivad nii komisjon kui raamkõkkulepe Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni täielikku toetust.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Kallid kolleegid! Demokraatias pole kinnitus kunagi lahtine volikiri, ta on alati usalduskrediiti, mida on kõigepealt õigustada tarvis. Avagem seetõttu koo uus peatükk, ärme jätka pelgalt, nagu enne, nagu teie, komisjoni president, öelnud olete. Leping, kriis ja üleilmastumine tingivad, et me kõik oma toimimisviisi muudaks. Meil on tarvis suuremat Euroopa-teadlikkust liikmesriikide, rohkem ausust Euroopa Liidu suhtes, rohkem ELi Euroopas ja rohkem ELi maailmas. See nõuab juhtimist igalt viimaselt volinikult ja valmidust Euroopa Liidu arutelud poliitikaks muuta.

Euroopa Parlament ja komisjon peavad sõlmima uue partnerlussuhte – partnerlussuhte kodanike Euroopa heaks, partnerlussuhte natsionalismi, proteksionismi ja ekstremismi vastu, ebaaususe, labastamise, vastutustundetuse ja lugupidamatusega võitlemiseks. Lisaks vääringu stabiilsuspaktile, on meil tarvis jätkusuutlikkuspakti kõikidele poliitikavaldkondadele, et olla tõsiseltvõetavam ja võita tagasi kaotatud usaldus. Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus, väljumisstrateegia ja „Euroopa 2020“ tuleb arendada üheks ühendatud kontseptisooniks, et alandada riigivõlga, lahendada puudujäägid, edendada innovatsiooni ja luua pikaajalisi töökohti.

Lõpuks, austatud juhataja, soovitan teil tungivalt koostada algbilanss ja esitada ettepanekud majandus-, sotsiaalse, eelarve-, uuringute, innovatsiooni- ja hariduspoliitika koordineerimiseks, sest meil on tarvis rohkem Euroopat.

Gunnar Hökmark (PPE). – Austatud juhataja! Põhiväljakutse antud komisjonile pole võitlus kriisiga, mida näinud oleme. Järk-järgult hakkame sellest väljuma ning ehkki otsustaud poliitikate teostamine on ikka veel oluliseks ülesandeks, peab olema põhiväljakutse pinnase loomine Euroopa tulevase majanduse jaoks, tagamaks, et temast saab dünaamiline majandus, mis suudab konkureerida ja maailmamajanduses juhtivat osa mängida.

See nõuab uute töökohtade, investeeringute ja dünaamilise majanduskasvu poliitikat. Muidu oleme jätkuvalt silmitsi kriisi põhjustatud probleemidega – töötuse ja eelarvepuudujääkidega. Oluline on, et siin parlamendis täna kinnitatud komisjon võtab väljakutset tõsiselt.

Euroopa hääletajad edastasid juunis väga selge sõnumi. Nad ei taha sotsialistlikku regulatsioonipõhist mudelit, vaid mudelit, mis rajaneb avatusel, pinnase valmistamisel ühetasase mänguväljaku ning sotsiaalse Euroopa jaoks, mis tähendab töökohti, kasvu, võimalusi ja piiriülest integratsiooni. See on uue komisjoni ülesanne – pinna valmistamine majanduse, õitsengu ja sotsiaalkindlustuse jaoks, olles avatud meelega ning öeldes „jah“ innovatsioonidele.

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja! Euroopa Ühendus on nüüd üle 50 aasta vana. Mõned inimesed räägivad, et ta elab üle keskeakriisi – tunneb end natuke väsinuna, moraalselt kurnatuna, täiendava laienemise osas kõhklevana.

Selle taustal on teil, José Manuel Barroso, ajalooline võimalus riigimehelikkuseks, tõelisteks reformideks ja pikaajaliseks nägemuseks. Teie teine ametiaeg langeb kokku Schumani deklaratsiooni 60. aastapäevaga. Euroopa asutajate ainuke lahendus polnud poliitiline näaklemine, vaid tõusta kõrgemale riiklikest huvidest ja kehtestada riigiülene avatud ja heldel hoiakul rajanev Euroopa poliitika, nagu te ise mainisite.

Esiteks ootame ühise Euroopa poliitika tegelikku rakendamist, eriti ühise energiaturu lõpule viimist. Euroopa Komisjon on olnud Euroopa Parlamendi põhiliitlane ja töökaaslane. Soovime teile ja tervele volinike kolleegiumile head.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Minu arvates on uue komisjoni peaülesanne rakendada Lissaboni lepingut. Just teie töö on näidata, Euroopa kodanikele, et uus leping vastab nende ootustele, ja neile selle osas kindlust sisendada.

Järgmise paari aasta jooksul peab komisjon, muude oluliste asjade hulgas, millega ta tegeleb, esitama läbivaatamiseks kaks eluliselt olulist poliitikat: ühine põllumajanduspoliitika ja ühtekuuluvuspoliitika. Minu arvates saab 2014-2021 perioodi eelarvepoliitika kujundada ja üles ehitada ainult pärast poliitikate viimistlemist. See on põhjus, miks uus komisjoni raamkava peab sellest täieliku prioriteedi tegema. Loodan, et kahe poliitika läbivaatamine aitab keskpikas ja pikas perspektiivis tasakaalustada majandus-, finants- ja sotsiaalset olukorda kõikides liikmesriikides, ennetamaks seda liiki tasakaalustamatusi, mida näeb hetkel ja mis ohustavad Euroopa Liidu jätkusuutlikku arengut tervikuna.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Uued liikmesriigid muretsevad õigusega, et riiklik egoism ja taas liikmesriigi tasandile viimine Euroopa Liidus jõudu koguvad. Euroopa Liit ei saa eksisteerida solidaarsuse, ühtekuuluvuse või vähem arenenud uute liikmesriikide järelejätmiseta. Aasta 2020 kava tuleb kujundada José Manuel Barroso juhitalval komisjonil niiviisi, et me ei vähenda, vaid säilitame – samas reformides – ja tugevdame seni praktiseeritud ühenduse poliitikat, iseäranis ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitikat ning ühtset põllumajanduspoliitikat. Näeme hirmuäratavaid kavatsusi, mis läbi mõned üritavad poliitikatele järk-järgult lõppu teha ning iseäranis ühist põllumajanduseelarvet vähendada. Nõukogu peaks töötama välja konkreetsed meetmed, et maailmakriis ei muutuks tööhõive- ja sotsiaalkriisiks. Lõpuks ei tohi mu lubada traagilisel Kreeka olukorral viia järelduseni, et me ei peaks jätkama euroala tugevdamist ega jätkama laienemist Lääne-Balkanisse.

Lena Ek (ALDE). – Austatud juhataja! Albert Einstein ütles, et elu on nagu jalgrattasõit: tasakaalu säilitamiseks tuleb pidevalt liikuda. Just seda ootame uuel komisjonilt. Samas on muresid. Kliimamuutuse teema on jaotatud mitme portfelli vahel; see on väga murettekitav. Tööstus- ja energiapoliitikaga, samal ajal, tegelevad ainult ühest fraktsioonist volinikud; see on samuti väga murettekitav. See, mida meil nüüd tarvis on, on tasakaal ja tugi jätkusuutlikule majandusarengul ning oluline, et strateegia „EL 2020“ kajastaks.

Romaani esimesi sõnu on alati kõige raskem kirjutada. Komisjoni jäetav mulje ja tegutsemisviis kajastuvad ja saavad kirja strateegias „EL 2020“ ning sellest saab uue komisjoni töö ja kvaliteedi näitaja. Loodetavasti on see jätkusuutlik.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja! Austatud uue kolleegiumi liikmed! Kallid kolleegid siin täiskogus ja rõdul! Praegusel majandus, finants- ja kliimakriisi aegadel ootavad Euroopa kodanikud teilt juhtimist. Nad ootavad julgeid ja selgeid projekte. José Manuel Barroso, ütlesite paar korda täna, et me ei saa jätkata, justkui asjad oleks, nagu tavaliselt, ja meil on tarvis olla julged ja vaprad. Tegemist pole millegagi, mida teie suunistes või enamiku volinike kuulamistel näinud oleme.

Võtke näiteks välispoliitika. Catherine Ashton, teie olete see, kes peaks ja peab olem Euroopa ühendatud hää. Asi pole ainult heas koordineerimises või liikmesriikidega konsulteerimises. Peaksite esitama nõukogule julgeid, konkreetseid projekte, näiteks Euroopa ühiskonna katastroofide ennetamine kooskõlas Barnier' raportiga. Teil on vaja teed näidata, seahulgas finantskriisiga seonduvates asjades. Meil on tarvis ühtset finantsturu järelevalvet ja finantstehingute maksu.

Esitage ettepanekud nõukogule! Palun tehke seda ega oodake, kuni nõukogu jaatava või eitava vastuse ütleb või üksikud liikmesriigid teiega lobitööd tegema hakkavad. Kui teilt sellist juhtimist saame, siis saate ka Euroopa Parlamendi toetuse. Veel teil seda ei ole.

John Bufton (EFD). – Austatud juhataja! Pean tõstatama midagi, mis minu arvates on väga oluline teema Ühendkuningriigi seoses.

Hetkel Ühendkuningriigis oleme loobunud 48-tunnise töönädala kohaldamisest. Ent kuulanuna kuulamistel László Andori – mul pole midagi László Andori vastu isiklikult – olen väga mures suuna osas, kuhu ta minu arvates meid viib. On üsna tõenäoline minu arvates, et Ühendkuningriik kaotab osalemisest loobumise võimaluse. Kui kaotame, kaotab seeläbi kolm miljonit inimest meie riigis. Neil meeldib lisatunde töötada. Meie palgaline tuletõrjeteenistus Ühendkuningriigis – eriti minu regioonis, Walesis, kus 75% katavad palgalised tuletõrjujad – on ohus.

Meil on varsti tulemas üldvalimised ning kutsun täna kohal viibivaid Euroopa Parlamendi Briti liikmed hääletama uue komisjoni vastu lähtuvalt sellest, et 48-tunnise töötamise kohaldamisest loobumine minu riigi tublide inimeste jaoks kaotatakse. Otsus on nende. Kolm miljonit jälgib, kuidas nad hääletavad, nagu minagi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Lissaboni leping on mõeldud Euroopa Liidu ja seetõttu loomulikult eeskätt Euroopa Komisjoni ning ka meie parlamendi tugevdamiseks. On häbiväärne aga, et sellele vaatamata asendatakse ELi institutsioonide tipus poliitiliselt nõrkade esindajatega. Poliitvaatlejad on ühel meelel, et uus komisjon tõelisi poliitilisi raskekaallasi ei sisalda. Kui komisjoni president on juba väikseim ühine nimetaja suurte ELi riikide vahel, jätkub olukord selgelt ohjeldamata üksikute volinike puhul. Nõukogu uus eesistuja ja kõrge esindaja iseäranis on ka rohkem nagu poliitilised kergekaallased. Meie olulised poliitilised liitlased, nagu USA, juba annavad meile sellest märku, ning me ei tea, mis juhtub teiste, näiteks Venemaa-taolist partnerite puhul.

Selle tulemusena tekib küsimus, kas tugevnenud Euroopa Parlament koostöös nõrga komisjoniga suudab tegelikult integratsiooni ja Euroopa rahvaste huvide rahuldamise osas mingit positiivset tööd teha.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Minu palve uuele komisjonile on, et ta teeks enam väike- ja keskmise suurusega ettevõtete heaks. Kaks kolmandikku meie töolistest töötab nende ettevõtete heaks ja nad tekitavad 50% sisemajanduse kogutoodangust. Peame eelkõige hoolt kandma, et väike- ja keskmise suurusega ettevõtete võlausaldatavus suureneks sest iseäranis kriisiaegadel on eriti huvipakkuv riskikapital, et oleks võimalik jätkata hea palga maksmist. Meil on tarvis olla konkurentsivõimelisem ja selleks on meil tarvis pakkuda infrastruktuurile paremat tuge. Iseäranis tuleks parandada üle-euroopalisi võrke.

Peame hoolt kandma, et ka väike- ja keskmise suurusega ettevõtetel on uurimisvõimalusi, nii et nad saaksid pakkuda uusi tooteid ja teenuseid Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi kaudu. See on suurem ülesanne Euroopa Komisjoni jaoks. Soovin uuele Euroopa Komisjonile ainult edu ja head õnne edaspidiseks.

Milan Zver (PPE). – (SL) Olen nendega, kes arvavad, et täna on Euroopa demokraatia jaoks suur päev, mitte ainult seepärast, et viime lõpule uued Euroopa institutsioonid ja struktuurid, vaid ka seepärast, et võtame vastu institutsioonidevahelise kokkuleppe, mis koos Lissaboni lepinguga tegelikult suurendab mõju, mida Euroopa kodanikud Euroopa poliitikale avaldada saavad.

Mulle näib see iseäranis asjakohane just nüüd, kui oleme juba tunnistanud olnud või hakkame nägema Euroopa demokraatia esimese kriisi märke. Tõenduseks on üha kahanev valimistel osalemine, inimeste üha vähenev usaldus fundamentaalsete demokraatlike institutsioonide vastu ning asjaolu, et mõnedes Euroopa pealinnades tervitatakse meelevaldajaid vägivallega ning teistes mälestatakse totalitarismi ja sarnaste režiimide sümboleid.

Lühidalt öeldes on minu arvates viimane aeg, et Euroopa poliitika midagi teeks demokraatia arendamiseks institutsioonide ehitamise tasandil, kuid sellest ei piisa. Meil on vaja samuti jõudu pingutada demokraatliku poliitilise kultuuri taseme tõstmiseks, eriti postkommunistlikes riikides.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Hispaania delegatsiooni liikmed hääletavad komisjoni mandaadi poolt, mis on ristitud Barroso II-ks. Meil on selleks mõjuvaid põhjusi. Üks neist on, et oleme veendunud, et isegi mitte José Manuel Barroso ei saaks nõustuda Barroso I kriitikutega, kui tal Barroso II mandaat on.

Kõik taipavad, mis põhjusteks on. Euroopa on muutunud, maailm on muutunud ja sisenenud kriisi. üleilmastunud maailm, silmitsi üleilmse kriisiga, mis vajab üleilmselt olulist Euroopat. Kriisile järjekordsete kriisidega reageerimise asemel peame tegutsema ning tegema seda nüüd. Meil on tarvis tegutseda, reageerimaks kliimamuutusele, uutele energiaallikatele, välispoliitika tähtsusele üleilmses mastaabis ja meie panusele ohutumas maailma võitluses kuritegevuse ja terrorismiga. Meil on tarvis tegutseda nüüd.

Valimistest saadik on möödunud nüüd kuus kuud ning nüüd on aeg, et meil oleks komisjon mis on täismahus ja täiesti töövalmis. See on see, mida 500 miljonit eurooplast, kes meid jälgivad, ootavad nüüd kohe. Oleme seetõttu veendunud, et passiivsus ei ole võimalik variant, ainuke variant Barroso II jaoks on Barroso I kriitikuid tegutsemise, kindla tegutsemisega üllatada.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ka mina sooviksin öelda, et täna on oluline päev, kuna hääletame mitte ainult 27 liikmesriigi, vaid ühise Euroopa komisjoni poolt. Siin istungisaalis on öeldud, et Lissaboni lepingu rakendamine on pakiline. Tegemist on pakilise asjaga, mida varjutab suur raskus, sest praegune kriis ei soosi kaugelt lepingu rakendamist, mis peab tekitama 27 riigile ühise Euroopa ja Euroopa, mida samas iga eurooplane tõsiseltvõetavaks peab.

Sooviksin rõhutada, et minu arvates on suurim väljakutse Euroopa Liidu ees tegelikult vanadest ja uutest riikidest pärit Eurooplaste vaheline solidaarsuse tunne, teisisõnu Idast ja Läänest pärit eurooplaste vaheline solidaarsus. Ainult nii saame muuta Euroopa tõsiseltvõetavaks neile, kes varem või hiljem meie liitu astumist taotlevad, olgu selleks Lääne-Balkan, Moldova, Türgi või Island.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Austatud juhataja! Kindlasti on võtnud komisjoni moodustamine liiga kaua. Tulevased ajaloolased küsivad endalt kindlasti, kuidas oli võimalik kulutada 6 kuud komisjoni kokkupanekule, samas kui Euroopas elasime üle Euroopa majandusajaloo sügavaimat kriisi.

Minu arvates on protsess tervikuna komisjoni ja parlamenti mobiliseerinud ja tugevdanud. Just seepärast üllatab mind Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon, kes on ühehäälselt uue komisjoni vastu hääletada, eriti kuna nemad ise on tihti öelnud, et said palju protsessist ning nende eesmärgid aktsepteeriti. Ausalt öeldes on minu arvates tegemist äärmusliku populismi juhtumiga.

Siseturu elujõulisus ja sotsiaalne Euroopa on nagu õde-venda: nad käivad käsi-käes. Väga oluline on, et sotsiaalse mõju hindamine on sammuks sotsiaalse Euroopa suunas.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) José Manuel Barroso! Austatud juhataja! Olen pettunud, mitte ainult komisjoni inimestes, vaid ka teie portfelli jaotuses. Olete mõned neist nii jaotanud, et tulevikus on väga raske komisjonides konkreetseid läbirääkimisi pidada. Pealegi olete võtnud mõnedelt volinikelt ära portfelli, mille puhul nad tegelikult oma väärtust tõestanud on ning andnud neile sellise, millega nad nii rahul pole. Seda psühholoogilisest vaatenurgast vaadates, võib rahulolematu volinik, José Manuel Barroso, palju kahju teha, sest, iseäranis oma töö alguses, seisab ta silmitsi paljude inimesega, kes esitavad ettepanekuid, millega ta tegelda ei suuda. Minu arvates on see vale otsus.

Teine tähelepanek, mida teha sooviksin, puudutab institutsioonidevahelist kokkulepet. Kindlasti võitleme selle rakendamise eest, kuna Lissaboni leping kehtib nüüd. Ütleme oma sõna rahvusvahelistes lepingutes ja saavutame selles edu, isegi hoolimata nii nõukogu kui ka komisjoni viivitamistaktikatest. Komisjon peaks selleks valmis olema.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Euroopa Liit on täiesti uues olukorras. Lissaboni leping on rakendanud olulisi muudatusi. Mida võime öelda kaks kuud pärast tema toimimist? No, tegelikult, kui selle üle sügavamalt mõtleme, on tegemist ainult hea ja olulise algusega. Ainult nüüd on tulnud aeg anda nendele sätetele ja resolutsioonidele tõeline sisu. Peaksime jaotama pädevused sobivalt institutsioonide või vast loodud oluliste kõrgete ametikohtade vahel ning kehtestama poliitilised põhimõtted ja koostööeeskirjad. Samuti on meil tarvis säilitada liikmesriikide, aga ka liikmesriikide ning liidu vahelise tegeliku võrdsuse põhimõte. Oluline on mitte ainult vähendada üksikute liikmesriikide eesistumiste tähtsust.

Ainult sidusal, ühehäälselt kõneleval liidul on maailmas positsioon, mida ta väärrib. Viimase kahe ja poole kuu jooksul saadud esialgsed kogemused tekitavad erinevaid kahtlusi. Antud probleemide üle tuleks seetõttu sügavalt järgi mõelda ning rakendada tuleks meetmeid, mis võimaldaks meil saavutada oodatud tagajärjed ning Euroopa Liidu toimimise uus kvaliteet

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Tihti korratakse kunagi Kissingeri esitatud küsimust – kes võtab telefoni vastu? Asja tuum on, et meil on tarvis tugevaid isiksusi ja tugevaid nägusid. Ei! Emil on tarvis tugevaid institutsioone. Meil on tarvis nõukogu, parlamenti, liitu, kus kõik võivad nõukogus telefoni vastu võtta, sest ta suudab anda

pädeva vastuse ja pädeva lahenduse. Sooviks nüüd taolise telefonipalve esitada: sooviksime Euroopat, kus samuti austatakse traditsiooniliste rahvusvähemuste õigusi, kus pole Slovaki keeleseadusi. Selle keeleseaduse jõustumisega ei rikuta mitte ainult ELi põhiõigusi ja Euroopa inimõiguste konventsioonide sätteid, vaid ohus on ka üks Euroopa integratsiooni suurimaid saavutusi, ühise siseturu toimimine. Palun, et komisjon rakendaks vajalikke meetmeid vastavalt õigustalituse seisukohale, tagamaks et jätkuvalt eranditeta valdaks ühenduse õigus.

Derek Vaughan (S&D). – Austatud juhataja! Struktuurifondid on olnud Walesi-taoliste piirkondadele minevikus ja praegu nii olulised olnud. Nad on aidanud paljusid üksikisikuid, kogukondi ja ettevõtteid. Nad olnud iseäranis olulised hiljutiste keeruliste majandusaegade ajal.

Seetõttu on oluline, et kõik antud rühmad saaks struktuurifondidest kasu tulevikus. Minu arvates peaks struktuurifond olema kättesaadav kõikidele piirkondadele terves Euroopa, kui nad pärast 2013 kvalifitseeruvad. Minu arvates peaksime välistama struktuurifondide taas liikmesriigi tasandile viimise ning iseäranis tervitan eelarve- ja finantsplaneeringu kandidaadivoliniku sõnavõttu, kes tegi teatavaks oma vastuseisu ühtekuuluvuspoliitika ja struktuurifondide taas liikmesriigi tasandile viimisele.

Minu arvates on samuti eluliselt oluline, et rahastamine kõikide mainitud rühmade puhul ei katke äkki 2013. aastal. Seetõttu on minu arvates oluline, et siirdeolek oleks saadaval piirkondadele, mis langevad peale 2013. aastat lähenemisest välja. Loodan, et komisjon teeb eelseisvatel nädalatel ja kuudel ühtekuuluvuspoliitikast ja struktuurifondidest prioriteedi, mida nad väärivad.

Gay Mitchell (PPE). – Austatud juhataja! Tahan tõstatada siin teema, mida olen tõstatanud oma riigis lootuses, et seda ülalt alla ja alt üles tõstatades on ehk võimalik selle osas tegutsemist saavutada.

Räägime pidevalt panganduskriisist ja mis me väike- ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks teha saame. Probleem on, et on palju väike- ja keskmise suurusega ettevõtteid, kes lihtsalt ei saa laenu, isegi kui neil elujõulised ärid on ja tööd pakkuda suudavad. Selle suurim põhjus on, minu kogemustest lähtuvalt, pangajuhtidee puduutmine. Sattusime antud kriisis, sest pangandussüsteem oli automaatne – ja paljudel juhtudel on ikka veel automaatne. Euroopa Keskpank ja Euroopa Komisjon on pakkunud finantsinstitutsioonidele palju tuge. Nüüd on aeg, et ennistaksime ja kasutaksime kogu ennistatavate mõju traditsioonilisele pangajuhile, kes oskab võtta kalkuleeritud riske iseloomust, suutlikkusest ja varasemast kogemusest lähtuvalt.

Minu arvates oleks sellel tõeline vahe ning ütlen seda siin viibivale 27 volinikule: ärge alahinnake oma suutlikkust mõjutada ...

(Juhataja katkestas sõnavõtja)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Austatud juhataja! José Manuel Barroso! Sooviksin mainida kaht asja, mis minu jaoks on absoluutselt üliolulised. Täna on palju öeldud kriisi ületamise kohta. Ses suhtes peame olema teadlikud ühest asjast: antud kriisi ei ületata, kui preemiaid uuesti välja makstakse, kui kord pangad uuesti stabiilsed on. Antud kriisi ületatakse ainult siis, kui need, kes nüüd töötuks on jäänud, oma töökohad tagasi saavad, ja kui need, kel veel tööd pole olnud, töötada saavad. Siis oleme kriisi ületanud.

Seetõttu on teie komisjoni jaoks oluline, et teie taotletav eesmärk on luua ja kaitsta töökohti ning tagada, et need kes kõvasti töötavad, saavad ka oma töö eest piisavat palka ning suurema osa üldisest öitsengust kui varemini. Kui see teil õnnestub, José Manuel Barroso, siis minu arvates on tulevane komisjon eelmisest edukam.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Nagu paavsti valimisel, loodan, te võime täna õhtul öelda, „*Habemus Papam; habemus, komisjon*“, kuid üks valdkond, mis tekitab mulle ja paljudele inimestele muret, on, et Lissaboni lepingus pidime selguse tagamiseks nimetama ametisse nõukogu eesistuja. Ma pole kindel, kas selgust on, ja ehk Barroso võiks meie jaoks sellele vastata.

Kui asi läheb hulluks, kriisi ajal, kellest saab Euroopat esindav üks hääl? Kas Herman Van Rompuy? Kas Catherine Ashton? Kas üks volinikest? Kas vahetuv eesistujariik või president Barroso ise? Sooviksin sellele vastust.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Austatud juhataja! Alustuseks vastan mõnele konkreetsetel küsimustele ja seejärel tegelen üldisematega.

Esiteks, euroala osas tõstatasid selle parlamendi mõned parlamendiliikmed euroala ja euroala liikmesriikides meile vastu vaatavaid praeguseid probleeme puudutavaid küsimusi. Esiteks lubage mul meenutada, et euro on üks Euroopa ajaloo suurimaid õnnestumisi. Tema loomisest saadik 11 osalisega, on euroala kasvanud, hõlmates 16 liikmesriiki. Euroala on olnud stabiilsuse ja töökohtade loomise areeniks. Muidugi mõjus talle kriis. Kriis mõjus ka mitte-euroala riikidele. Mul pole tarvis teile meenutada, et alles mõni päev tagasi võtsin vastu peaministri Islandilt, meile väga lähedal asuvast riigist – ja mitte-euroala liikmest, kes tõesti kriisiga silmitsi seisis. Tahan korrata, et antud kriis ei tekkinud euroalal; ta tuli väljastpoolt euroala.

Kuid tõde on, et euro kaitses küll ühist vääringut jagavaid riike. Minu arvates oleks Euroopa olukord täna palju keerulisem, kui meil eurot poleks. Me pole veel euro täit kasu lõiganud. Selleks on meil tarvis tugevdada euroalal majanduslikku koordineerimist. On tõsi, et meil pole lihtsalt rahandusliit. Meil peaks olema tõeline majandusliit. Leping annab uusi võimalusi, mida ära kasutada kavatsen. Olli Rehn, antud asjade uus volinik – kui teie toetuse pälvine – arendab seda joont.

Väga oluline on vaadata, kuidas euroala tugevdada, kuid muidugi ei takista see meid vaatamast olevikku. Periood, mida euroala üle elab, on raske. Pole mõtet seda eitada. Teised riigid väljastpoolt euroala seisavad samuti silmitsi raskete aegade. Tunnistagem seda. Ent pean ütleva, et finantsturgude olukorrast edastatakse teateid mõnikord moel, mis probleeme võimendab ega anna alati olukorrast objektiivset hinnangut. Taolised analüüsid tulevad tavaliselt mitte-euroala riikidest.

Kuid euroalal on suutlikkus teda hetkel puudutavate raskustega toime tulla. Meil on eelarve-eeskirjade süsteem, stabiilsuse ja kasvu pakt, mida peab nõuetekohaselt rakendama. Kreeka puhul on meil suutlikkus tema eelarve kohandamise kava hinnata ja jälgida. Meil on võimalus soovitada Kreekas julgeid struktuurireforme, mida komisjon samuti tähelepanelikult jälgib.

3. veebruaril võttis komisjon vastu Kreeka paketi, mis läheb järgmise nädala alguses ülemkokku. Loomulikult nõuab lahendus eeskätt tegutsemist Kreeka poolelt. Toetus Kreeka ametivõimude sihikindlusele tõstab usaldust nende vastuvõetud ambitsioonika kava saavutamise edukuse vastu.

Liikmesriigid, iseäranis euroalal, peaks alati silmas pidama, et neist igapäevamajanduspoliitikal on mõju teiste majandustele. Tervitan selgeid märke, et kõik liikmesriigid on väljakutsest teadlikud ja tegutsesvat vastavalt.

Konkreetses küsimuses esitas tarbijapoliitika kohta vist Evelyne Gebhardt. Komisjonis on selgesti tarbijapoliitika eest vastutav inimene, nimelt volinik Dalli. Tema juhib antud poliitikat, käib antud valdkonnas välja algatusi ja arutab neid IMCO komisjonis ja täiskogu istungil. Konkreetset tsiviilõiguslikud mõõded on justitsivolniku, asepresident Redingi vastutuse all. See on Euroopas normaalne enamikes täidesaatevorganites, kuna nende konkreetsete küsimustega tegeleb justitsiminister.

Muidugi peab kõik otsused uute algatuste osas kinnitama kolleegium. Olene kollegiaalsusele äärmiselt pühendunud. Tegelikult on paljud teist tungivalt soovitanud komisjonil säilitada tugev rõhuasetus kollegiaalsusele. Lepingutest lähtuvalt on kollegiaalsuses garanteerija komisjoni president. Üha rohkem küsimusi on iseloomult transversaalsed ja horisontaalsed. Neil on tarvis ühtset otstarvet ja nõuavad erinevate valdkonnapoliitikate integreerimist.

See, mis toimub komisjonis, on enam-vähem sama, mis toimub liikmesriikide halduses ja globaalses halduses. Näeme nüüd, et väga tihti on riigipeadel või valitsusjuhtidel koordineeritult ja sidusalt tegelda asjadega, millega varemini tegelesid erinevates valitsustes vastutajad eraldi.

Niisiis on see just see, mida teha kavatseme. Tahan seda momenti erilise uhkusega rõhutada, sest rajame nüüd antud uut komisjoni eelmise kogemustele. Eelmine oli antud laienenud Euroopa esimene komisjon – esimest korda oli komisjon 27 eri riigist 27 eri liikmega. Asjaolu, et see komisjon töötas tõeliselt kollegiaalses vaimus otstarbe tunnetusega on tõepoolest tõend, et laienenud Euroopa Liit suudab töötada 27 või enama liikme puhul. Minu arvates on see kriitilise tähtsusega ka tuleviku seisukohast.

Oli konkreetseid küsimusi ühtekuuluvuspoliitika ja mõnede ühenduse poliitikate kohta, nagu kalandus ja põllumajandus – näiteks Luis Manuel Capoulas Santose küsimus. Ühtekuuluvuspoliitika on sätestatud Lissaboni lepingus. Oma iseloomult on ta Euroopa poliitika. Meil on tarvis näha, kuidas saame jätkata reformiprotsessi nii, et saaksime parandada poliitika kasumlikkust ja tagada, et ühtekuuluvuspoliitika ja regionaalpoliitika tõlgenduvad Euroopa kõikide piirkondade konkurentsivõime tegelikku suurenemisse. Meil on tarvis kindel olla, et poliitika suudab seda saavutada, nii et meil saaks olla tugev argument järgmisel finantseerimisarutelul. Lubage mul kinnitada teile oma täit pühendumust – ja võin vist öelda komisjoni täit pühendumust – sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse põhimõtetele, mis on samuti sätestatud Lissaboni lepingus. Muidugi teeme kõik võimaliku Euroopa ühiste poliitika edendamiseks.

Oli konkreetseid küsimusi sotsiaalse mõju hindamise kohta – Alejandro Cercase'i küsimus. Tahan selgelt väljendada, mida olen ennem avalikult öelnud. Oleme pühendunud antud sotsiaalse mõju hindamise rakendamisele oma töös mõjuhindamiskomitee kaudu. Meie arvates oleme mõjuhindamise osas palju edusamme teinud. Oleme alati valmis seda tööd täiustama ning meie arvates tuleks sotsiaalse mõõdega meie töös nõuetekohaselt tegelda.

Parlamendi osa liikmeid esitasid mulle küsimusi energiajulgeoleku osas. Tahan rõhutada, et lülitame energiajulgeoleku oma strateegia „Euroopa Liit 2020” ettepanekusse. Üks strateegia „Euroopa Liit 2020” innovatsioone on just mõne poliitika kokkuviiimine, mis ennem loodi eraldi. Minu arvates peaks olema energiajulgeoleku ja energiatõhususe edendamine oluline osa meie tegevuskavast konkurentsivõimelisuse ja rohelisema, säästliku ja ressursitõhusa kasvu saavutamiseks Euroopas. See rõhutab, kui oluline antud tegevuskava meie arvates on.

Mõned teist küsisid mult VKEd ja siseturu väärtuse kohta – Gunnar Hökmark ja teised. Väga oluline on siseturg nüüd taaskäivitada. Oluline on selgelt väljendada, et siseturg ei puuduta lihtsalt turgu, ehkki turud on olulised.

Mõned inimesed arvavad, et kaitseme turge, sest oleme turufundamentalistid. Miski ei võiks tõest kaugemal olla. Meie arvates on siseturg eelkõige Euroopa ürituse alus. Ilma iseturuta pole meil tugevat Euroopa Liitu. Kui lubate siseturul killustuda, näeme Euroopas uuesti majandusliku natsionalismi inetut palet. Peame rääkima vapralt ja ütlema, et siseturg on olemas nõrgimate – tarbijate – kaitsmiseks, väike- ja keskmise suurusega ettevõtete kaitsmiseks monopolide eest ning muidugi Euroopa ürituse kaitsmiseks tervikuna. Seepärast palusingi Mario Monti koostada raporti, nii et saaksime tuua uusi ideid ja samuti luua suurema konsensuse siseturu kui meie Euroopa ürituse ühe suurema varasema ja edaspidise saavutuse taaskäivitamiseks ja süvendamiseks.

(FR) Sooviksin nüüd mainida üht-kaht üldisemat küsimust, mis mõned teist tõstatasid. Joseph Daul, Martin Schulz, Alain Lamassoure – kes oma sõnavõtus rõhutas julguse olulisust – Juan Fernando López Aguilar, Jaime Mayor Oneja ja paljud teised on tõstatanud ambitsioonikuse küsimuse. Minu arvates on tegemist äärmiselt olulise momendiga ning meil on sel teemal tarvis ausat arutelu.

Mõned teist ja iseäranis Martin Schulz on mind üha jälle ja jälle turu ja sotsiaalpoliitika küsimuse osas küsitlenud. Sooviksin teile veel kord öelda: komisjon pole see, keda teil sotsiaalse otstarbe vajaduses veenma peate. Peate tegema meiega koostööd, püüdmaks veenda teatud pealinnu, sest tõde on väga selge: mõned pealinnad arvavad, et Euroopa mõte on üksnes turg ning et solidaarsuse põhimõttest lähtuvalt vastutavad sotsiaalse poliitika eest nemad. Minu arvates, oleks ka emotsionaalne kiindumus Euroopasse, on meil tarvis sotsiaalset mõõdet. Meil on tarvis sotsiaalset mõõdet, mis tegelikult ühendab selle, mida saab teha Euroopa tasandil, sellega, mida saab teha liikmesriikide tasandil. Mitte keegi ei taha luua Euroopa sotsiaalkindlustussüsteemi ega tsentraliseeritud tervishoiusüsteemi Euroopas. See pole see, mida välja pakume.

Lisaks ei tuleks seda näha liikmesriikide tasandi ja Euroopa tasandi vahelise võistlusena. Ent kui lisaks meie tööle siseturu, konkurentsi, riigiabi poliitika ja muude poliitikatega, näiteks väliskaubanduspoliitika, Euroopas sotsiaalset mõõdet pole, tuleb meil raskusi Euroopa ürituse õigusjärgsuse tagamisel.

Seetõttu rõhutaksin antud momenti: me pole need, keda sotsiaalse mõõde vajaduses veenda tuleb. Tehke meiega koostööd Euroopa sotsiaalse mõõde – sotsiaalse turumajanduse – tugevdamiseks, mis on pealegi sätestatud eesmärgina Lissaboni lepingus. Olen sellele väga pühendunud ning peame püüdma saavutada seda koos. Selles pole absoluutselt mingit kahtlust.

(Aplaus)

Mis puutub halduse asja – Guy Verhofstadti ning samuti mu enda lemmikteema, jällegi, aidake meid, toetage meid. Olen Euroopa tõhustatud halduse poolt ja Euroopal on tõhustatud haldust tarvis. Minu sõnavõtt – nimetate seda sõnavõtuks, tegemist on sõnavõtuga, kuid tegemist on ikkagi sõnavõtuga, millega esinen uue kolleegiumi nimel ja mis kajastab poliitilist ambitsioonikust, poliitilist seisukohta – on selge. Elame pretsedenditutel aegadel. Nagu ütlesin, nii Euroopas kui väljaspool Euroopat on meil tarvis rohkem sihikindlust Euroopa asjade suhtes. Olen täielikult veendunud, intellektuaalselt ja poliitiliselt, et kui Euroopa kooskõlastatult ei tegutse, on oht, et etendame tulevikus rahvusvahelisel tasandil ainult tähtsusetu rolli. Ütlesin seda oma suunistes, riigipeade ja valitsusjuhtide ees, ning kordan seda mitteametlikult Euroopa Ülemkogul ülehommel, sest olen selles veendunud.

Minu arvates on hiljutised arengud ainult aidanud olukorda teravamalt esile tõsta. Rahvusvaheline finantskriis on näidanud, just kui vastastikku sõltuvad meie majandused on. Probleemid, mida hetkel kogeb euroala,

näitavad samuti, kui vastastikku sõltuvad meie majandused on. Peame seetõttu tõhustama oma jõupingutusi Euroopa koordineerituse ja halduse osas. Brüsselile ei tarvitse tingimata liikmesriikide pädevusi anda: tegemist on 20. sajandi aruteluga, mille aeg on minu arvates möödas. Vale on teha sellest arutelu à la „see on Brüsseli jaoks, see on komisjoni jaoks, see on liikmesriikide vastu ...”, sest see on naeruväärne.

Selge on, et ehkki tahame täna maailmas endale rolli, pole meie liikmesriikidel üksi Ameerika Ühendriikide, Venemaa või Hiinaga võrsel alusel läbi rääkimisteks vajalikku mõju. Seetõttu on meil tarvis antud mõõdet, mitte Brüsseli tugevdamiseks, vaid Euroopa tugevdamiseks, ja eeskätt keskenduda iga meie kaaskodaniku tegelikele huvidele. Just siin peame koostööd tegema ja siin samuti ütlen teile: toetage meid. Meil on teie tuge tarvis, mitte rajal, mis vältimatult institutsioonidevahelise sõjani viib – nüüd kui kunagi enam on meil tarvis institutsionaalset partnerlust, vaid Euroopa huvide kaitsmiseks maailmas.

Viimasena, välissuhete osas, väljendugem ka siin täiesti selgelt. Kus Euroopa maailmas loeb? Euroopa loeb maailmas, kus tal tegelikult koordineeritud positsioon on. Teda austatakse kaubanduse osas, võin teile seda kinnitada. Meie konkurentsiseadusi austavad kõik suuremad konglomeraadid. Meil on ühine poliitika. Meil on institutsioonid. Meil on alus, millelt tegutseda. Pidage aga silmas, et elame ajal, iseäranis rahvusvahelise julgeoleku mõttes, kui Euroopa pole geopoliitilisi ja kaitsevahendeid, mis on teistel. Näen väga selgelt, mõnede meie rahvusvaheliste partneritega rääkides, et nad mõtlevad eelkõige julgeoleku võtmes. Nad mõtlevad strateegilise tasakaalu võtmes. Ja siin, seda tuleb selgelt öelda, ei või Euroopa naiivne olla.

Kopenhaageni probleem polnud Euroopa poolse ambitsiooni puudumine, nagu mõned ütlevad. Vastupidi, olime kaugelt kõige ambitsioonikamad. Minu jaoks näitas Kopenhaagen seda, et meil tuli väljendada Euroopa huvi erinevates valdkondades ja kaitsta seda järjekindlalt ja strateegiliselt kõigi meie partneritega. Seetõttu ei tohi me lihtsalt heldet poliitikat ajada, ehkki see on oluline; meil peab samuti olema tugevust kaitsta oma heldust ja veendumust oma huve kaitsta. Just seda ma teha kavatsen ning loodan, et mul on selles osas teie toetus.

Lõpuks kõnelesid mõned parlamendiliikmed – Klaus-Heiner Lehne, Hannes Swoboda, Dagmar Roth-Behrendt, Diana Wallis ja Paulo Rangel teiste seas – pikalt institutsionaalsest küsimusest ning iseäranis raamkokkuleppest. Soovin öelda teile, et mida läbirääkimistel teiega tegin, oli just Lissaboni lepingu vaimu ja sõnastuse edastamine.

Mõned inimesed pole veel taibanud, et Euroopa Parlamendil on täna volitusi, mida tal enne Lissaboni lepingut polnud. Mina usun parlamendi Euroopa mõõtesse ja kasutades sõna „mõõde” – minu inglise keel oskus pole nii hea kui teie oma, Diana Wallis – ei taha ma öelda midagi ebamäära. Igatahes on tegemist millegi väga ambitsioonikaga.

Soovin antud vaimus parlamendiga koostööd teha. Mitte teise institutsiooni vastu, sest minu arvates – ja pean seda siin ütlema – on meil tarvis väga tugevat nõukogu ja Euroopa Ülemkogu. Tervitan Lissaboni lepingu uuendusi, mitte vähem alalise Euroopa Ülemkogu presidentuuri olemasolu, sest see tagab järjepidevuse ja ühtsuse pikas perspektiivis.

Tervitan väga kõrge esindaja rolli loomist, kes on samal ajal Euroopa Komisjoni asepresident. Mõte pole selles, et asju keerulisemaks ajada, täiesti vastupidi! Kahe välissuhete keskuse asemel, üks nõukogu poolel ja teine komisjoni poolel, on meil nüüd üks võtmefiguur – antud juhul, Catherine Ashton, kes kaitseb Euroopa huvi valitsustevahelise õigusjärgsusega, mis on jätkuvalt välisasjades väga oluline, samuti Euroopa õigusjärgsusega.

Seetõttu ütlen seda suure veendumusega. Minu arvates oleks viga alustada arutelu või institutsionaalset konflikti nüüd. Meil on tarvis erinevaid institutsioone. Mõned inimesed tunnevad sundust esitada igavest küsimust Henry Kissingeri ja telefoninumbri kohta. Olen seda juba kord öelnud: Henry Kissinger oli riigisekretär. Minu arvates on nüüdsest peale USA riigisekretäri vastasmängijaks Catherine Ashton. Tal on selle rolli mängimiseks vastustus ja suutlikkus.

Ent riigipeade ehk valitsusjuhtide tasandil on meil peale suhete oma liikmesriikidega Lissaboni lepingus nõukogu eesistuja, kes esindab Euroopat välispoliitika ja üldise julgeoleku asjades ning komisjon, kes artikli 17 alusel esindab Euroopat välissuhete kõikide teiste tahkude puhul. See on meie süsteem.

Mõned inimesed sooviks täiest ühtset süsteemi. Nagu mõned on öelnud, pole ka Ameerika Ühendriikidel mõnikord täiesti ühtset süsteemi. Mõnikord räägime läbi USA administratsiooniga ja avastame hiljem, et kongress ei järgi täpselt sama joont kui USA administratsioon.

Samuti on oluline siin mõista, et koosneme 27 liikmesriigist. Meil on süsteem, mis on sisesüsteemist parem. Presidentuuri asemel, mis iga kuue kuu tagant vahetub, on meil alaline nõukogu presidentuur. Meil on nüüd

kõrge esindaja ja komisjoni asepresident. Tegemist on sammuga edasi, tõsi, kuid dünaamilisus on mehhanismist olulisem ning just niiviisi peame oma tegevusele uue mõõtme lisama.

Lõpetan pöördumisega selle täiskogu poole. Võimuga käib kaasas vastutus. Olen teiega siin väga avameelne, kallid kolleegid: Euroopa Parlament on antud revideerimisega võitnud suure hulga volitusi. Loodan, et antud volitusi ei kasutata mitte ainult mõnusateks poliitikateks, vaid osana vastustust Euroopat teiste institutsioonidega hallata. Käes on kõikide institutsioonide – Euroopa Parlamendi, komisjoni ja Euroopa Ülemkogu – vastutuse suur proovilepanek.

Mõned teist palusid mul – arvan, et siiralt – ilmutada suuremat julgust. Võin teile öelda, et olen valmis tegema jõupingutusi selles suunas. Ent komisjon üksi ei suuda neid lõpule viia. Olgu meil antud koha pealt selgus. Tegemist oleks illusiooniga, ja komisjon ei saa kehtestada oma mõju, võimu, suunamist vastu liikmesriikide tahet, kes on demokraatlikud riigid.

Peame kehtestama antud asjad koos, parlamentaarse assambleega – antud juhul Euroopa Parlamendiga, kes tõesti võtab endale oma vastutuse, mis pole lihtsalt, nagu mõned inimesed tahavad, meeleavalduskoht. Pealegi olen märganud, et mõned inimesed räägivad valjemini, sest on nõrgemad! Seetõttu on meil tarvis, et kõik võimul olevad Euroopa fraktsioonid koostööd teeksid.

Mõned fraktsioonid ütlesid, et nad hääletavad meie vastu. Mis puutub äärmustesse, võin teile öelda, et muretsesin, kui nad meie poolt hääletaks. Seda liiki toetust mul tarvis pole. Komisjon ei taha nende toetust. Ent komisjon tahab ja palub kõikide Euroopa jõudude toetust. Seda palun teilt küll. Palun seda tagasihoidlikult, kuid ka tugeva uskumusega, et meil on teie toetust tarvis ning et saate meid täna eksisteerivat lünka täita.

Milles on tegelik probleem? Olgu meil ka antud teemas selgus. Kui sellest oma kaaskodanikega räägime, on täna Euroopas – ja see on minu viimaseks tähelepanekuks, austatud juhataja – fundamentaalne lõhe väljaõeldud ambitsioonide ja tulemuste vahel, mida meil saavutada õnnestub.

Mõned soovivad nüüd antud lõhet meie ambitsioonide langetamise vahendina kasutada. Teised – ja meie oleme antud leeris – tahavad meie tulemusi parandada, nii et nad meie ambitsioonidele vastaksid. Jään lootma sellele täiskogule, et ta oma tugevama Euroopa ambitsiooni üha palju nõudvamas maailmas saavutab.

Palun teil pakkuda oma tuge uuele komisjonile, nii et meie ambitsiooniga Euroopa unistuse tegelikkuseks muuta saaksime.

(Aplaus)

Juhataja. - Tänan, José Manuel Barroso, andmast üksikasjalikke vastuseid istungisaalist teile esitatud küsimustele ja märkustele ning samuti meie – Euroopa Komisjoni ja Euroopa Parlamendi – vastastikuste suhete väga kõikehõlmava käsitluse eest. Oleme teadlikud vastutusest, mis Euroopa Parlamendil lasub. Meie kokkuleppe on uut liiki ning liigume oma koostööga lähemale kui varem. Meie, kahe ühenduse institutsiooni – Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni – ühine vastutus on iseäranis oluline. Tänan samuti tutvustamast oma nägemust Euroopa Komisjoni tööst ja selle töö eesmärkidest. Sooviksin tänada veel kord Diego López Garridot, kes esindab eesistujariiki Hispaaniat, ja kogu Hispaania delegatsiooni meie menetluse ja aruelu ajal siin istungisaalis viibimast.

Mulle on esitatud kodukorra artikli 105 lõike 4 alusel viis ettepanekut võtta vastu resolutsioonid⁽¹⁾.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 9. veebruaril 2010.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Carlo Casini (PPE), kirjalikult. – (IT) Sooviksin öelda, kui hea meel mul põhiseaduskomisjoni esimehena on selle üle, et kokkulepe on saavutatud komisjoni ja parlamendi vahelise uue raamkokkuleppe põhijoonte osas.

Pean aga väljendama selgelt, et meil on tarvis sügavamini mõelda antud kahe institutsiooni vahelise suhte iseloomu üle. Perspektiiv demokraatlikuks kasvuks liidus on jätkuvalt selline, kus parlamenti nähakse rahvast esindavana ning nõukogu teatavat liiki teise kojana, kes esindab liikmesriike. Taolises kontekstis tuleks pidada

⁽¹⁾ Vt protokoll

komisjoni valitsuseks ning on selge, et antud konfiguratsioon nõuaks eeskirju, mis on täna õigustatult visandatud kohandustest oluliselt üksikasjalikumad.

Sooviksin lisada mõtte kodanike algatusõiguse osas. Vastavad eeskirjad tuleb kohandada tagajärgedele, mis meie arvates tulemusena järgnema peavad. Antud tagajärgi tuleb vaadelda võrreldes nendega, mis tulenevad iga kodaniku olemasolevast õigusest esitada Euroopa Parlamendile petitsioon, ja nendega, mis on seotud parlamendi piiratud volitustega. Parlamendil pole algatusvolitust, kuid tal on volitus nõuda, et komisjon õigusakte algataks.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Nüüd, kui institutsionaalne probleem lahendatud on, kui jõustub Lissaboni leping ja valitakse uus komisjon, on liidu ajaloos algamas uus faas. Uus ajastu, mille eesmärk on olla ambitsioonikas algatussuutlikkuse poolest ja ettenägelikkuse poolest meie aja suurte väljakutsete suhtes. Ajastu, kui komisjon töötab parlamendiga täielikus kooskõlas Euroopa kodanikke puudutavate probleemide lahenduste otsingul, nagu nähakse ette institutsioonidevahelises kokkuleppes. Euroopa juhtimise uus ajastu tänapäeva maailma tähtsate teemade ja tuleviku väljakutsetele sobivate reageeringute suhtes. Uus ajastu õiglasema Euroopa integratsioonil, mis ilmutab suuremat solidaarsust.

Kuulamistel esitatud tõenditest lähtuvalt vastab uus volinike kolleegium vajalikele kriteeriumidele, et reageerida nendele vajadustele. Tegemist on tasakaalus komisjoniga, mis ühendab veteranide kogemused oma liikmete teise poole värskusega. Samuti on ta tasakaalus soode esindatuse osas, arvestades, et kolmandik liikmeist on naissoost, mis on varasemaga võrreldes väike tõus. Kolme institutsiooni vaheline võimutasakaal kedagi ei nõrgesta, vaid pigem tugevdab Euroopat.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Uut Euroopa Komisjoni tutvustades on president Barroso tutvustanud kava, mis on vana komisjoni neoliberaalse, föderalistliku ja militaristliku poliitika jätk. Tema tutvustatud volinike kolleegium jätkab samu suundi, mille kinnitust nägime parlamendi komisjonides toimunud kuulamistel. Meil tuleb periood ettepanekutega Euroopa kapitalistliku integratsiooni süvendamiseks, mida hetkel kogeme.

Eelmisest komisjonist jäi märkimisväärne kogus ettevalmistatud tööd, sealhulgas üldine kavand ja see, mida kutsutakse avalikuks konsultatsiooniks niinimetatud Lissaboni strateegia järjepidevuse tagava strateegia üle. Hetkel kutsuvad nad seda strateegiaks „EL 2020“, kuid on juba öelnud, et sisuks on tegelikult „Eesmärkide saavutamine: praeguste vahendite rakendamine uue lähenemisviisi raames“. Teisisõnu, mida me hetkel teame, on, et sama tuleb rohkem juurde.

Nad eiravad vajadust kaaluda, kui ulatuslikult Lissaboni strateegia nimel vastuvõetud meetmeid rakendatud on ning mil määral tollal väljakuulutatud eesmärgid on saavutatud või mis tagajärjed on olnud stabiilsuspakti rakendamisel. Nad varjavad fakti, et meil on ELis tervikuna üle 23 miljoni töötu inimese, kusjuures iseäranis puudutatud on noored, kuna nende töötus ületab nüüd 21%, ning lisaks on üle 85 miljoni inimese vaesuses. Meil ei ole muud valikut, kui uue komisjoni vastu hääletada.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjalikult. – (PL) Austatud juhataja! Euroopa Komisjon, mille eesotsas on José Manuel Barroso, on saavutanud täna suurema toetuse kui 2004. aastal. Ent hääletusele eelnenud arutelul väljendati palju tingimusi, nii komisjoni koosseisu kui pädevuste ebaselge jaotuse suhtes uue kolleegiumi raames. Näiteks kuulub tarbijakaitse tervelt kuue erineva voliniku portfelli. Hetkel on raske ette kujutada, kuidas praktikas need jagatud pädevused mõjutavad vastavate volinike töö tulemuslikkust. Täna, 9. veebruaril 2010, valitud Euroopa Komisjon peab hakkama tööle kiiresti, sest umbes läinud aasta oktoobrist saadik, kui uue komisjoni valimine pidanuks toimuma, on vana komisjoni kõigest asju hoidnud ega teinud uusi algatusi. Parlamendiga läbikäimist käsitlevast aamarusaamast kinnipidamisest saab uue komisjoni, eriti parlamendi ja nõukogu võrdse kohtlemise põhimõtte, jaoks proovikivi.

Sooviksin samuti tähelepanu juhtida, et praeguse komisjoni ametiajal vaadatakse läbi paremat õigusloomet käsitlev institutsioonidevaheline kokkuleppe 2003. aastast. Õiguskomisjoni raportööri töötan hetkel sellega ning loodan, et konstruktiivne koostöö uue komisjoniga toob selles valdkonnas olulisi tulemusi.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Uus volinike kolleegiumi on esimene täielik 27 liikmesriigist koosnev Euroopa Liidu meeskond. Rumeenial ja Bulgaaril, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. jaanuaril 2007, on alles nüüd võimalus pakkuda välja volinik terveks viieaastaseks ametiajaks.

Õnnitlen Rumeeniat Dacian Cioloșe valimise puhul. Minu arvates jättis kõigile kohalviibinuile tema esinemine põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni ees toimunud kuulamiste ajal sügava mulje. Samuti on minu arvates heaks endeks tema professionaalsus, kui mõtleme suurematele väljakutsetele, mis meid ootavad

valdkonnas, mida ta juhtima hakkab. Viitan eelkõige eelseisvatele ühise põllumajanduspoliitika tulevikku käsitlevatele aruteludele.

Sobivaimate, kõikide liikmesriikide vajadustele ja huvidele kohandatud lahenduste leidmiseks on uuel volinikul tarvis Euroopa põllumajanduse sügavat mõistmist, tugevat töökiirust ja rohkelt diplomaatiat – kõik omadused, mida tean, et tal on. Soovin kogu volinike kolleegiumile ainult edu ja loodan, et töö, mida ta oma edasisel mandaadil teostab, saavutab edu Euroopa Liidu lähendamisel oma kodanikele.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), kirjalikult. – (PL) Önnitlen José Manuel Barrosot ja tervet volinike kolleegiumi, kuid samas loodan, et meil tuleb sõltumatum ja dünaamilisem komisjon! Komisjon, kes kaitseb eelkõige ühiseid huve ja kes võtab ette ELi poliitika julgeid reforme, millega pärast institutsioonide reformimisele kulutatud aastaid peame peale hakkama. Komisjoni ja parlamendi vaheliste suhete osas oleme tunnistajaks uuele avatusele, mis ei tule ainult parlamendi uutest volitustest, kuid samuti, nagu juba sügisel kuulsime, José Manuel Barroso soovist parlamendiga eriline suhe luua. Fakt on, et kahe institutsiooni vahelist koostööd käsitleva esialgse raamkokkuleppe konkreetsed sätted tugevdavad märkimisväärselt parlamendi rolli otsuste tegemise protsessis, muutes protsessi demokraatlikumaks. Kurat on aga detailides, mistõttu jälgimegi läbirääkimisi tähelepanelikult algusest lõpuni, veendumaks, et lubadustest, nagu parlamendi kaasamine ELi diplomaatia rajamise protsessi, peetakse kinni.

(Istung katkestati kell 11.50 ja jätkus kell 12.05)

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

5. Hääletus

President. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletus.

(Üksikasjalikud hääletustulemused: vt protokoll)

5.1. Raamkokkulepe Euroopa Parlamendi ja komisjoni vaheliste suhete kohta (B7-0091/2010) (hääletus)

– Enne hääletust

José Manuel Barroso, komisjoni president. – **Austatud** president! Mõni kuu tagasi tegin oma poliitilistest suunistes ja siin täiskogul ettepaneku viia parlamendi ja komisjoni vahelised erilised partnersuhted uuele tasandile. Tegin ettepaneku tugevdada ja arendada meie suhteid positiivses suunas, et neis kajastuks uus leping ja meie ühine eesmärk kujundada üheskoos Euroopat.

Läinud nädalatel pidasin süvendatud kõnelusi raamkokkuleppe läbivaatamiseks meeskonnaga, mille juhiks te olite määranud Klaus-Heiner Lehne. Lubage mul kasutada võimalust ja tänada kõiki pingelise töö ja konstruktiivse lähenemise eest.

Olen väga rahul, et oleme nüüd jõudnud ühisele arusaamale põhimõtete üle, mis hakkavad meie suhteid eelolevatel aastatel kujundama. Need peaksid tugevdama meie koostööd, austades aluslepingutes sätestatud institutsioonidevahelist tasakaalu.

Euroopa Komisjoni presidendina toetan teie äsja vastuvõetud resolutsiooni põhimõtteid. Juhindun nende järgi, töötades välja uue kolleegiumi seisukohti täieliku raamkokkuleppe läbivaatamiseks.

Olen kindel, et pärast selle resolutsiooni vastuvõtmist selle täiskogu nii muljetavaldava enamuse poolt, on meil suurepärase alus oma suhete tugevdamiseks. Loodan siiralt, et neis küsimustes, mis puudutavad mitte ainult meie kaht institutsiooni, vaid ka nõukogu, liitub nõukogu ühiste jõupingutustega, et parandada kõigi institutsioonide tööd Euroopa hüvanguks.

Kui te täna hiljem uue kolleegiumi heaks kiidate, palun asepresidendi kandidaat Šefčoviči juhtida komisjoni raamkokkuleppe läbivaatamise kõnelusi. Kinnitan teile, et ta on sama pühendunud kui mina ja kogu uus kolleegium, soovides, et läbirääkimised kulgeksid kiirelt ja tõhusalt.

President. – Suur tänu, president Barroso, positiivse suhtumise eest meie läbirääkimistesse! Lubage mul kõigi meie poolt tänada läbirääkimisrühma, mida juhtis Klaus-Heiner Lehne, ja kõiki kolleege, kes olid nii pühendunud neile läbirääkimistele!

(Aplaus)

Meil ei ole veel Lissaboni lepingust tulenevat õigusloome algatust, kuid komisjon on lubanud meie ootustele vastata. Me ei pea infotundi mitte ainult Euroopa Komisjoni presidendiga, need toimuvad ka volinikega. Euroopa Komisjoni president tegi ettepaneku koosööks Euroopa Parlamendi presidendile ja volinike kolleegiumile, aga ka rahvusparlamentidele, mis on meie ühise koostöö jaoks väga oluline.

Mõelgem lähimuspõhimõtte rakendamisele: meil on vaja mõjuanalüüsi, et seda veelgi täiustada, ja me loodame, et see muutub veelgi tõhusamaks, kui meie algses kokkuleppes kirjas oli! Me kõik loodame, et tulevikus saame teha just seda, mis on meie kodanikele vajalik.

(Istung peatati kell 12.10 ja jätkus kell 13.30)

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

6. Hääletused (jätkamine)

President. – Enne hääletamist kuulame ära fraktsioonide esimeeste sõnavõttud uue komisjoni valimiste kohta.

Joseph Daul, fraktsiooni PPE nimel. – (FR) Austatud president, López Garrido, komisjoni president! Suur tänu, et andsite mulle võimaluse öelda Euroopa Rahvapartei (kristlikud demokraatide) fraktsiooni nimel, miks ma usun kindlalt, et president Barroso ja tema volinike kolleegium koos komisjoni töötajatega on valmis nende ees seisvateks väljakutseteks.

Euroopa sündis rahvusvahelisest kriisist ja nüüd, esimest korda 60 aasta jooksul, seisab see silmitsi uue rahvusvahelise kriisiga, mis on teist tüüpi, kuid kahtlemata tõsine ja ohtlik. See saab sellest üle, kuigi me pole veel pääsenud. Euro on rahalise kaitsekilbina hästi toiminud. Me ei saa selle tähtsust kuidagi ülehinnata: automaatsed stabilisaatorid, kuulsad solidaarsusmehhanismid, mis samuti meie käsutuses on ... Te olete neist palju kasu saanud, mu sõbrad!

(Aplaus)

Kus oleksite te nüüd ilma stabiliseerivate solidaarsusmehhanismideta? Liiga sageli on neid peetud meie majandust ahistavaks koormaks. Need on aga väga palju ära teinud, et Euroopa mudel püsima jääks – atraktiivne ja palju järgitud eeskuju, millesse meie kodanikud on õigusega kiindunud, kuid mida ohustavad uued väljakutsed.

Maailm on muutunud multipolaarseks, aga mitte nii nagu meie sellest unistasime. Meie unistasime, et see oleks idealistlik, rahumeelne ja mitmekesine. Ei, nüüd on meil konkurents ja võitluse maailm – rahumeelne, kuid kindlasti väga raevukas. Oma mudelit surutakse teistele peale.

Selliste väljakutsete ees ei tohiks Euroopa Liit, kelle käsutuses on nii palju vahendeid, neid raisata. Liit peab endale truuks jääma, hoides nii ideid kui ka inimesi ja juhtides võitlust kliima soojenemisega, kuid samuti varudes ressursse, et konkureerida teistega.

Ma tean, mille poole uus komisjon püüdlema peab, et seda saavutada. Me kõik teame, mis on Euroopa nõrkused: demograafia, vahendite puudus tulevasteks kulutusteks, tööstuse väljakutsed, riigieelarve defitsiit, nõrk majandusjuhtimine. Just neil põhjustel tuleb meil oma vahendeid kasutada parimal võimalikul moel: euro- ja rahapoliitika, tehnikasaavutused, tööstuse lipulaevad, põllumajanduse potentsiaal tagada 500 miljoni kaaskodaniku toiduga varustamine.

Selle nimel loodan, et komisjon näitab üles kujutlusvõimet ja juhtrolli Euroopa õigusaktides, mis on meil vaja vastu võtta. Loodan, et see kaitseb Euroopa huve, et nõuab meie partnereilt samaga vastamist ja ei kõhkle rakendamast selle käsutuses olevaid õiguslikke vahendeid rikkumiste puhul.

Volinikud, teie kohustus on koos meie ja nõukoguga kujundada välja siseturg. Selle nimel tuleb üle saada sellistest tabudest nagu maksundus ja sotsiaalne mõõde. Liikmesriigid ei saa enam käituda nii nagu need kaks valdkonda oleksid piiratud ja puutumatud ja jääksid välja ühisest vastutusalast.

Samal ajal peame me palju jõulisemalt reageerima välistele väljakutsetele: julgeolek ja kaitse, samuti kaubavahetus, tehnilised ja tööstusstandardid ja keskkonnanormid. Euroopa peab kaitsma oma väärtusi, oma kodanike rahu ja jõukust. Euroopa peab olema rahvusvaheline tegija ja mitte ainult jõukuse ja õiguse vallas. See ei tohi end ise ilma jätta vahendeist, mis kuuluvad selle pädevuse juurde.

Fraktsioon PPE loodab, et komisjon asub samaaegselt kõigil neil rinnetel võrdse tõhususega tööle. Kui ta seda teeb – ja mul ei ole põhjust selles kahelda –, siis saab ta alati tuge fraktsioonilt PPE.

José Manuel Barroso, fraktsioon PPE usub teisse. See soovib, et oleksite reformimisel julge. See soovib, et oleksite kaugelenägelik selle nimel, mis meid on kokku toonud – poliitilise Euroopa loomise nimel.

(Aplaus)

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) President, head kolleegid, Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis ei langetanud oma otsust lihtsalt. Hääletasime komisjoni presidendi üle siin täiskogul viis kuud tagasi ja kuigi toona me teda ei toetanud, sai ta häälteenamuse. Selle enamuse alusel, mis kahjuks sõltus nendest, kes tegelikult Lissaboni lepingut ei toeta, esitas ta täna meile kolleegiumi ja me peame seda kolleegiumi nüüd hindama.

Kolleegiumile hinnangu andmine on oluline ka meile. Meie ees on kaks valikut: me saame jagada täiskogu parempoolseteks ja vasakpoolseteks. Need kaks gruppi on vastandlike ideoloogiatega ja peavad ka hääletama vastavalt. See on üks võimalus. Kuid Euroopa nii ei toimi! Me ei ole parlamendis enamuses. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon ei ole samuti enamuses ja enamust ei ole ka Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioonil. Euroopa ei ole selline kooslus, kus mis tahes poliitiline jõud võib üksi kokku klopsida enamuse ja öelda, et nüüd valitseb Euroopat niimoodi. Euroopa tähendab pidevat kompromissi. See teebki Euroopa nii keerukaks ja samuti raskestimõistetavaks. Siiski on parem pidev kompromiss, mis viib eduni ja suurema sotsiaalse õigluse, kui ideoloogiline lahing, mis soikub lõpuks ilma mingite käegakatsutavate tulemusteta.

(Aplaus)

Seetõttu on meil väga raske täpselt öelda, mis kasu see meile toob. Loomulikult meeldib meile kõigile väike jõuproov. Ka mina naudin eri fraktsioonidest parlamendiliikmetevahelisi vaidlusi põhimõtete üle, kuid Euroopal on vaja ka käegakatsutavaid tulemusi. Seetõttu küsisime endalt, mida meie, sotsiaaldemokraadid, sotsialistide ja demokraatidena saame nõuda ja mis puhul meid aktsepteeritakse. Seejärel määratlesime kriteeriumid. Üks kriteerium oli, et Euroopa tugevuselt teine poliitiline jõud oleks komisjonis kõrgemal tasemel esindatud. Seetõttu soovisime liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja kohta ja meil õnnestus see saada.

Tahaksin midagi sellel ametikohal oleva inimese kohta öelda. Paruness Ashton ei tohi lubada, et siin parlamendis nimetab teda kommunistiks mees, kes on Prantsusmaal süüdi mõistetud holokausti eitamise eest. Paruness Ashtonil on meie täielik toetus.

(Pikk aplaus)

Me küsisime, kas sotsiaalse mõju hinnangu saaks võtta reguleeriva mehhanismina Euroopa õigusaktidesse. Meil tekkis küsimus, kas sellised meetmed nagu kunagine teenuste direktiiv võiksid veel üldse kõne alla tulla. Meie soovisime pigem vahendit, mis võimaldaks iga komisjoni võetavat meetet liikmesriikide sotsiaalkindlustussüsteemidele avaldatava mõjuseisukohast analüüsida, enne kui need heaks kiidetakse. See mõte võeti vastu. Meie soovisime – ning see on minu jaoks Euroopa poliitikas kvantitatiivne hüpe –, et parlamendi õigusloome resolutsioonid muutuksid aasta jooksul komisjoni õigusloome algatusteks. On astutud tohutult suur samm edasi, sest see tähendab, et parlamendi algatusõigus, mida praegu kahjuks pole, tagatakse tulevikus kaudsete vahenditega. Meie jaoks tähendab see olulist edasiminekut.

Ja lõpuks, parlamendi tugevuselt teise poliitilise jõuna ja fraktsioonina, ilma kellela ei ole võimalik siin täiskogul saavutada kvalifitseeritud häälteenamust, tahtsime olla esindatud komisjonis. Kolm seitsmest asepresidendist on sotsiaaldemokraadid. Selles suhtes olete meile vastu tulnud. Viimastel nädalatel ja kuudel oleme väljendanud muret mitmel puhul, kaasaarvatud täna hommikul arutelul. Oma mureküsimusi saavutatud edasiminekuks võrreldes otsustasime teid järgmisel viiel aastal toetada. Kui ma ütlesin sõna „teid“,

siis mõtlesin selle all volinike kolleegiumi. Te võite meie toetusele loota, kui võtate tõsiselt seda, mida ma teile ütlen: Euroopa on kas sotsiaalne Euroopa või see kukub läbi. Meie ühine kohustus on tagada, et see muutuks palju sotsiaalsemaks Euroopaks. Fraktsioon S&D toetab seda komisjoni.

(Aplaus)

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud president! Minu fraktsioon pakub oma toetust Euroopa komisjonile. Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon on vastutustundlik ja me usume kindlalt, et järgmised viis aastat on väga olulised Euroopa Liidule ja Euroopa kodanikele, et meil läheb vaja komisjoni, kellele kuulub selle parlamendi Euroopa-meelsete jõudude enamuse toetus.

Kuid lubage mul olla otsekohene. Meie toetus sõltub teatud tingimustest, isegi rohkem, kui eelmise viie aasta jooksul. Meie ootame, et Euroopa komisjon oleks Euroopa liikumapanev jõud. Me soovime, et komisjonil oleks julgem, auahnem ja enam integreeritud lähenemine majandusele ja sotsiaalsfäärile, et komisjon oleks sellise strateegia esirinnas, mis saab liikmesriike panna tegema just seda, mida nad peavad tegema.

Arvan, et eurotsoonis on kindlasti vaja mõista, et lisaks rahandussambale on meil suur vajadus ka tõelise majandus- ja sotsiaalsamba järele. Tänaused probleemid eurotsoonis on selge tõend selle kohta, et jõuetu lähenemine, mida viimase kümne aasta jooksul on järgitud niinimetatud avatud koordineerimise meetodil, kukkus läbi. Sama kehtib ka teistes valdkondades – kliimamuutuste, välispoliitika ja kaitsepoliitika kohta.

Uuele lähenemise põhieelduseks on tunnistada, et homses multipolaarses maailmas ei saa Euroopa mängida olulist rolli ilma, et see oleks tõhusam ja süvendaks lähitulevikus iseenda integratsiooni. Loodame, et te võtate selle eelduse omaks ja tulete välja selgete, kindlate ja ambitsioonikate ettepanekute ja reformidega kõigis nimetatud valdkondades. Loodame, et selle saavutamiseks kasutab komisjon täiel määral ära oma algatusõiguse potentsiaali. Ma kõnelen selgelt komisjonist kui tervikust, mis töötab kui kolleegium, kui sidus poliitiline organ, mis viib edasi Euroopa poliitilist integratsiooni. Tugev komisjon võib tulla kasuks, aga siinkohal on tugev komisjon asendamatu.

Lissaboni leping pakub meile uusi vahendeid ja on tõstnud meie tegutsemisvõimet. Kõrge esindaja Ashton, me palume, et te neid uusi vahendeid kasutaksite. Me loodame kõrgelt esindajalt rohkem, kui siiani oleme näinud. Teie roll tingib seda ja Euroopa Liidul on seda vaja. Kasutage võimalusi! Õppetund, mis me Haitilt saime, on üks näide. Pange raport Euroopa tsiviilkaitse jõudude loomiseks otsekohe nõukogu lauale! Kokkuvõttes eelnevat toetab minu fraktsioon komisjoni, kus on tugevalt esindatud liberaalsed jõud, ja me oleme valmis näitama üles oma pühendumust, et viia koos Euroopat edasi.

(Aplaus)

Daniel Cohn-Bendit, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (FR) Austatud president! Te teate väga hästi, et Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon ei hääleta selle komisjoni poolt ja samas pakume me teile oma ideid, kujutlusvõimet ja oma euroopalikku järjekindlust.

President Barroso! Ärge mängige mängu, et need, kes komisjoni poolt ei hääleta, on Euroopa vastu! Mitte meiega, Euroopa rohelistega. Te võite seda mängu mängida teistega, aga mitte meiega! Meie pakume teile tingimusteta koostööd, kui te soovite edasi minna Euroopa maksusüsteemiga. Kui teie soov on, et Euroopal oleksid omavahendid, siis toetame teid, seistes vastu liikmesriikidele, kes soovivad oma majanduslikku sõltumatust kaitsta. Nimetan neid: olgu see siis kas Saksamaa või Prantsusmaa, meie toetame teid!

Kui soovite olla lepingute hoidja, siis näiteks täna toimuvad nõukogus läbirääkimised põgenike tagasisaatmise üle. Meie sooviksime nõukogult teada, mis on nende läbirääkimiste juriidiline alus. Kas parlament on osaline õigusloome tavamenetluses? Nõukogu ütleb meile: „Teid teavitatakse läbirääkimiste lõpus”. See on võimatu! Komisjoni kohus on sekkuda ja tagada, et Euroopa institutsioonide teavitatakse nende läbirääkimiste juriidilise aluse kohta.

Ma võin teile mitmeid näiteid tuua. Kui te soovite kliimamuutustega edasi liikuda, kui te soovite, et Euroopa läheks kaugemale kui kolm korda kakskümmend, kui te soovite jõuda lähemale 30%le, siis toetab teid kogu Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon. Kui te soovite finantsmääruse vallas pärast finantskriisi edasi minna, siis toetame teid täielikult. Kui teie ja teie komisjon soovite kaugemale minna Euroopa kaitsekiirustest, saate meie toetuse. Kui te soovite Küprose probleemi lahendada, saate meie toetuse. Kui te soovite näha, et selline hullumeelne olukord nagu Kreeka, kus kulutatakse 4,3% SKTst riigikaitsele (nagu ma varem juba ütlesin), lõppeks, saate te meie toetuse.

Sel põhjusel, José Manuel Barroso, ütlen, et me hääletame seekord vastu, aga võib-olla teeme vea. Me teame, et eelmine kord tegime vea seoses Stavros Dimasega. Me tegime vea ja me tunnistame seda. Seega, kui te suudate meie unistustele vastata ja mitte nendele ootustele, mis meil täna veel seoses teiega on, siis ütleme me ausalt, et eksisime ja anname teile oma toetuse.

(Aplaus)

Timothy Kirkhope, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud president! Mõned liikmesriigid arvavad, et voliniku määramine on hea võimalus lahendada mõni riigisisene probleem või tasuda poliitiline võlg. Euroopa komisjon peaks kokku tooma kõige andekamad ja asjalikumad poliitilised juhid kogu Euroopast, inimesed, kellel on pädevust ja kogemusi aidata komisjonil lahendada meie ees seisvad suurimad väljakutsed.

Pärast aastatepikkust institutsioonidevahelist jõukatsumist peab Euroopa koondama oma jõupingutused tulemuste saavutamisele valdkondades, kus see saab luua lisaväärtuse liikmesriikides tehtavale tööle ja kus Euroopa kodanikud ootavad Euroopa rahvastelt koostööd. Euroopa peab toetama jõupingutusi, et aidata hapral majanduskasvul jalad alla saada ning luua uut kasvu ja töökohti, samuti peab see mängima juhtrolli energia tarnekindluse ja kliimamuutustega tegelemisel. See peab tegema ettepanekuid kesksete reformide tegemiseks Euroopa eelarves ja mitmetes kuluprogrammides.

President Barrosona on meil tegemist õige liidriga, kes viib komisjoni edasi. Ta visandas oma poliitilistes suunistes ambitsioonika kava, mis keskendub kõige olulisematele küsimustele, mida me üldjoontes toetame. Iga liikmesriik oleks pidanud tema jõupingutusi toetama, saates komisjonile oma tugevaimad volinikukandidaadid, aga mitmel puhul on riigid ta hätta jätnud. Loomulikult peab tema kõiki oma meeskonna liikmeid toetama. Midagi vähemat ei saagi tema positsioonil olevalt juhilt oodata, ning oma meeskonda kujundades on ta ilmselt andnud oma parima, kuigi meie seaksime mõned portfellid küsimärgi alla.

Kui mõned kandidaadid esinesid hästi ja on suurepärased, siis teised on keskpärased ja jätsid väga kehva mulje. Mõned distantseerusid isegi tema enda poliitilistest suunistest. Austatud president! Kui hääletustulemused on positiivsed, siis hakkame me loomulikult konstruktiivset koostööd tegema kõigi volinikega ja samas loodame ikka veel positiivseid üllatusi. Lubage parlamendil vähemalt igal aastal komisjoni hindamine teostada!

Praegune menetlus on põhimõtteliselt ebakorrekne ja me ei saa seda täielikult heaks kiita. Just nendel põhjustel jäävad Euroopa Konservatiivid ja Reformistid täna erapooletuks. Mõnedes fraktsioonides pole üksmeelt, aga selles küsimuses oleme meie küll ühel meelel.

Lothar Bisky, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Austatud president, José Manuel Barroso, head kolleegid! Minu fraktsioon osales samuti aktiivselt kandidaatide kuulamistel. Mõned jätsid meile väga hea mulje. Samas oleme vähem innustunud paljude portfelli uuest sisust. Nende hulka kuulub ka üsna müstiline valdkond – kuigi see salapära võib varsti kaduda, mis jääb välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja samaaegselt ka komisjoni asepresidendi vastutusalasse.

Kahjuks valmistasid mitmed kandidaadid meile oma erialaste teadmistega pettumuse. Selles suhtes olid meie küsimused seotud eelkõige poliitiliste projektidega. Millises suunas peaks Euroopa integratsioon liikuma? Millised meetmed on volinikukandidaadile kõige olulisemad? Neile küsimustele anti liiga palju ebamääraseid vastuseid ja ka selliseid vastuseid, mida me poliitilisest seisukohast toetada ei saa. Vaatamata vajadusele sotsiaalsema Euroopa järele kõnelesid kandidaadid järjekindlalt suunast reguleerimise vähendamisele, erastamisest või kaitstud paindlikkuse kontseptsioonist. Tähtsaim prioriteet oli töötajate paindlikkus ja sotsiaalne turvalisus oli kusagil päris viimases järjekorras.

Kliima kaitsmine on küll päevakorras, kuid me ei näe, et loobutaks söel töötavaist elektrijaamadest või tuumaenergiast. Mina ei näe, et Euroopa võtaks endale kliima kaitsmisel või arenguabis juhtrolli. Midagi ei ole öeldud järjekindla desarmeerimise kohta, iseäranis Euroopas paiknevate tuumarelvade puhul. José Manuel Barroso, president! Kuigi ma hindan seda, et kandidaadid on kuulamistele esinema tulnud, ei saa ma teie kolleegiumi poolt hääletada.

Nigel Farage, *fraktsiooni EFD nimel*. – Austatud president! Tulevaste põlvede lastele hakatakse rääkima üht lugu. Neile räägitakse, et kunagi väga ammu oli Euroopa lõhestatud. Keskul oli kõrge müür ja ida pool elavad inimesed olid väga vaesed, neil polnud demokraatiat ja nad elasid kurjuseriigis. Sellist režiimi nimetati kommunismiks ja see hävitas miljoneid oma kodanikke. Aga oh rõõmu! See müür langes ja meid sai kokku 27 riiki, kus rahvad elasid demokraatias ja 500 miljonit inimest elasid rahus ...

(Aplaus)

See ei ole veel kõik. Ma luban, et lugu jätkub!

(Aplaus)

Hea küll! Pean ütlema, et esimest korda sain sellise aplausi osaliseks ja, Guy Verhofstadt, mul on kiusatus maha istuda, aga teie loal ma jätkaksin, sest lugu läheb kahjuks edasi.

Vastutavad poliitikud muutusid väga ahneks; nad tahtsid iseendale raha ja võimu. Niisiis läksid nad vale ja pettuse teed ning lavastasid kõige suurejoonelisema riigipöörde, mida maailm on eales näinud. Samas ei kulunud neil selleks ühtki kuuli. Nad olid palju kavalamad ja palju nutikamad. Nad võtsid vastu uue lepingu, mis nimetati Lissaboni lepinguks. Siis andsid nad 27 rahvale piiramatut võimu. Need inimesed oleksid siis kõik seadused välja töötanud. Loomulikult oli neil juba lipp ja ka hümn, aga nad hakkasid uut riiki ehitama. Ja nad eirasid oma rahvast. Kas teadlikult või mitte, kuid nad löid uuesti just sellise kurjusereriigi, milles Ida-Euroopa rahvad olid varem elanud. Uskumatu oli aga see, et paljud uutest juhtidest olid enne töötanud samasuguse kurjuseriigi heaks. Loomulikult oli nende plaan ebakorrektnen ja nende uhke rahaliidu kava kukkus kokku. Kuid uued ülemused ei kuulunud ikka oma rahvast. Ei, nad muutsid elu raskemaks ja raskemaks: nad saatsid kümneid miljoneid inimesi vaesusesse; nad ei andnud inimestele sõnaõigust ja lõpuks pidid need inimesed kasutama ise vägivalda, selleks et oma rahvusriigid ja demokraatia tagasi saada.

Loo moraal on see, et nad ei olnud õppinud ajaloost mitte midagi! Euroopa Parlamendi liikmed, enne kui te sellele komisjonile volitused annate, tuletage meelde, et 60 aastat tagasi langes Euroopale raudne eesriie, kuid nüüd on Euroopa kohal komisjoni raudne majandusrusikas ja seda on juba Kreekas täna tunda!

(President katkestas kõneleja)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Austatud president! Pärast seda muinasjuttu, mida äsja kuulsite, tahaksin pöörduda tagasi reaalsusse. Minu poeg on seitsmeteistaastane ja õpib väga usinasti inglise keelt, sest ta teab, et inglise keel on töökeel ja ta loodab, et see aitab tal töökoha leida. Ta on entusiastlik eurooplane, kuid ta ei ole rahul Euroopa poliitikaga – ja õigusega. Saksamaal juba kirjutatakse ajakirjas Der Spiegel laialtlevinud poliitilisest põlgusest – ja õigusega. Vaatamata sellele soovivad miljonid noored eurooplased toimivat, pädevat ja julget 21. sajandi demokraatiat. Aga mida komisjon meile täna pakub? Kas need on pädevad inimesed, ja parimad, keda me vajame?

Meie siin tagareas üleval oleme sõltumatute kodanike rühm, kes on mänginud võtmerolli selles, et paremradikaalid ei saaks taas kord siin täiskogul fraktsiooni moodustada. Me oleme kirglikud Euroopa pooldajad ja just sel põhjusel oleme pettunud neis inimestes, keda te meile täna esitlesite. Nende kvaliteet on meile pettumuse valmistanud. Kas me võtaksime tööle sellise assistendi, kellest saaks naerualune nagu Günther Oettingerist You Tube'i videos „Oettinger tries to speak English” (ee Oettinger proovib ingliskeelt rääkida). Ilmselt mitte. Pädevusest rääkides, kas me sooviksime asju ajada Austria volinikuga, kes ei ole end oma vastutusalas üldse näidanud.

José Manuel Barroso! Te saaksite end väärikalt paista lasta nii paljude selle parlamendi kogenud liikmetega. Tõsi, üks selline rootslane teil juba on. Aga miks te ei soovi Ottmar Karast? Miks ei ole te võtnud mõnda sakslast siit nende asemele, kes teil on? Sest teil ei lubata seda teha! Sest vaatamata Lissaboni lepingule oleme me ikka veel kammitsetud, sest me ei ole ikka veel nii sõltumatud, et teha iseseisvalt otsuseid – teie ei saa ja meie parlamendina ka ei saa.

Kahjuks ei ole meil ikka veel lubatud volinikke ühekaupa valida. Seda tüüpi demokraatia oli meil Austrias juba 19. sajandil. See ei ole kohane Euroopale, millest me unistasime, mida me vajame. Palun pange tähele, et kui te niimoodi jätkate, mängite te Euroopa natsionalistide ja Euroopa Liidu vastaste kättes! Selle asemel on meil vaja enam demokraatiat.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud president! Tunnen täpselt sama. Teen lühidalt. Austatud president, head kolleegid! Martin Schulz viitas minule, küll nime nimetamata, kuid piisavalt selgelt, justkui Prantsuse kohus oleks mind revisionismis süüdi mõistnud.

Tahaksin öelda Martin Schulzile, et ta eksib ja mul on talle ja ka kogu Euroopa Parlamendi liikmepuutumatuse komisjonile esitamiseks vastav Prantsuse ülemkohtu, kassatsioonikohtu, otsus, mis lükkas ümber kõik mulle esitatud süüdistused ja teatas oma erakorralises otsuses, et minu üle mõisteti kohut minu poliitiliste vastaste kunstlikult kokkupandud lausetest moodustatud avalduse põhjal, mis ei vastanud seaduse sätetele. See oli harukordne juhtum, kuna nimetatud kohus lükkas ümber I astme kohtu otsuse ja lahendas kohtuasja ise. Prantsuse kassatsioonikohtus juhtub seda väga harva. Esimest korda pärast Dreyfusi afääri lükkas

kassatsioonikohus kohtuotsuse tagasi ja lahendas ise kohtuasja, mis nüüdsest on saanud osaks meie õigusajaloost. Seetõttu on Gollnisch sama süütu kui Dreyfus.

(President katkestas kõneleja)

Sooviksin veel midagi lisada. Ma ei nimetanud paruness Ashtonit kommunistiks. Ütlesin, et ta oli üks neist patsifistidest, keda Lenin oleks nimetanud aatekaaslaseks.

(President katkestas kõneleja)

President. – Suur tänu! See sai ainult isikliku seisukoha väljendamine olla.

6.1. Volinike kolleegiumi esitlemine. (B7-0071/2010) (hääletus)

6.2. Komisjoni ametissenimetamine. (B7-0090/2010) (hääletus)

President. – Soovin südamest õnnitleda äsja valitud volinike kolleegiumi ja President Barrosot – palju õnne teile kõigile! Meil seisab ees tohutu töö ja kodanike ootused on kõrged. Nüüd peab tegutsema ja tulemusi saavutama. Teatan vahetuval nõukogu eesistujale ja Nõukogu presidendile viivitamatult meie hääletustulemustest ja Euroopa komisjoni ametisse nimetamisest kuni 31. oktoobrini 2014. Suur tänu ja veelkord palju õnne!

(Aplaus)

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud president, Euroopa Liidu Nõukogu nimel sooviksin õnnitleda lühidalt José Manuel Barrosot ja komisjoni tervikuna, kes saanud hääletuse heakskiidu, selle täiskogu, Euroopa Parlamendi toetuse ja usalduse.

Eelnevatel kuudel ja aastatel mängivad need kaks institutsiooni, komisjon ja Euroopa Parlament, otsustavat rolli, astudes vastu Euroopa Liidu ees seisvatele väljakutsetele, milleks on kliimamuutustega toimetulek, julgeolek, majanduse üleilmastumine, selliste kriiside ärahoidmine nagu praegune, Lissaboni lepingust tulenevad uued algatused ja institutsioonid (kodanikualgatus, solidaarsusklausel ja, loomulikult, Euroopa välisteenisus).

Komisjon ja Euroopa Parlament mängivad olulist rolli kõigis neis valdkondades ja meie nõukogus soovime, et komisjon kõvasti tööd teeks. Kindlasti on sellel mitmeid volitusi, mis pole sugugi piiramatud, nagu siin ka varem mainiti, kuid sellel on loomulikult volitus teha seda, mida ta peab tegema. Meie soovime, et komisjon töötaks kiirelt ja arukalt, sest Euroopa rahvas tahab seda. Pärast kogetud institutsioonilist ebakindluse perioodi soovib rahvas ka seda, et me kõik asuksime tööle, et tagasi teha kaotatud aeg ja alustada viivitamatult uut poliitilist etappi, uues olukorras, uues 21. sajandi Euroopas.

Seetõttu soovin öelda, president Barroso, et teie kõne oli Euroopa-meelne, et te saate nõukogult ja ka parlamendilt täieliku toetuse, et luua rohkem Euroopat ja tuua Euroopa lähemale kodanikele, keda esindab parlament, kuna lõppude lõpuks on ju kodanikud Euroopa südames.

President. – Suur tänu, López Garrido, Hispaania valitsuse Euroopa asjade minister! Suur tänu! Nüüd saab sõna José Manuel Barroso.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Austatud president! Tahaksin väga lühidalt enda ja komisjoniliikmete nimel tänada teid siiralt selle usalduse eest, mida te meie vastu üles näitasite! Me oleme hääletustulemuste üle nii uhked, kuid samas ka alandlikud. Me näeme, et poliitilise spektri enamus toetab meid. See on tähtis hetk Euroopale – tõeline julgustandev mandaat.

Samuti soovin tänada nõukogu presidenti soojade sõnade eest! Usun, et nüüd on loodud tingimused tööks. Kuid lubage mul üks täiendus teha. Kuulsin arutelu käigus teatud märkusi ja ma soovin selgelt öelda, et need, kes võrdlevad totalitaarset Nõukogude Liitu Euroopa Liiduga, ei tea, mis tähendab diktatuuri all elada, ja nad ei tea, mis tähendab demokraatia.

(Aplaus)

Euroopa Liidus on meil demokraatlik Euroopa Parlament ja see on demokraatia. Euroopa Liidus on meil Euroopa Komisjon, kelle valisite teie, Euroopa kodanike valitud esindajad, ja see on demokraatia. Me usume, et nüüd, kui te olete meile andnud demokraatliku legitiimsuse 27 liikmesriigi valitsuste saadetud

kandidaatidega, saame olla uhked ja täie otsustavusega ning kindlalt töötada demokraatia heaks Euroopas, sellises Euroopas, mis on õigupoolest kogu maailma vabaduse majakas.

President. – Hääletus on lõppenud ja nüüd on aeg õnnitlusteks.

ISTUNGI JUHATAJA: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

asepresident

Juhataja. – Head kolleegid! Läheme edasi selgitustega hääletuse kohta.

Kuusteist parlamendiliiget tahab anda selgituse hääletuse kohta. Tuletan teile meelde, et kodukorra kohaselt võivad nad esitada oma selgituse kirjalikult, mis tähendab, et nad ei pea oma sõnavõttudega kiirustama, kuna stenogrammides on nende selgitused täpsemalt jäädvustatud.

Esmalt kolm selgitust hääletuse kohta seoses raamkokkuleppega Euroopa Parlamendi ja komisjoni vaheliste suhete kohta. Igal sõnavõtjal on aega üks minut.

7. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Resolutsiooni ettepanek B7-0091/2010

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Äsja vastu võetud raamkokkulepe täiustab oluliselt Euroopa Parlamendi rolli, mis on tänu Lissaboni lepingu jõustumisele palju tähtsamaks muutunud.

President Barroso, oleme teid usaldanud ning ootame teilt nüüd samasugust lugupidamist seoses meie uute laienenud pädevustega.

Eriti oluliseks peame tihedamat koostööd eesmärgiga seada sisse mõlema institutsiooni vaheline korrapärane dialoog. Võtame lähtepunktiks lubadused, mida te siin istungitesaalis andnud olete, teie valmiduse seada sisse korrapärane dialoog seoses olulisemate põhimõteteliste küsimustega ja tähtsate õigusloomega seotud ettepanekutega ning teie lubaduse anda aru õigusloomega seotud algatuste taotluste praktiliste järelmeetmete kohta kolme kuu jooksul pärast nende vastuvõtmist.

Austatud president, meie institutsioonidelt oodatakse nn demokraatliku meetodi rakendamist, milleks peame looma erilise partnerluse eesmärgiga määratleda, rakendada – ja mis kõige tähtsam – kaitsta Euroopa tegelikke huvisid. Sellega kaasneb suurem vastutus komisjonile, kuid samuti meile kui Euroopa kodanike otsestele esindajatele.

Austatud president, kõik need eesmärgid nõuavad suuremat pühendumist meilt kõigilt: komisjonilt, parlamendilt, liikmesriikide parlamentidelt ja valitsustelt. Sellist Euroopat tahavad meie kodanikud ning sellise Euroopa peame suutma neile järgmise viie aasta jooksul ka luua.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Ma hääletasin komisjoni poolt ning pooldan ka praegust raamkokkulepet, mis kujutab endast ajaloolist sammu. Sellele vaatamata hääletasin ma resolutsiooni vastu, kuna selle lõplik tekst esitati meile alles eile, mistõttu me ei saanud selle üksikasjade üle tõsiselt arutleda. Seetõttu pean ütleva, et mulle valmistab muret paljude punktide sõnastus, näiteks seoses üksikute parlamendiliikmete õigusega esitada küsimusi või seoses päevakorraga seotud salakokkulepete sõlmimise ohuga komisjoni ja parlamendi vahel, kui komisjon esimeeste konverentsil osaleb.

Seetõttu palun ma teha tekstis enne selle lõplikku heakskiitmist veel mõned parandused. Väga õigesti öeldi, et parlamendil on rohkem volitusi. Vajame tihedamat koostööd komisjoniga, kuid me ei vaja salakokkuleppeid. Vajame rohkem, mitte vähem demokraatiat, sest seoses nende uute volitustega vajab parlament seda rohkem, mitte vähem.

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Austatud juhataja! Mitte keegi istungisaalis viibijatest ei saa tegelikult kindel olla, et 500 miljonist eurooplasest on need 27 kandidaati kõige sobivamad Euroopa Komisjoni volinike kohtadele. Komisjonil on liiga palju volitusi. Lisaks täidesaatvale võimule on komisjonil ka õigus teha õigusloomega seotud algatusi. Kuid kellele anname me õiguse neid volitusi kasutada? Hulgale

kompromisskandidaatidele, kelle nimetasid liikmesriikide valitsused tänu nende teenetele või lihtsalt selleks, et oma rivaale vaos hoida.

Võtame näiteks minu oma riigi kandidaadi paruness Ashton. Meile öeldakse, et Prantsusmaa valitsus ei poolda teda, kuna ta ei räägi prantsuse keelt. Kuid see on veel tema kõige väiksem puudus, austatud juhataja. Paruness Ashton pole kunagi seadnud end olukorda, kus tema ametissevalimine oleks toimunud üldise valmisõiguse alusel. Kuidas saab Euroopa Liit õpetada Iraanile või Kuubale demokraatiat, kui naine, kes ELi välisteenistust juhib, pole oma ametikohale valitud? Paruness Ashton ja tema föderalistidest sõbrad kohtlevad meid nn antieurooplastena. Kui aga tema ja ta sõbrad tuumarelvastusevastasest organisatsioonist Campaign for Nuclear Disarmament oleksid omal ajal võitnud, olekski meie kontinent jäänud lõhestatuks ja sajad miljonid eurooplased kannataksid siiani marksistliku türannia all. Mitte ükski tõeline eurooplane ...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Resolutsiooni ettepanek B7-0071/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Ka mina soovin kindlasti tervitada ja õnnitleda uut komisjoni, uusi liikmeid, kuid ma tahaksin juhtida tähelepanu mõnele tõsiasjale, mida ei arutletud fraktsioonides, parlamendi istungitel ega täiskogu istungitel. Pean silmas komisjoni liikmete ametissenimetamist. Oma fraktsioonis ütlesin ma, et Euroopa Komisjoni tuleb nimetada need kandidaadid, keda toetab vähemalt kaks kolmandikku riigi parlamendist. See on üks punkt.

Teine punkt, mille üle ei peetud arutelusid, kuid mis on minu arvates siiski väga tähtis, on see, et uus komisjon peaks pöörama erilist tähelepanu Euroopa Liidu ettevõtjate kaitsmisele kaupade importimise eest sellistest riikidest, mis ei jaga meie väärtusi. Nendeks väärtusteks on keskkond, sotsiaalsed tagatised ja lõppude lõpuks ka demokraatlikud institutsioonid. Just sellesse valdkonda tuleb suunata rohkem raha, sest nimetatud impordid tõstavad meie teenuste ja kaupade hindasid ning raskendavad meie ettevõtjate konkurentsiolukorda ...

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Austatud juhataja! Paruness Ashton ja tema föderalistidest sõbrad kohtlevad meid nn antieurooplastena. Kui aga tema ja ta sõbrad tuumarelvastusevastasest organisatsioonist Campaign for Nuclear Disarmament oleksid omal ajal võitnud, olekski meie kontinent jäänud lõhestatuks ja sajad miljonid eurooplased kannataksid siiani marksistliku türannia all. Mitte ükski tõeline eurooplane ja tõeline demokraat ei saa puhta südametunnistusega neid kandidaate toetada. Hääletades nende poolt ainult seepärast, et nad Euroopa integratsiooni toetavad, mõistab parlament ise enda üle kohut.

Resolutsiooni ettepanek B7-0090/2010

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Mul on väga hea meel, et ma uue volinike kolleegiumi poolt hääletasin. Mul on hea meel, sest ma nägin mehi ja naisi, kes on igati pädevad ning kellel on selged ja hästi sõnastatud programmid. Kui lubate, siis soovin ma kõigepealt soovida edu Antonio Tajanile, kes on väärt mees ja suudab anda Euroopa tööstusele kindlasti olulise panuse.

Lõpetuseks pean arengukomisjoni aseesimehena rõhutama, kui suurepärase mulje jättis volinikukandidaat Kristalina Georgieva. Ta on tõepoolest otsusekindel ja võimekas naine, kellest saab arengukomisjoni jaoks kindlasti suurepärase suunanäitaja. Ma soovin kõigile volinikele edu uutel ametikohtadel.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Arvestades suurte väljakutsetega, mis Euroopa ees seisavad, on uue toimiva komisjoni ametissenimetamine väga oluline ja teretulnud asjaolu. Lisaks sellele on edu saavutamiseks vaja parlamendi ja komisjoni vahelist koostööd, mis toimib võrdsetel alustel ning põhineb usaldusel. Täna vastu võetud kokkulepe annab selle saavutamiseks olulise aluse.

Nüüd on parlamendil täielikud volitused seoses kaasotsustamisega ning seeläbi on ta komisjoni ja nõukoguga võrdväärne kõikides valdkondades. Selles olukorras kavatseme teha tihedat koostööd komisjoniga, tuginedes usaldusele ja näidates üles ka mõistvust. SWIFT-kokkulepe on üks paremaid näiteid sellest, et ilma parlamendita ei saa enam ühegi teema üle otsustada. Ma arvan, et seoses SWIFT-kokkuleppega seisab meil siin täiskogul kindlasti veel üks arutelu ees.

Alfredo Antoniazzi (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Hääletasin Barroso komisjoni poolt, sest ma olen kindel, et nad suudavad julgelt ja enesekindlalt astuda vastu majandus- ja finantskriisi väljakutsetele.

Loodan samuti, et nad pööravad tähelepanu mõnele teemale, mis minu jaoks on eriti südamelähedased. Siinkohal pean eeskätt silmas regionaalpoliitikat, mis muutub veel eriti oluliseks seoses meie territooriumide kasvamise ja arenemisega ning mille vahendeid ei tohi Euroopa Liidu eelarve reformi käigus mitte mingil juhul kärpida.

Loodan ka, et komisjon pöörab tähelepanu eluasemekriisile, mille käes meie kaaskodanikud kannatavad ja mis just suurtes linnastutes tihti murettekitavaid mõõtmeid saavutab. Sellega seoses loodan, et uus komisjon, millele ma kõike head soovin, võtab taas eesmärgiks spetsiifiliste rahastamisvahendite loomise seoses sotsiaalkorterite ja muu eluasemepoliitikaga.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Mitme kuu eest hääletasin ma täieliku veendumusega José Manuel Barroso kui uue Euroopa Komisjoni presidendi poolt. Kui aus olla, siis polnudki alternatiivi. Liberaalide alternatiiv Guy Verhofstadt ja föderalistide alternatiiv Jean-Claude Juncker polnud lihtsalt vastuvõetavad. Täna pean aga José Manuel Barroso pooldajana kurbusega tunnistama, et komisjoni koosseisus, mille ta meile esitas, on väga tõsiseid puudusi. Mina ja ükski minu kolleeg ei saa toetada komisjoni, kuhu kuulub volinik, kes on ausalt öeldes alles oma ametit õppimas. Kui ta oleks rahvusvaheliste suhete üliõpilane ja oleks end väljendanud suulisel eksamil nii nagu ta end ärakuulamistel väljendas, siis oleks ta lihtsalt ruumist välja visatud. Poolas ei saaks ta ühestki eksamist läbi. Ma ei saa toetada komisjoni, milles taanlasest volinik tahab sulgeda söekaevandusi, mille hulka kuulub ka kaevandusi minu koduriigis. Ka see on põhjus, miks ma hääletamisest hoidusin. Olen veendunud, et praeguse komisjoniga kaasneb väga palju küsimusi ja me kavatseme komisjoni väga hoolikalt jälgida.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Austatud juhataja! Ma hääletasin uue Euroopa Komisjoni ametissenimetamise vastu, sest komisjon jätkaks lihtsalt sama parempoolse neoliberaalse majanduspoliitikaga, mis on põhjustanud juba katastroofilised kriisid paljude ELi liikmesriikide kapitalistlikes majandustes. Sellest, väidetavalt uuest Euroopa Komisjonist tuleb täpselt sama seisnud vein, mis kannab sama vana neoliberaalset Barroso etiketti.

Need liberaliseerimise, dereguleerimise ja privatiseerimise poliitikad – mis, olgem ausad, võeti vastu Euroopa suurettevõtete korraldusel – avaldavad katastroofilist mõju töölisklassi kuuluvatele inimestele, põhjustades massilist töötust ja kahjustades rängalt nende elukvaliteeti. Seoses kriisidega Kreekas ja Iirimaa leppis Euroopa Komisjoni ladvik kokku, et töölisklass peab maksma ning pankureid ja spekulante tuleb aidata. Euroopa töötajad ja vaesed peavad mobiliseerima oma jõu nende katastroofiliste poliitikate vastu ning nõudma tõeliselt demokraatlikku ja sotsiaalset Euroopat ning see tähendab, et tuleb hakata vastu selle uue Euroopa Komisjoni poliitikatele.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Väga lühikese sõnavõtuaja tõttu saan ma muidugi käsitleda ainult paari põhjust, miks me uut Euroopa Komisjoni ei toetanud. Üks nendest põhjustest on näiteks asjaolu, et praegune Euroopa Komisjon jätkab vanas vaimus läbirääkimisi mitteeuroopaliku islamiriigi Türgiga Euroopa Liiduga liitumise osas, seda hoolimata asjaolust, et Türgi liitumise vastu on enamik eurooplastest, kes ise pole saanud oma arvamust seoses liitumisega avaldada.

Teiseks põhjuseks on asjaolu, et Euroopa Komisjon pooldab endiselt miljonite ning pikemas perspektiivis isegi kümnete miljonite mitteeurooplastest sisserännanute saabumist meie kontinendile, kus on juba nüüd kümneid miljoneid töötuid. Lisaks asjaolu, mis ka juba ärakuulamiste käigus selgus, et mitte ükski uutest Euroopa volinikest pole valmis lahendama demokraatia puudujäägi probleemi.

Juba nendest põhjustest piisab, et mitte uue Euroopa Komisjoni poolt hääletada.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Me pole saanud uelt komisjonilt seni veel kindlat või rahuldavat vastust seoses võitlusega ebaseadusliku sisserände vastu Euroopa Liidus. Ainuuksi sellest piisaks, et mitte toetada komisjoni tööd ja selle programme.

On veel üks asjaolu. Nimelt pole komisjon ja ennekõike selle president olnud eriti aldis võtma vastu parlamendi õigusloomega seotud algatusi. Võiks öelda, et see on demokraatia põhimõtte rikkumine, vähemalt jääb selline mulje. Meie, Euroopa Parlamendi liikmed, oleme ainsad otseselt valitud rahva esindajad ning meie algatusõigusest mitte lugupidamine või vähemalt katsed seda eirata – isegi kui see uues Lissaboni lepingus asutamislepingute artikli 255 kohaselt nüüd lubatud on – ei võimalda usaldushääletust seoses president Barroso või tema volinikega.

Syed Kamall (ECR). – Austatud juhataja! Kui vaadata meie ees täna olnud kandidaate, siis ma arvan, et suurem osa siinolijatest ütleks, vaatamata oma poliitilisele veendumusele, et nende seas oli häid ja isegi väga häid kandidaate, aga ka halbu ja väga halbu. Kahjuks ei vastanud mõned kandidaadid ka kõikidele küsimustele

oma mineviku kohta. Euroopa Parlamendi liikmetena aga puudus meil võimalus hääletada üksikute volinike poolt või vastu ning seega oli meil vaid võimalus hääletada kõigi volinike poolt üheskoos või nad kõik tagasi lükata. See on väga kurb ja kahetsusväärne ning sel põhjusel ma hoidusin hääletusest.

Kuulasime president Barroso sõnavõttu Euroopast, mis kriisile vastu astub. Kui me tahame tõepoolest kriisile vastu astuda, siis peame kandma hoolt selle eest, et me ei võtaks enam vastu üha rohkem ja rohkem sobimatuid määrusi. Peame kandma hoolt selle eest, et iga direktiivi või määruse kohta teostatakse korralik mõjuhindang. Võtame näitena alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid käsitleva direktiivi, mis vähendab Euroopa ettevõtjatele saadavalolevat raha, mis omakorda sunnib rikkuse loojad Euroopa Liidust lahkuma ning vähendab investeringuid arengumaadesse. Kui oleks ainult kuidagi võimalik vähendada siin vastuvõetavate määruste hulka!

Nirj Deva (ECR). – Austatud juhataja! Kagu-Inglismaa inimesed valisid mind selleks, et ma ELi ümber korraldaks. Ühe hääletusega korraga kõigi 27 voliniku poolt hääletamine ei näita, et midagi on muutunud. See pole ümberkorraldamine, see pole läbipaistvus, see pole vastutus ega vastutustundlik kinnitamine. Ma usaldan väga José Manuel Barrosot ning mõnda volinikku, kellega ma varem kokku puutunud olen. Kuid see ei tähenda veel usaldushääletust terve volinike kolleegiumi üle. Iga volinik on poliitikaajaloo seisukohalt ainulaadne. Mitte ühelgi teisel inimesel nn demokraatias pole seoses ühe ja sama õigusaktiga algatavat, seadusandlikku ja täideviivat võimu korraga, kui teda pole individuaalselt ametisse valitud. See on vastuvõetamatu, austatud president, ning seetõttu pidin ma kahjuks hääletusest hoiduma.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hääletasin uue komisjoni vastu, sest pole mingeid märke sellest, et uus komisjon hakkaks töötama selle nimel, et vähendada lõhet keskmise eurooplase ja Euroopa institutsioonide, ennekõike Euroopa Komisjoni, vahel.

Kuulasin laienemisvoliniku kandidaati tema ärakuulamisel väliskomisjonis, mille käigus ta näis näiteks olevat igati valmis unustama kõik mitteeuroopaliku Türgi liitumise vastased kaebused, nagu seda on juba viis aastat tehtud.

Uus komisjon tahab ka suuremat majanduslikku sisserännet, veelgi soosivamat käitumist ning veel rohkem vahelesegamist, mis kõik on Lissaboni lepingu raames veel eriti häbiväärne asjaolu ja ei jäta üldsegi mitte head muljet.

Gerard Batten (EFD). – Austatud juhataja! Hääletasin komisjoni vastu, sest ma ei taha, et minu üle valitseks üldse mingisugune Euroopa Komisjon, olenemata koosseisust, kuid mul on ka kindlad põhjused praeguse komisjoni vastu hääletamiseks. Mitu komisjoni liiget olid kunagi kommunistliku partei liikmed või vähemalt sellega seotud. Näiteks kuulusid sinna muuhulgas José Manuel Barroso, Štefan Füle, Andris Piebalgs ja Janez Potočnik. Paruness Ashton oli laekur tuumarelvastusevastases organisatsioonis Campaign for Nuclear Disarmament, mis polnud eriti parem kui kommunistlik organisatsioon ning isegi osa organisatsiooni rahast tuli Nõukogude blokilt.

Ta ei kõlba vastutama välis- ja julgeolekupoliitika eest. Auväärt paruness tegeles oma koduriigi kaitsepoliitika õonestamisega sel ajal, kui me seisime silmitsi vaenlaste loodud kõige suurema ohuga – tuumaohuga. Komisjon on Euroopa Liidu uus *de facto* valitsus. Euroopa kõnnib nagu kuutõbine hukatuse poole. Meid valitsevad nüüd kommunistid, kollaboratsioonistid ja rahvareeturid.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Mul oli hea meel täna komisjoni poolt hääletada, sest minu arvates oli see antud tingimustes ja parlamendi kodukorrast lähtudes õige tegu. Me vajame komisjoni ja see on meil nüüd olemas.

Sellele vaatamata oleks süsteem palju parem, kui iga volinik valitakse eraldi tema teenete alusel, mitte üheskoos, nagu mitmed kolleegid juba õigesti märkisid. Näiteks jalgpallimeeskonna kokkupanemisel ei valita neid samuti kõiki korraga. Iga mängija valitakse tema enda saavutustest lähtudes, et saada võimalikult hea tulemus. Ma arvan, et see on eesmärk, mille nimel me töötama peame ning muutma eeskirju nii, et järgmine kord, kui komisjoni liikmeid valitakse, valitakse neid nende endi teenete tõttu. Nii oleksid riigid sunnitud esitama parimaid võimalikke kandidaate ning kandma hoolt selle eest, et need kandidaadid endast ka parima annavad. Minu arvates saaksime nii palju parema meeskonna. Vahepeal aga ootan ma juba kannatamatult võimalikult tihedat koostööd komisjoniga järgmise viie aasta jooksul.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Mul on hea meel, et parlamendis täna niivõrd suur üksmeel valitses. Paljud on nõudnud tugevat Euroopat. Üksmeel teeb meid tugevaks ja seetõttu on mul hea meel, et hääletus uue komisjoni üle nii positiivselt läks. Lõppude lõpuks saab ainult tõhus Euroopa olla ka sotsiaalne

Euroopa Komisjon andis seoses sellega selged lubadused, sest lõpuks saab ju jagada ainult seda, mis on juba tehtud. Seetõttu on väga tähtis, et me keskenduksime Euroopas väljaõppele ja haridusele ning infrastruktuurile ja teadusuuringutele.

Suhteliselt lihtne on teha rikastest vaesed, kuid vaestest rikaste tegemine on palju arukam, keerulisem ja kaugeleulatavam ülesanne. See peab jääma Euroopa eesmärgiks.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Resolutsiooni ettepanek B7-0091/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – Lissaboni lepinguga liiguvad institutsioonidevahelised suhted parlamendi ja komisjoni vahel eri suunas. Meie, parlamendiliikmed, saadame komisjonile selge sõnumi, et Euroopa Parlament ei ole Euroopa poliitika edasisel kujundamisel enam kunagi kõigest vaatleja, vaid on võrdne osapool. Poliitilistes tegevustes ühenduse tasandil puudub sidusus ning see jätab Euroopa täielikult tegutsemisvõimetuks ootamatutes olukordades. Kui need olukorrad tekivad, siis ei suuda me neile tõhusalt ja koordineeritult reageerida. Komisjoni president lubas astuda avatud, läbipaistvasse ja konstruktiivsesse suhtesse Euroopa Parlamendiga, et seada üheskoos selged ja teostatavad poliitilised eesmärgid ning luua kvaliteetseid õigusakte. On aeg, et president Barroso oma lubadusi meelde tuletaks ning kannaks hoolt selle eest, et raamkokkulepe kajastaks selgelt Euroopa Parlamendi taotlusi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Toetan kõnealust raamkokkulepet, sest koostöö Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni vahel on eriti vajalik Euroopa Liidu stabiilsuse tugevdamise ja selle toimimise tõhususe seisukohalt. Kõnealuse kokkuleppe kohaselt peab Euroopa Komisjon pärast õigusloomega seotud algatuse esitamist Euroopa Parlamendile vastama sellele ühe kuu jooksul ning valmistama ühe aasta jooksul ette sobiva Euroopa Liidu õigusakti. Kui Euroopa Komisjon ei ole valmis nõutud õigusakti ette valmistama, peab ta oma otsust üksikasjalikult õigustama. Seni sai ainult Euroopa Komisjon teha algatusi seoses Euroopa Liidu õigusaktidega, kuid Lissaboni lepingus on sätestatud, et ka Euroopa Parlamendi enamusel on õigus luua Euroopa Liidu õigusakte. Parlamendi ja komisjoni vahel toimub tihe koostöö juba varajases etapis seoses kodanike algatatud õigusloomega seotud algatuste taotlustega. Rahvusvaheliste lepingute allkirjastamisel osalevad läbirääkimistel ka Euroopa Parlamendi eksperdid. Kokkuleppega antakse Euroopa Parlamendile õigus osaleda vaatlejana teatud Euroopa Liidu rahvusvahelistel läbirääkimistel ning õigus saada täiendavat teavet rahvusvaheliste lepingute kohta.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjalikult. – Me oleme nõus ettepaneku nende osadega, mis käsitlevad parlamendi võrdset kohtlemist komisjoniga võrreldes seoses juurdepääsuga koosolekutele ning teabele, komisjoni presidendi korrapäraseid arutelusid Euroopa Parlamendi presidendiga, koostööd seoses kodanike algatustega, õigusaktide mõjuhindanguid ning mittesiduvate õigusaktide kasutamist (karistusõiguse asemel?). Samas ei ole me nõus direktiivide ülevõtmiseks kehtestatavate siduvate tähtaegade rangemaks muutmise ja paindumatusena ning õnnitleva keelekasutusega seoses Euroopa Liidu ja selle ametnikega.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Tervitan täna heaks kiidetud resolutsiooni ettepanekut seoses uue poliitilise raamkokkuleppega, mis hakkab juhtima Euroopa Komisjoni ja Euroopa Parlamendi vahelisi institutsionaalseid suhteid ning tugevdab Euroopa Parlamendi volitusi, mis tulenevad Lissaboni lepingust.

Üks tähtsamaid aspekte uue institutsionaalse tasakaalu jaoks, mida praegune kokkulepe käsitleb, on garantii, et komisjon rakendab parlamendi ja nõukogu puhul võrdse kohtlemise põhimõtet.

Rõhutan ka, kui tähtis on korrapärane dialoog komisjoni ja parlamendi vahel tänu juurdepääsule esimeeste konverentsi ja komisjonide esimeeste konverentsi ning volinike kolleegiumi vahelistele kohtumistele.

Lisaks parandab täidesaatva institutsiooni vastutust ka uus ümberkorraldatud infotund komisjoni liikmetega täiskogu istungitel.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Andsin poolthääle Euroopa Parlamendi resolutsioonile Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelise läbivaadatud raamkokkuleppe kohta parlamendi järgmiseks ametiajaks, kuna nimetatud kokkulepe pole tähtis ainult oma sümbolse väärtuse tõttu – resolutsioon on selgeks märgiks sellest, et mõlemad Euroopa institutsioonid, parlament ja komisjon, on ühiselt pühendunud Euroopa projekti arendamisele –, vaid ka selle sisu pärast, kuna selles on mõlema osapoole kohustused sätestatud nii, et need on suutelised paremini lahendama tuleviku probleeme ja meie kodanike muresid.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Parlament on pidanud minevikus tihti leppima komisjoni või nõukogu *fait accompli* dega ning kiitma heaks juba langetatud otsuseid. Selline olukord, mille üle parlament kurntnud on, löi tasakaalutuse kolme peamise Euroopa institutsiooni vahelistes suhetes. Parlament, mis on otsuste tegemise protsessi seisukohalt üha enam komisjoniga võrdseks partneriks muutumas, peaks praegu saama komisjonilt sama tähelepanu, mida saab nõukogu.

Selle asemel, et probleemseid valdkondi vaid veidi täiustada, loodan ma, et Euroopa Parlamendi ja komisjoni vaheline läbivaadatud raamkokkulepe kiirendab menetlusi, parandab veelgi meie koostööd ning edendab kiiret ja tõhusat teabevahetust nii, et liikmesriikide valitud esindajad saaksid õigeaegselt sõna sekka öelda ja et sellega siis ka arvestatakse. Arvestades seda, kuidas raamkokkulepe valmis, arvan ma, et see saab tõesti võimalikuks.

Nendel põhjustel on Euroopa Komisjoni presidendi algatus seoses erilise partnerluse loomisega parlamendi ja komisjonile alluvate institutsioonide vahel täielikult õigustatud. Loodan, et see ainult ei öitse, vaid kannab ka vilju.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Arvestades Lissaboni lepingu mõju Euroopa Liidu institutsioonide toimimisele ja ühise vastutuse tugevdamisele otsuste tegemise protsessis, on igati vajalik kehtestada menetlused, millega oleks tagatud ning garanteeritud teabe ja seisukohtade hästi toimiv ja tõhus vahetamine seoses Euroopa integratsiooni tugevdamise ja arendamise strateegiatega. Võimalus korraldada korrapäraseid töökohtumisi enne seda, kui iga institutsioon esitab materjalid seoses õigusaktide ja regulatsioonidega, edendab kindlasti koostööd, ideede, projektide ja seisukohtade sobitamist ning otsuste eelnõude täiustamist. Sel viisil väldime administratiivseid ja bürokraatlikke menetlusi ennekõike seoses resolutsioonide tagasisaatmise ja parandamisega, millega väldime omakorda ettepanekute ja vastuettepanekute arvu kasvamist.

Tegemist on kokkuleppega, mis tugevdab koostööd Euroopa institutsioonide vahel ning tagab, et komisjon kohaldab seoses parlamendi ja nõukoguga võrdse kohtlemise põhimõtet. Seetõttu on väga tähtis, et kõnealune raamkokkulepe võimalikult kiiresti rakendatakse. Samavõrd oluline on ka tunnistada, et kokkulepet tuleb pidavalt hinnata, et oleks võimalik täiustada sellega loodud institutsionaalse suhte tõhusust ja mõjusust.

Robert Goebbels (S&D), kirjalikult. – (FR) Loobusin hääletusest Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelise raamkokkuleppe üle. Parlament ei peaks nõudma kaasseadusandjana veel suuremaid volitusi komisjoni volituste arvelt. Kogu leping ja ainult leping – nii kärbib parlament komisjoni algatuste tegemise õigust. Nagu president Buzek ütles, astusime me veel ühe sammu selle poole, et parlamendiliikmed saavad teha õigusloomega seotud algatusi. Kui saabub päev, mil parlamendiliikmed saavad teha õigusloomega seotud ettepanekuid, leiab iga huvigrupp endale parlamendiliikme, kes nende huvide eest seisaks. Ma tahan säilitada äraproovitud ühenduse meetodit, kus komisjon kaitseb ja teeb otsuseid seoses ühiste Euroopa huvidega, millest tulenebki komisjoni õigusloomega seotud algatuste tegemise ainuõigus. Komisjoni ja parlamendiga seotud institutsioonide vahel toimuvate kohtumiste arvu suurendamine ei aita meil luua tõhusamat Euroopa poliitikat.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Hääletasin parlamendi ja komisjoni vahelise uue raamkokkuleppe poolt. Lissaboni lepingu jõustumisega sai täiskogu rohkem volitusi ja meie töösuhet komisjoniga tuleb vastavalt kohandada. Eriti hea meel on mul uue kokkuleppe osa üle, mille kohaselt peab komisjoni president vastama parlamendile, kui täiskogu palub komisjoni presidendil avaldada umbusaldust ühele volinikule. Vaatamata sellele, et ma hääletasin täna uue komisjoni koosseisu poolt, ei poolda ma seda kõik-või-mitte-midagi-süsteemi, millega parlament peab kiitma heaks komisjoni kui terviku. Ma tervitan igat menetlust, mis annab meile parema võimaluse võtta volinikke eraldi vastutusele.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjalikult. – (DE) Euroopa Parlamendi heakskiit uuele komisjonile ei tähenda täielikku tegevusvabadust, vaid kõigest usaldushääletust. Nüüd aga saame vähemalt alustada koostööd täiesti pädeva komisjoniga. Lissaboni lepingu jõustumisega tasakaalustati ja tugevdati oluliselt Euroopa Parlamendi rolli ning täna vastu võetud Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelisi suhteid käsitleva raamkokkuleppega sai lõpuks kinnitatud Euroopa Parlamendi positsioon komisjoniga võrdse partnerina, mille üle mul on väga hea meel. Raamkokkuleppega lõime hea aluse edasiseks koostööks ning edaspidi rõhutame kindlasti dialoogi pidamise tähtsust võrdse partnerina. Euroopa Parlamendi kaasamine õigusloomega seotud algatustesse juba varajases etapis on kahtlemata ka komisjoni huvides, et tagada protsessi tõhusus, mis on Euroopa rahva ning aktiivse demokraatia huvides ja neile kasuks.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Euroopa Parlamendi liikmed valitakse üldise valimisõiguse alusel ning seega esindavad nad Euroopa rahvast. Seetõttu on lausa hämmastamapanev, et esimeeste

konverents peab paluma juurdepääsu samale teabele, mis on kättesaadav komisjonile ja nõukogule, või luba nende kohtumistel osalemiseks, kui neid ennast parlamendi kohtumistele lausa kutsutakse. Kuidas on võimalik, et parlament ei nõua oma esindavale rollile tuginedes, et komisjon parlamendi algatusi harilikus korras toetaks? Miks lepib parlament asjaoluga, et komisjon võib lükata tagasi parlamendi taotluse seoses umbusalduse avaldamisega ühele volinikule? Kidas on vastuvõetav, et parlament ei saa avaldada siduvat arvamust, kui komisjon oma töökorda muudab?

Kidas on võimalik, et parlament ei esita tugevamaid nõudmisi seoses parlamendi delegatsiooni esimeestele vaatleja staatuse andmisega rahvusvahelistel konverentsidel? Üks asi on see, kui Lissaboni leping taandab parlamendi mingiks päraparlamendiks, kuid hoopis teine asi on see, kui parlamendiliikmed sellise nonsensiga ka nõus on. Ma hääletan otsuse vastu, sest ma pean lugu mandaadist, mille Prantsusmaa rahvas mulle andis.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni lepingu jõustumisega tekkis vajadus sõlmida Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelisi suhteid käsitlev raamkokkulepe. Siin täna suure hääleteenamusega heaks kiidetud resolutsiooni ettepanek kajastab Euroopa Parlamendi uut ja väga tähtsat rolli. Dokumendis on selgesti tunda Lissaboni lepingu vaimu seoses parlamendi vastutuste laienemisega, parlamendi ja nõukogu võrdse kohtlemise põhimõttega ning parlamendi uute volitustega erinevates küsimustes. Sellest vaatenurgast kujutab heakskiidetud resolutsiooni ettepanek endast ELi konstitutsioonilise protsessi täiustumist.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Resolutsiooni ettepanekus Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelise läbivaadatud raamkokkuleppe kohta parlamendi järgmiseks ametiajaks on väga mõistlikke lähtekohti. Resolutsiooni ettepanekus on komisjoni garantii seoses võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamisega tulevikus parlamendi ja nõukogu puhul ning selles on määratletud kindlad tähtajad, millest komisjon seoses õigusloomega seotud algatuste esitamisega kinni peab pidama.

Mis puudutab aga parlamendi taotlust komisjoni presidendile ühe komisjoniliikme tagasiastumise nõudmise kohta, siis see on vastuvõetamatu ja mõttetu. See oleks mõttekas ainult siis, kui komisjoni valimisel oleks võimalik hääletada iga komisjoniliikme osas eraldi, mis praegu aga võimalik pole. Sel põhjusel hääletasin ma resolutsiooni ettepaneku vastu.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE), kirjalikult. – (DE) Minu jaoks on kahetsusväärne, et raamkokkuleppes puudub viide Euroopa Parlamendi kontrollmehhanismidele ja et mõnes kokkuleppe lõigus puudub selgus seoses võimude lahususega. Seetõttu otsustasin ma hääletusest hoiduda.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni leping kehastab uut institutsionaalset tasakaalu, mis annab Euroopa Parlamendile palju parema staatuse teiste institutsioonidega võrreldes. Raamkokkuleppe on nähtud ette Euroopa Parlamendi ja komisjoni vaheliste igapäevaste suhete korraldamiseks partnerluses, mida on nüüd tugevdatud ja kohandatud Lissaboni lepingu uutele aspektidele tuginedes. Lähtepunktiks võeti hiljuti ametisse valitud komisjoni presidendi José Manuel Durão Barroso lubadused ning tema ettepanek luua Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahel eripartnerlus. Mul on väga hea meel komisjoni kohustuse üle anda lühikese aja jooksul aru kõigi õigusloomega seotud algatuste taotluste kohta, kuna see kajastab Euroopa Parlamendi kasvavat tähtsust kaasseadusandjana, ennekõike sellistes valdkondades nagu regionaalpoliitika. Minu arvates on väga positiivne ka asjaolu, et kokkuleppega tagab komisjon, et kohaldab parlamendi ja nõukogu suhtes võrdse kohtlemise põhimõtet, ning et kokkuleppega on tagatud tihedam institutsioonidevaheline koostöö seoses õigusloomekava ja iga-aastase tööprogrammi koostamise ja rakendamisega. Nendel põhjustel ning ennekõike seepärast, et raamkokkuleppe tugevdab Euroopa Parlamendi rolli ning annab uut jõudu Euroopa Liidule, hääletasin ma ettepaneku poolt.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjalikult. – (PL) Uues Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelises raamkokkuleppes on mitu tähtsat elementi. Esmalt võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamine parlamendi ja nõukogu puhul, mis tugevdab Euroopa Liidu demokraatlikke volitusi. Teiseks annab kokkuleppe parlamendile täiendavad volitused komisjoni õigusloomega seotud algatuste järelevalve üle, tänu millele saab parlament avaldada suuremat mõju vastuvõetavatele seadustele.

Kokkuleppesse on kaasatud ka klausel kohustuslike vastavustabelite avaldamise kohta, mida ma nõudsin oma raportis siseturu tulemustabelite kohta, ning siduvad tähtajad seoses direktiivide rakendamisega, mis ei tohi ületada kahte aastat. Tänu sellele on lootust, et ühisturu loomise plaan saab palju kiiremini teoks. Kokkuleppe tugevdab ka ühenduse lähenemisviisi ning täiustab mõlema institutsiooni toimimist. Samuti kohustab kokkuleppe institutsioone toimima nii, et Euroopa Liit oleks tõeline ühendus.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt seoses Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelise läbivaadatud raamkokkuleppega parlamendi järgmiseks ametiajaks,

sest minu arvates on nimetatud kokkulepe igati vajalik Euroopa Parlamendi ja tulevase Euroopa Komisjoni vahelise koostöö seisukohalt. Euroopa institutsioonid peavad tagama nn ühenduse meetodi tõhusa rakendamise Euroopa kodanike hüvanguks. Vastavalt Lissaboni lepingu uutele sätetele, millega luuakse uus institutsionaalne tasakaal, saab Euroopa Parlament nõuda komisjonilt õigusloomega seotud ettepanekute esitamist ning komisjon peab esitama õigusloomega seotud ettepaneku ühe aasta jooksul pärast parlamendilt sellekohase taotluse saamist. Tänu parlamendi volituste laienemisele, institutsioonidevahelisele koostööle ja lihtsamate ELi õigusaktide edendamisele toimib ELi õigusloomeprotsess palju paremini ning kodanikud on palju aktiivsemalt ja otsesemalt Euroopa õigusaktide koostamisse kaasatud. Komisjon peab reguleerima Lissaboni lepingus sätestatud menetlusi ja tingimusi, mille kohaselt ELi kodanikel on õigus paluda, et komisjon esitaks õigusloomega seotud ettepanekuid teemadel, mida nad vajalikuks peavad.

Anna Záborská (PPE), kirjalikult. – (FR) Täna 2010. aasta veebruari täiskogu istungil oleme tunnistanud institutsionaalse koostöö algusele, mis kestab järgmised viis aastat. Vaatamata sellele, et parlament alustas tööd pärast kogu Euroopas toimunud valimisi ja tegi kiiresti vajalikud otsused seoses institutsioonisisese vastutuse jagunemise ja kodukorraga, on läinud kaua aega, et leppida kokku üksikasjad seoses Lissaboni lepingust tuleneva institutsioonidevahelise koostööga nõukogu ja komisjoni vahel. Samaaegselt aset leidnud volinike ametissenimetamise protsess lihtsustas kindlasti õigusloomega seotud algatuste tegemise õiguse andmist, mis Euroopa Parlamendil nüüdsest peale on. Nüüdsest peale on komisjon kohustatud andma aru õigusloomega seotud algatuste taotluste praktiliste järelmeetmete kohta pärast õigusloomega seotud algatusraporti vastuvõtmist vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 225. Kui Euroopa Parlament seda kvalifitseeritud häälteenamusega nõuab, peab komisjon esitama õigusloomega seotud ettepaneku hiljemalt ühe aasta pärast või lisama ettepaneku järgmise aasta tööprogrammi. Palun igal hea tahtega inimesel parlamendi tööd hästi jälgida, sest on selge, et parlamendiliikmed kavatsevad kasutada seda sätet eeskätt universaalse sotsiaaleetika valdkonnas.

Resolutsiooni ettepanek B7-0071/2010

Andrew Henry William Brons (NI), kirjalikult. – See võib üllatada nii mõndagi, et me toetame fraktsiooni GUE/NGL ettepanekut. Olgugi et me oleme nõus osaga fraktsiooni kriitikast seoses Euroopa Liiduga, oleks meie ettekujutus sellest, mis ELi asendama peaks, oluliselt erinev. Ka meie ideoloogilised veendumised on täiesti erinevad. Me oleme natsionalistid ja hindame rahvusriigi iseseisvust. Nemad on internatsionalistid. Me usume süsteemi, mis põhineb eraettevõtlusel, milles on mõningane reguleerimine ja mõningane avalike teenuste eraomandis olemine, nemad soovivad arvatavasti suuremasse riikliku omandi osakaalu. Oleme nõus neoliberaalse majanduspoliitika hülgamisega, vajadusega suurema sotsiaalse õiguse järele (kuigi meie määratlused võivad olla erinevad) ja kriitikaga seoses mõne voliniku ebapiisava ja seotetu vastusega ning vastustest kõrvalepõiklemisega. Sellegipoolest on meil hea meel hääletada koos igatüüpi, kui me nende ettepanekuga nõus oleme.

Carlo Casini (PPE), kirjalikult. – (IT) Oma tugeva poolthäälega tahan ma anda rohkem jõudu president Barroso sõnadele, millega ta rõhutas rohkem ühendatud ja tugevama Euroopa loomist järgmise viie aasta jooksul.

Oma sõnavõtu alguses meenutas ta Euroopa ühtekuuluvuse põhiväärtusi, millest kõige tähtsam on inimväärikus. Ma olen temaga täiesti nõus, aga probleem seisneb selles, et sõna „väärikus“ on muutunud liiga mitmetähenduslikuks, sest seda kasutatakse nii elu ja inimeste võrdsuse tagamise kontekstis kui ka selleks, et diskrimineerida ja teha liiga kõige haavatavamatele ühiskonna liikmetele ning isegi surma õigustamiseks. Loodan seetõttu, et järgmise viie aasta jooksul teeb komisjon oma tööd nii, et sõna „väärikus“ saab tagasi oma ühemõttelise ja tõelise tähenduse.

Väga sümboolne on asjaolu, et möödunud aasta 15. detsembril, kui uue komisjoni kokkupanemine oli alles täies hoos, palus 500 000 eurooplast 17 riigist ühises taotluses, et meie institutsioonid tõlgendaksid ja rakendaksid põhiõiguste hartat kõigis oma otsustes iga inimese võrdsest väärikusest lähtudes.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin volinike kolleegiumi poolt, sest ma tean, kui olulist rolli see Euroopa struktuuris tervikuna täidab ja milline tähtsus sel õigusloomega seotud algatuste koostamisel on. Portugallasena ei suuda ma jätta väljendamata oma heameelt selle üle, et komisjoni presidendi tähtsale kohale valiti taas mu kaasmaalane José Manuel Durão Barroso, kes antud rolli eelnevalt vaieldamatu silmapaistvusega täitis.

Olgugi et viimased aastad on olnud väga rasked, on mul lootust, et Euroopa Liidu ja Euroopa projekti jaoks seisavad ees paremad päevad ning seoses sellega soovin ma talle ja ta meeskonnale kõike head.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Lähtudes subsidiaarsuse, esindatuse ja erinevate liikmesriikide võrdsete õiguste põhimõttest, rõhutan ma, kui tähtis on vastutuste ja pädevuste jagamine Euroopa Komisjoni liikmete vahel. Liikmesriikidevahelise koostöö süvenemise ja Euroopa Liidu ülemaailmsel tasandil sekkumisvõime kasvanud tähtsuse kontekstis oleks arusaamatu, kui jaotaksime erinevad strateegilised ja poliitilised otsused ning valikud Euroopa institutsioonide vahel laiali.

Kõiki uusi volinikke küsitleti Euroopa Parlamendis, kus nad said tutvustada oma ootusi ja projekte oma vastavatel pädevusaladel, rõhutades seejuures alati, kui oluline on jagada vastutust vastastikkuse koostöö raames erinevate Euroopa Komisjoni portfelliide ja pädevuste vahel. Selle asemel, et näidata üles oma võimetust või viidata mingil viisil presidentialismile, tugevdab selline lähenemine kaasotsustamise vaimu, mida edendab koostööaldis juhtkond, mis edendab ka ise tõhusat ja kasulikku dialoogi Euroopa Liidu tugevdamise nimel. Kõike seda arvesse võttes hääletasin ma ettepaneku vastu.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni esitatud resolutsioon käsitleb olulisi aspekte seoses parlamendi hinnanguga volinike kolleegiumile ning selles on võetud kokku ka mõned tähtsamad põhjused, miks me esitatud komisjoni vastu hääletasime. Nendeks põhjusteks on meile esitatud komisjoni presidendi programm, mis kujutab endast eelmise komisjoni läbikukkunud neoliberaalse poliitika jätkamist ja millega volinikud on loomulikult seotud ning mida nad parlamendis toimunud ärakuulamise käigus ilma mingeid kõhkusi üles näitamata kaitsesid. Samuti asjaolu, et kõne all olev meeskond valiti välja selle programmi elluviimiseks, lähtudes seejuures strateegiast, mille tulemuseks pole vajalike muudatuste tegemine poliitilises suundumises, millega oleks võimalik tagada suuremat sotsiaalset õiglust, töökohtade loomist ja vaesuse kaotamist, vaid mis sisaldab pigem ohtlikke elemente, mis nimetatud probleeme hoopis tõsisemaks muudavad. Kokkuvõtteks ei ole komisjoni väljapakutud suuniseid järgides lihtsalt võimalik luua sellist Euroopat, mille nimel me siin võitleme – Euroopat, mis on õiglane ja sotsiaalselt arenenud ning majanduslikult ja sotsiaalselt ühtekuuluv, kus iseseisvad ja võrdsed liikmesriigid omavahel koos töötavad, Euroopat, mis rahu eest seisab.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Pärast mitmeid nädalaid kestnud uute volinike ärakuulamisi poleks nüüd enam õige aeg, et hakata kahtlema volinike kolleegiumi pädevuses, mis on tunde kestnud ärakuulamistel erinevates komisjonides andnud ülevaatlikke selgitusi seoses poliitikatega, millest komisjon lähtuda kavatseb. Seepärast on nüüd aega anda ELile õigusjärgne komisjon, mis suudaks tegeleda viimase aja raskete sündmustega.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Parlament ja komisjon peavad tegelema väga tähtsate Euroopa Liidu probleemidega, nagu kriisist üle saamine majanduse ja tööhõive taastamise abil, liikmesriikide rahanduse tasakaalustamine ja 2013. aasta järgse perioodi finantsraamistiku kokkuleppimine, millega seoses ma veel ühtekuuluvuspoliitika olulisust mainisin.

Mul oli võimalus esitada küsimusi regionaalpoliitika volinikukandidaadile Johannes Hahnile seoses tema huviga luua liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks spetsiifiline alalise finantstoe programm.

Esitasin talle ka ettepaneku seoses paindlikuma struktuurifondide toetuse abikõlblikkuse süsteemi loomisega üleminekustadiumis olevatele piirkondadele, ehk siis piirkondadele, mis on kinni lähenemiseesmärkide ja konkurentsivõime ning tööhõive eesmärkide vahel.

Lisaks pädevusele ja sihikindlusele näitas volinikukandidaat ka, et ta on valmis nende võimalustega lähemalt tutvuma, mis annab mulle usku tema edasisse valmidusse ja tundlikkusse selliste äärepoolseimate piirkondade suhtes nagu Madeira.

Annan oma usaldushääle José Manuel Barroso volinike meekonnale, sest üldiselt on nad näidanud üles head tehnilist ettevalmistust, tõsidust ja ambitsioonikust seoses ELi ees seisvate väljakutsetega, unustamata seejuures solidaarsuse ja territoriaalse ühtekuuluvuse väärtusi, mille tuginedes EL loodi.

Resolutsiooni ettepanek B7-0090/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Täna kiitsime heaks uue Euroopa Komisjoni koosseisu, kuigi tuleb tunnistada, et paljusid kahtlusi seoses volinikukandidaatidega ei suudetud siiski täielikult hajutada. Nii komisjoni tegevuste raamistikus kui ka üksikute volinike programmides on ennekõike märgata sotsiaalse aspekti puudumist. Jääb mulje, et eesmärkide ja ülesannete sõnastamise juures oli peamiseks kriteeriumiks Euroopa rolli tugevdamine maailmas, sel ajal kui meie kodanike õigused ja lootused ning sotsiaalne kaitse sai tagaplaanile lükatud. Fraktsioon S&D otsustas uut komisjoni toetada, sest ajal, mil Euroopat vaevavad lõputud majandus- ja finantskriisid ning kui valitseb üha kasvav töötus ja Euroopa kodanikud pole Euroopaga

rahul, ei tohi tekkida Euroopa Parlamendis ja Euroopas kui tervikus sügavat lõhet positsiooni ja opositsiooni vahel. Hetkel on kõige tähtsam keskenduda poliitilise tegevuskava kõige tähtsamatele punktidele, teha võimalikult kiiresti lõpp ebakindlale ja ebastabiilsele olukorrale Euroopas ning leida kiire ja tõhus lahendus selliste kõige pakilisematele probleemidele nagu finantskriis ja töötus.

Bastiaan Belder (EFD), kirjalikult. – (NL) Barroso teine komisjon on kirev kamp. Viimaste nädalate jooksul oleme kohtunud väga tugevate, aga ka väga nõrkade kandidaatidega. Seetõttu pole ka komisjonile kui tervikule hinnangu andmine eriti lihtne ülesanne. Neid vastandlikke tundeid tugevdab ka asjaolu, et paljud volinikukandidaadid tegid end Euroopa Parlamendi ees ärakuulamisele häbitult tähtsaks. Sellegipoolest pole kohati veel selge, mis on nende tegelikud seisukohad.

Hollandi Poliitiliselt Reformitud Partei esindajad Euroopa Parlamendis otsustasid hääletusest hoiduda. Sellega tahame väljendada vastandlikke tundeid, mis meile seoses kõnealuse komisjoni koosseisuga tekkisid. Sellele vaatamata on veel teisi probleeme. Meile valmistab kõige rohkem muret üks volinik, kes on ka komisjoni asepresident. Paruness Ashtonile kuulub kaheldav au olla esimene ELi ametnik, kes kuulub nii komisjoni kui ka ministrite nõukogusse. Me ei saa toetada sellist õigustamata ning institutsiooniliselt riskantset ettevõtmist. Lisaks sellele ei jätnud paruness Ashton meile kordagi muljet, et ta on suuteline täitma voliniku ametikohaga kaasnevaid kohustusi. Ta on üks komisjoni kõige nõrgemaid lülisid ning pole jätnud kunagi muljet, et ta välissuhete valdkonnas eriti pädev oleks. Sel põhjusel suhtume me perioodi 2010–2014 teatud kartusega.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Uus komisjon asus täitma oma kohustusi väga raskel ajal, kuid komisjon pandi kokku oma ala asjatundjatest, kes vastutavad kõigi 27 liikmesriigi eest. Ka jõustunud Lissaboni leping muudab institutsionaalseid suhteid ning nõuab komisjonilt kohanemisvõimet. Sellest tulenevalt on Euroopa Liit uues tundlikus olukorras, mis vajab sidusate poliitikate loomiseks ja rakendamiseks kindlat tegutsemist, stabiilsust ja sihikindlust.

Seisame silmitsi uute finantsraskustega, mis nõuavad komisjonilt mõistlikku lähenemist ümberkorralduste ja kohandamiste kaudu igas sektoris, alustades majandusega.

Kõik liikmesriigid tunnevad finantskriisi täit mõju. Kreekas löödud häirekell kajab tugevalt vastu nii riikidest, mille majandused hästi toimivad, kui ka riikidest, mis näevad kõvasti vaeva oma eelarvepuudujäägi vähendamiseга. Stabiilne ja hästi koordineeritud poliitika kõigi 27 liikmesriigi ulatuses annab võimaluse vältida suuri tasakaalutusi ELi tasandil ja toob kasu teisel etapil. ELi tegevused on suunatud kriisiga seotud probleemide lahendamisele ning loomingulisusele seoses stabiilsuse taastamisega liikmesriikides, ehk siis puudujäägi kõrvaldamisele, erinevuste vähendamisele ning majanduse tugevdamisele.

Sophie Briard Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Nagu minu kolleegid kolmest suuremast fraktsioonist Euroopa Parlamendis, nii kiitsin ka mina heaks president Barroso esitatud uue volinike kolleegiumi. Tegemist on suurepärase meeskonnaga, kus on üheskoos väga erinevate ja üksteist täiendavate taustadega inimesed. 2014. aastani unustavad kristlikud demokraadid, liberaalid ja sotsiaaldemokraadid oma poliitilised ja geograafilised erimeelsused ja töötavad koos kolleegiumiga Euroopa üldiste huvide edendamise nimel. Kolme nädala jooksul tegid parlamendiliikmed parlamendis aset leidnud ärakuulamiste käigus suurepäraselt tööd kandidaatide pädevuste hindamise osas. Selle perioodi lõppedes oli meie kohuseks uuele meeskonnale oma täielik toetus anda. Nüüd ootame, et Barroso teine komisjon üllataks meid oma vankumatu sihikindlusega Euroopa Liidu edendamise nimel. Komisjoni tähtsaimaks ülesandeks on näidata iga päev Euroopa projekti lisandväärtust kõikidele Euroopa kodanikele.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Praegusel Euroopa jaoks rahanduslikult, majanduslikult ja sotsiaalselt kriitilisel perioodil vajame tugevat komisjoni, millel on ambitsioonikad ja julged programmid sellistes kõige tähtsamates valdkondades nagu energia varustuskindlus ja kliimamuutus, teadusuuringud ja innovatsioon.

Uus komisjoni ülesehitus, kus üks portfelli vastutab täielikult kliimamuutuse ning teine innovatsiooni ja teadusuuringute eest, on kindel näide ambitsioonikast projektist ja usaldusväärsest Euroopa strateegiast kuni aastani 2020.

Uus komisjon president Barroso juhtumise all ja uue ülesehitusega nimetatud valdkondades täidab kõiki nõudeid, et olla liikumapanevaks jõuks majanduse taastamise jaoks, mis põhineb ressursside tõhusal kasutamisel ja innovatsioonil ning mille eesmärgiks on suurem sotsiaalne õiglus.

Tervitan uut volinike kolleegiumi ja president Barrosot ning õnnitlen neid valimistulemuste puhul. Valimised näitasid, et parlament toetab uut komisjoni rohkem kui eelmist ja annab julgustavaid märke seoses uue institutsionaalse koostööga parlamendi ja komisjoni vahel, mille raames mõlemad saavad rääkida aina rohkem ühel häälel ELis, mis on maailmatasemel juht.

Françoise Castex (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin uue komisjoni vastu nagu kõik mu prantslastest kolleegid Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonist Euroopa Parlamendis. Suurem osa volinikest kajastasid Euroopa Liidu liberaalset hoiakut, mida me ei poolda. Mõne liikmesriigi volinikukandidaadil puudusid jälle ambitsioonid seoses Euroopaga või isiklik visioon. Üks asi on kindel: tulevased volinikud ei andnud ühtegi kindlat lubadust seoses punktidega, mis meie arvates on kõige tähtsamad. Millist strateegiat järgitakse kriisi lahendamiseks? Kuidas peaksime tegelema sotsiaalse- ja kliimaprobleemiga? Kuidas peaksime taaslustama Euroopa projekti? Me ei saanud nendele küsimustele rahuldavaid vastuseid ning sel põhjusel hääletasin komisjoni vastu, sest me ei saa anda Euroopa Komisjonile tegevusvabadust. Ma ei usu, et komisjon suudab pakkuda Euroopa kodanikele uut tulevikku või kinnitada Euroopa positsiooni maailmas, kui see nimetatud eesmärkide saavutamiseks toime ei tule, ning sel põhjusel me komisjoni ei toeta. Loomulikult pean ma nüüd järgmised viis aastat selle komisjoni ettepanekutest lähtuvalt töötama. Oma tänase häälega väljendan ma umbusaldust ja poliitilist valvsust, mida ametiaja jooksul üles näidata kavatsen.

Nessa Childers (S&D), kirjalikult. – Koos oma kolleegidega Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonist Euroopa Parlamendis olen ma väga rahul uue komisjoni lõpliku koosseisuga. Kõige tähtsat rolli hakkavad tulevastel aastatel täitma Euroopa tuleviku jaoks keskkonna- ja energiavolinik ning ma olen rahul, et president Barroso valis nendele kohtadele õiged esindajad.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Hääletasin meie esitatud volinike kolleegiumi vastu, sest nad kavatsevad rakendada edasi samasid neoliberaalseid poliitikaid, mis põhjustasid Euroopa Liidus praeguse paljutahulise kriisi ja tohutu ebavõrdsuse. Nad edendavad Lissaboni lepingut ja ELi 2020. aasta strateegiat, mis tugevdab turgude iseseisvust, tõstab töötuse taset ja muudab ebakindlaks töökohti, purustab sotsiaalkindlustuse süsteemi ning piirab demokraatlikke ja sotsiaalseid õigusi. Euroopa Liidu varjatud menetlused ja demokraatlik puudujääk tekitavad kodanike seas umbusaldust ja süvendavad usalduskriisi seoses Euroopa institutsioonidega, nagu seda näitas ka äärmiselt väike hääletajate osakaal viimastel kogu Euroopas toimunud valimistel. Sellise poliitika edasine rakendamine hävitab Euroopa kodanike ootused. Euroopa vasakpoolsed astuvad Euroopa Parlamendis sellele poliitikale vastu ja võitlevad külge külge kõrval töötajatega ja ühiskondlike liikumistega, et anda nooremale põlvkonnale lootust seoses demokraatliku, sotsiaalse, feministliku, ökoloogilise ja rahuarbastava Euroopaga.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Õnnitlen doktor Barrosot nii suurepärase töö eest tema esimese ametiaja jooksul kui ka tema valimise puhul Euroopa Komisjoni presidendiks teiseks ametiajaks. Loodan, et parlament ja komisjon suudavad teha tihedat koostööd, pidades seejuures täielikult lugu teineteise pädevustest ja õigustest, et luua mõlema institutsiooni vahel see eripartnerlus, mida president Barroso oma poliitilistest eesmärkidest rääkides silmas pidas. Olen kindel, et komisjoni ametisseastuv president peab kinni parlamendile antud lubadustest, mille alusel luuakse läbiivaadatud raamkokkulepe. Ainul nii on võimalik viia lõpuni Euroopa integratsioon, mille peamiseks eesmärgiks on meie kodanike õiguste kaitsmine.

Volinikukandidaatide ärakuulamine on alati väga tähtis aeg, sest siis paljastub meile Euroopa demokraatia tegelik ulatus. Parlament kasutas oma pädevusi ja ärakuulamised laabusid väärikalt, teravamõtteliselt ja läbipaistvalt. Usun, et Barroso teine komisjon on veelgi tugevam ja veel parema poliitilise ettevalmistatusega kui eelmine. Loodan ka, et komisjon on ühtne ja et selle liikmed tulevad toime oma suure vastutusega ajal, mil kõik ootavad majanduse taastumist ja uute töökohtade loomist.

Mário David (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Parlament kiitus uue Barroso komisjoni suure häälteenamusega heaks. Loomulikult hääletasin ka mina komisjoni poolt. Ma ei teinud seda ainult teadlikult, vaid ka suure pühendumuse ja enesekindlusega. Tegin seda seepärast, et uuel volinike kolleegiumil on nende kogemuste põhjal palju suurem poliitiline võimekus ning kolleegium tagab, et kavatseb astuda kindlakäeliselt ja enesekindlalt vastu Euroopa Liidu ees seisvatele uutele väljakutsetele, milleks on praegune tõsine finantskriis ning selle kohutavad sotsiaalsed ja majanduslikud tagajärjed. Neist kõige tõsisemad on töötus, turvalisus ja võitlus terrorismi vastu, Euroopa rolli tugevdamine maailmas, mis tähendab Euroopa jaoks aktiivsemat ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, võitlus kliimamuutuse vastu ning meie majanduste konkurentsivõime arendamine meie sotsiaalmudeli kaitsmiseks. Lõpuks saab hakata rakendama kõigi 500 miljoni eurooplase heaks realistlikku ja ambitsioonikat programmi, mille José Manuel Barroso meile esitas ja mille parlament nüüd heaks kiitis. Soovin Euroopa Komisjoni presidendile ja tema meeskonnale edu.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Septembris ei hääletanud demokraatliku liikumise (Mouvement Démocrate) liikmed José Manuel Barroso Euroopa Komisjoni presidendiks nimetamise poolt, kuna tema eelmise ametiaja saavutused ei õigustanud tema taasvalimist. Samuti ei hääletanud nad täna volinike kolleegiumi poolt, sest paljud kolleegiumi liikmed ei näidanud ära kuulamiste käigus üles piisavat ambitsioonikust, sellise tugeva komisjoni jaoks, mida Euroopa Liit vajab. Lisaks on viimase aja sündmused kahjuks näidanud, et kõne all olev meeskond ei suuda nendega toime tulla. Esimesed kahtlused tekkisid detsembris toimunud Kopenhaageni tippkohtumisel, kus Euroopa polnud suuteline üksmeelselt otsustama. Need kahtlused said kinnitust jaanuaris, kui paruness Ashton ei külastanud Haitit, et näidata Euroopa solidaarsust, ega külastanud doonorriikide konverentsi Montréalis, kus ta oleks pidanud koordineerima ELi ja liikmesriikide abi. Viimased kahtlused kadusid nüüd veebruaris, kui Kreekat ründavad spekulandid, ilma et komisjon suudaks esitada tõsiseltvõetavat päästeplaani. Nendel põhjustel ei avaldanud meie demokraatliku liikumise valitud esindajad Barroso teisele komisjonile oma usaldust.

Martin Ehrenhauser (NI), kirjalikult. – (DE) Pühendunud Euroopa pooldajana ei saa ma uut Euroopa Komisjoni heaks kiita. Selle komisjoni aluseks on riiklike fraktsioonide ja valitsuste ametite läbipaistmatud otsused. Välja pakutud ELi volinikud ei ole need sõltumatud poliitilised raskekaallased, keda just nooremad kodanikud väga näha tahavad. Valimisprotsessil ei rakendatud mitte ühtegi kriteeriumit, mis oleks seotud erialateadmistega. Seda tõestab juba asjaolu, et Austria voliniku Johannes Hahni ametissenimetamise ja tema portfelli jaotamise vahele jäi neli nädalat. Nüüdseks jõustunud ELi reformimiseks ette nähtud Lissaboni lepingust hoolimata ei saa Euroopa Parlament ikka veel valida volinikke eraldi ega avaldada neile eraldi umbusaldust. See saab komistuskiviks sellistele poliitilistele isiksustele nagu Prantsuse ja Hispaania volinikud. Uus Euroopa Komisjon ei esinda tugevamat demokraatiat ja taasärkamist, vaid jätkab samal teel, mis meid praeguse kriisini viis.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjalikult. – (SV) Möödunud sügisel hääletasime José Manuel Barroso vastu, sest ta ei jaga meie vaateid seoses heade töötingimuste tähtsusega, võrdsete õigustega ja üleminekuga jätkusuutlikku ühiskonda. Tänapäevane hääletus on seotud 26 volinikust koosneva kolleegiumiga.

Enne José Manuel Barroso taasvalimist komisjoni presidendi kohale esitasime selged nõudmised seoses töötajate lähetamise direktiivi läbivaatamisega. President Barroso oli sunnitud alla andma ja tunnustama esimest korda, et Euroopa Ühenduste Kohtu otsustega oli probleeme, muuhulgas ka Lavali juhtumi puhul. Ta lubas ka esitada määruse nende probleemide lahendamiseks esimesel võimalusel. See oli komisjoni presidendi jaoks väga oluline seisukohamuutus, kuid sellest ei piisanud, et me tema kandidatuuri toetanud oleksime.

Täna väljendame oma seisukohta seoses terve volinike kolleegiumiga ja loodame, et teatud volinikud – need kellele anti kõige tähtsamad kohad selleks, et nad saaksid tegeleda töökohtadekriisiga, finantsturgude reguleerimisega ja ametiühingute põhiõiguste kaitsmisega – suudavad midagi muuta. Väga positiivne on asjaolu, et Michel Barnier ja László Andor ütlesid selgelt, et Euroopa Ühenduste Kohtul on probleeme seoses töötajate lähetamise direktiivi tõlgendamisega. Nad ütlesid ka selgelt, et nad on valmis tegema vajalikke muudatusi Euroopa õigusaktides.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Tervitan asjaolu, et Lissaboni lepinguga on endiselt võimalik igal liikmesriigil oma volinik komisjoni nimetada, selline lähenemine on väga oluline, kui me tahame, et komisjoni protsessides ja projektides oleksid kajastatud kõik võimalikud Euroopa seisukohad.

Mul on kahju mõne parlamendis toimunud ära kuulamiste käigus esinenud raskuse pärast, mille tõttu üks kandidatuur tagasi võeti, ja ma loodan siiralt, et sellised juhtumid muutuvad harvemaks.

Minu hinnangul on praegune meetod, mille raames parlament saab küsitleda volinikukandidaate, väga hea Euroopa integratsiooni seisukohalt. Nii on tagatud suurem läbipaistvus aruteludes ja üksikute kandidaatide hindamises ametikohtadele sobivuse osas. Minu soov on, et neid ära kuulamisi korraldatakse nõudlikus, kuid meeldivas õhkkonnas, sest Euroopa Parlament ja selle liikmed ei tohiks muuta neid ära kuulamisi vaatamängudeks, mida iseloomustavad solvangud ja konfrontatsioonid.

Loodan, et komisjon koostab edaspidi paremaid õigusakte, ei unusta kunagi lähtuda subsidiaarsuse põhimõttest ja annab oma poliitikates keske rolli võitlusele majanduskriisiga.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Majanduse taastamise jaoks väga tähtsal etapil saavad ühtse ja sotsiaalselt võrdse Euroopa säilitamisel otsustavaks José Manuel Durão Barroso juhitud komisjoni kogemused ja mitmekülgsus ning samuti parlamendis ära kuulatud volinike ilmsed kohustused, pädevused

ja nende usk Euroopa suurtesse eesmärkidesse. Selline Euroopa suudab võtta enda kanda liidrirolli võitluses kliimamuutusega ning tugevdada teadusuuringute ja innovatsiooni toetamisega meie ettevõtete konkurentsivõimet.

Rõhutan uusi ootusi meeskonnalt, mis võtab aluseks Euroopa kultuuride ja identiteetide mitmekesisuse, et suurendada liikmesriikide parimat väärtust. Arvestades uute institutsionaalsete suhetega, mis Lissaboni lepinguga loodi, ja kaasaegsete ühiskondade arenemisega seotud väljakutsetega, arvan ma, et uue komisjoniga tugevdas Euroopa Liit oma võimekust sekkuda praeguses majanduslikus, sotsiaalses ja poliitilises raamistikus nii liidusiseselt kui ka rahvusvahelisel tasandil.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) See, kuidas me Euroopa Komisjoni vastu hääletasime, on igati loomulik, kui arvestada seda, et me pole nõus komisjoni programmiga. Samuti pole me nõus suurema osa seisukohtadega, mida volinikukandidaadid ärakuulamistel esindasid, ega ka Lissaboni lepingu eesmärkide ja sisuga, mida komisjon küll kaitsta lubab, kuid millega me nõus pole.

Euroopa Komisjon on tõepoolest üks Euroopa Liidu tähtsamaid institutsionaalseid organeid, kuid fakt on ka see, et volinike kolleegium koosneb volinikest, kelle on nimetanud Euroopa Liidu liikmesriigid. Suurem osa ELi riikide valitsustest on aga sarnaste poliitikatega parempoolsed konservatiivid või sotsiaaldemokraadid, ning seetõttu pole üllatav, et Euroopa Komisjon kaldub oma süvenenud neoliberaalsete, militaarsete ja föderalistlike poliitikatega samasse suunda. Seetõttu ei kuulnud me praktiliselt ühtegi vastust küsimustele seoses tõsiste majandus- ja sotsiaalprobleemidega, mille all töötajad ja kodanikud kannatavad.

Meie võitleme teistsuguse Euroopa eest, kus on kõige tähtsamal kohal õiglus ja sotsiaalne areng, kus majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus kuuluvad argipäeva ning kus eesmärkideks on koostöö iseseisvate ja võrdsete õigustega liikmesriikide vahel ning samuti rahu.

Robert Goebbels (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin uue Barroso teise komisjoni poolt. Alates 2009. aasta juunis peetud Euroopa Parlamendi valimistest on Euroopa Liit olnud poliitiline vaakum ning seda olukorda halvendas veelgi Lissaboni lepingu hilinenud jõustumine. Seetõttu on nüüd uue komisjoni ametisseastumine hädavajalik, sest komisjon on ainus Euroopa institutsioon, millel on õigus teha õigusloomega seotud algatusi. Parlamendiliikmed toetasid kõiki 26 volinikku, välja arvatud Rumiana Jelevat, kes pidi oma kandidatuuri tagasi võtma. Kolleegiumi tagasilükkamine oleks mõtetu olnud, mistõttu oli ka hääletus seoses komisjoni heakskiitmisega kõigest formaalsus, nn administratiivne „jah”. Barroso teise komisjoni poolt hääletades ei kavatse ma sellele siiski oma tingimusteta poliitilist toetust anda. Ma kavatsen komisjoni selle poliitiliste tegude järgi hinnata.

Sylvie Goulard (ALDE), kirjalikult. – (FR) Vaatamata asjaolule, et komisjonis on mitmeid võimekaid isikuid, hääletasin ma komisjoni ametisse nimetamise vastu kahel põhjusel. Majandus- ja rahandusprobleemidest rääkides (Lissaboni strateegia, järelvalve euroalal) teame kõik väga hästi eelmise komisjoni läbikukkumisi. Mis puudutab omakorda ELi esindamist välissuhetes, siis puuduvad paruness Ashtonil selleks vajalikud oskused ja nagu me Haiti tragöödia puhul nägime, pole ta ka eriti pühendunud. Ta kuulus Blairi valitsusse, mis tungis rahvusvahelisi õigusi eirates sisse Iraaki ja kauples välja ka erandi seoses põhiõiguste hartaga.

Mathieu Grosch (PPE), kirjalikult. – (DE) Hääletasin uue komisjoni poolt, sest üldiselt on komisjon näidanud, et suudab oma tööd edukalt teha ja seda eriti seoses uute ametisemääramistega. Rahuldav on ka komisjoni ja parlamendi vahel toimunud läbirääkimiste tulemus. Arvan, et kõige tähtsam on siiski tõsiasi, et komisjon ei saa järgmiseks viieks aastaks täielikku tegevusvabadust, vaid allub pidevale hindamisele.

Jääb veel üks suur väljakutse seoses erinevate poliitikate sidumisega erinevates valdkondades, nagu keskkond ja sotsiaal- ning majandusküsimused, ja seoses sellega, kuidas suhelda välismaailmaga nii, et Euroopa poliitikad oleksid palju läbipaistvamad ja mõistetavamad kõikidele kodanikele.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin José Manuel Barroso komisjoni vastu, sest see ei täida minu nõudeid seoses sotsiaalsete reformide edendamise, mis on vajalikud praegusest kriisist välja tulemiseks. On täiesti selge, et komisjon ei ole mingi ennetav jõud, mis toimib poliitiliselt tugeva Euroopa kasuks ja et see erineb põhimõtteliselt sellisest Euroopast, mida ma väga näha tahan. Sellel halvasti määratletud portfelli ja nõrgendatud volitustega komisjonil pole tegutsemiseks vahendeid ja kindlasti pooldab see Euroopa huvidele hoopis riiklikke huvisid.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma hääletasin uue volinike kolleegiumi poolt. Minu esindatud Šotimaa seisukohalt ootavad komisjoni ees lahendamist vajavad väga tõsised probleemid. Seoses ühise kalanduspoliitika reformimisega ning eesseisva ühise põllumajanduspoliitika reformimisega tuleb korraldada

ümber ka Šotimaa põhihuvid seoses nimetatud poliitikatega ning ma palun asjaomastel volinikel kanda hoolt selle eest, et Šotimaa ranniku- ja maapiirkonnad sotsiaalselt ja majanduslikult õitseda saaksid. Arvestades sellega, et Šotimaa on potentsiaalne energiaallikas, eriti taastuvenergia poolest, peaks komisjon keskenduma projektidele ja algatustele, mis aitavad arendada Šotimaa potentsiaali keskkonnasõbraliku energia tootjana.

ELi pooldava fraktsiooni liikmena loodan ma, et uus komisjon suudab taastada osa usaldusest ELi, mille kaotasid paljud šotlased näiteks ühise kalanduspoliitika läbikukkumistest saadud kogemuste tõttu.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjalikult. – (RO) Barroso teine komisjon on esimene komisjon, mis tegutseb Lissaboni lepingu raames, mis annab Euroopa Parlamendile rohkem volitusi ja teeb parlamendist rohkem nähtava ja aktiivsema partneri. Hääletuse tulemuste põhjal nimetasime ametisse volinike kolleegiumi, olgugi et see ametissenimetamine ei laabunud tõrgeteta, nagu näitas Bulgaaria voliniku ja tema asendamise juhtum. Asjaolu, et me suutsime edukalt kolleegiumi koosseisu muuta, on tegelikult suur võit Euroopa Parlamendile ning eriti meie fraktsioonile. Sellegipoolest arvan ma, et hetkel oli kolleegiumi koosseisu poolt hääletamine kõige õigem tegu, kuna selle otsuse edasilükkamine oleks pannud ELi ebamugavasse olukorda, kus oleks võinud õigustatult öelda, et EL ei toimi tõhusalt. Nüüd on kõige tähtsam, et uus komisjon asuks võimalikult kiiresti tööle ja jõuaks vähemalt seoses tehtud tööga kiiresti järele Euroopa Parlamendile, mis juba seitsme kuu eest ametisse valiti. Võime nüüd oodata vaid head koostööd, kus eesmärgid ja tegevuskavad on palju konkreetsemalt sõnastatud, kui ärakuulamise käigus välja paistis.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Hoidusin hääletusest Euroopa Komisjoni koosseisu üle, sest heade kandidaatide seas oli palju nõrku ja väga nõrku kandidaate. Ma ei saa anda oma heakskiitu Euroopa välissuhete voliniku, majandus- ja rahandusküsimuste voliniku ning tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse voliniku ametikohale kandideerivatele inimestele, kui nad pole nende ametikohtade jaoks pädevad. Me ei tohi unustada, et oleme ikka veel kriisis ja otsime sellest ikka veel väljapääsu. Euroopa ei saa seepärast lubada endale volinikke, kes alles nüüd portfelliidega saadud ametit õppima hakkavad. Mind hämmastab suhtumine, mida näitas üles Euroopa Komisjoni president, kes pärast viieaastast ametiaega ja olles omandanud põhjalikud kogemused komisjoni juhina, nüüd nii nõrgad kandidaadid esitas. Kui aus olla, siis oleksin pidanud hääletama meile esitatud komisjoni koosseisu vastu, kuid nõrkade kandidaatide kõrval oli ka mitu väga head kandidaati, nagu näiteks Poola kandidaat Janusz Lewandowski. Hoolimata asjaolust, et ma hääletusest hoidusin, soovin ma tervele komisjonile kõike head, sest see on tähtis kõikidele eurooplastele.

Tunne Kelam (PPE), kirjalikult. – Ma hääletasin volinike kolleegiumi poolt, millega ma väljendan ennekõike oma usaldust Euroopa Komisjoni presidendi vastu. Komisjoni koosseis pole minu arvates ideaalne. Mulle valmistab jätkuvalt muret välisasjade kõrge esindaja, kuna tal puuduvad vajalikud kogemused välispoliitika valdkonnas ning samuti pole tal selget nägemust sellest, kuidas ELi välis- ja julgeolekupoliitikat juhtida. Sellegipoolest leian ma, et komisjon peab alustama tööd täieliku mandaadiga ning seoses sellega on Euroopa Parlamendi toetus väga oluline, sest minu arvates on komisjon ja Euroopa Parlament kõige lähedasemad liitlased, kui tegemist on ELi ühiste poliitikate kujundamisega.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult. – Me kõik soovime uuele komisjonile edu. Komisjonil on palju prioriteete, kuid kahtlemata nõustuvad kõik, et neist tähtsaim on töökohtade loomine. Töökohtade loomine peaks olema ka mõõdupuuks, mille järgi me uut komisjoni hindame. Olgem ausad, paljude liikmesriikide majandused on kokku varisenud või kokkuvarisemise äärel. Selle olukorra ümberpööramine ja aruka sotsiaalse turumajanduse väljatöötamine, kus EL on ülemaailmne juht kõikides majanduselu valdkondades, saab mõõdupuuks, mille alusel me uut komisjoni hindame. Ma loodan eriti, et liri volinik Máire Geogheghan-Quinn võtab uues komisjonis teadusuuringute, innovatsiooni ja teaduse voliniku portfelliga juhtiva rolli. Tema täita on kriitiline roll Euroopa taastumises ja ma soovin talle selleks edu.

Morten Løkkegaard (ALDE), kirjalikult. – (DA) Austatud juhataja! President Barroso uue volinikemeeskonna kohta on öeldud palju häid sõnu, mis on igati õigustatud.

Ma leian, et pean juhtima tähelepanu suurele veale, mis seoses uue komisjoniga tehti: komisjonis pole enam teabevahetusstrateegia voliniku ametikohta. See ametikoht lihtsalt LAKKAS OLEMAST ning seda ajal, mil EL vajab rohkem kui kunagi varem korralikku, koordineeritud ja hästi läbimõeldud teabevahetuspoliitikat.

Paari nädala eest saatsin José Manuel Barrosole Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel kirja, milles ma meie muret väljendasin ja küsisin, MIKS meil enam teabevahetusstrateegia volinikku pole.

Ma pole sellele kirjale vastust saanud, mis ongi ehk omaette vastuseks, kuid mitte rahuldavaks vastuseks.

Seetõttu jääb mulje, et mitte keegi pole kindel, miks ELil pole volinikku uskumatult tähtsa, et mitte öelda hädavajaliku valdkonna jaoks. Kas kõik need arvutud ja tähtsad sõnavõttud selle kohta, et peame ELi kodanikele lähemale jõudma ja looma ühise Euroopa avaliku ruumi, olid kõik vaid tühjad sõnad?

Ootan ikka veel vastust president Barrosole ning loodan, et selles vastuses on ka järgmise viie aasta jaoks korralik teabevahetusstrateegia kava.

Isabella Lövin (Verts/ALE), kirjalikult. – Jagan kriitikat seoses komisjoni ametissenimetamise menetlusega, mida selgitati Roheliste fraktsiooni resolutsioonis, eriti mis puudutab puudulikku läbipaistvust seoses asjaoluga, et liikmesriigid valivad oma kandidaadid riigisestse poliitiliste kaalutluste alusel, mitte nende sobivuse tõttu, ja seoses sellega, et eraldi volinikukandidaate pole võimalik heakskiitmata jätta. Samas ei saanud ma ka kogu komisjoni vastu hääletada, sest volinikukandidaate selliste tähtsate ja kriitiliste valdkondade jaoks nagu kliima, keskkond, areng, humanitaarabi, põllumajandus ja kalandus, hinnati väga pädevateks ja pühendunuteks. Nendel põhjustel jätsin ma uue komisjoni osas hääletamata.

Thomas Mann (PPE), kirjalikult. – (DE) Olgugi et see polnud lihtne otsus, kiitsin ma just heaks uue Euroopa Komisjoni. Selle põhjuseks oli asjaolu, et ärakuulamise käigus selgus, et mõne liikmesriigi kandidaadil polnud vajalikke erialateadmisi ega olnud nad ka positsioonil, et töötada välja konkreetseid ideid oma portfelli jaoks, ning mõnel neist polnud mitte mingisugust tulevikuvistiooni. Palju vastamata küsimusi jäi ka seoses Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelist edaspidist koostööd käsitleva raamkokkuleppega. Hetkel pole see midagi enam kui Euroopa Parlamendi soovide nimekiri, seoses millega pole komisjonil mingeid kohustusi. Nüüd on vaja konkreetsetel läbirääkimistel täpsustada üksikasjalikult, milliseid meie õigusi eurooplaste esindajatena Lissaboni lepinguga üldse tugevdati. Sellele vaatamata on institutsioonidevahelises kokkuleppes mitmeid olulisi samme õiges suunas. Kolmas osapool peab andma kõikidele komisjoni meetmetele korrapäraselt oma sõltumatu hinnangu. Parlamenti teavitatakse juba varakult muudatustest komisjoni koosseisus. Parlamendi delegatsiooni esimeestele antakse rahvusvahelistel konverentsidel vaatleja staatus. Euroopa Parlamendil on õigus osaleda ELi iga-aastase tööprogrammi koostamisel ja rakendamisel. Viimaks kohustub Euroopa Komisjon andma kolme kuu jooksul aru oma õigusloomega seotud algatuste kohta. Kõigest sellest lähtuvalt hääletasin ma täna president Barroso komisjoni poolt.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), kirjalikult. – (PL) Euroopa Komisjoni poolt hääletamine tähendab minu jaoks, et me usaldame president Barroso äsja valitud kabinetti ja meil on seoses sellega palju lootusi. Arvan, et hoolimata vaidlustest ja võimalusest, et mõnel volinikul pole piisavalt kogemusi, peaksime andma Euroopa Komisjonile võimaluse astuda vastu eesseisvatele probleemidele. Oma tõelist väärtust saavad volinikud näidata ainult siis, kui nad aktiivselt komisjoni tegevustes osalevad ja reaalselt tööd teevad. Loodan, et oma tihedas koostöös Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Parlamendiga ning tõhusa järelevalvega tõestab uus kabinet, et ma hääletasin õigesti.

David Martin (S&D), kirjalikult. – Tervitan uue komisjoni ametissenimetamist ja ootan põnevusega, kuidas volinikud antud lubadusi täitma hakkavad. Eriti hea meel on mul selle üle, et Cathy Ashton kõrge esindaja ametikohale heaks kiideti ja ma olen kindel, et tema vaikne diplomaatia toob kasu tervele Euroopale.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Nagu näitas komisjoni presidendi valimine, jätkab Barroso teine komisjon eelmise komisjoni neoliberaalsete poliitikatega, mille tõttu sattus EL pikaajalise majandus-, sotsiaal- ja keskkonnakriisi, millega uus komisjon nüüd tegelema peab. President Barroso programm ega ka volinikukandidaadid ei viita üldsegi muudatustele komisjoni poliitilistes eesmärkides.

Kusagil halvima võimaliku olukorra jätkamise ja selle allakäigu vahel olles kehastab Barroso teine komisjon Euroopat, mis on taandatud sotsiaalse hävinguni ning atlantitsismini, mida neoliberaalne eliit nii väga armastab; Euroopat, mis keeldub loobumast neoliberaalsest dogmast, mille eesmärgiks on keskenduda vaid kasumile, seejuures inimesi ja meie planeeti hävitades. Minu tööks parlamendiliikmena on luua võrdse rikkuse jaotumisega ja keskkonnasõbraliku planeerimisega iseloomustatav Euroopa, mida meie rahvas vajab. Seetõttu hääletan ma komisjoni vastu, mis on kõige selle antitees.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Pärast mitmeid nädalaid kestnud uute volinike ärakuulamisi poleks nüüd enam õige aeg, et hakata kahtlema volinike kolleegiumi pädevuses, mis on tunde kestnud ärakuulamistel erinevates komisjonides andnud ülevaatlikke selgitusi seoses poliitikatega, millest komisjon lähtuda kavatseb.

Seepärast on nüüd aega anda ELile õigusjärgne komisjon, mis suudaks tegeleda viimase aja raskete sündmustega. Seda kajastavad ka selgitused hääletuste kohta seoses resolutsiooni ettepanekutega B7-0071/2010, B7-0088/2010 ja B7-0089/2010. Eriti tervitab allkirjutanu asjaolu, et Euroopa Liidu käsutuses on nüüd paremad vahendid praeguste probleemide ja tulevaste väljakutsete lahendamiseks.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), kirjalikult. – (FR) Vankumatu eurooplasena ning nüüd, kus Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelist koostööd käsitlev raamkokkulepe järgmiseks viieks aastaks on vastu võetud, annan ma oma poolthääle ka uuele Euroopa Komisjoni koosseisule, nagu seda tegi ka suurem osa minu kolleegidest Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonist. Hääletuse tulemus on selge: 488 kolleegi kiitsid Euroopa Komisjoni volinike kolleegiumi heaks. Juhiksini tähelepanu asjaolule, et see oli esimene kord Euroopa ajaloos, kus me nimetasime Euroopa Komisjoni ametisse tõelise kaasseadusandjana. Kriisist räsitud Euroopas ja nüüd uue institutsionaalse suhtega vajame ambitsiooni ja suurt ühendavat projekti, et luua tugevam Euroopa oma kodanikele. Seepärast palun ma Euroopa Komisjonil viivitamatult tegutsema asuda.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Mul oli Barroso teise komisjoni poolt hääletamiseks kaks põhjust. Kõigepealt esitas komisjon usaldusväärse ja realistliku programmi, mis minu arvates suurepäraselt meie praegustele vajadustele vastab. Loodan, et uus kolleegium alustab võimalikult kiiresti selle programmi rakendamist. Teiseks põhjuseks on, et president Barroso meeskond koosneb paljudest usaldusväärsetest asjatundjatest, kes annavad minu arvates olulise panuse reformidele, mida me tulevatel aastatel vajame.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Poola delegatsioon Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonis Euroopa Parlamendis hääletas usaldushääletuses uue Euroopa Komisjoni poolt. Sellele vaatamata oleme teadlikud uue komisjoni nõrkadest külgedest ja muredest, mida väljendati seoses mõne voliniku pädevustega. Pidime uut Euroopa Komisjoni väga kaua ootama. Siiski tuleb tunnistada, et uus komisjon sai väga suure häälteenamuse. See on tugev mandaat tulevikuks. Teisest küljest aga hääletasid vähesed parlamendiliikmed uue komisjoni poolt ilma mõningaid muresid väljendamata. Üheks probleemiks on kahtlemata asjaolu, et 27 voliniku portfelliid kattuvad tihti ja selline olukord pole eriti selge.

Paljud kolleegid viitasid ka asjaolule, et teatud volinikud on president Barroso liigse kontrolli all. Tervitame asjaolu, et uus komisjon teostab finantskriisi sotsiaalsete ja majanduslike tagajärgede hindamise. Pean aga siiski suure pettumusega tõdema, et president Barroso ei öelnud oma sõnavõtus midagi kindlat ühise põllumajanduspoliitika või ühtekuuluvuspoliitika reformimise kohta. Need valdkonnad vajavad Euroopa Komisjoni uuel ametiajal kindlasti kõige enam tähelepanu.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjalikult. – (LT) Kõikide ELi liikmesriikide kodanikud ja institutsioonid peaksid tahtma, et volinikeks saavad ainult kõige paremad ja tugevamad kandidaadid. Nii kandidaate esitanud riikide kui ka Euroopa Parlamendi liikmete vastutus on suur. Kahjuks ei näita mõned riigid üles sellist suhtumist. Jääb mulje, et vahetevahel saadavad ELi liikmesriikide valitsused Brüsselisse nõrku või nii-öelda mittesoovitavaid poliitikuid, et riigi valitsuses mõni ametikoht vabastada. See on väga ohtlik tendents. Euroopa Parlament proovib näidata punast kaarti nõrkadele kandidaatidele, kelle kandidatuuri esitasid nende valitsused ja kelle president Barroso heaks kiitis, või kandidaatidele, kelle rahalised huvid pole piisavalt läbipaistvad. Viie aasta eest kukkus läbi kaks kandidaati, sel aastal üks. Kuna parlamendiliikmetel pole veel õigust hääletada üksikute volinike üle, vaid ainult terve volinike kolleegiumi poolt või vastu, ja kuna suurem osa volinikukandidaatidest jättis hea mulje, hääletasin ma uue Euroopa Komisjoni ametissenimetamise poolt.

Alfredo Pallone (PPE), kirjalikult. – (IT) Euroopa vajab väga autoriteetset juhti ning uus komisjon kehastab seda täielikult.

Uue komisjoni ees seisab raske ülesanne: jätkusuutliku kasvu edendamine, rakendades selleks Euroopa majandusmudelit ehk siis sotsiaalse turumajanduse mudelit.

Siseturu tugevdamine peab looma tingimused eluterve konkurentsi jaoks, mille eesmärgiks on edendada töökohtade loomist ja majanduskasvu. Eriti uhke olen asjaolu üle, et uues Euroopa täidesaatvas institutsioonis tagab just Itaalia jätkuvuse teenete ja pädevusega seoses, kuna Itaalia volinik Antonio Tajani vastutab väga tähtsa tööstusvoliniku portfelli eest, mis on kriisi haldamise ja Euroopa tootva tööstuse ümberkorraldamise seisukohalt strateegilise tähtsusega.

Oma järgmise ametiaja jooksul peab komisjon seadma täpsed eesmärgid ning suutma anda Euroopa näo sisserändepoliitikale ja energiapoliitikale ning andma sellega ühendusele järjekindla lähenemise, mida on hetkel väga raske saavutada. Komisjon peab pakkuma Euroopa Liidule ka oma nime väärivat välis- ja julgeolekupoliitikat.

Teresa Riera Madurell (S&D), kirjalikult. – (ES) Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon vastutab teadusuuringute, energia ja infoühiskonna arendamise eest. Need on kolm prioriteeti kriisist väljumiseks ja meie tootmissüsteemi taaselustamiseks, millega seoses minu Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis tahab, et need oleksid palju konkurentsivõimelisemad ja uuenduslikumad, kuid samas

ka sotsiaalselt ja keskkonnavalaselt jätkusuutlikumad. Teadusuuringud ja innovatsioon on suurte muudatuste liikumapanev jõud. President Barroso lubas investeerida 3% teadusuuringutesse ja arendustegevusse. Meile valmistas aga muret, kui nägime, et antud valdkond jäi poliitilistes ajakavades ja eelarvetes üha enam tagaplaanile. Komisjon andis selles suhtes palju selgemad lubadused. Peamiseks teguriks majanduse taastumises on meie energiamudeli muutmine. Majanduse tulevik on keskkonnasõbraliku majanduse tulevik. Komisjon kinnitas ka selle eesmärgi. Infoühiskonna osas oleme nõus paljude meie ees seisvate väljakutsetega seoses teabele juurdepääsu tagamise ja teabevahetustehnoloogiate saadavastegemisega kõigile ja igal pool. Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonis käinud volinikud andsid palju olulisi ja spetsiifilisi lubadusi ning me hääletasime nende poolt, kuid võite olla kindlad, et me nõuame ka nende lubaduste täitmist.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Andsin eitava hääle seoses küsimusega, kas meie arvates on Barroso teine komisjon Euroopa projekti jaoks sobivaks eestvedavaks jõuks, algatajaks ja inspireerijaks. Barroso pole see tugev juht, keda me vajame. Ta lasi viiel väga tähtsal aastal lihtsalt mööda minna. Kõigi nende aastate jooksul oleks EL võinud lähtuda palju vähem neoliberaalsest ja rohkem sotsiaalsest poliitikast. Euroopa oleks võinud edendada VKEsid. Kõigi nende aastate jooksul oleks José Manuel Barroso võinud toetada Euroopa sõltumatut meediat ning aidata demokratiseerida Euroopa otsuste tegemise protsesse, et suurendada miljonite kodanike usku Euroopa koostööprojekti. Midagi sellist ei juhtunud.

Pimesi liberaliseerimisele, kõrgetele aktsiaturu hindadele ja makromajanduslikule kasvule keskendudes muutus ELi sotsiaalne ja jätkusuutlik nägu väga ilmetuks. Maailma räsivad kolm kriisi: finants- ja majanduskriis, sotsiaalkriis ja keskkonnakriis. Asjaolu, et meil pole nendele kriisidele kollektiivset lahendust, kütab ainult üles avalikkuse küünilisust ja poliitilist nihilismi. Barroso nõrk ja ebamäärane poliitika ei ärata palju lootusi muutuste osas. Ta leppis asjaoluga, et vahetevahel esitavad liikmesriigid täiesti ebapädevaid kandidaate ning jaotas mõnede volinike portfelleid laiali, mistõttu on nüüd selgusetu, kes tegelikult tähtsate poliitiliste valdkondade eest vastutab. Barrosol pole visiooni ja poliitilist südikust ning see pole Euroopa jaoks üldsegi hea. Seepärast hääletasingi ma komisjoni ametissenimetamise vastu.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Parlament ja komisjon peavad tegelema väga tähtsate Euroopa Liidu probleemidega, nagu kriisist üle saamine majanduse ja tööhõive taastamise abil, liikmesriikide rahanduse tasakaalustamine ja 2013. aasta järgse perioodi finantsraamistiku kokkuleppimine, millega seoses ma veel ühtekuuluvuspoliitika olulisust mainiksin. Mul oli võimalus esitada küsimusi regionaalpoliitika volinikukandidaadile Johannes Hahnile seoses tema huviga luua liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks spetsiifiline alalise finantstoe programm. Esitasin talle ka ettepaneku seoses paindlikuma struktuurifondide toetuse abikõlblikkuse süsteemi loomisega üleminekustadiumis olevatele piirkondadele, ehk siis piirkondadele, mis on kinni lähenemiseesmärkide ja konkurentsivõime ning tööhõive eesmärkide vahel. Lisaks pädevusele ja sihikindlusele näitas volinikukandidaat ka, et ta on valmis nende võimalustega lähemalt tutvuma, mis annab mulle usku tema edasisse valmidusse ja tundlikkusse selliste äärepoolseimate piirkondade suhtes nagu Madeira. Annan oma usaldushääle José Manuel Barroso volinike meekonnale, sest üldiselt on nad näidanud üles head tehnilist ettevalmistust, tõsidust ja ambitsioonikust seoses ELi ees seisvate väljakutsetega, unustamata seejuures solidaarsuse ja territoriaalse ühtekuuluvuse väärtusi, mille tuginedes EL loodi.

Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjalikult. – (PL) Hääletasin komisjoni ametissenimetamise poolt, kuigi ma oleksin oma seisukohta seoses mõne volinikuga eraldi väljendanud. Nagu me kõik teame, hääletab Euroopa Parlament ainult terve komisjoni koosseisu suhtes. Vaatamata asjaolule, et ma paruness Ashtonil valimise üle eriti õnnelik pole, koosneb volinike kolleegium valdavalt väga pädevatest ja kogenud inimestest. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon, millesse ma kuulun, otsustas Euroopa Liidu tõhusa toimimise nimel uue komisjoni heaks kiita. Kui ma oleksin komisjoni ametissenimetamise vastu hääletanud, siis oleks see olnud kõigest demonstratiivne žest, mida oleks võinud tõlgendada ka puuduva lojaalsusena oma fraktsiooni vastu, kuid see poleks parlamendi otsust sellegipoolest mõjutanud. President Barroso uude komisjoni kuulub kogenud ja tarku poliitikuid, nagu Michel Barnier ja Viviane Reding, kellega ma tihedat koostööd tegema hakkan. Kindlasti on ka eelarvevolinik Janusz Lewandowski suurepärase volinik. Võime olla tõesti uhked. Euroopa Parlament suutis mõjutada ka Bulgaariat asendama Rumiana Jeleva, kes ei olnud humanitaarabi ja arengu valdkonnas eriti pädev, Kristalina Georgievaga. Minu arvates saavutas Euroopa Parlament suure edu ning suutis anda konstruktiivse panuse seoses uue komisjoni loomisega. Ma arvan, et heade otsuste tegemine ja kaudselt president Barrosol ning liikmesriikidele mõju avaldamine on praegu kõige tõhusam viis töötamiseks. Komisjoni vastu hääletamine oleks kalleid läbirääkimisi veelgi edasi lükanud ja lõpptulemus ei oleks tingimata olnud palju parem praegusest.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Euroopa Komisjoni liikmed said kapitali poliitiliste esindajate usaldushääle, aga mitte töötajate esindajate oma. Euroopa Komisjoni liikmed nimetati ELi neoliberaalsete

ja sotsiaaldemokraatlike valitsuste poolt ning Euroopa Parlamendi hääletusega, ainus poliitiline kriteerium nende valimiseks oli seejuures nende oskus takistusteta teenida kapitali huvisid. Euroopa Komisjoni liikmed nägid ka ära kuulamiste käigus Euroopa Parlamendi komisjonides palju vaeva, et seda kinnitada, ja toetasid kõhklematult näiteks ELi imperialistlikku iseloomu, liidu rohujuuretasandivastase poliitika tugevust ja sõjaväelist sekkumist rahvusvahelisel tasandil. Nad rõhutasid ka oma pühendumust ühisturu loomise lõpuleviimisele ja neljale Maastrichti vabadusele, konkurentsivõimealast ja kapitalistlikku ümberkorraldamist kapitali kontsentreerumise jaoks sobivate tingimuste loomiseks nagu ka rohujuuretasandivastaste meetmete tugevdamist ulatusliku rünnakuga töötajate töö-, palga-, sotsiaal- ja kindlustusõiguste vastu, et suurendada veelgi monopolide kasumit, ning samuti rõhutasid nad töötajate ja rohujuuretasandi meeleavalduste mahasurumiseks ette nähtud reaksionistlike kohtuvahendite arvu suurendamist ja tugevdamist. Parlamendiliikmed Kreeka kommunistlikust parteist hääletasid Euroopa Komisjoni ametissenimetamise vastu, kuna komisjon rakendab jätkuvalt ja võimendab poliitikat, mille eesmärgiks on töötajate, vaeste põllumajandustootjate ja eraettevõtjate ekspluateerimine.

Geoffrey Van Orden (ECR), kirjalikult. – Me tahame pragmaatilist Euroopa Komisjoni, mis surub läbi reforme, mille hulka kuulub dereguleerimine ja ELi kulutuste kärpimine, ning mis keskendub haldusküsimustele, mitte poliitilisele integratsioonile. Olgugi et mõned volinikukandidaadid on pädevad, on ka neid, kes seda pole. Kõrge esindaja ametikoht loodi Lissaboni lepinguga. Ma ei poolda nimetatud lepingut ega sellega loodut. Lissaboni lepingul pole demokraatlikku õigusjärgsust. Paruness Ashton valiti tagatoas Euroopa sotsialistlike fraktsioonide kokkuleppel ning kõigest Briti peaministri järele mõtena. Lisaks sellele, et tal pole vajalikke kogemusi oma ülesande täitmiseks, on tal ka väga kahtlane minevik tuumarelvastusevastase organisatsiooni CND riikliku laekurina. See õnnestav organisatsioon kavatses ühepoolse otsusega külma sõja haripunkti Inglismaa desarmeerida ning kartusi ja rusutust levitada. Veel paljudel teistel kandidaatidel on kommunistlikud taustad. Mõned kandidaadid, näiteks László Andor, ei paistnud mõistvat oma portfelli sisu ning jäi mulje, et nende kavatsuseks on kehtestada veel rohkem kasutuid määrusi. Asjaolu, et parlament ei saa hääletada üksikute volinike üle, vaid peab hääletama terve komisjoni üle, on vale. Olgugi et ma oleksin kiitnud heaks mõned kandidaadid, oleksin ma samas teiste kandidaatide vastu hääletanud. Meie fraktsiooni solidaarsuse huvides hoidusin ma hääletusest.

Angelika Werthmann (NI), kirjalikult. – (DE) President Barroso! Pragmaatiline põhjus komisjoni ametissenimetamise poolt hääletamiseks oli, et nüüd saab lõpuks alustada tööd, mida on vaja teha. Nii hoiame kokku maksumaksjate raha. José Manuel Barroso, olete näidanud üles suurepäraseid oskusi seoses komisjoni valimisega. Mõned volinikukandidaadid on lausa suurepäraseid ning on ka neid, kellel on kindlasti palju arengupotentsiaali. Neile tuleb anda, nagu nad soovivad, võimalus tutvuda Euroopa ees seisvate probleemidega. Sellele vaatamata esitati ka mõned ebapädevad volinikukandidaadid, kes ei paista omavat vajalikke erialateadmisi ning vajalikku ambitsioonikust Euroopa juhtivate ametikohtade täitmiseks.

Nimetatud põhjustel lükkasin ma ettepaneku seoses komisjoni praeguse koosseisuga tagasi. Ma tahan, et volinikke nimetatakse ametisse palju läbipaistvamalt ja ma tahan näha palju pädevamaid naisvolinikke.

Anna Záborská (PPE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin resolutsiooni ettepaneku ja seega ka Euroopa Komisjoni ametissenimetamise poolt. Euroopa Parlament ei anna president Barrosole ja tema volinike kolleegiumile tegevusvabadust. Kohtusin president Barrosoga tema esimese ametiaja jooksul korduvalt, kui ma samal ajal parlamendi naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse komisjoni tööd juhtisin. Seetõttu nägin pealt tema tundlikku lähenemist seoses Euroopa Komisjoni töö juhtimisega ja austust, mida ta teiste inimeste ja nende ühise heaolu suhtes üles näitas. Mul on ka hea meel Slovakkia kandidaadi üle, keda rünnati ebaausalt vähiklikkusest ja puhtalt poliitilistel põhjustel. Kui kasutatakse laimukampaaniat ja vähemusi, et seada poliitilistel põhjustel kahtluse alla ühe poliitilise tegelase ausus, siis tähistab see institutsionaalse poliitilise kultuuri allakäigu algust. Soovin siiralt kõikidele Euroopa Komisjoni liikmetele kõike head nende tulevasteks ettevõtmisteks.

8. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 14.40 ja jätkus kell 15.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

asepresident

9. Eelmise istungi protokoll kiinnitamine (vt protokoll)

10. Raskustes olevate euroala riikide olukord (arutelu)

Juhataja. – Järgmiseks päevakorrapunktiks on nõukogu ja komisjoni avaldused raskustes olevate euroala riikide olukorra kohta.

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Lugupeetud juhataja! Meil on euroalas täiesti enneolematu olukord, kuna see on esimene ülemaailmne finantskriis alates euro kasutuselevõtust. Kuigi euroalas ja kogu Euroopa Liidus toimuv ei olnud kriisi põhjuseks ja samuti ei alanud see ka meist – me teame, et see algas Ameerika Ühendriikidest –, oleme meie selle tagajärgede all täpselt sama palju kannatanud kui riik, kust see peale hakkas.

Avaliku sektori eelarvepuudujäägid on ilmselgelt tingitud kriisist ning valitsuste positiivsetest tegevustest seoses muu hulgas ka finantssüsteemi kokkuvarisemise ärahoidmisega. Need puudujäägid tähendavad vältimatult seda, et valitsustel on oma eelarvepoliitika osas vähem manööverdamisruumi.

See arutelu käsitleb majanduslikku, rahapoliitilist ja sotsiaalset olukorda. Majandusliku olukorra suhtes tuleb öelda, et euroala tervikuna on nüüdseks majanduslangusest välja tulnud ning samuti on õnnestunud vältida deflatsiooni ohtu, kuigi majandustõusu ulatuste suhtes on olemas selged erinevused ning see tõus ei ole siiski veel täiesti stabiilne. Meil tuleb tagada, et majanduskasv oleks stabiilne ja tugev, mis on ka kogu euroala majanduspoliitika põhieesmärgiks, kuid meie majandus ei ole enam languses. Kogu euroalas tervikuna ei ole enam majanduslangust.

Kuid on siiski tõsi, et töökohtade loomine ei lähe väga edukalt. Sel aastal jääb tööpuuduse tase kogu euroalas siiski kõrgeks, kuid liigume õiges suunas majanduskasvu poole. Õigupoolest on üheks küsimuseks, mida neljapäeval Euroopa Ülemkogul käsitlema hakatakse, järgmine: kasvu tähtsus uue säästliku majanduskasvu saavutamiseks, Euroopa ühiskondliku mudeli säilitamiseks ja uuesti töökohtade – kvaliteetsete töökohtade – loomise käivitamiseks.

Kui räägime rahastustest, siis olenemata asjaolust, et väärtpaberiturgudel valitsevad pinged, on Euroopa Liit ja selle institutsioonid nõuetekohaselt käitunud. Euroopa Keskpang on oma tööd hästi teinud ja jätkab seda edaspidi, hinnates kriisist väljumise strateegiaid. Seepärast on mõistlik, kui me 2010. aastal ei loobuks täielikult stiimulitest. Tegelikult eemaldab Euroopa Keskpang neid stiimuleid juba praegu järk-järgult käibelt ning kõrvaldab juba mõnda vastuvõetud meetet. Üheks näiteks selle kohta on pankadele antud rahaliste soodustuste kaotamine, mis on olnud võimalik, kuna krediiditurud on järk-järgult normaliseerunud.

Mainida tuleks ka seda, et Eurogrupp ja ECOFIN on kriisiga hästi toime tulnud ning loonud ka finantssüsteemi järelevalvestruktuuri, mille üle toimub arutelu ka siin parlamendis. Me loodame, et see saab eesistujariigi Hispaania ametiajal poliitilise arutelu keskseks elemendiks.

Sotsiaalse olukorra seoses kannatame me ilmselgelt kogu euroalal valitseva kõrge tööpuuduse tõttu. Kuigi kogu euroala lõikes on ka tööpuuduse tasemed erinevad, on kahtlemata tegemist eurooplaste jaoks praegu kõige tähtsama probleemiga. Nad soovivad tööhõivet, nad soovivad pöördumist majanduskasvule, mis aitab kaasa tööhõive tekkimisele. Nad ei soovi ebastabiilset ja ebakindlat tööhõivet, mis võis varem mõnes euroala riigis eksisteerida, vaid kvaliteetset tööhõivet.

Muu hulgas tuleks mainida ka, et ilmselgelt oli just kõrge tööpuuduse tase see, mis käivitas n-ö automaatsed stabiliseerimismehhanismid, mis töid kaasa töötus- ja sotsiaalse. Need mõjutasid omakorda liikmesriikide puudujääke, mis tekkisid meie poliitilise ja sotsiaalsüsteemi tõttu, mis kaitseb kõige haavatavamas olukorras olijaid, näiteks töökohast ilmajäänud inimesi.

Veel üheks teemaks – mida neljapäeval Euroopa Ülemkogu mitteametlikul kohtumisel arutatakse – on, et edaspidi peab tööalase konkurentsivõime poliitika, mida nimetame Euroopa 2020. aasta strateegiaks, olema majanduskasvu ja kvaliteetsete töökohtade loomise mudeliks.

Lugupeetud juhataja! Soovin lõpetuseks öelda, et antud juhul on tehtud selgeks, et euroala kooskõlastamisel ja tugevdamisel on ülitähtis roll ning et euroala on jätkuvalt koht, kus on oluline rahanduslik ja majanduslik kaitse. On selge, et euroala vajab tugevdamist ning et kui on olemas riike, mis vastavad euro kasutuselevõtu nõuetele, siis on võimalik ka euroala laiendada, aga laienemine on alati positiivne.

Kokkuvõtteks ütlen ma, et meie jaoks on väga oluline liikuda Euroopa Liidus integratsiooni ja majandusliku lähenemise poole. Selles liidus valitseb majanduslike olukordade suhtes ikka veel erinevusi. Meil tuleb liikuda rahaliidust tõelise majandusliidu poole, nagu on ka asutamislepingutes sätestatud. Asutamislepingutes oli

juttu majandus- ja rahaliidust ning seda kirjeldati sellisena, kuid rahaliidu rakendamine toimus enne majandusliitu.

Majandus-, tööhõive- ja sotsiaalpoliitika kooskõlastamine on asutamislepingutes sätestatud. See on kohustus ning üks põhimõte, üks tegevussuund või idee, mille eesistujariik Hispaania on tõstatanud. Kooskõlastatud avalik poliitika on olnud tõhus, kui see on olnud tõepoolest kooskõlastatud. Nii oli näiteks Euroopa majanduse elavdamise kava loomisel, kui fiskaalpoliitikat rakendati kõikjal stabiilsuse ja kasvu pakti usaldusväärsuse säilitamiseks, mis oli äärmiselt oluline. Samuti oli see ka kooskõlastatud finantspoliitika kasutusele võtmisel, näiteks pangatagatiste puhul, ja hoiuste tagamise fondi suurendamisel. Lühidalt öeldes toimus protsess, mida majandusteadlased kutsuvad n-ö mastaabisäästuks, ka poliitilisel tasandil, kuna sellel tasandil toimuv oluline kooskõlastamine annab häid tulemusi.

Selline on nõukogu visioon keerulise olukorra suhtes, kuid me tuleme sellest välja ja peame sealjuures saama palju tugevamaks ja solidaarsemaks. See on kahtlemata neljapäeval toimuva Euroopa Ülemkogu mitteametliku kohtumise üheks põhieesmärgiks.

Joaquín Almunia, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja! Komisjon on mures tõsiste majanduslike ja maksuprobleemide pärast, millega Kreekal silmitsi tuleb seista. Keeruline olukord Kreekas on nii euroalale kui ka ELile tervikuna ühist huvi pakkuv probleem, kuna ulatuslik ja pidev sisemine ja väline tasakaalustamatus seab ohtu riigi makromajandusliku stabiilsuse ja tekitab teistele euroala riikidele väga suure välimõju ohu.

Kreeka ametivõimud ja kreeklased ise on teadlikud probleemidest, millega neil silmitsi tuleb seista. 15. jaanuaril esitles valitsus ambitsioonikat stabiilsusprogrammi, mis loodi nende probleemide lahendamiseks. Programm näeb ette eelarvepuudujäägi vähendamist 2009. aasta hinnanguliselt 12,7%-lt 2012. aastaks vähem kui 3%-le, alustades sel aastal reguleerimist nelja protsendipunkti võrra riigi SKPst. Arvestades vajalikku konsolideerimise ulatust, väljendab see programm nõuetekohast ambitsioonikuse taset ning on eeljaotuse programm. Täpsemalt rääkides on Kreeka ametivõimud teavitanud 2010. aasta konkreetsete meetmete paketi. Mõni nendest meetmetest on juba Kreeka parlamendile esitatud ning peagi rakendumas. Praeguses etapis on programmis edasisteks aastateks ettenähtud plaanid vähem selged.

Eelmisel nädalal, 3. veebruaril, võttis komisjon vastu integreeritud lähenemisviisi ja seiremehhanismi, milles on kombineeritud meie hinnang stabiilsusprogrammile, soovitus ülemäärase puudujäägi menetluse kohta, et tuua eelarvepuudujääk valitsuse programmis kehtestatud tasemele ehk 2010. aastal vähem kui 3%-le, ning veel üks soovitus Euroopa Liidu lepingu artikli 121 lõikest 4 tulenevalt, et tagada esmakordselt Kreeka majanduspoliitika järjepidevus meie majanduspoliitika üldsuuniste ning majandus- ja rahaliidu nõuetekohase toimimise suhtes. Samuti oleme alustanud rikkumismenetlust, et tagada Kreeka tegelemine probleemidega, mis on takistanud seniajani tõepärase eelarvestatistika esitamist ning komisjon teatas oma kohesest algatusest Eurostati kontrolliõiguste kohta.

Stabiilsusprogrammi suhtes toetab komisjon Kreeka jõupingutusi raske majandusliku olukorra ja eelarve seisundi parandamiseks. Programmis väljatoodud meetmed ja poliitilised kavatsused on tähtsad sammud õiges suunas. 25. jaanuari suur edukas valitsuse väärtpaberite emissioon näitas, et ka turuosalisel jagavad seda arvamust, ehkki kõrge intressitasu eest, ning seejärel jäid ka kursivahede suurenemised tagasihoidlikeks.

Kuid nii programmi eesmärkide kui ka keskmise tähtajaga eelarve kohandamise meetmete suhtes valitsevad teatavad riskid. Programmis väljatoodud makromajanduslik stsenaarium on üsna optimistlik ning programmi aluseks olevad tuluprognosid kohati ebakindlad, eriti majanduslanguse ajal maksudest kõrvalehoidumise vastu võitlemiseks tehtavate jõupingutuste hinnangulise mõju suhtes. Arvestades hiljutisi turuarenguid, siis näivad ka intressi- ja kuluprognosid liiga madalad olevat. Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta tehtud soovitusel rääkides toetuvad meie soovitused sel aastal rakendatavate meetmete kohta täielikult Kreeka ametivõimude stabiilsusprogrammis esitatud meetmetele. Nende hulka kuuluvad ka meetmed, mida tuleb rakendada selle aasta esimeses kvartalis, näiteks palgakulude vähendamine, avaliku sektori tööhõive vähendamine, tervishoiu- ja pensionireformi edenedamine, maksu- ja aktsiisitõusud ning maksuhaldusreform. Mõned meetmed eelarve konsolideerimiseks on juba Kreeka parlamendile esitatud ning peaksid peagi rakenduma. Meie nõukogule esitatud ettepaneku järgselt on komisjon kutsunud Kreeka ametivõime üles märtsi keskpaigaks üksikasjalikku rakendamisaruanne esitada, milles tehakse teatavaks vastuvõetud meetmed ja nende ajagraafik. Teostada tuleks ka riskide hindamine, nii et nende riskide realiseerumisel tuleks vajadusel asendusmeetmed kehtestada.

Seda arvesse võttes tervitab komisjon 2. veebruaril lisameetmetest teatamist, eriti avaliku sektori palkade külmutamist ning kütuseaktsiisi tõstmist, et tagada selle aasta eelarve-eesmärkide täitmist, aga näidata ka Kreeka ametivõimude valmidust vajadusel lisameetmeid vastu võtta ja neid kiirelt rakendada.

Järgnevaid aastaid käsitleva programmiosa suhtes kutsume me üles püsivamat laadi täiendavaid muudatusi tegema, maksuhaldusreformi jätkama ning eelarveraamistikku parandama. Loomulikult nõutakse Kreekalt edasiste jõupingutuste tegemist, et parandada üldise valitsusabi kogumist ja menetlemist. Arvestades sellega, et kavad ei ole väga üksikasjalikud, teeme me ettepaneku tiheda aruandlussüsteemi sisseseadmiseks, mille kohaselt raporteerivad Kreeka ametivõimud kord kvartalis rakendatud meetmete, saavutatud tulemuste ja rakendamisele kuuluvate meetmete kohta. See tihe aruandlussüsteem tagab nendes kavades planeeritu teostumise. Samuti võtsime me vastu soovitusete tehla lõpp ebajärjepidevusele majanduspoliitika üldsuuniste suhtes ning riskile seada ohtu majandus- ja rahaliidu nõuetekohane toimimine, arvestades sellega, et Kreeka majanduse konkurentsivõime langeb pidevalt ja väline tasakaalustamatus suureneb, ning tulenevalt ka finantsturgude ja võrdlusvõlakirjade vahelisest suurest vahest.

Lisaks sellele näitavad kursivahede koosliikumised teistes riikides ka selget välismõju ohtu teistele liikmesriikidele. Seda arvesse võttes ootame Kreekalt laiahaardelise struktuurireformi programmi vastuvõtmist, mille eesmärgiks on avaliku halduse tõhususe suurendamine, pensioni- ja tervishoiureformi kiirendamine, tööturu toimimise ja palgaarutelu süsteemi tõhususe parandamine, kaubaturu toimimise ja majanduskeskkonna parandamine ning pangandus- ja finantssektori stabiilsuse säilitamine.

Millised on järgmised sammud selles väga üksikasjalikus järelevalveprotsessis? Meie soovitusi arutatakse järgmisel nädalal Eurogrupis ja ECOFINis ning seejärel peaks märtsi keskpaigas tulema esimene raport, milles on esitatud detailsem meetmete rakendamise ajakava 2010. aasta eesmärkide tagamiseks. Seejärel peaks Kreeka alates maikuust kord kvartalis raporteerima, milline on nende reaktsioon nõukogu otsusele ja soovitusetele. Iga raport saab komisjoni hinnangu. On selge, et ohtude realiseerumisele viitavate märkide korral tuleks rakendada lisameetmeid. Seepärast on äärmiselt tähtis, et Kreeka valitsus oleks valmis vajadusel täiendavaid meetmeid vastu võtma, mida see on ka juba üles näidanud.

Kokkuvõtteks ütlen ma, et me elame ennenägematus olukorras, kuid me astume sellele vastu. Kreeka on võtnud vastu ambitsioonika programmi oma eelarvepuudujäägi parandamiseks ning oma avaliku halduse ja majanduse reformimiseks. Selle keerulise ülesande täitmisel on Kreeka toetuse ära teeninud ning komisjon toetab Kreekat. Terviklik järelevalvemehhanism koos ametivõimude valmisolekuga probleeme lahendada tagab eelarve konsolideerimise meetmete ja struktuurireformide eduka rakendamise, mis aitab Kreeka tagasi jätkusuutlikule rajale. Eelarveliste meetmete ja struktuurireformide – Kreeka ametivõimude vastu võetud programm sisaldab nii fiskaalmeetmeid kui ka struktuurireforme – õigeaegne ja täpne rakendamine koos olukorra pingsa jälgimisega on võtmeks, kuidas leida meie turgudel valitsevatele pingetele adekvaatne lahendus.

Corien Wortmann-Kool, *fraktsiooni PPE nimel.* – (NL) Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon on algatanud arutelu, kuna euroala riikides valitsevad probleemid on muutnud Euroopa lähenemise väga pakiliseks. See on see, mille pärast me muret tunneme.

Viimastel aastatel on liikmesriigid liiga sageli stabiilsuse ja kasvu paktist kaugenenud. Seepärast kutsun täna nõukogu üles tuleval neljapäeval toimuval mitteametlikul tippkohtumisel ning järgmisel nädalal toimuval ECOFINi kohtumisel end veelgi ulatuslikumalt ja sügavamalt rahanduspoliitika tugevamale kooskõlastamisele pühendama, ja seda mitte üksnes Kreeka suhtes.

Ka eesistujariik Hispaania võib oma riigiga head eeskuju näidata, kuna seal valitsev olukord on samuti pakiline.

Lugupeetud juhataja! Soovin avaldada oma fraktsiooni nimel siirast toetust viisile, kuidas Euroopa Komisjon Kreeka suhtes tegutseb. Mõõndavasti on see mitu kuud hiljaks jäänud, kuid siiski äärmiselt vajalik. Sama tuleb kohaldada ka teiste ohualas olevate riikide suhtes. Lahendus ei seisne mitte Euroopa eelarvest täiendavate vahendite jagamises, vaid reformikavade reaalses rakendamises.

Ma loodan, et töötate ka varustenaariumiga, juhul kui see vajalikuks peaks osutuma, ning hindate seega kõiki võimalusi, sealhulgas koostööd Rahvusvahelise Valuutafondiga (IMF). Samal ajal tuleb meil säilitada külma närvi, kuna eelarveprobleemide ulatust arvestades on finantsturgudel toimunud reaktsioonid suuresti liialdatud. See rõhutab pakilist vajadust tugevdada kiiresti Euroopa finantsturgude määrust.

Udo Bullmann, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, Joaquín Almunia! Eriti just praegusel üleminekuajal tänan ma teid teie eelmisele mandaadile pühendumuse eest ning soovin teile edu teie uues

ametis! Ma soovin seda sama ka teie järeltulijale volinik Rehnile. Ma soovin talle julgust ja edu nendes tähtsates ülesannetes, millega ta tegelema hakkab!

Sellest olukorrast on meil kolme asja õppida. Esiteks seda, et José Manuel Barroso esitletud Euroopa 2020. aasta strateegia on ebamäärane. See ei ole kaugeltki mitte piisav Euroopa Liidus ühtekuuluvustunde tekitamiseks, mida on meil hädasti tarvis selleks, et hoida ära tulevikus analoogse olukorra tekkimist. See strateegia vajab konkreetsust ning ma loodan, et järgnevatks paariks nädalaks püstitatud vahe-eesmärgid annavad võimaluse seda parandada. Me vajame pakiliselt majanduspoliitika paremat kooskõlastamist. Eesistujariigil Hispaanial on seda rõhutades õigus. ning see ei tohiks end selles suhtes heidutada lasta.

Teine asi, mida olukorrast õppida võime, on see, et mõned liikmesriigid vajavad kindlasti kaasajastamist ning selles suhtes numbrid ei valeta. Kuid kaasajastamist on vaja rohkem kui ühel riigil. Samuti on riike, kellel tuleb rohkem pingutada juba sellepärast, et need on selleks võimelised. Ma ei kahtle üldse, et Kreeka uus rahandusminister Giorgos Papakonstantinou teeb suurepärase tööd ning ma ei tea ühtegi tõelist poliitikut, kes selles kahtleks. Ta väärrib meie usaldust ja meil tuleks teda toetada.

Kolmandaks asjaks, mida õppida saame, on see, et Euroopa Liit peab olema ettevalmistunud. Kui turud panevad euroala proovile, siis tuleb sellele Euroopa tasandilt reageerida ning peab olema võimalik, et see reaktsioon on tavatu. Kui üksikute riikide suhtes toimub täiendav spekulatsioon, siis peame olema olukorras, kus me saame Euroopa keskmise intressimääraga krediiti anda. See tuleb teostatavaks teha. Sellist tegevust toetab ka Lissaboni leping. Ma ütlen nõukogule ja komisjonile: „Olge valmis vajaduseks läbirääkimisi pidama!”

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (NL) Ma arvan, et erinevalt Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esindajatest ei toeta mina komisjoni sekkumist.

Eelkõige arvan ma, et meil tuleb tunnistada, et Kreeka olukorra üheks põhjuseks on ka Lissaboni lepingu ebaõnnestumine. Viimase kümne aasta jooksul on riigid tegelikult üksteisest eemaldunud. Vahe Saksamaa ja Kreeka vahel ei ole viimase aastakümne jooksul mitte vähenenud, vaid hoopis suurenenud, ning selle põhjuseks on tõsiasi, et oleme püüelnud Lissaboni strateegia poole, mis oli liiga nõrk.

Teiseks arvan ma, et Euroopa institutsioonid – Euroopa Komisjon ja Euroopa Keskpank – on teinud taktikalise strateegilise vea sellega, et ei võtnud viivitamatult teatavaid meetmeid kasutusele. Tegutsemist alustati liiga hilja. ELi liidrid esitasid kuue nädala jooksul igasuguseid deklaratsioone, milles sedastasid, et Kreeka liidrid peavad meetmed kasutusele võtma, et praegused meetmed ei ole piisavalt tugevad või isegi seda, et neil puudub usk Kreeka liidrite võimekusse, jms. Me oleme kõike seda kuulnud! Ma ütlen teile, et meie ise oleme osaliselt süüdi selles, kuidas finantsturud on Kreeka suhtes reageerinud. Kuidas te saate nüüd eeldada, et finantsturgudel on usku ühendusse kui ühenduse liikmed ise ei usalda enam Kreekat ja selle esitatud meetmeid? Seepärast tundub mulle, et meie lähenemisviis on olnud väga vale. Kui Euroopa Keskpank ja Euroopa Komisjon oleksid algusest peale Kreekale palju kiiremini abistamise paketi koostanud, siis ei oleks euroala üldse selliseid mõjutusi tunda saanud, nagu see praegusel juhul sai.

Samuti ei saa väita, et mitte keegi ei olnud Kreeka probleemidest teadlik. Inimesed on Euroopa Komisjoni koridorides Kreeka teemast juba kolm või neli kuud rääkinud ning arvanud, et ühel hetkel tekib Kreekaga seoses probleem. Head kolleegid! See on tõepoolest ainus põhjus, mis selgitab, miks Kreeka ja selle 12,7% eelarvepuudujääk hukka mõistetakse, samas kui Ühendkuningriigi ja selle 12,9% eelarvepuudujäägi puhul seda ei tehta. Seepärast ei ole asi enam üksnes numbrites vaid finantsturgudes, mis sööstavad Kreeka kallale just selle tõttu, et meie ise ei näita välja piisavat ühtekuuluvust, usaldust ja solidaarsust. Seda olukorda oleks saanud Euroopa Komisjoni ja Euroopa Keskpanga väga otsustava sekkumisega ära hoida.

Üks strateegia või soovitus teile, volinik: lahendagem see ise! Ma olen täielikult vastu sellele, et me kaasame Rahvusvahelist Valuutafondi (IMF) euroala probleemide lahendamisse. Me lahendame euroalal valitsevad probleemid ise ja seega ei ole meil selleks IMFi tarvis.

Lõpetuseks minu viimane punkt, mis ei käsitle üksnes Kreekat. Praegune olukord on kui euroala ühtekuuluvuse ja sisemise ühtsuse proovikivi.

Pascal Canfin, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Ma soovin Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni nimel eesistujariik Hispaaniale öelda, et toetame täielikult selle analüüsi poliitilise tahte kohta liikuda uute juhtimisvahendite ja majandusliidu suunas, mitte lihtsalt rahaliidu suunas, nagu Udo Bullmann ka juba mainis. Meie fraktsioon toetab teid selles ettevõtmises!

Tegelikult, jättes arutlusel oleva Kreeka kõrvale, usun ma, et meil tuleb kõik euroala majandusjuhtimise vahendid, eriti stabiilsuse ja kasvu pakt, uuesti läbi vaadata. Enam kui pooled euroala liikmesriikidest ei pea enam stabiilsuse ja kasvu paktist kinni.

Lisaks sellele ärgem unustagem, et veel üsna hiljuti, kuni kriisi tekkimiseni, järgis Hispaania stabiilsuse ja kasvu pakti kriteeriume täielikult, kuid see ei hoidnud ära olukorda, kus kaks aastat hiljem oli Hispaania 20% tööpuuduse tasemega radikaalselt muutunud olukorras või neid kriteeriume täielikult ignoreerimas.

Mida see tähendab? See tähendab, et stabiilsuse ja kasvu pakt on keskendunud üksnes riigi rahanduskriteeriumidele, mis on väga vajalikud, kuid ebapiisavad. Veel hiljuti hoidis Hispaania oma riigivõlga ja avaliku sektori eelarvepuudujääki kontrolli alla, kuid lasi samal ajal oma võlakirjadel hoogsalt kasvada. Hispaanias on toimunud märkimisväärne juurdekasv võlakirjade osas, spekulatiivse mulli lõhkemine kinnisvaraturul, kus on oluliselt suurem majanduslangus kui igal pool mujal, mille tulemusena on vaja ulatuslikku rahasüsti. See on tõestuseks selle kohta, et suhtudes subjektiivselt stabiilsuse ja kasvu pakti ning euroala juhtimisse, mis on üksnes riigivõlale keskendunud, siis ei ole võimalik näha terviklikku pilti, mis muudaks järgmise kriisi ennetamise ja ärahoidmise võimalikuks.

Seepärast tahaksin ma teada, milliseid ettepanekuid on nii eesistujariik Hispaania kui ka komisjon esitanud, et stabiilsuse ja kasvu pakt uuesti kinnitada ning et see ennekoike laiaulatuslikumasse süsteemi integreerida.

Teiseks ütlete te õigustatult, et riigi rahandust tuleb paremini kontrollida ja et stabiilsema võlataseme saavutamine on vajalik. Kas teie arvates sõltub see üksnes riiklike kulutuste vähendamisest või ka suutlikkusest teatavaid makse tõsta? Kui nii, siis milliste? Samuti, millist rolli saab meie fiskaalkoostöö mängida seoses liikmesriikide jaoks osalise manööverdamisruumi taastamisega, mis võimaldab neil oma eelarvepuudujääke korvata, mitte üksnes kulutusi vähendades, vaid ka osaliselt manööverdamisruumi taastades, et suurendada oma tulusid?

Kay Swinburne, fraktsiooni ECR nimel. – Lugupeetud juhataja! Riigivõlgade erinevused on teatavates euroala liikmesriikides viimaste kuude jooksul drastiliselt suurenenud, tuues turgudel kaasa kõvasti spekulatsioone euroalas makseviivituste, rahaliste toetuste ja isegi teatavate liikmesriikide elujõulisuse kohta.

EL ei saa EKP kaudu nendele liikmesriikidele eelarvekriteeriume kehtestada. Sellest olenemata on kriisi mõjud tagasilöögiks ka ELile ja EKPlle selles suhtes, et tuleb leida lahendus, taastada rahvusvaheline usaldus euromudelisse ja tagada euroala riikide võlakirjaturgude edasine ladus toimimine.

Me kulutasime möödunud aastal palju aega ja energiat, et uurida rahvusvahelise kapitalituru osaliste menetlusi, järelevalvet, läbipaistvust ja tõhusat riskijuhtimist. Need meetmed mõjutavad väärtpaberite järelturgu, kuid ma usun, et neid samu põhimõtteid on põhjust ka esmasturu puhul kohaldada, eriti eurosooni võlakirju emiteerivate liikmete erakordses olukorras.

Nimelt, Ühendkuningriigi pank Northern Rock muutus maksujõuetuks, kuna kogus lühiajalistel turgudel raha pikaajaliste kohustuste jaoks. Kui turg kahtles selles ärimudelis ja keeldus laenamast, siis kukkus see mudel tegelikult kokku. Teatavad euroala liikmesriigid seisavad praegu samasuguste probleemidega silmitsi. Kuna EKP-l ei ole mitte mingeid volitusi eelarvete või kapitali suurendamise suhtes, siis teen ettepaneku, et kui sellel asutusel on kahtlus, et konkreetne liikmesriik on lühiajaliste turuliikumiste kaudu liialt haavatav, siis võiks sellel olla volitusi võla lõpptähtaeg üle.

Kreekal tuleb järgneva paari nädalaga 31 miljardit eurot hankida. Portugalil tuleb välja töötada finantsskeem olemasoleva võla suhtes, mis jääb suurusjärku 17% riigi SKPst, samas kui Prantsusmaal on vaja välja töötada finantsskeem riigi SKPst 20% moodustava olemasoleva võlasumma suhtes. Võla lõpptähtaeg piirdub vaid liikmesriikidega, kuid üheaegse turulemineku kumulatiivne mõju muudab ELi kriisi ajal haavatavaks, põhjustades raskusi turgudel kapitali suurendamisega.

Eurotsoonis peaks EKP-l olema ehk järelevalve kogunenud võlakirjade üle ning samuti peaks see nõustama liikmesriike vastutustundliku majandamise küsimuses.

Lõpetuseks, esimene lihtne samm ELi ja eriti eurosooni liikmesriikide jaoks oleks panna paika jätkusuutlik võla tagasimaksestrateegia, kuna praegusel juhul ei ole koguvõla suurus nii tähtis kui konkreetse võla summa, mida pikendada soovitakse.

Nikolaos Chountis, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (EL) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Uus komisjon alustab oma tegevust suure valeda: Lissaboni leping ja Lissaboni strateegia mitte üksnes ei takista meil end

kriisi eest kaitsta, vaid need ise ongi põhjused, mis meid sellesse kriisi juhtisid. Need on kahtlemata ebaõnnestunud.

Ülemaailmne kriis tõi välja Euroopa globaalse arengumudeli piirid, tugevused ja struktuurilised probleemid. Stabiilsuse pakti ei ole enam olemas, kriis tühistas selle, nagu tõestavad ka eelarvepuudujäägid ja reitingud, mille kohaselt on nii Saksamaa, Hispaania, Itaalia, Portugali, Suurbritannia kui ka Kreeka riigivõlg kasvamas.

Kriis ei mõjuta mitte üksnes Kreekat. See mõjutab kogu Euroopa Liitu ning vastu võetud otsuste tõttu mõjutab see ka euroala. Vasakpoolsed hoiatasid sellise poliitika eest ja olid sellele vastu. Kahjuks nõuavad parempoolsed ja sotsiaaldemokraadid kriisiga võitlemiseks samade vahendite kasutamist.

Oleme Lissaboni strateegiaga hävitanud sotsiaalse riigi. Me räägime koostööd tegevast Euroopast, samal ajal, kui Euroopa Keskpank laenab kaubanduspankadele intressimääraga 1%, kuid lubab liikmesriikidel rahaturult 6% suuruse intressimääraga laenata. Euroopa Liit järgib oma mudeli ja sõjaväeteenistuste osas Ameerika Ühendriike. Kuidas on võimalik, et me aktsepteerime USA krediidireitingu agentuure, näiteks Moody ja teised, liikmesriikide majanduspoliitika ametlike hindajatena ning laseme neil majanduspoliitika suhtes ettekirjutusi teha?

Seepärast tuleb meil stabiilsuse pakti muuta ning see arengu ja tööhõive paktiga asendada. Euroopa Liit ei saa ja ei tohi ülemaailmsel tasandil konkureerida palgakulude põhjal. Lõpetuseks, me peame ära hoidma konkurentsivõime edendamise töösuhete ja -õiguste halvenemise kaudu!

Nikolaos Salavrakos, *fraktsiooni EFD nimel*. – (EL) Lugupeetud juhataja! Me kuulsime ennist José Manuel Barroso ja tema uue volinike meeskonna programmitöö avaldust.

Mulle isiklikult jäi mulje, et me kõik oleme ühes paadis, mitte ühes sõjalaevastikus. Ja neil on väga suur erinevus.

Seepärast, tuginedes José Manuel Barroso programmitöö avaldustele, ootan ma väga liidu tuleviku kujundamist liikmesriikidevaheliste tugevate sidemete põhjal, eriti majanduslikul, sotsiaalsel ja arengu tasandil. Kuid ma kardan siiski, et toimub suur kasv n-õ hajutatud kapitali ehk rändava kapitali osas, mis turgudel liigub ja mida liigutatakse. Kohalikke turgusid edendades ja seejärel hüljates hävitab see justkui neist üle käiv keeristorm reaalmajandusi ning lõikab kasu ilma reaalsete investeeringuteta. Euroala piiras muidugi n-õ hajutatud kapitali võimalust vahetuskursside üle spekulatsiooniks.

See ongi seega põhjuseks, miks Kreeka praegu rünnaku all kannatab ning eritoetust vajab. Seega, pidades silmas, et 2008. aasta statistika kohaselt toodab Euroopa Liit umbes 38% kogu maailma rikkustest, siis ma arvan, et praeguses finantskriisis oleval Euroopa Liidul ebaõnnestus või see ei soovinud kasutada oma majanduslikku võimu ülemaailmsetesse finantsturgudesse sekkumiseks.

Ma soovin edastada sõnumi nii sellele parlamendile kui ka kõigile oma kaasliikmetele ning see sõnum pärineb Schumpeterilt. Loov lammutamine jätab Euroopa, Euroopa valuuta ja Kreeka terveks, kuid see on absoluutselt vajalik, et näidata nii Kreekale kui ka teistele liikmesriikidele liimesriikidevahelist solidaarsust.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Kreeka ja Portugali praegune olukord ning Hispaania ja Lirimaa edasine olukord on jahmatamapanev. Need samad anglosaksi agentuurid, mis hoidsid kuulekalt kõrvale, samal ajal, kui kelmid ülehinnatud varasid emiteerisid ja nendega kauplesid, ning mis ei näinud tagajärgi ette, on nüüd kõige üharmimad nende liikmesriikide suhtes, kes ruttasid appi finantssektorile, mis ei olnud seda ära teeninud.

Turgude ja pankade vastutustundetuse tõttu tekkinud kriis ja tohutult suur abi hulk on otseseks põhjuseks avaliku sektori eelarvepuudujääkide ja riigivõlgade suurenemisele, mida need samad turud nüüd karistada üritavad.

Nii palju siis eetilise kapitalismist, millest Nicolas Sarkozy, Euroopa Liit ja G-20 rääkisid. Ainus õppetund, mida pankurid on kriisist õppinud, on see, et maksumaksja on lõputu ressursi, tulu ja tagatise allikas. Kuuldavasti olid paanika ulatuse eest vastutavad USA valitsuselt abisaanud USA pank ning kaks samuti USA riskifondi, mis tahavad kasu saada nii Kreekale kehtestatud pööraselt kõrgetest intressimääradest kui ka krediidiriski vahetustehingute turust, riigilaenu kindlustuspoliisidest, mis on ise juba eraldi spekulatsiooniteemaks.

Sellest ei piisa, kui reguleerida ainult riskifonde – mida te teha ei julge – või tuletisinstrumentide turge, nagu Michael Barnieri ettepanekuks oli. Euroopa majandusvalitsuse loomisel ei ole mitte mingit mõtet.

Kakskümmend seitse liikmesriiki on nagunii samas kaoses ning solidaarsus ei ole võimalik. Kapitali rahvusvaheliselt vaba liikumine tuleb kahtluse alla seada. Vastasel juhul ei toimu mitte elavnemine, vaid hoopis kriisi kordumine.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja, president, volinik! Nagu ütles minu eelkõneleja Corien Wortmann-Kool, ütlen ka mina teile, et me suhtume heakskiitvalt komisjoni vastuvõetud seisukohtadesse seoses Kreekas valitseva olukorra lahendamisega.

Eesistujariigi Hispaania suhtes on meil hea meel eesmärgi üle, mille te olete majanduspoliitika kooskõlastuse parandamiseks endale seadnud. Seda tugevat poliitilist tahet tuleb kohaldada ka kahe käimasoleva tähtsa projekti lõpuleviimiseks: finantsjärelvalve algupärase vormi struktureerimine ning riskifondide reguleerimine.

Tõepoolest, Euroopa ei pea olema kindlus, kuid samuti mitte sõel. Mõlemas neis valdkonnas peab eesistujariigil tõesti manööverdamisruumi olema, et oleks võimalik parlamendiga produktiivselt läbirääkimisi pidada. Me ootame, et nõukogu edastaks oma järgmisel kohtumisel nii üldsusele kui ka turule tugeva signaali: üldsusele euro usaldusväärsuse taastamise kohta ning turule Kreeka suhtes solidaarsuse üles näitamise kohta. Nõukogu peab osutama jõuliselt, et see ei lase end ära hirmutada euro destabiliseerimiskatsetega, mida on üritanud teatavad spekulandid, kes võivad kõhklemata spekuloida praegu majanduslikes ja sotsiaalsete raskustes olevate liikmesriikidega.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja, Diego López Garrido, volinikud! Arutelu on tähtis mitte üksnes euro vastu toimuva rünnaku tõttu, vaid ka sellepärast, et neljapäeval toimub esimene tippkohtumine president Van Rompuy juhtimisel.

Ma märgin ära, et täna jäävad eurooplased endale kindlaks ning on veendunud, et me ei saa lasta IMFil Kreeka asjadesse sekkuda. Mul on selle üle hea meel, kuna see tähendaks lõpu tegemist kõigele, mida oleme nii paljude aastate jooksul nõudnud, nimelt euroala majandusjuhtimisele.

Kui me nõuame euroala majandusjuhtimist, tähendab see, et turgude ebastabiilsusega silmitsi seistes on meil vaja vahendeid, et reageerida ja turgudega sammu pidada. Täna oleme me selles osas ilmselgelt ebaõnnestunud.

Samuti näen ma, et euroaparaadis on olukord täna selline, et euroalast väljaspool olevaid riike on võimalik aidata, samal ajal, kui euroalas olles on olukord keerulisem. Ma ei oleks osanud kunagi ette kujutada, et euroalast saab solidaarsuseta tsoon. Kogu euroala tegevus põhineb ju solidaarsuse põhimõttel.

Eksportistrateegiast, eelarvepuudujäägi või riigivõla tasemest olenemata ei ole mitte ühelgi selles tsoonis oleval liikmesriigil võimalik kriisist välja tulla, kui üks lülidest on rünnaku alla sattunud.

Aga mida me täna näeme? Mehhanismi, mis toimib sellisel viisil, et paneb finantsturud eri osapooli üksteisele vastu astuma, samuti paneb proovile meie solidaarsuse ning võime euroala kontseptsiooni säilitada. Euroala kontseptsiooniks on idee, et kui soovime jätta endale manööverdamisruumi, vaadata kaugemale spekulatsioonist kui ainsast võimalikust mehhanismist, siis tuleb meil enda strateegia välja töötada.

Kuid võime muutuda põhimõtteliselt justkui immuunseks viisi suhtes, kuidas valuutaturud enne euro vastuvõtmist riigivõla reitingumehhanismidega toimisid, mida on euroalas uuesti rakendatud.

See on teema, millele meil tuleb oma tähelepanu suunata. See on midagi palju enam kui tänaseks esitatud ettepanekud ning president Van Rompuy kohustuseks on järgmisel neljapäeval nende väga tähtsate projektidega alustada.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Kreeka andis alles hiljuti mõista, milline selle riigi võlgade tegelik ulatus on. Need on varemarvatust palju suuremad. Riigi eelarvepuudujääk läheneb 13%-le. Kahjuks on Hispaania, Portugalil ja Itaalia samuti suured eelarvepuudujäägid.

Euroopa ei tohi Trooja hobust asjasse kaasata. Nii see tõepoolest juhtuks kui nendele riikidele antaks toetust, nagu mõned inimesed seda soovivad. Seda ei tohi juhtuda, kuna sellisel juhul me justkui premeeriksime valet poliitikat. Stabiilsuse ja kasvu pakt osutab selgelt, kuidas riigid peavad kriisi olukorras käituma ning eeskätt osutab see pakt sellele, mida tuleb teha enne kriisi tekkimist – nimelt varakult paika panna range eelarve ja kulupoliitika. Holland alustas sellega juba tervelt aasta tagasi. Lõuna-Euroopa liikmesriigid on aga sellega väga hilja peale jäänud. Õnneks on nad vähemalt nüüd alustanud oma asjade seisu korrastama – parem hilja kui mitte kunagi.

Ma ootan suure huviga kasutuselevõetavate meetmete tulemusi. Kui aktsiaturud ja euro vahepeal natuke langevad, siis ei ole see investorite või ekspordifirmade jaoks veel katastroof, tegelikult on asi sellest väga kaugel.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Lugupeetud juhataja! Juttu spekulatsioonisurve euroalale ja eurole ning samuti juttu riigi rahandusprobleemide, liigse võla ja eelarvepuudujäägi tõttu Kreeka ja teiste Lõuna-Euroopa riikide majanduste kokkuvarisemisohu kohta kasutavad täiel määral ära Euroopa Liit, väikekodanlikud valitsused ja teised imperialistlikud ühingud, tehes seda ettekäändena kapitalistlike ümberkorralduste kiirendamiseks ning töölis- ja alamklasside eksploatatsiooni taseme suurendamiseks.

Euroopa Liit ja valitsused šantažeerivad ja terroriseerivad töötajaid, et panna neid turumajanduse ja Euroopa suurettevõtete reeglitega nõustuma, et kehtestada palga- ja pensionikärpeid, paindlikke tööhõivevorme, sotsiaaltoetuste drastilisi kärpeid ja karmide maksumeetmete tulva, ning et vaesed ja keskmisel järjel põllumajandustootjad oma maadelt minema ajada.

On vale öelda, et selle kapitalistliku kriisi põhjuseks on üksnes halduslik omavoli ja korruptsioon. Võlad ja eelarvepuudujäägid on tekkinud kapitalistliku süsteemi, Maastrichti lepingu ja muidugi Lissaboni strateegia tulemusel. Seepärast kutsuvadki väikekodanlikud valitsused ja Euroopa Liit, kes on tekkinud olukorra eest täielikult vastutavad, töölisklasse ja alamklasse üles riiklikele kampaaniatele järele andma ja nendega kaasa minema. Kuid töölised ei peaks seda ignoreerima, kuna plutokraatia huvid ei kattu töötajate huvidega, võttes arvesse, et me elame kapitalistlikus ühiskonnas.

Töölised avaldavad massiliselt meelt vastusena kuulutatud sõjale, ning meie tervitame seda ja toetame neid.

Barry Madlener (NI). – (NL) Ühes teiste riikidega on Kreekal isegi oht enda pankrot välja kuulutada, mille põhjuseks on aastatepikkune nõrk vasakpoolne poliitika, mida rakendasid Euroopas ametis olnud vasakpoolsed poliitikud: Gordon Brown, Barroso, Schulz, Cohn-Bendit, Guy Verhofstadt. Guy Verhofstadt, palun kuulake ka teie mind! Nõrkadesse liikmesriikidesse on voolanud miljardeid, ning juba ühinemise ajal näis, et Kreeka tegeleb andmete moonutamisega, kuid teie olite ju selle suhtes pimedad. Euroopa pidi ja oleks nagnunii laienenud. Teiesuguste läbikukkunud poliitikute pärast on neid majandusi kunstlikult üles upitatud ja nüüd need siis langevad.

Mis praegu toimub? Te jätkate tavapärasel viisil oma hukutava poliitikaga. Ja kes koputavad Euroopa Liidu uksele? Isegi veel vaesemad riigid: Albaania, Island, Makedoonia, Horvaatia, Serbia, Kosovo ja isegi Türgi. Vaesed riigid, mis kannatavad lisaks ka tohutu korruptsiooni all. Ja siis on veel Hispaania, mis legaliseeris kõrgest tööpuuduse tasemest hoolimata umbes 700 000 illegaalset sisserändajat, kes töid kaasa ka oma perekonnad – kusjuures Hispaanias on praegu tööpuuduse tase 20%.

Lugupeetud juhataja! Sisserändepoliitika peab lõppema.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja! Ei ole kahtlustki, et sarnaselt teistele euroala riikidele seisab Kreeka silmitsi tohutu eelarvepuudujäägi ja riigivõlaga, ning nagu te teate ja nagu volinik mainis, on Kreeka valitsus esitanud juba täielikult põhjendatud ja ambitsioonika, ent realistliku programmi nende probleemide lahendamiseks.

Samamoodi ei ole kahtlustki, et Kreeka, nagu ka teised euroala riigid, on olnud ja on ka praegu kooskõlastatud spekulatsioonisurve keskmes, mille põhieesmärgiks on euro usaldusväärsuse ja euroala majandusliku ühtekuuluvuse õõnestamine. See ei ole Kreeka, Portugali või Hispaania probleem, vaid Euroopa probleem, ning meil lasub kohustus olukorra tegelikke põhjuseid avaldada.

Nagu me juba aasta eest tegime, rõhutame ka praegu, et ülemaailmne krediidikriis on seotud finantsturgude kontrolli alt väljunud tegevusega ning me peame olema täna sama otsekohesed, sedastades, et spekulatiivse kapitali lokaalne tegevus on euroalas valitseva olukorra põhiparameetrik ja see kulutab Euroopa maksumaksjate raha.

Seega peab täna meie esmaseks kohustuseks olema euro ja euroala kaitsmine spekulatsioonisurve eest ning teiseks tuleb meil aru saada, et me ei saa enam jääda kindlaks suletud rahalisele ühtlustumisele ja et kuni euroala riikide vahel tõelise majandusliku ühtekuuluvuse saavutamiseni mõjutab see nii n-ö aeglaseid majandusi ja euroala üldist usaldusväärsust kui ka euro stabiilsust.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Seda ei juhtu just tihti, et mina märkamatuks jään. Sellest olenemata alustan ma nüüd hea meelega oma kõnet.

Me kõik teame, et mitte kõiki euroala liikmesriike ei ole finants- ja majanduskriis sama tugevalt mõjutanud. Kuid minu arvates tuleks eriti tugevalt mõjutatud riikidel kasutusele võtta ulatuslikumad meetmed kui nendel riikidel, mis ei ole kriisi all nii palju kannatada saanud.

Euro stabiilsus peab jääma muidugi üliluliseks ja üldiseks eesmärgiks. Sama kehtib ka meetmete kohta, mida tuleb euroala üksikute liikmesriikide eelarvete konsolideerimiseks rakendada. Need meetmed ei ole mitte üksnes riikide endi huvides, vaid ka vähemmõjutatud riikide huvides.

Kuid meil tuleb siiski ka hoolikalt kaaluda, millised meetmed on vajalikud ning millised võivad riikide kriisist väljatoomise seisukohalt ehk vähem tõhusaks osutuda. Kuigi me võiksime aidata rahaliidus kõige suuremate majanduslike probleemidega riikidel soodsatel tingimustel raha saada, näiteks liidu antava laenuna mitmele euroala riigile, siis soodne väliskrediit suudaks vaevalt leevendada lahendatulevaid teravaid probleeme, ning ei oleks mitte kuidagi ka probleemide põhjuste suhtes abiks.

Minu arvates on need riigid jätnud kunagi tähtsad reformid ellu viimata, mille eest neil nüüd kõrget hinda maksta tuleb. Praegused probleemid on seega suures osas nende endi süül tekkinud ning seepärast tuleb asjakohastel riikidel endil need edaspidi ära lahendada. Seepärast tuleb meil rakendada karm kasinusprogramm ja reformikava, nagu komisjon teatas. Minu arvates mõjuks hävitavalt, kui maksumaksja peaks lõpuks alati kõik kinni maksuma.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Lugupeetud juhataja, volinik! Siin on räägitud paljudest huvitavatest asjadest, kuid minu arvates peaksime julgema kahelda just nendes kriteeriumides, millele Euroopa Liit täna tugineb. Isegi Lissaboni lepingus ja Maastrichti lepingus on olemas artikkel, mis takistab Euroopa Liidul Kreekat aitamast.

Spekulantidele vaba voli andmine, nagu liit on kapitali täiesti vaba liikumise lubamisega teinud, ja maksukonkurentsi propageerimine, mille tulemuseks on kapitali ja ettevõtete nullmaksustamine, tähendab, et riiklikud eelarved kuivavad vähehaaval kokku ning nüüd palutakse rahvastel selliste ettepanekute järgi, nagu ka Joaquín Almunia ennist tegi, vastutus enda peale võtta, vähendades nende palku, lükates edasi pensioniiga ja hävitades sotsiaalkindlustussüsteeme.

Seepärast tuleb igat kriteeriumit muuta, kasvu ja stabiilsuse pakt tuleb asendada inimarengu paktiga, mis on suunatu tööle, tööhõivele ja väljaõppele, ning vastu tuleb võtta otsus muuta Euroopa Keskpanka rolli ja ülesandeid, et euro muutuks ühendavaks ühisvaluutaks, mitte valuutaks, millega spekulieritakse, nagu tänane olukord näitab. Kehtestada tuleb ka uusi algatusi maksudest kõrvalehoidumise ja kapitali väljavoolu vastu ning maksuparadiiside kõrvaldamiseks, nagu lubatud. Lõpetuseks, meil tuleb üles näidata julgust maksustada spekulatiivset laadi kapitaliliikumisi.

Andrew Henry William Brons (NI). – Lugupeetud juhataja! Riigi praeguse majandusolukorra ja selle valuuta väärtuse vahel on olemas loomulik seos. Majandusolukorra paranedes tõusma ka selle valuuta väärtus, et saada kasu imporditavate toodete ja teenuste odavast hinnast. Ja samamoodi, kui majandus seisab paigal või isegi langeb, siis langeb ka selle valuuta väärtus, tuues kaasa ekspordibuumi ja majanduse taastumise, muidugi eeldusel, et globaliseerumine ei ole riigi tootmise ja teeninduse valdkonda hävitanud.

Kuid euro rahustussärki mässitud riigi valuuta ei saa kohanduda vastavalt oma majanduse ja rahva vajadustele. See sandistaski Suurbritannia 1990. kuni 1992. aastatel, kui ühinesime vahetuskursimehhanismiga. Nüüd lämmatab see Kreekat ja teisi euro klientriike.

See peaks olema hoiatuseks kõikidele eurotsoonist väljaspool olevatele riikidele. Meiega liitumine toimub omal riisikol. Lühemas perspektiivis kogete te oma majanduse vajaduste hooletusse jäämist. Ja kui te otsustate eemalduda, tuleb teil silmitsi seista võlga eurotsooni ees, mis on paisunud teie väärtust kaotanud valuuta tõttu.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Esmakordselt euro ajaloos oleme me siin, et rääkida mõnede riikide finantsolukorrast. Ma rõhutan sõna „riikide”, kuna eesistujariik Hispaania kõnest jäi mulje, nagu räägiks see maailmaruumist ning volinik Almunia mainis ainult Kreekat. Ma tahaks teada, kas volinik väidab ka oma lõpukõnes, et Hispaania ja Portugali probleemid on sarnased Kreeka omadega, ning mida ta sel juhul ette kavatseb võtta.

Kuid me oleme siin siiski selleks, et rääkida finantsolukordadest, kuna mõne riigi finantsolukord võib rikkuda kogu valuuta usaldusvärsuse ning avada ukse n-ö kahekiiruselise Euroopa kujunemisele. See vahe võib suureneda eesistujariigi Hispaania viidatud väljumisstrateegia rakendusel, kuna võib välja tulla, et vähem arenenud riikidel tuleb võidelda majandusraskustega ja tegeleda karmima rahanduspoliitikaga ning, mis

veelgi tähtsam, neil tuleb välja käia suuremaid summasid võlgade maksmiseks ning nad saavad kasutada palju vähem raha tööhõive tekitamiseks. Head kolleegid! Uskuge mind, et ilma jätkusuutliku majanduseta on finantsolukorra tasakaalu seadmine võimatu. Ilma tööhõiveta väheneb jätkuvalt ka maksutulu ning suurenevad kulud töötushüvitismaksetele.

Ma seisame silmitsi usalduskriisiga ning selle kriisi puhul tuleb meil ennekõike tött rääkida. Meil tuleb rääkida sellest, kuidas me siia olukorda sattusime. Mida teevad kriisist mõjutatud riigid võlgadest lahti saamiseks? Kas stabiilsuspaktid on usaldusväärsed või mitte? Eelkõige on meil vaja teada, mida nad võtavad ette oma majanduste korda seadmiseks, sest nagu ma juba ütlesin, ilma jätkusuutliku majanduskasvuta ei ole jätkusuutlikku majandust või finantsolukorda.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Lugupeetud juhataja, volinik! Rahaliidus ei saa olla rünnakuid Kreeka, Hispaania, Iirimaa või Portugali vastu, vaid pigem toimuvad rünnakud liidu ja euro vastu, kasutades ära igat haprusemärki või rikkumist, mis terviklikust ja tugevast liidust avalduvad. Antud kontekstis pean teile ütlema, volinik, et teie avaldused olid kohatud ja isegi ohtlikud, kuid kui need kõlasid teie kogemuste ja taustaga isiku suust, võin ma ainult oletada, et need peegeldavad tunnete väljavalamist komisjoni suunas – kuhu ka teie kuulute – selle kangekaelsuse ja tegevusetuse tõttu, kuna nagu te isegi teate, on rahaliit palju rohkem kui lihtsalt üks valuuta, stabiilsuse pakt või üks keskpang.

Et rahaliit oleks pikemas perspektiivis jätkusuutlik, siis see ei saa piirduda lühiajaliste tähtsusetute näitajate jälgimisega, see ei saa jätta välja reaalmajandust, majanduskasvu või tööhõivet ning samuti ei saa see ignoreerida piirkondlikke ja sotsiaalseid laadi olulisi seismisi lahknevusi, mis leiavad aset otse selle kõrval ja mida komisjon teatisega EMU@10 töötades väga hästi tabas.

Nendel põhjustel on igal liikmesriigil oma kohustused. Kui keegi siiski arvab, et rahaliit on nüüdseks lõpuleviidud projekt, siis ta teeb andestamatu vea. Me peame lõpetama rääkimise ja asuma tegutsema. Lissaboni strateegia ei toiminud, kuna sellel puudusid nii vahendid kui ka võimalused. Kui soovime täna, et rahaliit säiliks ja jääks kindlalt püsima, siis on vaja asendada mõisted „solidaarsus” ja „majanduspoliitika kooskõlastamine” konkreetsete vahendite ja võimalustega, mida kuni praeguseeni pole olemas olnud.

Komisjon on pandud ametisse mitte oma varasema tegevuse jätkamiseks, vaid õppetundide saamiseks ja uue etapi algatamiseks. See on see, mida ma neilt ootan, ja usun, et seda nad ka teevad.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud juhataja! Selle arutelu puhul oli kõige tähtsamaks tagada, et Euroopa Liit teeks lõpu oma rahapoliitikale ja stabiilsuse pakti sõgedatele kriteeriumitele. Põhiline oli toetada ühiskondlikku arengut, et anda eesõigus tööpuuduse ja vaesuse probleemide lahendamiseks, et toetada tootmist ja õigustega töökohtade loomist, et tagada majanduslik ja ühiskondlik ühtekuuluvus, et rakendada eelarvelisi toetusmeetmeid kõige raskemas olukorras olevate riikide puhul, eelkõige andes avanssi ilma riigi valitsuse vajaduseta samaväärseks omafinantseeringuks. Kuid kahjuks ei kuulnud me siin siiski mitte midagi sellist.

Volinik Almunia jäi kindlaks samale poliitikale ja samadele neoliberaalsetele moodustele, püüdes panna ikka ja jälle samu rahvaid kannatama tagajärgede all, mille on põhjustanud Euroopa Liidu vale poliitika, sealhulgas, volinik, teie enda haledate ja kahetsusväärsete avalduste süül, mida te Kreeka, Hispaania ja Portugali kohta esitasite ja mis minu koduriigi Portugali puhul vallandas näiteks spekulatiivse rünnaku. Spekulandid said tõepoolest teie avaldustest kasu. Minu koduriik ja teised riigid aga siiski kaotasid nende avalduste ja kehtiva poliitika tõttu. Seepärast ütleme teile, et on aeg poliitikat muuta.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, volinikud! Euro on meie kaitse ning see on tõestanud oma rolli tasakaalustava jõuna. See näitab ka, et Maastrichti kriteeriumid ning stabiilsuse ja kasvu pakt peavad moodustama põhialuse puudujäägistrateegia ja väljumisstrateegia jaoks. Kuid need ei tohiks seda alust üksinda moodustada. Mõlemaid strateegiaid tuleb toetada säästva arengu ja tööhõivepoliitikaga. Meil tuleb Euroopa 2020. aasta strateegiat teiste strateegiatega kombineerida. Meil on Euroopa Liidus vaja uuenduslepingut, investeerimislepingut ja kooskõlastuslepingut, mis hõlmaksid kõiki liikmesriike.

Seepärast toetan mõtet, et rahandusministrid rakendaksid Joaquín Almunia 2004. aasta 22. detsembril ettepanekut kolme punkti kava Eurostati võimalikult kiire tugevdamise kohta. Neid mõistlikke ja vajalikke meetmeid on viis aastat takistatud. Meil tuleb parandada Eurostati staatust, vaadata läbi liikmesriikide statistilised andmed ning kooskõlastada EKP ja Euroopa Liidu statistilisi andmeid. Meil on vaja Euroopa Komisjoni jaoks algbilanssi, meil tuleb komisjoni seatud ühiste kriteeriumide alusel läbi vaadata liikmesriikide rahalised vahendid ning meil on riiklike tegevuskavade jaoks vaja komisjoni, Eurostati, EKP, EIP ja liikmesriikide vahelist juhtivkomiteed.

Vaja on vastutustundlikkust, ausust ja läbipaistvust, mitte liikmesriikide ja rahandusministrite peituse või kassi ja hiire mängu.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja! Praegune majanduskriis on võimaldanud meil euro ja majandusliku kooskõlastuse väärtust mõista.

Nüüd on ilmselge, et euroala ja Euroopa Keskpanga osatähtsus stabiilsuse tagamisel ja krediidikriisile reageerimisel koos Euroopa ja rahvusvahelisel tasandil kooskõlastatud meetmetega, milles teil, volinik Almunia, juhtiv roll oli kanda, on andnud suure panuse kriisi kõige tõsisemate ja isegi katastroofiliste mõjude ärahoidmiseks.

Kriis on põhjustanud suurt langust majandustegevuses, väga paljude töökohtade kadumisi ja märkimisväärsed halvenemisi riikide rahanduses. Kuigi näib, et on olemas märke elavnemise kohta, näitab selle aasta prognoos Euroopa Liidus tööhõive langust ja riigivõlgade suurenemist.

Samuti on kriis toonud päevavalgele olukordade mitmekesisuse ja erinevused liikmesriikide vahel. Esile on kerkinud pinged, mis – ärgem olgem naiivsed – ei ole alati majanduslike põhimõtete või võimalustega seotud. Me peame kindlustama, et need ei paneks meid unustama oma olulist vastastikust majanduslikku sõltuvust ja meie põhikohustusi.

Euroopa Liidul tuleb vastu seista suurimale väljakutsele alates liidu loomisest. Keegi kirjeldas rahvusvahelist elavnemist tähtedega LUV: L käib Euroopa kohta, U Ameerika Ühendriikide kohta ja V tõrkava majandusega riikide kohta.

Euroopa ei tohi maha jääda. On aeg reformide, kujutlusvõime ja integratsiooni jaoks. Kõige tähtsamaks prioriteediks peaks olema meie majanduse kasvamisele kaasaaitavate võimaluse suurendamine.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Nõrk olukord ja hiljutine kriis teatavates euroala liikmesriikides ei ole mitte üksnes Kreeka, Portugali ja Hispaania raskuste tagajärg, vaid on ka liidu enda raskustest tingitud.

See ei ole probleemiks mitte ainult majandusressursside suhtes, vaid tegemist on ka poliitilise probleemiga. Enne raskustes olevate riikide eest hoolitsemist peab Euroopa iseenda eest hoolt kandma, kuna kriisi tegelikuks põhjuseks on ka liidu nõrkus. Vaja on ühiseid ja tõhusaid eeskirju ja vahendeid!

Esiteks tuleb meil kiirendada järelevalvereformi ja luua süsteem, mis tõepoolest toimib, mitte ei kopeeri lihtsalt juba olemasolevaid asutusi, mis on osutunud ebatõhusateks hiljutiste kriiside prognoosimisel, nendega toimetulemisel ja bürokraatliku mõtteviisi piiridest väljumisel, ning mida on senini kasutatud süsteemi kriiside lahendamiseks.

Teiseks on vaja kooskõlastada ja kokku sobitada fiskaalpoliitikaid ning seda isegi tõrksate riikide mahajäämise hinnaga. Mõned väidavad, et Rahvusvahelise Valuutafondi sekkumine on vajalik, ignoreerides sellega finantsturgudele saadavat hävitavat signaali euroala edasise arengusuuna kohta. Mitmes euroala riigis praegu valitseva kriisilukorra suhtes on Euroopa Liidul poliitiline, ühiskondlik ja moraalne kohustus vastavad meetmed kasutusele võtta.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Teatavad euroala riigid seisavad praegu silmitsi tõsiste finantsraskustega, mida näitavad ka riigivõlgade suurused ja eelarvepuudujäägid, mis on palju suuremad kui stabiilsuse ja kasvu paktis lubatud. Stabiilsuse ja kasvu pakti peamiseks põhimõtteks oli riigivõlale piirangute kehtestamisega teiste kulul majandamise juhtumeid ära hoida. Kuid see ei arvestanud riigivõla suurendamise vajadusega makromajanduslikul tasandil halvenevas finantsolukorras, mida riigivõla astmeline suurenemine veel omakorda mõjutab.

Kiire langus teatavate liikmesriikide finantsolukordades kujutab ohtu nii euro stabiilsusele kui ka Euroopa Liidu tasandil ühtekuuluvusele. Selliste tagajärgede vältimiseks tuleb liikmesriikidel üksteise suhtes solidaarsust üles näidata, võttes vastu ühismeetmeid, mis pakuvad vastastikust toetust raskustes olevatele riikidele. Samuti on vaja leevendada stabiilsuse ja kasvu pakti kriteeriume, mis on ka üheks Lissaboni lepingu lõppaktile lisatud deklaratsioonis välja pakutud võimaluseks.

Seega on meie kohustuseks näidata ikka üles ühist poliitilist tahet ja reformida pakt, mis on praeguseks juba hädavajalikuks muutunud.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Mitmed parlamendiliikmed on rääkinud abist, mida Kreeka vajab. See on vale sõnum. Tulemusetust arutlust abi kohta ei ole mitte mingit kasu. On ilmselge,

et Kreekal on suuri finantsraskusi, kuid see saab nendega tegeletud. Nüüd valitseb selles küsimuses nii poliitiliste jõudude, ja mis kõige tähtsam, kui ka Kreeka rahva seas laiapõhjaline konsensus.

Ma kuulsin ka, et euro puhul on põhiprobleemiks spekulandid. Kui eurot tugevdati, kuidas siis spekulante nimetati? Eurofilantroopideks? Meil tuleb endale selgeks teha, mida me valesti teeme.

Arutletud on ka Kreeka statistiliste andmete üle. Ärgem unustagem siiski, et need olid ka Euroopa statistilised andmed! Kas Eurostat, Euroopa Komisjon ja ECOFIN ei teadnud, et Kreeka võla suurenedes suureneb ka vastav puudujääk? Kas võlg – mitte üksnes Kreeka oma – langes kunagi järjepidevalt kuni 60%-ni? Minu arvates on euroala põhiprobleemiks, et selle eeskirju kohaldati peamiselt poliitiliste kriteeriumide põhjal, aga samuti see, et nii juhud kui ka kontrollitavad on ühed ja samad.

Teiseks probleemiks, millest on liiga vähe juttu olnud, on üldine konkurentsivõime vähenemine ning pidevalt suurenev konkurentsilõhe põhja- ja lõunariikide vahel. Liikmesriikide vahel suureneva konkurentsilõhe korral ei ole olemas mingit euroala ega rahatsooni. See on pikaajaline saatuslik oht euroala ühtekuuluvuse jaoks ning probleem, millele me peaksime kindlasti tähelepanu pöörama.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja! Selle mõne rahvusvahelise panga täit pingutust nõudva eurovastase rünnaku osas seisab maailm taas kord silmitsi turgude rumaluse ja ahnusega.

On tõsi, et inglise keelt kõnelevad riigid ei ole mitte kunagi olnud euro pooldajad. Sellest olenemata on euro muutunud kõige stabiilsemaks valuutaks maailmas. Tegelikult moodustavad dollar ja euro duopoli. Duopol jääb alati ebastabiilseks. Nende kahe valuuta vahel toimub alati liikumisi. Kuid kui turgudel on mingitki mõistlikkust, siis peaksid nad aru saama, et kogu euroalas valitsevad puudujäägid kokku on oluliselt väiksemad kui Ameerika Ühendriikides või Jaapanis.

Kuigi on tõsi, et Kreeka valitsus võttis üle kadestamist mittevääriva eelarveolukorra, on ilmselge, et isegi kui Kreeka peaks minema pankrotti, mis on täiesti võimatu, ei tooks see siiski kaasa euroala lagunemist. Ameerika Ühendriikide valitsus esitas just eelarve, mille puudujääk oli 1 600 miljardit USA dollarit. Selle puudujäägi korvamiseks tuleb Washingtonil iga päev enam kui 5 miljardit USA dollarit laenata. Kreeka täiendav võlg aastas jääb suurusjärku, mis on võrdne USA vähem kui ühe nädala täiendava võlga. Milline riik seab seega maailma finantsstabiilsuse ohtu? Kas Kreeka või Ameerika Ühendriigid?

Seistes silmitsi spekulantide rumalusega, tuleb Euroopal kohaldada rohkem läbipaistvat ja asjakohast määrust turgude puhul, mis on tõepoolest liiga ahned, lugupeetud juhataja.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Lugupeetud juhataja! Teatavate euroala liikmesriikide majanduslikku olukorda käsitleva arutelu puhul on lahendus selge: me vajame paremat majandus- ja rahaliitu, konkurentsivõimet ja solidaarsust. Volinik, ma räägin teie kui inimesega, kes teab portugallasena väga hästi neid raskusi, mis on seotud olukorra jälgimisega, kus riigivõlg kasvab, eelarvepuudujääk muutub raskesti kontrollitavaks või avaliku sektori kulud on ülemäära kõrged. Need riigid vajavad solidaarsust ja õigeid signaale. Kahjuks ei olnud volinik Almunia hiljutistest avaldustest tulenevad signaalid just kiiduväärsed, kuna ta võrdles Portugali ja Hispaania olukorda Kreeka omaga. Tegemist oli ebaõnnestunud ja mõtlematute avaldustega, mis avaldasid koheselt mõju ka turgudele. Lissaboni ja Madridi aktsiaturud langesid kolinal. Olukorda ei tohiks enam keerulisemaks teha kui see juba niigi on.

Poliitiline haldus on äärmiselt tähtis. Ma tean, et see õppetund on tuleviku tarbeks tähtis, kuna nii on meil võimalus paremale majandusliidule, toetades Euroopat rohkem solidaarsuse tekitamisel, et mõista, et liikmesriikides valitsevad olukorrad on täiesti erinevad ning ei ole võrreldavad. Kui meil õnnestub sellest olukorrast õppida, siis on kindel, euroala tulevik saab olema parem.

Frank Engel (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Ma esitan järgmised tähelepanekud: majandus- ja rahaliit on tõepoolest rahaliit, kuid majanduslikust liidust on asi kaugel. Euroopa rahamured on vastuolus liikmesriikides majandusliku ja eelarvelise sõltumatusega.

Praegusel hetkel võivad euro vastu suunatud spekulatiivsetel rünnakutel hävitavad tagajärjed olla. Kõige rohkem mõjutab see Kreekat, Portugali, Iirimaa ja Hispaaniat. Nende järel on siiski ohus ka kogu ülejäänud euroala.

Halvima ärahoidmiseks tuleb Euroopal kiiresti sisse seada oma majandus- ja eelarvepoliitika ühise haldamise vorm. Lõppude lõpuks selles ju majandusliidu põhimõte seisnebki. Ainult niimoodi on meil kõigil reaalne võimalus riikide rahanduste konsolideerimiseks euroalas ja mujal.

Praeguste vahenditega ja liikmesriikide eelarveküsimuste jätkumisega kardan ma, et see konsolideerimine on soovunelm koos kõikide tagajärgedega, mis sellega kaasnevad.

Edward Scicluna (S&D). – Lugupeetud juhataja! Meil tuleb tuvastada kõik eurotsooni nõrkused ning nendega jõuliselt tegelema hakata, kuna alternatiivid on liiga kõledad, et neid üldse kaaluma hakata. Ilmselgeks nõrkuseks on kogu eurotsooni majanduse tugeva keskse järelevalvetalituse puudumine.

Erilist tähelepanu tuleb pöörata esiteks rahavoogude arvestuse katkemisele ELi liikmesriikides ja nende rahanduses. Teiseks, riikide rahandust ja aruandlust tuleb auditeerida vastavalt ELi heaks kiidetud standarditele. Kolmandaks tuleb tagada järelevalve majandusprognosidele, mis on põhjustanud ebavajalikke ja eksitavaid riikide finantsprognose. Neljandaks tuleb regulaarselt avaldada ELi stressikatsete tulemusi. Viimasena, ma arvan, tuleks meil ära hoida eurotsooni liikmete finantskorralduses ja rahanduses ühekordsete kiirahenduste kasutamist, lükates nii edasi reaalsete muudatuste sisseviimist, mis peavad tulenema usaldusväärsetest ja säästlikest kuluprogrammidest, nagu me kõik teame.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Lugupeetud juhataja! Kreekas valitsev olukord ei ole mitte üksnes euroala riikide mure, vaid kogu ELi mure. Seepärast on tähtis, et EL tegeleks praeguse keerulise olukorraga vastutustundlikult. Kreeka peab muidugi oma panuse andma, oma lubadused täitma ja oma poliitikat reformima. Minu jaoks, kes ma olen väga huvitatud Rootsi võimalikult kiirest euroalaga liitumisest, on ülimalt tähtis, et me lahendaksime ELis selle keerulise olukorra. Lõppude lõpuks tuleb öelda, et euro on selles kõige karmimas finantskriisis usumatult edukalt toime tulnud. Kes julgeks väita, et 16 eri valuutat oleks olnud parem kui üks ja tugev? Mitte keegi!

Kreeka hiilis euroalasse tagaukse kaudu, mis demonstreerib meile nüüd, kui tähtis on, et vastuvõtueeskirjad oleksid ranged kuid õiglased. Hästi korraldatud majandus on kasvu ja heaolu saavutamise eeltingimuseks, isegi euroalast väljaspool olevate riikide puhul, ning loomulikult kehtib see ka euroalasse kuuluvate riikide puhul. Spekulatsioonidest kõnelejatel tuleks meeles pidada, et hästi korraldatud majandus ja riigi rahandus on selle aluseks.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Siin palju kõneainet pakkunud Kreeka puhul ei ole probleem üksnes riigi rahanduses. Probleem on hoopis mudeli kokkuvarisemises, mida viimase viieteistkümneme aasta jooksul on kohaldatud ning mille järgi pidi Kreeka majandus põhinema pideval kasvul ja eratarbimise suurenemisel.

Lisaks sellele on mõned inimesed aastaid väitnud, et relvade ostmine on investeering arengusse. SIPRI teatel kulutab Kreeka sellele 3,3% riigi SKPst. Selle näitajaga on Kreeka NATO riikide seas Ameerika Ühendriikide järel teisel kohal. Tegemist on absoluutarvudena arvestades viienda suurima relvade importijaga maailmas, moodustades 4% kogu maailma relvakaubandusest. 2010. aasta eelarvesse on muidugi kavandatud kaitsekulutuste vähendamine. Kaitseministeeriumi eelarve on 6 miljardit eurot, olles vähenenud 6,63%.

Ma sooviksin, et me võiksime näha muutust relvapoliitikas, mis on meid sellesse ummikusse toonud. Kreekal ei ole kolooniaid, mida kasutada, küll on sellel aga vastupidavust. Meil tuleb suurendada ka Euroopa solidaarsust ja edendada rahvusvahelisi algatusi uue ülemaailmse rohelise kursi raames.

John Bufton (EFD). – Lugupeetud juhataja! Milline on euro tulevik Kreekas ning samuti Hispaanias, Itaalias, Portugalis ja Iirimaa valitsevate probleemide valguses? Kindlasti annab see Ühendkuningriigile kindlust oma otsuses mitte euroalaga liituda. Tundub, et lubadused solidaarsusest tuleneva tugevuse kohta on puhas vale.

Kui eurotsoonis on 16 riiki, siis on küsimus selles, kes kontrollib rahakoti raudu. Maksupoliitika vähese kooskõlastusega ja ilma rahaliste varadeta eurotsooni liikmelisus ei ole kohe kindlasti mitte eliksiir maksupoliitikas hea kooskõlastuse saavutamiseks. Tuleb välja, et olukorra halvenedes ei tule teile mitte keegi appi. Selle asemel kasutatakse hoopis võimalust suurema kontrolli saavutamiseks, samal ajal, kui teie raskustes siplete. Me peame ootama, et näha, kuidas Kreeka reageerib Euroopa Liidu kaitse alla sattumisele ning kas see toob kaasa kodanike rahulolematuse. Kas see ongi tõesti Euroopa unelm? Kes on järgmine, kas Hispaania, Portugal, Itaalia või Iirimaa? Ehk tuleks liikmesriikidel, eriti euroalasse kuuluvatel riikidel, mõelda pikalt ja sügavalt olukorra üle järele, enne kui keskendutakse aruteludele, mis käsitlevad 2020. aasta ja sellele järgnevat majanduspoliitikat, kuna siis ei pruugi enam olla eurot, mida kaitsta.

José Manuel Barroso kõneles täna hommikul Euroopa unelmast, Kreeka toreda rahva jaoks on see aga hoopis Euroopa õudusunenäoks muutunud.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Nagu me teame, on Euroopa Komisjon Kreeka selle kõrgustesse tõusva eelarvepuudujäägi tõttu järelevalve alla võtnud. Sellist märkimisväärset riiklikku

suveräänsusesse sekkumist saab õigustada tõesti vaid asjaoluga, et meil on vaja päästa ka meie ühisvaluuta ja vältida teiste euroalasse kuuluvate riikide kahjustada saamist. Kuid on selge, et stabiilsuse pakt, mis on euro kehtestamise nurgakivi ja põhiliseks eeltingimuseks, eksisteerib siiski ainult paberil. Paljud liikmesriigid ja nõukogu on viimastel aastatel kulutanud vähem energiat eelarvedistsipliinile kui selle tähtsa lepingu leebemaks muutmisele. Komisjon on hoidnud kõrvale ja jälginud seda arengut üksikriiksete menetlustega eelarvepuudujäägi ületajate suhtes.

Seepärast, kui me ei taha oma valuutat ja majanduspiirkonda tõsisesse ohtu seada, tuleb meil sundida liikmesriike oma suurenevaid netovõlgu drastiliselt vähendama. Selleks on aga väga kindlaid ja jõulisi meetmeid vaja.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Ma arvan, et iga liikmesriik peab olema valmis euroalaga liituma, et vältida võimalikku äärmiselt ebasoodsat mõju riigi majandusele. Mõnedes euroala riikides valitsevat majanduslikku ebastabiilsust tuleb kontrolli all hoida, et vältida selle tagajärgede mõju tervele Euroopa Liidule. Kreeka, Hispaania ja Portugali majandused kogesid 2009. aastal suuri eelarvepuudujääke mitte üksnes ülemaailmse majanduskriisi tõttu, vaid ka puudulike meetmete tõttu, mida nende riikide endi valitsused rakendasid.

Vastavalt IMFi ja Euroopa Komisjoniga peetud läbirääkimistele esitab Rumeenia oma lähenemiskava veebruari lõpuks. Minu riik on teinud ettepaneku ühineda 2012. aastal vahetuskursimehhanismiga, mis on tegelikult euroalasse sisenemisele eelnev faas. See tähendab, et meie eelarvepuudujääk peab jääma alla 3%.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja, volinik, tänan teid teie lahkete sõnade eest seoses Kreeka valitsuse rakendatavate meetmetega! Valitsus on tõepoolest kehtestanud karmid meetmed ja Euroopa Komisjon on tõepoolest ratifitseerinud valitsuse programmi, ning see väga karm programm on tõepoolest ratifitseeritud, et jälgida meetmete kohaldamist, mida valitsus ise propageeris ja soovis.

Kuid ometigi vahed suurenesid. Probleem ei ole mitte turgude reserveerituses, nagu te ütlesite. Probleem on hoopis selles, et turud spekulatsioonid ja tegid seda alusetult. Need samad inimesed, kes kriisi põhjustasid, teenivad nüüd enda tekitatud kaose pealt raha. Ja kuidas on lood Euroopa Komisjoniga?

Ma küsin teilt järgmist: Esiteks: kas te asute nüüd tegutsema mitte üksnes riikidele range järelevalve kehtestamisega, vaid kehtestades range järelevalve ka turgude üle, ning kui see on nii, siis kuidas?

Teiseks: on vastuvõetamatu, et jutt Rahvusvahelise Valuutafondi abist euroalas on mitmeid kuid veninud. Ühte Rahvusvaheline Valuutafond siiski teeb: kehtestab ranged meetmed ja annab seejärel odavalt laenu, mis ei jäta spekulantidele tegutsemisruumi. Kas teil on kavas astuda samme selle nimel, et anda rahalist toetust riikidele, mis kohaldavad rangeid riiklikke rahandusprogramme?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Mõnes euroala riigis tekkinud olukord nõuab tõsiselt järelemõtlemist. Majanduskriisist selle põhjuste otsimine on ainult osaliselt õigustatud. Paljud nendest põhjustest peituvad mujal. Esiteks see, et tähelepanu ei pööratud erinevustele euroala eri riikide majandusarengu tasemetes. Teiseks ei järgitud stabiilsuse ja kasvu pakti. Eelarvedistsipliini hoidmisse suhtuti vastutustundetult, mis tõi kaasa riikide eelarvepuudujääkide suure kasvu. Kolmandaks puudus nõuetekohane järelevalve pankade ja finantsinstitutsioonide üle – see ei kehti mitte üksnes konkreetsete riikide kohta. Kuidas ma saame selle vastu võidelda? Solidaarsuse põhimõtte kohaselt peavad üksikute riikide esitatud parandusprogrammid saama Euroopa Liidu toetuse, mis annab Euroopa Komisjonile ja Euroopa Keskpangale õiguse nende programmide täitmise jälgimiseks. Selles olukorras on vastuvõetamatu ka see, kui kriisist tulenevad kulud peaksid jääma peamiselt kõige vaesemate kanda, mille näiteks oli Kreeka farmerite protestiavaldused.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Umbes kümme aastat pärast euroala moodustamist ei saa küll kahelda Euroopa Liidu olemasolus, kuid kahjuks oleme me veel väga kaugel majandusliidust. Näha on, et kõige nõrgemate riiklike majanduste kaudu toimuv eurovastane rünnak on võtnud epideemilisi mõõtmeid ning Euroopa on lõppkokkuvõttes kõigest pealtvaataja, mitte niivõrd sellepärast, et ei osanud seda oodata, vaid pigem reageerimiseks vajalike rahaliste vahendite puudumise tõttu.

Peale konkurentsikomitee ei ole mitte ühtegi institutsiooni, mis saaks majanduslanguse ajal riikide majandusega seotud sekkumisi ja tegevusi kooskõlastada. Kahjuks ei valitse liikmesriikide vahel üksmeelt ega kindlameelsust, olenemata sellest, et meil on ühine valuuta.

Ma arvan, et see katsumus ei ole suunatud ühegi konkreetse riigi vastu. See on hoopis euro proovilepanek. Ma tahaksin uskuda, et kui me otsustasime ühise valuuta kasutusele võtta, siis olime me juba otsustanud, et sellest ajast alates oleme me üksmeelel ja moodustame ühisrinde.

Mairead McGuinness (PPE). – Lugupeetud juhataja! Ma tänan teid selle teema puhul nii paljude üheminutiste kõnede lubamise eest. Ma oletan, et uuel komisjonil on hea meel ametis olla, kuid sellel tuleb siin arutatavate probleemide tõttu kiirelt tööle asuda.

Leidub muidugi ka neid, kes eurotsoonis valitsevaid probleeme nautivad, kuid ma usun, et suurem osa meist soovib näha olukorra lahendamist. Ma ei usu, et kümne aasta pärast peaksime me ebaolulisest vabanedes ka väärtuslikust loobuma. Sellegipoolest on selle arutelu kuulamise tulemusena täiesti selgeks saanud, et mõnedes liikmesriikides, sealhulgas ka Iirimaa, on eri raskusastmetega tõsiseid probleeme. Kuid minu arvates ei ole eeskirjad tõhusad olnud. Meil tuleb pigem ennetada kui reageerida – kui kriis on meid juba tabanud, siis on liiga hilja. Meil tuleb turgudest sammu jagu eespool olla. Me ei saa turgudele vastu seista – nagu teised on väitnud, et saame –, mispärast on meil vaja ranget ja õigeaegset järelevalvet, põhjalikku uurimist ning seejärel kohest tegutsemist. Ma soovin teile edu!

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Vaatamata kogu kriitikale, mida minusugused inimesed on Euroopa Liidus teatavate kahetsusväärsete olukordade suhtes üles näidanud, olime alati kindlalt euro kasutuselevõtu poolt. Kunagi, kui ma olin ajakirja *Der Spiegel* korrespondent, jälgisin ma spekulatsiooni konkreetsete valuutade suhtes ning selle eest on euro meid kaitsnud.

Kuid see, mida me praegu näeme, on hoiustajate ja eriti eelarvekriteeriumid teatavas ulatuses täitnud riikide kodanike ulatuslik usalduse kadumine Volinik, ma küsin teilt järgmist: kas teile ei ole viimase paari aasta jooksul piisavalt selgeks saanud, et Kreeka petab meid? Selle kohta on piisavalt kuulujutte liikvel olnud. Me teadsime siiski, et Kreeka ei täitnud alguses täielikult kõiki kriteeriume. Miks ei ole seda siis intensiivsemalt jälgitud? Kuidas te kavatsete edaspidi sellise keerulise olukorraga tegeleda? Ma küsin seda, pidades silmas üksnes oma koduriiki Austriat, kus on liikvel samasugused kuulujutud nagu olid mõne aasta eest Kreeka kohta.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Lugupeetud juhataja! Spekulantide rünnakud Kreeka, Hispaania või Portugali vastu ei ole mitte probleemi põhjuseks, vaid hoopis selle tagajärg. Me teame enda kogemustest, et ükski perekond ei saa pikas perspektiivis kulutada rohkem kui teenib. Selle tagajärjeks on pankrot. Sama kehtib ka valitsuste kohta. Mitte ükski valitsus ei saa pikaajaliselt kulutada rohkem raha kui maksutuludest laekub. Selle tagajärjeks on kas riigi pankrot või – nagu praegusel juhul näha võime – spekulantide rünnakud valuuta vastu. Nendel riikidel tuleb toimida samuti nagu Lätel, mis hakkas umbes aasta või tegelikult isegi pooleteise aasta eest kriisi tugevat mõju tundma. Nimelt tuleb riiklikke kulutusi n-ö sisemise devalvatsiooni kaudu drastiliselt vähendada. Ma soovitan Kreeka valitsusel Läti valitsuse käest nõu küsida, kuidas selliseid otsuseid teha. Neid otsuseid tuleb teha ja neid on Euroopas juba kunagi ka tehtud. Täna teid!

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Lugupeetud juhataja! Minu arvates on meil olnud väga laiaulatuslik arutelu, väljendades suurt teadlikkust ja muret majandusliku olukorra suhtes. Samuti oli see väga konstruktiivne arutelu koos mitmete olukorda hindavate punktidega, mille suhtes me nõustuda võime.

Esiteks, tundub mulle, et arutelu ajal on valitsenud üldine usaldus euroala vastu. Ei ole kahtlustki, et euroala väljub olukorrast tugevana turgudel toimuvate äkiliste liikumiste tõttu, mida ei saa reaalmajanduse olukorraga selgitada. Nagu ütlesid ka Othmar Karas, Antolín Sánchez Presedo ja Robert Goebbels, kes rääkisid sellest, mida peetakse silmas euroala n-ö kaitsekiibi all, oleme me veendunud, et kui eurot poleks olemas olnud, siis oleks kriis Euroopa riike palju tugevamalt mõjutanud.

Lisaks sellele, me ei arva, et stabiilsuse ja kasvu pakt ohus oleks. Seda tõestab volinik Almunia nimetatud üksikasjalik menetlus Kreeka valitsuse kohaldatud programmi järelevalveks.

Euroalas valitsevad probleemid lahendatakse euroalas, mille mehhanismid on piisavad olukorras, kus – nagu ma oma eelmises kõnes mainisin – Euroopa on selgelt langusest välja tulemas ning kosumas kõige raskemast kriisist, mida viimase saja aasta jooksul nähtud. See toimub suhteliselt kiiresti, mis näitab Euroopa Liidu majanduslikku tugevust ja ka seda, et valitsuste reaktsioon rahvusvahelist finantssüsteemi kokku kukutada ähvardavatele sündmustele oli kiire. Loomulikult pidi selline kohene sekkumine väljenduma eelarvepuudujääkides. Praegu on 21 Euroopa Liidu riiki, mis on olnud sellises olulise sekkumise loomuliku tagajärje tõttu tekkinud olukorras, kuna nagu ma ennist ütlesin, on Euroopas muu hulgas ka sotsiaalkaitsesüsteemid, mis tähendab, et kõige haavatavamais olukorras olijad peavad saama abi avalikest vahenditest.

Pascal Canfin küsis minult, millised on eesistujariigi Hispaania ettepanekud selles suhtes. On olnud lühiajalisi valitsuste sekkumisi, mida ma olen juba maininud. Esile on kerkimas strateegia, millega meid sellest olukorrast välja aidata, kuid on selge, et keskpika perioodi jooksul kriisist väljatoomiseks on nõukogu eesistujariigi

Hispaania selgeks ettepanekuks majandusliidu moodustamine. Eesistujariigi ettepaneku kohaselt ei tohiks meil olla mitte üksnes rahaliit, vaid ka majandusliidul peaks Euroopa Liidus tähtis koht olema; lisaks on see sätestatud ka Lissaboni lepingus.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 5 on sätestatud väga selgelt: „Liikmesriigid koordineerivad liidu piires oma majanduspoliitikat”. „Liit võtab meetmeid liikmesriikide tööhõivepoliitika koordineerimise tagamiseks.” „Liit võib teha algatusi [...] sotsiaalpoliitika koordineerimise tagamiseks.”

Nii on Lissaboni lepingus sätestatud ning seepärast olen ma nõus, et tuleb liikuda kooskõlastuse saavutamise suunas. Sellele viitasid oma kõnedes näiteks Corien Wortmann-Kool, Diogo Feio ja Georgios Papanikolaou. Udo Bullmann mainis vajadust sotsiaalpoliitilise kooskõlastuse järele, mis oli välja toodud ka Anni Podimata kõnes. Sarnane seisukoht oli ka Pascal Canfinil Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonist ning Alfredo Pallone'il ja Jean-Paul Gauzès'il, kes kõnelesid vajadusest finantsturgude reguleerimise järele. Guy Verhofstadt rääkis liidusese ühtekuuluvuse vajadusest. Kõike seda võiks nimetada majandusliiduks, liidusiseseks majanduslikuks ühtekuuluvuseks.

Selle poole tuleb meil püüelda koos liidu selge poliitilise juhtimisega, mis ongi juba aset leidmas. Me peame mõtlema asjaolule, et ülehomm – muide, just siis, kui on alanud Hispaania kord liidu eesistujaks olla – toimub mitteametlik Euroopa Ülemkogu kohtumine, et olukord poliitilises mõttes oma kontrolli alla võtta. Ma olen kindel, et see edastab tugeva Euroopa sõnumi nii üldsusele kui ka majanduse ja ühiskonna osalistele, euroopameelse sõnumi Euroopa ühtsuse, Euroopa valitsuste, sealhulgas Kreeka valitsuse, usaldamise ning meie võimalustesse uskumise kohta.

See on tähtis Euroopa Ülemkogu kohtumine, mis toimub praegu, et suunata meie jõupingutused kasvu ja töökohtade loomise strateegiale ehk Euroopa 2020. aasta strateegiale. Ma olen veendunud, et selle strateegia esmased alused pannakse paika just sellel kohasel ja väga varajasel kohtumisel, mis näitab, et me tahame selles raskes olukorras kiirelt ja koos Euroopa Liidu poliitilise juhtimisega tegutseda.

Joaquín Almunia, komisjoni asepresident. – (ES) Lugupeetud juhataja! Ma tänan kõiki arutelus sõna võtnud Euroopa Parlamendi liikmeid soovitude eest, mida nad tegid Euroopa Komisjoni poliitika, seisukohtade ja ettepanekute suhtes ning mille kohta nii mina ise kui ka minu kolleeg, Olli Rehn, märkmeid oleme teinud!

Lubage, ma kõnelen mõnest asjast, mida nelja punktina kokku võtan! Arutelu käigus võis kuulda palju kõnesid ja ma ei saa igähele neist vastata, kuid ma usun, et saan vastata neile peaaesjalikult nelja punkti abil.

Esiteks, nagu ma olen siin parlamendis peaaegu kuue majandus- ja rahaküsimuste volinikuna tegutsemise aasta jooksul korduvalt öelnud, olen ma täielikult nõus, et on vaja suurendada kooskõlastust nii majandus- ja rahaliidus kui ka Euroopa Liidus. Kõik liidu liikmesriigid, kes ei ole veel euroala ehk teisisõnu majandus- ja rahaliidu lõppetapi liikmed, saavad selleks, võtmata arvesse kahte liikmesriiki, kes on ise loobunud. Kuid ma arvan siiski, et järgmise paari aasta jooksul mõtlevad ka need riigid oma loobumise suhtes ümber ja soovivad samuti majandus- ja rahaliiduga ühineda.

Kooskõlastuse saavutamiseks tuleb meil praeguse analüüsi ja arutelu põhjal järelevalvet ning analüüsi-, arutlus- ja soovitudegevusi süvendada ja laiendada, seda seoses fiskaalpoliitika ja teiste makromajanduslike ja struktuuripoliitikatega.

Kui mäletate, siis see oli üheks esimeseks järelduseks raportis, mille ma siin 2008. aasta esimesel poolel, enne Lehmann Brothersi juhtumit komisjoni nimel majandus- ja rahaliidu esimese 10 aasta kohta esitasin. Sellest ajast alates oleme me komisjonis, Eurogrupis ja nõukogus ning samuti siin parlamendis arutlenud, kuidas järelevalvet parandada ja kuidas seda praegu järelevalve ja eelarvedistsipliini raamistiku keskmeks oleva stabiilsuse ja kasvu paketi abil üheaegselt laiendada ja avardada.

Ma nõustun nendega, kes ütlesid, et lahendus ei seisne mitte üksnes meie eeskirjadega kooskõlas oleva fiskaal- ja eelarvepoliitika rakendamises, vaid vaja on täiendavaid samme astuda, kuna esineb muid tasakaalutusi, mis seavad ohtu kasvu, tööhõive ja riikide rahanduse olukorra.

Samuti nõustun ma nendega, kes ütlesid, et meil ei ole vaja kutsuda Rahvusvahelist Valuutafondi olukorda lahendama. On tõsi, et kõik meie riigid on Rahvusvahelise Valuutafondi liikmed, kuid me saame ja peamegi saama sellega ise hakkama.

Kui meil on piisav kooskõlastus, kui meil on olemas poliitiline tahe, kui me kasutame asutamislepinguga meile antud vahendeid, kui me teostame oma tahteavaldusi ja viime põhieesmärgid lõpplahendusteni, siis

on meil enam kui piisav võime ja vahendid tegemaks seda, mida meil tuleb teha selliste keeruliste olukordade lahendamiseks nagu praegune olukord.

Kreekaga seoses mainin ma kahte arutluse all olnud probleemi, mida ma olen ka juba põhjalikumalt käsitlenud. Esiteks, praeguseks kahjuks siit saalist lahkunud Guy Verhofstadt ütles, et komisjon sekkus liiga hilja. Ma ei tea, kui kiiresti Guy Verhofstadti riik komisjonilt eelarveprobleemide suhtes tegutsemist palus, kuid ma sooviksin talle meelde tuletada, et Kreekas toimusid valimised oktoobri alguses. Kaks nädalat pärast võimule tulekut parandas Kreeka uus valitsus teadet, mille me olime paar päeva enne valimisi saanud, muutes eelarvepuudujäägi 6%-lt 12,7%-le, ja tehes seda kolme nädalaga!

See ei olnud lihtsalt statistiline parandus. See oli tohutu puudujäägi suurenemine Kreekas, kus suures osas puudus igasugune kontroll eelarvepoliitika üle. Siin ei ole tegemist statistilise probleemiga. Ja nad ei palu Eurostatil seda parandada. Siin on probleem juhtimises, valitsuses, mis lasi tuludel langeda või ei võtnud tulude langemise ajal midagi ette ja lasi kuludel tõusta, või siis suurendas kulusid lähenevate valimiste tõttu. Lühidalt öeldes nii see juhtus.

Lisaks sellele, seoses statistiliste probleemidega ja vastusena David Martinile – nagu Othmar Karas vist ütles – tegin ma 2004. aasta lõpus nõukogule komisjoni nimel ettepaneku suurendada Eurostati volitusi auditite teostamiseks statistiliste probleemide korral, mida ei saa standardteadete kaudu lahendada. Eurostat ise ei kogu andmeid. Eurostat saab liikmesriikidelt teateid nende kohta. Selleks et näha neid teateid edastavast asutusest kaugemale, vajab Eurostat volitusi, mida sellel praegu ei ole. Komisjon paluski neid volitusi ja nõukogu otsustas neid mitte anda. Ma olen nõukogule öelnud, et me kavatseme uuesti neid volitusi paluda. Minu kolleegil, homsest majandus- ja rahaküsimuste eest vastutama hakkaval Olli Rehnil on valmis ettepanek, et uus komisjon selle esimesel ametlikul kohtumisel vastu võtaks, kui te täna lahkelt oma nõusoleku annate.

Pärast seda teadet esitas Kreeka valitsus 2010. aasta eelarve, mida ei olnud enne valimisi esitatud, ning uue olukorra valguses kinnitasid mitte üksnes komisjon, vaid ka Eurogrupp ja ECOFIN riigi ülemäärase puudujäägi. Me tegime seda koos soovitustega, mida ei olnud võimalik ette valmistada enne parandusprogrammi analüüsimist, mille Kreeka valitsus koostas ja 15. jaanuaril meile saatis. Nagu ma juba ütlesin, koostasime meie selle programmi põhjal soovitusel ja edastasime need 3. veebruaril.

Tõepoolest, kui meil oleks võlukepp, siis oleks me tegutsenud juba samal ööl, mil valimised toimusid. Kuid ma võin teile öelda, et minu arvates tegutsesid Kreeka valitsus, komisjon, Eurogrupp ja ECOFIN kiirelt. Kaks viimast alustasid olukorra arutamist juba enne seda, kui me neile soovitusel olime andnud. Kui meie eesmärgiks on probleemidele ka reaalseid lahendusi leida, siis meil ei ole võimalik enam kiiremini tegutseda. Kui me soovime vaid avaldusi esitada, siis saaks muidugi ka kiiremini.

Kolmandaks, ma olen täiesti nõus, et meil on vaja suurendada usaldust euro ning majandus- ja rahaliidu vastu. See on kõikide ühine kohustus: nii liikmesriikide, komisjoni, nõukogu kui ka parlamendi.

Muide, kõrvalmärkusena, kuna mõned teist viitasid väidetele, mida ma Kreeka programmile tehtud soovitusi esitades väljendasin, siis ma palun teil kindluse mõttes viidata minu tegelikele sõnadele, mitte sellele, mida ma teiste arvates olin öelnud. Muud ma ei palu!

Viimaseks, 11. veebruaril ehk ülehommel toimuv nõukogu kohtumine, mida teiste seas ka Diego López Garrido mainis, on väga tähtis kohtumine. Tegemist on erilise nõukogu kohtumisega, kuna arutluse all ei ole just palju küsimusi. Tegemist on kohtumisega, kus teevad kaastööd ka komisjoni president ja Euroopa Ülemkogu eesistuja ning toimub avatud poliitiline arutelu, mis on äärmiselt tähtis just praegusel ajal, kus finantsturgudel valitsevad pinged, mida me ei ole euroalal ühisvaluuta kasutuselevõtmisest alates veel tunda saanud, ning kriisis, mis on viimase 80 aasta rängim. Meil tuleb olukorrale reageerida mitte üksnes väljumise strateegiaga, vaid ka keskpika strateegiaga, et käimasolev aastakümme kuuluks majanduskasvu ja tööhõivele.

Kui te lubate mulle ühe minuti, et ma saaksin veel majandus- ja rahaküsimuste volinikuna oma viimaseid mõtteid väljendada, siis räägin teile, mida ma sooviksin selle Euroopa Ülemkogu kohtumise lõpus kuulda. Ma sooviksin kuulda absoluutselt igale liikmesriigile, alustades praegusel juhul Kreekast, esitatud nõudmist oma kohustuste täitmise ja nende meetmete rakendamise kohta, mille nad on majandus- ja rahaliidu liikmetena endale kohustuseks võtnud, ning samuti nõudmist soovitude järgimise kohta, mille on majandus- ja rahaliidu asutused neile esitanud. Meil tuleb nõuda, et kõik liikmesriigid täidaksid ja kohaldaksid eeskirju, mida me kõik koos oleme koostanud.

Teiseks sooviksin ma kõige kõrgemal tasandil võetud poliitilist kohustust suurendada ja parandada kooskõlastust ning tugevdada majandus- ja rahaliitu kui majandustsooni, mitte kui lihtsalt majandus- ja rahatsooni keskpanka või lihtsalt soovitusi väljastavat asutust.

Nii meie majandus- ja rahaliidu piirides kui ka sealt väljaspool peab euroala väljendama end selgelt, kindlalt ja usaldusväärselt, kuna see suurendab meie kodanike, teiste Euroopa Liidu kodanike ning kogu maailma kodanike usku meie valuutasse ja meie projekti, mis ei ole lihtsalt majanduslik projekt, vaid midagi palju laiaulatuslikumat.

Viimasena sooviksin ma kuulda, kuidas Euroopa liidrid ütlevad Kreeka ametivõimudele, et vastutasuks tehtud jõupingutuste eest saavad nad meie toetuse. Toetust ei tohi niisama anda. See tekitaks soodsa keskkonna edasiste tasakaalutustele ja kriisidele. Meie toetus peab olema selge, mille jaoks on meil ka vahendid olemas, ning vastutasuks enda seaduspäraste kohustuste selge täitmise eest.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma loodan, et Euroopa volinikud aitavad kaasa stabiilsuse tekkimisele ning esitavad karme ja põhjendatud avaldusi, vastupidiselt volinik Joaquín Almunia hiljutistele avaldustele, kes näitas välja taktitunde puudumist ja aitas kaasa kaotustele aktsiaturgudel ning rahvusvaheliste investorite usalduse kaotamisele Portugali ja Hispaania suhtes.

Kriisile vastu astumiseks võtsid ELi liikmesriigid kasutusele majanduse elavdamise kavad ning stimuleerisid ja ergutasid majandust, mille tagajärjel suurenesid nende eelarvepuudujäägid. Kuid me teame ka liikmesriike, mis siis kas oma ebapädevusest või tahtlikult oma eelarvepuudujääkides eksisid. Hiljutiste sündmuste valguses on Euroopa Liidul tulnud esitada uusi ettepanekuid seoses järelevalvega ning majandusliku kooskõlastuse tugevdatud strateegia rakendamisega.

On tehtud ka ettepanek iga liikmesriigi eelarvepuudujääki jälgiva süsteemi ametlikuks rakendamiseks, mille eesmärgiks oleks parandusmeetmete kiire määratlemine, et hoida ära pöördumatute olukordade tekkimist. See süsteem peaks põhimõtteliselt reaalajas töötama. Samuti on oluline teha selgeks puudujääkide arvestamise valem, et hoida ära riigieelarvetega manipuleerimist ja korduvat eelarvete ümberkorraldamisvõtete kasutamist puudujäägi suuruse moonutamiseks.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Kreekas valitseva olukorra tagajärjel vallandunud agitatsioon, mida mõned inimesed üritavad nüüd ka teistele riikidele laiendada, on põlastusväärne ja paljastab selle eestvõitlejate, kelle hulka tuleks arvata ka Euroopa Komisjon ja mõned ELi peamised majandusjõud, tegelikke eesmärke.

Kreekale, Portugalile ja Hispaaniale nende eelarvepuudujääkide vähendamiseks avaldatavat survet ei saa eraldada spekulatiivse finantskapitali huvidest ja eesmärgist tekitada tugev vastuseis euro ja dollari vahel. Siin olukorras toimub just nende huvide kaitsmine – isegi asjaomaste riikide rahva huvide hinnaga.

Tõstatunud on mitu küsimust:

– Millised on objektiivsed põhjused 2013. aastaks eelarvepuudujääkide vähendamiseks alla 3% (olenemata sellest, mis võib juhtuda seoses majanduskasvuga)?

– Mis mõte on majandus- ja rahaliidul, mis ei rakenda mitte ühtegi solidaarsuse ja ühtekuuluvuse põhimõtet?

– Kui EKP saab riigipankadele regulaarselt raha laenata intressimääradega, mis on rahvusvahelistel turgudel pakutavatest oluliselt soodsamad, siis miks ei saa seda teha valitsuste puhul?

– Miks ei ole loodud vahendeid, mis võimaldaksid suuremates raskustes olevatel riikidel saada rahastust intressimääradega, mis oleksid madalamad ja lähedasemad teiste riikide omadele?

Ivori Padar (S&D), kirjalikult. – (ET) Täna arutlusel olnud rahanduse olukord mõnedes euroala riikides näitab selgelt, mis riske toob endaga kaasa stabiilsuse ja kasvu pakti kokkulepetest kaugenemine. Kogu probleemi valguses näeme, kui oluline on usaldusväärne statistika. Me peame vaieldamatult tegema kogu probleemist tõsised järeldused ning väljapääs saab olla kõikides riikides, nii euroalas kui väljaspool, oma probleemide aus tunnistamine ja omapoolsed sammud raskustest väljatulemisel, millele loomulikult peab lisanduma Euroopa Liidu poolne solidaarsus. Samas ei tohi kirjeldatud probleemide lahendamine pidurdada euroala laienemist. Selge, et kui on olemas riigid, mis on täitnud vajalikud kriteeriumid, siis need riigid peavad saama euroalasse. Aeg on näidanud, et ühisraha on olnud keerulistel aegadel täiendava usaldusväärsuse garant.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjalikult. – (PL) Volinik Almunia! Poola valmistub euroalaga liitumiseks ning seega jälgime me euroala liikmesriikide probleeme väga pingsalt. Kahjuks on probleeme üha enamatel

riikidel ning Euroopa valuuta seisab praegu silmitsi suurima väljakutsega alates selle loomisest. Head kolleegid! Kreeka ei saa üksinda hakkama. Ma nõustun eelkõnelejatega, et vaja on liikmesriikide majanduspoliitika tugevamat kooskõlastamist. Ülemaailmne majanduskriis on toonud kaasa paljude majanduste destabiliseerumise ning maailmaturud kardavad elavnemisele – olgugi, et haprale – vaatamata riikide valitsuste võimalikku ebapädevat tegevust euro valuutaturgude kokkuvarisemise ära hoidmiseks. Seepärast on ainus reaalne võimalus olukorrast pääsemiseks ja valuutaturgude kokkuvarisemise ärahoidmiseks ajutise abi andmine Kreekale ja pikaajaline planeeritud tegevus euro positsiooni stabiliseerimiseks.

(Istung katkestati mõneks minutiks)

ISTUNGI JUHATAJA: Diana WALLIS

asepresident

11. Guantánamo kinnipeetavate ümberasustamisel ja Guantánamo vangla sulgemisel tehtud edusammud (arutelu)

Juhataja. - Päevakorra järgmine punkt on nõukogu ja komisjoni avaldused Guantánamo kinnipeetavate ümberasustamisel ja Guantánamo vangla sulgemisel tehtud edusammude kohta.

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja! Nagu teate, tervitas Euroopa Liit president Obama lubadust Guantánamo vangla sulgeda. Ta andis lubaduse oma ametisseastumise kõnes ja seda kinnitas hiljem Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning Ameerika Ühendriikide ühisdeklaratsioon eelmise aasta 15. juunil.

Oleme selle poolt, et seadust kohaldataks ja inimõigusi austatakse alati, ning selles deklaratsioonis muidugi Ameerika Ühendriigid nõustusid. Seetõttu näis see ühildamatu Guantánamo vangla säilitamisega, millest oli saanud samuti üks kõige sagedamini al-Qaeda propagandaks kasutatavatest ettekäändetest.

On tõsi, et ajagraafik, mis tehti selle sulgemiseks – ühe aasta jooksul –, on nüüd möödunud. On aga tõsi, et on raskusi, ja võime tuua näiteid, nagu endised vangid Jeemenis, kes kohe sinna naasta ei saanud. Samuti leiame, et teema on Ameerika Ühendriikides väga vastuoluline, ehkki tervitame, et president Obama püsib oma kavatsuse juures Guantánamo sulgeda hoolimata tugevast vastuseisust, millega ta kongressis silmitsi on, mitte ainult vabariiklaste, vaid ka demokraatide seas.

Ent igatahes on mõned vangid nüüd Guantánamost lahkunud ning nende üle mõistetakse kohut tavalistes USA kohtutes, näiteks Khalid Sheikh Mohammed, 11. septembri rünnakute väidetav aju, hoolimata murest, mida see Ameerika Ühendriikides tekitab

Seetõttu oleme alati selgelt väljendanud oma seisukohta suhetes Ameerika Ühendriikidega ning lisaks ka hiljuti Daniel Friedi, selle küsimuse Ameerika Ühendriikide eriesindaja, külaskäigul Brüsselisse, kes varem vastutas Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu suhete eest ning nüüd vastutab Guantánamo sulgemise juhtimise eest. Oma külaskäigul Brüsselisse ning Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide regulaarse inimõiguste dialoogi kontekstis väljendas Euroopa Liit muret niinimetatud sõjaliste komisjonide kasutamise ning kohtuprotsessita pikaajalise kinnipidamise suhtes ning loomulikult väljendasime vastuseisu surmanuhtlusele. Tegemist on väga selgete kindlate seisukohtadega, mida Euroopa Liit on võtnud, võtab praegu ja ka jätkuvalt oma suhetes Ameerika Ühendriikidega.

Kujutan ette, et parlamendiliikmete suhetes, seadusandjate transatlantilises dialoogis on teil samuti olnud võimalusi samade põhimõtete eest seista.

Minu arvates on Euroopa Liit täitnud oma kokkuleppe Ameerika Ühendriikidega, mida väljendati enne mainitud ühisdeklaratsioonis. On liikmesriike, kes on juba nõustunud Guantánamos vangis olnud või olevaid inimesi vastu võtma, ning arv, millega meil hetkel on tegemist Euroopa riikide seas, mis vangide arvu kindlaks määranud on – koos Šveitsiga, mis on Euroopa Liidu partner Schengeni ruumis – on ligikaudu 16.

Igatahes olete samuti teadlikud, et otsus selles suhtes, kas Guantánamo vangi vastu võtta või mitte, on loomulikult liikmesriikide teha. Euroopa Liidu siseministrite kokkulepitud mehhanismis teostus soov Ameerika Ühendriike aidata. Oleme alati öelnud, et tahame, et Guantánamo vangla suletaks, kuna see on selgesti vastu kõige fundamentaalsematele inimõigustele. Euroopa Liidul on seetõttu vaja aidata see võimalikuks teha, niivõrd kui saame, ning lähtuvalt otsustest, mida – kordan – iga liikmesriik on vangide

vastuvõtmise võimaluse kohta individuaalselt ja suveräänselt teinud. Võime öelda, et vanglas oli 242 vangi, kui president Obama võimule tuli, ning et 44 neist on vanglast lahkunud.

Vangla olemasolu on transatlantiliste suhete jaoks muidugi tõsine probleem. Vangla sulgemist käsitlev ühisdeklaratsioon tehti mõistmisega, et midagi sarnast tulevikus ei juhtu. Selline on muidugi Ameerika Ühendriikide valitsuse kavatsus ja Euroopa Liidu seisukoht on kahtlemata aidanud kaasa Ameerika Ühendriikide seisukoha ja vanglapoliitika muutumisele Guantánamo suhtes.

Nagu öelnud oleme, tahame – ning see kuulub samuti Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide ühisdeklaratsiooni – uurida võimalust selgitada välja ja leppida Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahel kokku hulk põhimõtteid, mis võiksid olla viitekohaks meie terrorismiga võitlemise jõupingutuste kontekstis, mis samuti kuulub ühisdeklaratsiooni.

Euroopa Liidus on meil tugev soov Guantánamo lahe vangla alaliseks sulgemiseks ning me tervitame asjaolu, et president Obama püsib võetud eesmärgi juures seda teha.

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Euroopa Liit, sealhulgas Euroopa Komisjon, on järjekindlalt nõudnud Guantánamo lahe vangla sulgemist. Nagu minister juba mainis, asutas Euroopa Liit Guantánamo sulgemiseks kahejärgulise raamistiku, esiteks justiits- ja siseküsimuste nõukogu järelduse 4. juunist 2009 ja lisatud teabevahetuse mehhanismi kaudu ning teiseks Euroopa Liidu ja liikmesriikide ning Ameerika Ühendriikide ühisavalduse kaudu Guantánamo lahe vangla sulgemise ja edaspidise terrorismivastase võitluse koostöö kohta 15. juunist 2009.

Nõukogu järeldused ja ühisavaldus teatavad selgesti, et endiste kinnipeetavate vastuvõttu ja nende õigusliku staatuse määramist puudutavad otsused on ainuüksi vastuvõtva ELi liikmesriigi või Schengeniga ühinenud riigi vastutus- ja pädevusallas. Süsteemi alusel vastuvõetavad endised kinnipeetavad võivad pääseda ligi rehabiliteerimismeetmetele ELi liikmesriikides liikmesriikide kehtivatest seadustest lähtuvalt.

Eelmainitud Guantánamo sulgemist käsitleva avalduse kontekstis kirjutas nõukogu eesistuja 16. juunil 2009 USA kinnipidamispoliitika rakkerühma kaasesimehele. Kirjas esitas Euroopa Liit terrorismiga võitlemist puudutava rahvusvahelise õiguse põhimõtetega mitteametliku dokumendi. See sisaldab ühemõttelisi avaldusi nõuetekohase menetluse tagatiste kohta, nagu juurdepääs kohtutele vahistamise, kinnipidamise ja üleviimise vaidlustamiseks, ning lisaks ka piinamise keelu kohta. Neid on arutatud üksikasjalikult terrorismivastast võitlust ja rahvusvahelist õigust puudutavas dialoogis.

Komisjon peab neid tagatise dialoogi jaoks oluliseks, kuna need aitavad paremini mõista, kuidas terrorismivastane võitlus peaks austama õigusriiki ja rahvusvahelist õigust, sealhulgas rahvusvahelist inimõiguste õigust, rahvusvaheliste põgenike õigust ja rahvusvahelist humanitaarõigust. Nagu juba mainitud, on Euroopa Liit surmanuhtluse vastu ja on sekkunud konkreetsetel juhtudel kolmandate riikide, sealhulgas Ameerika Ühendriikide puhul takistamaks selle täideviimist. Komisjon kaalub kohaseid meetmeid juhuks, kui surmanuhtlus mõistetakse endisele Guantánamo kinnipeetavale, kelle üle peetakse kohut USA kohtus või sõjalises komisjonis. Euroopa Komisjon hindab seni president Obama rakendatud meetmeid Guantánamo sulgemiseks ja loodab tulevikus sellega seoses täiendavaid edusamme näha.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, fraktsiooni PPE nimel. – (ES) Austatud juhataja, Diego López Garrido, volinik! Esiteks sooviksin juhtida tähelepanu, et Euroopa Parlament on väljendanud oma seisukohta Guantánamo vangide olukorra suhtes eri puhkudel eri resolutsioonide kaudu.

Oma ametisseastumise kõnes ütles president Obama, et võtab eesmärgiks sulgeda Guantánamo vangla aasta jooksul. See tähtpäev möödus 22. jaanuaril ja asjaolu, et seda suletud pole, on tõestus, et poliitikas on tihti kergem lubadusi anda kui pidada.

Samuti, nagu nõukogu eesistuja ütles, on president Obama isiklik esindaja Euroopa Liitu külastanud, kohtunud meie presidendi ja mitme liikmesriigiga ning palunud meie koostööd, mida tuleb pakkuda voliniku mainitud mitmetest eeldustest lähtuvalt. Üks neist on, et tegemist on Ameerika Ühendriikide eelmise valitsuse tekitatud probleemiga ning et Euroopa Liidul tuleb koostööd teha, kuid lähtuvalt teatud nõudmistest, iseäranis liikmesriikide julgeolekust.

Selles suhtes sooviksin meenutada mõnede liikmesriikide otsust, sealhulgas praeguse nõukogu eesistujariigi, minu riigi otsust. Sooviksin küsida eesistujariigi Hispaania esindajalt, kas ta kaalub täiendavate meetmete rakendamist üritamaks ühtlustada liikmesriikide reageeringut iseäranis Jeemenis tekkinud probleemidele või kas ta kavatseb jätta otsuse iga liikmesriigi individuaalsele ja suveräänsel kontekstile, nagu otsustasid justiits- ja siseasjade ministrid.

Üks viimane küsimus, austatud juhataja: on tõesti tõsi, et jäänud ligikaudu 190 vangist 100 on saadetud päritoluriikidesse või kolmandatesse riikidesse ning et 40 allutatakse Ameerika Ühendriikide kohtute jurisdiktsioonile. On aga veel 50, keda ei vabastata, sest ei ole piisavalt tõendeid nende vahistamiseks, kuid oht, mida nad tegelikult kujutavad, on sundinud Ameerika Ühendriikide valitsust otsustama, et neid ei peaks vabastatama. Sooviksin küsida komisjonilt ja nõukogult, mida nad arvavad nende 50 inimese olukorrast, kes allutatakse Ameerika Ühendriikide kohtute jurisdiktsioonile.

Ana Gomes, fraktsiooni S&D nimel. – (PT) Guantánamo on Bushi administratsiooni sünnitus, kuid see ei oleks olnud võimalik Euroopa liitlaste abita ning Euroopa Liidu vaikimiseta. Seega tuleb liidul tegutseda oma väärtustele ja huvidele vastavalt, tehes kõik võimalik meie ajaloo räpase peatüki sulgemiseks.

ELi kuvand maailmas, transatlantiline suhe, terrorismivastane võitlus ja liikumisvabadus Schengeni ruumis tähendavad kõik, et palve vastu võtta Guantánamo vange väärrib kollektiivset ja kooskõlas Euroopa vastust. Ent antud vastus on hilineunud ning seda on piiratud Ameerika Ühendriikide ja mõnede liikmesriikide kahepoolsete arusaamadega.

On šokeeriv, et suured riigid, kes olid Bushi kaasosalised erakorralistes üleviimistes, salavanglates ja Guantánamos, nagu Saksamaa, Ühendkuningriik, Itaalia, Poola ja Rumeenia, peaksid hiilima kõrvale oma kohustustest, eirates Obama administratsiooni palveid. Tegemist on ühise välis- ja julgeolekupoliitika teemaga, millega peaks tegelema Euroopa Liidu välisministrid Lissaboni lepingu artikli 24 kohaselt ja mis peab rajanema liikmesriikide vastastikusel poliitilisel solidaarsusel.

Kõrgel esindajal, kes on nüüd lepingu artikli 30 alusel varustatud algatusvolitusega, tuleb pakkuda välja tõeline Euroopa strateegia ja seda juhtida aitamaks sulgeda Guantánamo võimalikult kiiresti, tagades vajalik toetus vabastatud isikute individuaalseks taastumiseks ja sotsiaalseks reintegratsiooniks, sealhulgas nende õigusele perega taasühineda.

Pea tervitama oma riigi, Portugali, panust, mis pakkus esimesena Obama administratsioonile abi, selle eest, et soovitas tungivalt teistel Euroopa partneritel sama teha, ning juba isikute vastuvõtmise eest, kes Guantánamos ebaõiglaselt aastaid vangistust kannatasid.

Sarah Ludford, fraktsiooni ALDE nimel. – Austatud juhataja! Mõned Euroopa valitsused osalesid aktiivselt ebaseaduslikus üleviimises, piinamises ja ebaseaduslikus kinnipidamises. Teised pakkusid taustatuge. Kolmandad teesklesid, et ei näe. Seega ei olnud tegemist millegagi, mis lihtsalt n-ö kuskil seal eemal juhtus. See on üks põhjustest, miks oma jätkuvad huvid säilitanud oleme.

Muidugi, Euroopa Parlamendi liikmed kulutasid aastaid Guantánamo sulgemist nõudes, mistõttu tervitame soojalt president Obama teadaannet ning mõistame raskusi George Bushist jäänud segadiku lahtiharutamisel. Ent on äärmiselt frustreeriv, et seal on endiselt 200 meest. Samuti tervitame täielikult föderaalset kohtuprotsessi inimestele, nagu Khalid Sheikh Mohammed, ent miks ei toimunud see kaheksa aastat tagasi? Parim vastus terroristidele on süüdimõistvad kohtuotsused.

Jätkame nõudmisi ELi valitsustele võtta ümberasumiseks vastu rohkem kinnipeetavaid nii transatlantilisest solidaarsusest kui ka süüst oma osavõttu pärast, ning seisame vastu Hiina ähvardustele uiguuride suhtes. Asjaolu, et Ameerika Ühendriigid ei saa ühtegi uiguuri 17-st USA territooriumile ümber asustada, ei aita sellele kaasa.

Minu valija Shaker Aamer, seaduslik Ühendkuningriigi elanik, kelle britlastest naise ja nelja lapsega pere elab Londonis Battersea's, on ikka veel, kaheksa aastat hiljem, Guantánamos õigusvaakumis lõksus. Ta näib olevat edasiveeretamise ohver, mille kaudu USA ja Ühendkuningriigi valitsused võib-olla kokku mängivad, et teda koduriiki Saudi Araabiasse tagasi saata. Ta on vahetu tunnistaja sellele, kuidas USA ja Ühendkuningriigi salaagendid nii teda kui ka teisi piinanud on. See oleks väga mugav takistamiseks tema tunnistust Ühendkuningriigi kohtutes.

Nagu ütlen, tervitame jõupingutusi Guantánamo sulgemiseks, kuid oleme vastu sõjalistele komisjonidele ja muudele jätkuvatele kuritarvitamistele. Samuri peab ka Euroopa rohkem tegema.

Heidi Hautala, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (FI) Austatud juhataja, Diego López Garrido! USA kõrged esindajad, keda mainisite, kohtusid ka meiega Euroopa Parlamendis, kui hiljuti Brüsselit külastasid.

Parlamendil võib muidugi olla võtmepositsioon ergutamaks liikmesriike üritama kehtestada Guantánamo sulgemise suhtes ühist poliitikat. On väga ilmne, et Guantánamo on ikka veel kriiskav ebaõigluse sümbol ning et selle sulgemine on Euroopa Liidu huvides.

Väljendasime seisukohta, mille Euroopa Parlament tegi teatavaks samuti oma läinud aasta veebruari resolutsioonis. Ütlesime neile ka, et me ei taha lihtsalt rääkida, kuhu Guantánamo kinnipeetavaid paigutada, vaid tahame samal ajal arutada Ameerika Ühendriikidega arvamust, et nende poliitika vangide hoole ja karistusseadustiku osas vajas kõikehõlmavat reformimist, et see vastaks õigusriigi põhimõtetele.

Diego López Garrido, volinik! Loodan, et võtate seda tõsiselt ja arutate antud asju USA esindajatega mainitud dialoogides.

Lõpuks tahan öelda, kui oluline on, et Euroopa Liit annaks aru oma kaasatusest salavahistamistesse ja kinnipidamiskeskustesse. Sooviksin viidata oma kolleegi Carlos Coelho meile eelmise parlamendi koosseisu ametiajal tehtud olulisele tööle. Peame seda tööd jätkama, sest tänini ei ole Euroopa Liit ikka veel kuidagi seletanud oma liikmesriikide rolli antud salavahistamistes ja kinnipidamiskeskustes ELi territooriumil.

Ryszard Czarnecki, fraktsiooni ECR nimel. – (PL) Austatud juhataja! Mis puutub enne mind sõna võtnud austatud kaasparlamendiliikme avaldust, sooviksin rõhutada, et tegelikult ei ole kindlaid tõendeid ega konkreetseid fakte Luure Keskagentuuri kinnipidamiskeskuste kohta mõnedes Euroopa riikides, vähemalt mitte Poolas. Jällegi, viimase paari aasta jooksul räägime Euroopa Parlamendis Guantánamost. Sooviksin juhtida tähelepanu, et oleme sellest rääkinud ka Barack Obama ametiajal, ja näib, et probleemi ei saa ainuüksi noorema George Bushi kohutavale ja kurjale administratsioonile omistada. Näib, et tegemist on millegi keerukamaga. Ütlen seda, sest nõukogu esindaja ja eesistujariik Hispaania ütlesid, et tegelikult ei ole ameeriklased ikka veel kõike lubatud teinud.

Sooviksin lõpuks lisada, et on väga hea, et Euroopa Liit kodanike vabadusi puudutavates asjades sõna võtab. Ent ärgem unustagem ohvreid – neid, kes on terroristide ohvrid!

Juhataja. - Ryszard Czarnecki, kas olete nõus vastama Heidi Hautala küsimusele?

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Viitasin enne mind sõna võtnud Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni austatud kaasparlamendiliikmele.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Austatud juhataja! Ryszard Czarnecki ei tea ehk, et 22. detsembril 2009 tunnistas üks Euroopa valitsus esimest korda, et taoline salajane kinnipidamiskeskus oli olnud tema territooriumil. Leedu parlamendi komisjon teatas, et seda liiki Luure Keskagentuuri vangla tegutses Leedus terrorismivastases sõjas.

Mul on hea meel märkida, et Leedu valitsus on vastusena antud ilmsikstulekule jõuliselt tegutsenud.

Ryszard Czarnecki (ECR). – Austatud juhataja! Täna austatud parlamendiliiget märkuse eest, kuid sooviksin teda teavitada, et olen Poola, mitte Leedu esindaja.

Helmuth Scholz, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Tervitan just nimelt asjaolu, et Euroopa Parlament uuesti Guantánamo lahe piinamisvangla viivitamatut sulgemist arutab ning toetan kõikide oma kaasparlamendiliikmete sõnu ja seisukohti, kes on nõudnud Euroopa Liidu ja liikmesriikide otsustavat tegutsemist.

Tegelikult on tegemist transatlantilise koostöö probleemiga. Genfi konventsiooni vastaselt on seal peetud kinni peaaegu 800 inimest üle neljakümnest riigist – süüdistuseta, advokaadita ja kohtuprotsessita. On arvukaid teateid kinnipeetavate mõrvast ja kõige jubedamast väärkohtlemisest ja alandamisest. Asjaolu, et enamik Euroopa Liidu liikmesriike on seni hoidunud kuulutamast oma valmidust kolmandate riikidena Guantánamo lahe kinnipeetavaid vastu võtta, on minu arvates häbiväärne ja täiesti kahetsusväärne, ning kutsun komisjoni üles seda küsimust viivitamatult uuesti nõukogu ette tooma, sealhulgas avastust Euroopa riikide etendatud osast seal vangide ebaseaduslikus kinnipidamises.

Lõpetan ehk ühe viimase mõttega: Guantánamo lahe kasutamine piinamisvanglana kujutab endast selget algupärase rendilepingu rikkumist ning Catherine Ashton ja teised välispoliitika eest vastutavad komisjoni liikmed peaksid ehk liituma minu üleskutsega USA valitsusele tõmmata sellele häbiväärsele peatükile sümbolne joon alla ning anda Guantánamo tagasi Kuubale.

Mike Nattrass, fraktsiooni EFD nimel. – Austatud juhataja! Olen pärit West Midlandsist, niinimetatud Tipton Talibani kodust, keda Guantánamos kinni peeti. Euroopa Parlamendi Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei liikmena pean nõustuma, et inimeste vahistamine ja deporteerimine ühest riigist kohtuprotsessi pidamiseks teise, ilma kohtuliku järelvalveta, ja välismaal vangistamiseks, on võõras menetlus. Tegemist on solvanguga vabadusele, demokraatialle, aruandekohustusele ja loomulikele inimõigustele.

Võin teile anda nimekirja Briti kodanikest, keda on niiviisi vangistusse sunnitud, räpastesse ja sobimatutesse vanglastesse, mitte Luure Keskagentuuri ja selle üleviimisprogrammi, vaid ELi liikmesriikide antud Euroopa vahistamismääruste alusel, mille see täiskogu löi. See loodi ELis. Seega, enne kui mõistate hukka USA, vaadake peeglisse ja nähke omaenda silmakirjalikkust!

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Guantánamo sulgemine on kindlasti märk, et USA peab möönma, et on rikkunud inimõigus, sealhulgas terrorismivastase võitluse otstarvet, ning soovib sellele lõpu teha. Seetõttu tervitan seda sammu. Slovakkia, Itaalia ja teised liikmesriigid on kulutanud oma valmidust kinnipeetavaid vastu võtta. Minu arvates on seda tarvis Euroopa tasandil arutada, kuna endised vangid võivad sattuda Shengeni lepingu tulemusena mis tahes liikmesriiki. Sisuliselt aga on meil esmalt tarvis kolme punkti täpsustada.

Esiteks – ja see pole ei häbiväärne ega kahetsusväärne, Helmut Scholz –, on tarvis täpsustada julgeolekuriski vastuvõtva riigi seisukohast. Samuti peab uurima kinnipeetava konkreetset suhet kõnealuse liikmesriigiga. Lõpuks ja fundamentaalselt peaks esiteks täpsustama lõplikult, miks neid vange ka Ameerika Ühendriikidesse majutada ei saa.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Diego López Garrido, Volinik! Guantánamo oli Bushi administratsiooni üks suuremaid vigu. See rikkus rahvusvahelisi konventsioone, nagu piinamise ning muude julmade, ebainimlike või inimväärikust alandavate kohtlemis- ja karistamisviiside vastane konventsioon ning sunniviisilise kadumise vastane konventsioon, ning lubas lugupidamatust inimõiguste vastu, süütute inimeste vangistamist ja piinamist.

President Obamal oli täiesti õigus, kui kuulutas, et Guantánamo on oluline sulgeda selleks, et anda Ameerika Ühendriikidele tagasi moraalne autoriteet, mille see kaotas kohtuväliste vahendite kasutamise tõttu terrorismivastasel võitlusel. President Obama tegi esimesel päeval Valges Majas otsuse peatada protsessid tribunalides ning kuulutada välja Guantánamo baasi sulgemine. Tema ülesanne ei ole olnud kerge, eriti arvestades USA kongressi koostöökoostöö puudulikkust.

Siin Euroopa Parlamendis oleme alati olnud lõhenenud transatlantilise strateegia suhtes, kuid saavutasime häbiväärse vangla vastase laia konsensuse. Iraagi sõja küsimusest lõhenenud nõukogus oli kõigil välisministritel võimalus ühehäälselt nõuda Guantánamo sulgemist. Nagu José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra on juba öelnud, on nõustunud mitu liikmesriiki endisi vange oma territooriumidel vastu võtma: Prantsusmaa, Portugal, Iirimaa, Belgia, Ühendkuningriik, Itaalia ja Ungari. Otsus, kas Guantánamo vastu võtta või ei, on ainuüksi iga liikmesriigi otsustada, kuid see tuleks teha Euroopa koordineerimisest lähtuvalt. Piirideta ja liikumisvabadusega Euroopas on vaja teavet liikmesriikide vahel jagada.

Diego López Garrido, volinik! Väljendades oma muret olukorra viibimise üle Ameerikas, sooviksin küsida: mida Euroopa Liit võiks veel aitamiseks teha? Mis see on, mida me ei tee, ent võiks veel teha? Ja, mis hetkel teie arvates takistab Euroopa Liidul abi osutada, või mis selle raskemaks muudab?

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Guantánamo oli õiguslik ja humanitaarhälve, arvatavasti nähtavaim näide Bushi administratsiooni rahvusvahelise ühiskonna ja rahvusvaheliste suhete ühepoolsest kontseptsioonist, sealhulgas täielikust lugupidamatusest rahvusvahelise õiguse vastu. Pärast Bushi katastroofi oli palju parandada, ning president Obama tegeleb sellega.

Ta alustas õigesti aasta tagasi, kui kuulutas välja Guantánamo sulgemise ühe oma esimese otsusena, vapralt otsusena, millega ennistada Ameerika Ühendriikide õigusjärgsus maailmas ning samuti žestina moslemi kogukonna poole. Ent isekehtestatud tähtpäev, 22. jaanuar, Guantánamo sulgemiseks on möödas ja ikka veel on seal 192 vangi.

Kui Euroopa Liidu valitsused tegelikult tõelist strateegilist suhet rajada tahavad, peavad nad president Obama otsust toetama. Selleks parim viis on võtta vastu Guantánamo vange või kinnipeetavaid. Hispaania ja teised Euroopa Liidu riigid teevad seda lähtuvalt 15. juuni ühisdeklaratsioonist, mida on mainitud ja mis kehtestas ühise raamistiku kinnipeetavate vastuvõtuks.

Ent, ehkki need on tehniliselt iga liikmesriigi tehtud ühepoolsed suveräänsed otsused, peaks olema just Euroopa Liidu ühine tegutsemine ühise Euroopa Liidu otsuse toetamise näitamiseks see, mida parlament on mitmel puhul nõudnud, eriti Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis.

See puudutab 50 vangi – neid, kes on vabastamiseks sobivaks kuulutatud. Tegemist on numbriga, mis peaks olema 27-le jõukohane. Lisaks olemasolevatele teabevahetuse mehhanismidele vangide vastuvõtmises

osalevate liikmesriikide ja Schengeni ruumi liikmesriikide vahel, on meil tarvis endiste kinnipeetavate sotsiaalse integratsiooni jaoks sobivaid tavaid puudutava teabe ja kogemuste vahetust.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Esiteks sooviksin tänada nii nõukogu kui ka komisjoni esindajaid ennetava hoiaku eest Guantánamo osas. Guantánamo on olnud anomaalia vangla avamise päevast saadik. Selle avamine on võib-olla mõistetavam 11. septembri šokeerivate rünnakute kiiluvees, kuid sellest on möödunud aastaid. Ent Guantánamo häbistus jätkub ning tegelikult kõik, kes meie seast usuvad Lääne tsivilisatsiooni väärtustesse, nagu lugupidamine inimõiguste ja õigusriigi vastu, tunnevad selle pärast jätkuvalt häbi.

Täna juhtusin Guantánamo ühendatud rakkerühma nimelise valitsusorganisatsiooni veebisaidile. Naeraksite, kui nende kirjeldus olukorrast Guantánamos nii kurb ei oleks: seda kirjeldatakse viie täрни hotelli ja kõikide vajalike mugavustega kohana. On viimane aeg, et nõuaksime Barack Obamalt häbistuse kinnipanemist ja meie päästmist taolise silmakirjalikkuse süüst.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Loodan samuti, et Euroopa tasandil tehakse kõik ergutamaks liikmesriike võtma vastutust ja majutama Guantánamo kinnipeetavaid, kelle süütust on tõendatud. Nad on ohvrid ning neid peab Euroopa pinnal ohutult majutama.

Kõik aga teavad, et Guantánamo sulgemine ei takista küsimuste esitamist inimõiguste ja terrorismivastase võitluse kohta, ei Ameerika Ühendriikides ega Euroopas. Ameerika Ühendriikides, nagu ütlesite, lubab terrorismivastase võitluse seadus ikka veel kohtueelset piiramata kinnipidamist ning kohtuprotsesse tribunalides. Euroopas aga ei sadanud Guantánamo vangid lihtsalt taevast alla. Arvan tõesti, et see teema on jäetud valgustamata.

Heidi Hautala kõneles õigusega 22. detsembril Leedus lõpuleviidud parlamentaarsest juurdlustest. Seda tuleks taevani kiita! See on eeskujulik. See peab olema eeskujuks. Sellest ebaseaduslikust tegevusest Euroopa pinnal järeldusi ei tehtud ja minu arvates on see Euroopa Komisjoni töö; nõukogu töö.

Peame tegema kõik võimalikud järeldused aset leidnud ja Guantánamo avamiseni viinud ebaseaduslikest tavadest, otsusest, milles liikmesriigid täielikult kaasosalised olid.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Esiteks saime hiljuti teada, et Guantánamo vanglat ei suleta 2010. aastal, nagu kavandatud, vaid 2013. aastal – teisisõnu, president Obama ametiaja lõpus. Ehkki see sulgemine võtab kavandatud kauem aega, võime siiski rõõmustada, et see on tulekul, sest seda oleks võidud peatada. Tegemist on vastusega Euroopa väljendatud soovile. Tõepoolest ei saa me ühest küljest Ameerika Ühendriike aastaid Guantánamo keskuse pärast kritiseerida ja teisest küljest jätta ilmutamata meie erilist tahet või ambitsiooni, et aidata seda probleem lahendada.

Natuke aega tagasi kohtusin Ameerika Ühendriikide kohtuministri Eric Holderiga, kes selgitas mulle ülesande mastaape, kuid samuti teavitas mind Ameerika Ühendriikide soovist ja tahtest Euroopa Liikmesriikide toetusest kasu saada. Toetus tähendaks abi neile selle kinnipidamiskeskuse sulgemisel, mõnede kinnipeetavate majutamise kaudu Euroopasse. Peame seetõttu aitama Ameerika Ühendriike koordineeritud jõupingutuse raames, et teha lõpparve institutsiooniga, mille vastu meie, eurooplased, aastaid oleme olnud.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Miks peaks Euroopa Liit leppima Ameerika poliitika tagajärgedega? Lihtsam oleks nõuda Ameerikalt ja riigi presidendilt, kes on täitmas oma valimiseelset lubadust – milles teda muide paljud juhtivad poliitikud avalikult toetavad –, suure ja soovimatu probleemi kordategemist. Ent Euroopa Liidul on sellega palju ühist. Terroristid on samuti ähvardanud ja rünnanud ELi ja ähvardavad jätkuvalt tervet maailma, mille lahutamatu osa EL on. Kas oleme juba unustanud Londoni metroo, Saksamaa, Hollandi, Hispaania ja tosinad nurjunud terrorismikatsed? Seetõttu puudutab see nii meid kui ka Ameerikat. See puudutab meid kõiki.

Hetkel peaks meie tähelepanu olema pigem eriti keskendatud inimestele avalduvate negatiivsete tagajärgede ennetamisele ja elimineerimisele, rakendades kõiki võimalikke jõupingutusi inimeste abistamiseks sotsiaalsel reintegratsioonil, nii et nad saaksid naasta tavaellu ja elada oma peredega korralikku tsiviilelu.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Austatud juhataja! Sooviksin rõhutada Hélène Flautre tõstatatud teemat. On väga oluline, et aitaksime president Obamal Guantánamot sulgeda. Oleme seda ammu nõudnud ning oluline on, et Euroopa Liidus on meil samuti vajalik toetus kõikide inimeste vastuvõtuks, keda Obama administratsioon meil hetkel vastu võtta palub.

See ei peaks aga kujutama põhjust unustamiseks, et vangla eksisteeris suurelt jaolt ka Euroopa ergutuste tõttu. Meil on seega ajalooline vastutus, mida me mingil juhul varjata ei saa. Meil on tarvis aidata Guantánamo

sulgeda, sest on samuti oluline, et kannaksime oma vastutust eurooplastena, kuna tegemist on Euroopa vastutusega.

Pikka aega on Euroopa kõrvale vaadanud, näiteks lennukite puhul. Kui ta Portugali peaminister oli, volitas ja lubas praegune Euroopa Komisjoni president lendudel teel Guantánamosse Portugali territooriumi ületada. Kallid nõukogu ja komisjoni kolleegid, antud ajaloolist vastutust ei või mingil juhul lubada.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Nõustume kõik täiesti õigesti pakkuma toetust Ameerika Ühendriikide otsusele Guantánamo vangla sulgeda ja muidugi soovitame liidu liikmesriikidel tungivalt kinnipeetavaid vastu võtta.

Üldlevinud on mööndus, et Guantánamo oli Ameerika Ühendriikide tehtud viga püüdel terrorismiga võidelda. Ent peame tagama, et sarnaseid vigu tulevikus ei korratakse, eriti mitte Euroopas. Kahjuks aga äratav pea, 2010. märtsis, ÜRO inimõiguste nõukogule esitatav raport tõsisid küsimusi kahtlusaluste salajase kinnipidamise tava osas sellistes Euroopa Liidu liikmesriikides nagu Suurbritannia, Rumeenia ja Poola.

Me ei saa ühes küljest taolist käitumist hukka mõista ja öelda, et nad teevad Guantánamot sulgedes õigesti, ja taolist käitumist tolereerida, mis teisest küljest meie arvates taolist tõsist probleemi ei kujuta. Meil kõigil on tarvis oma vastutust tunnistada.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Sooviksin alustada sellest, mida eelnev sõnavõtja siin ütles. Sest ütlesite väga kategooriliselt, Georgios Papanikolaou, et ebaseaduslikud vanglad eksisteerivad Euroopas, sealhulgas Poolas ja Rumeenias. Rääkides poolakana, tahan selgelt teatavaks teha, et puuduvad kindlaid tõendeid, et taolised vanglad Poolas eksisteerisid. See on minu esimene märkus. Nüüd mu teine märkus: minu arvates ei ole meie seas siin istungisaalis vaidlust selle üle, kas Guantánamo peaks lakkama eksisteerimast. Ent on väga kerge näha, et Guantánamo sulgemisest tuleb väga keerukas protsess ja et mitte keegi sellega aidata ei taha. Peame küsima, mida selles osas teha saab. Aga sooviksin esitada järgmise küsimuse: kas on tehtud muutusi vangide majutamiseks ja ülekuulamiseks kasutatavate tehnikate osas? Sest seal on kasutatud palju meetodeid – vangide peade uputamisest vette kuni nende ööde kaupa uneta jätmiseni. Kas oleme kindlad, et antud ebainimlikke tehnikaid seal enam ei kasutata?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Mul on hea meel, et kaasparlamendiliikmed on niivõrd nõrдинud terrorismiga võitlemise nimel Guantánamos toimuvate karmikaeliste inimõiguste rikkumiste tõttu. Saan aga nõrdimust tõsiselt võtta ainult siis, kui võtate lõpuks eesmärgiks, vastusena mu vastavatele arvukatele avaldustele, uurida lähemalt Guantánamo küsimust, mis eksisteerib siinsamas ELis, Ungaris. Kordan juba mustmiljon korda öeldut – et Ungaris on kaksteist poliitilisse opositsiooni kuuluvat isikut, kes on olnud peaaegu aasta aega kohtueelses kinnipidamises terrorismis süüdistatuna ning keda peetakse samades tingimustes ja kelle kriminaalmenetlusõigusi rikutakse sama palju kui Guantánamo vangide omi. Sooviksin paluda kaasparlamendiliikmed näiteks käsi tõstes märku anda, kes teie seast on nõus juhtumit tõsiselt võtma ja üksikasjalikus juurdluses osalema. Ootan austatud juhataja ja kaasparlamendiliikmete ülestõstetud käsi.

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja! Sooviksin arutada kaht väga konkreetset asja, mida mainitud on: üht mainis José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra ja teist Helmut Scholz.

Esimene asi on Jeemen. Jeemeni suhtes ei ole mul tõendeid, et on tehtud või tuleb tegemisele konkreetne otsus, mis seoks Jeemeni sealt tulnud ja Guantánamos viibivate vangidega. Olukord Jeemenis oli liidu ajaloo esimese välisasjade nõukogu kohtumise järelduste teema. On olnud ainult üks välisasjade nõukogu korraline kohtumine, 25. jaanuaril, ja järeldus oli kutsuda Jeemeni teostama suuremate poliitiliste reformide kava, kuid Guantánamo küsimusele ei viidatud. Toetame muidugi järeldusi ja lisaks ka Londonis 27. jaanuaril peetud nõupidamist.

Vihje osas, mida Helmut Scholzi Guantánamo lahe olukorra ja selle territoriaalse staatuse muutmise osas tegi, on tegemist küsimusega, mis tuleneb Ameerika Ühendriikide ja Kuuba 1903. aasta rahvusvahelisest lepingust. Seetõttu on tegemist terveniisti Kuuba ja Ameerika Ühendriikide kahepoolse küsimusega.

Minu arvates on üldine üksmeel, et Guantánamo vangla kujutab paljusid tõsisid inimõiguste rikkumisi ja õigushälbeid, mida ei ole võimalik tolereerida, mille kordumist me ei taha ja mida Euroopa Liit on karmilt kritiseerinud. Just sel põhjusel tahamegi teha koostööd Ameerika Ühendriikide presidendiga, kes otsustas teha Guantánamole lõpu ja vangla sulgeda. See ei olnud kõik – ta otsustas ka, et Ameerika Ühendriikide vanglapoliitika vaadatakse läbi.

See on tugev alus nii Ivo Vajgli sõnavõtule sisemise vajaduse kohta vangla massiivsete inimõiguste rikkumiste tõttu sulgeda kui ka teistele tehtud sõnavõttudele. Lisaks arvan igal juhul, et asjaolu, et maailma teistes riikides

või Euroopas inimõiguste rikkumised toimuvad, ei tähenda, et olukorda ei peaks kritiseerima või et me ei peaks töötama tagamaks, et seda uuesti ei juhtuks. Ütlen seda Mike Natrassse sõnavõtu suhtes, sest olen mõistagi kindel, et ta nõustub, et Euroopas midagi Guantánamo vanglale sarnast ei ole.

Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid on selle küsimusega väga põhjalikku tööd teinud. Olen maininud läinud aasta 15. juunil tehtud deklaratsiooni, kus Ameerika Ühendriigid ja Euroopa Liit võtsid eesmärgiks töötada inimõiguste tugevdamise ja terrorismivastase võitluse heaks. See puudutab Guantánamo vanglas rikutud inimõigusi, aga ka vajadust, et terrorismivastast võitlust peetaks täieliku lugupidamisega vabaduste, põhiõiguste ja seaduslikkuse vastu. Oluline on, et oleksime sellega kooskõlas. Seetõttu nõustun täielikult sellega, mida Carlos Coelho ütles selle kohta, kui tähtis on, et Euroopa Liit sellesse panustaks.

Ent me ei räägi ainult Ameerika Ühendriikide otsustest Guantánamo sulgeda, kõikide sellest tulenevate probleemidega, mida arutasin oma esimeses sõnavõtus. Tuleb ka tunnistada, et president Obama tõesti minevikust irdub. See tähendab uue lehekülje pööramist, mitte ainult Guantánamo puhul, vaid kõikide seda ümbritsenud tavade puhul. Minu arvates on see väga selge, kui vaatame president Obama meetmete ettepanekuid.

Ta on teinud lõpu Luure Keskagentuuri salajastele kinnipidamistele ning on nõudnud, et nüüdsest peale registreeritaks kõik Ameerika Ühendriikide vangid Rahvusvahelise Punase Risti Komitees. Ta on teinud lõpu ka Luure Keskagentuuri n-ö tõhustatud ülekuulamistehnikatele. See tähendab, et USA uurijad ei saa enam kasutada õigustusena pärast 11. septembrist tekkinud juriidilisi seisukohti piinamise ja ülekuulamistehnika osas, mis muidugi tähendab uue lehe pööramist. Samuti on vaadatud uuesti läbi üleviimispoliitika tagamaks, et see on kooskõlas rahvusvahelise õigusega.

Tegemist on millegagi, mida tervitame, ja me ütlesime seda ühisdeklaratsioonis. Tervitame asjaolu, et Ameerika Ühendriikide poliitika kinnipidamise, üleviimise, kohtuprotsessi, ülekuulamise ja terrorismivastase võitluse osas on põhjalikult läbi vaadatud. Seetõttu ütlesime deklaratsioonis sõnaselgelt, et märgime Ameerika Ühendriikide väidet, et kõik julgeolekut puudutavad küsimused vaadatakse uuesti läbi ja rakendatud poliitikad vaadatakse põhjalikult läbi tänu 22. jaanuaril 2009 allkirjastatud president Obama korraldusele.

Minu arvates on tegemist millegagi, millele on vaja tähelepanu juhtida. Selle saavutamiseks on meil muidugi vaja teha koostööd ning María Muñoz de Urquiza viitas sellele väga selgesõnaliselt – koostööle Ameerika Ühendriikidega. Euroopa on vanglat paljudel puhkudel kritiseerinud ja Euroopal on tarvis võimalikult ulatuslikult koostööd teha, ehkki on kaht liiki kitsendusi. On üks, mis puudutab Ameerika Ühendriike, mis on, et kohaldatakse just Ameerika Ühendriikide õigusakte ja Ameerika Ühendriikide suveräänsust. Teine on, et ka Euroopa Liidu liikmesriigid otsustavad suveräänselt, kas Guantánamo vange vastu võtta.

Mõistagi on nõukogu eesistuja selgelt koostöö ja koostöö ergutamise poolt, austades samas iga riigi ja iga kodaniku julgeolekuõigust, mis on seepärast veel üks põhimõte, mida arvestama peab. Selle tõttu, nagu ütles Ana Gomes, on meil tarvis edendada Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu koostööd, aga ka liidu liikmesriikide koostööd.

Meil on vaja selles osas omavahel koostööd teha, meil on tarvis omavahelist dialoogi ning osa antud dialoogist peab ulatuma kaugemalegi kui konkreetne Guantánamo teema. Seda on mainitud mõnedes sõnavõttudes, näiteks Heidi Hautala ja Ryszard Czarnecki nimetatud ohvrite teema. Minu arvates on tegemist ühe dialoogivaldkonnaga, mida peaksime oma suhetes Ameerika Ühendriikidega rakendama. Minu arvates on dialoog eri terrorismikuritegude ohvrite osas asi, millega on tarvis edaspidi tegelda, kuid igal juhul käib Ameerika Ühendriikidega antud küsimuses siivitsi dialoog.

Lõpetuseks sooviksin öelda, et Euroopa Liidul on Guantánamo küsimuse osas väga selge seisukoht vangla sulgemise poolt. Euroopa Liidul on väga selge seisukoht, et inimõigusi ja põhivabadusi ei tohiks mitte mingil põhjusel rikkuda, ning samuti pooldab liit terrorismivastast võitlust ja koostööd Ameerika Ühendriikidega. Tegemist on tõsiseltvõetava seisukohaga, arvestades, et on olnud radikaalne muutus, minevikuga võrreldes ilmselge muutus Ameerika Ühendriikide terrorismivastase võitluse poliitika ja president Obama ning mitmete kinnipidamise, üleviimise ning ülekuulamisega seonduvate poliitikate osas. Tegemist on positsiooniga, mida meil on tarvis tugevdada ja tugevdada aidata. Nõukogu seisukohaks on seetõttu selge koostöö Ameerika Ühendriikidega saavutamaks kõike, mida soovime – Guantánamo vangla alalist sulgemist.

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Esiteks tahan korrata, et meie arvates on meie kõigi huvides Euroopa Liidus sulgeda Guantánamo vangla ning, nagu varem teatanud olen, ootab komisjon Guantánamo sulgemise osas, et Ameerika administratsioon lähitulevikus täiendavaid edusamme teeb.

Kommentaarina Helmut Scholzi sekkumisele sooviksin rõhutada uuesti, et meie arvates on esmane vastutus Guantánamo eest Ameerika Ühendriikidel. Ent komisjon on seisukohal, et meie Euroopa Liiduna peaksime olema võimalikult abivalmid küsimuse lahendamises ning Obama administratsioon on olulisi samme juba astunud. Neid mainis minister.

Vastusena Janusz Władysław Zemke küsimusele, peaksime tõesti mainima, et Obama lõpetas tõhustatud ülekuulamise meetmete ja -tehnikate kasutamise ning me tervitame antud sammu.

Vastusena José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra küsimusele 50 kinnipeetava kohta, kelle saatust on alles otsustamata, arvame, et USA administratsioon läheb selle 50 juhtumiga edasi ja saavutab oleku või lahenduse, mis on sarnane eelmistes saavutatule.

Komisjonile ei ole rakkerühma raport veel laekunud, seega ei saa me konkreetset täpsustada, kuid üldiselt arvame, et soovime kõikidele nõuetekohast menetlust.

Lõpuks arvame, et peaksime jätkuvalt toetama koordineeritud ELi lähenemist olukorrale, ning hindame selles suhtes parlamendi sisendit ja jõupingutusi.

Juhataja. - Arutelu on lõppenud.

12. CITES-konventsiooni osaliste konverentsi peamised eesmärgid (arutelu)

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on arutelu teemal:

– suuline küsimus nõukogule peamiste eesmärkide kohta ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) osaliste konverentsiks 13.–25. märtsil 2010. aastal Dohas; mille autor on Jo Leinen keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni nimel (O-0145/2009 – B7-0003/2010) ning

– suuline küsimus nõukogule peamiste eesmärkide kohta ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) osaliste konverentsiks 13.–25. märtsil 2010. aastal Dohas; mille autor Jo Leinen keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni nimel (O-0146/2009 – B7-0004/2010).

Jo Leinen, autor. – (DE) Austatud juhataja, austatud nõukogu eesistuja, Paweł Samecki! 2010. rahvusvaheline bioloogilise mitmekesisuse aasta ja EL on kohe edasi minemas uue bioloogilise mitmekesisuse, teisisõnu loomastiku ja taimestiku kaitse strateegiaga Euroopa Liidu piirkonnas. Euroopa Liidu tõsiseltvõetavust parandaks tublisti see, kui töötaksime rahvusvahelisel tasandil ka ohustatud taimestiku ja loomastiku üileilmseks kaitsmiseks ja pakuksime sellele oma abi.

Selleks tuleb võimalus järgmine nädal 15. ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) osaliste konverentsil Dohas. EL peab olema võitleja kõikide liikide eest, kes igasuguste eri tegurite, kuid iseäranis üleekspluateerimise või hävitavate ja ebaseaduslike tavade tulemusel on ohustatud või isegi väljasuremisohus. Keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjon on küsimust juba üksikasjalikult arutanud ning esitab homme täiskogu istungil soovitusel ettepaneku ja oleks väga rõõmus, kui nõukogul ning komisjonil oleks võimalik soovitusi toetada.

Ajapiirangute tõttu mainin mõnesid näidisliike, mis meie arvates vajavad kõrgel või kõrgemalgi tasemel kaitset. Esiteks, Aafrika elevant. Oleme väga kindlalt vastu looma toomisele lisast I alla lisasse II. Rahvusvahelise kaubanduse, iseäranis elevantiluu oma, peab paika jääma. Teiseks, Aasia tiiger, kes on nüüd väljasuremise äärel. Me nõuame rangemaid kaitse-eeskirju paljude konventsiooni osaliste puhul takistamaks iseäranis tiigri kehaosade ja järeltoodetega kauplemist. Teame, et Aasias on tiigriluudele ja -komponentidele suur turg ning see ohustab looma eksistentsi. Kolmandaks, jääkaru kaitse. Kliimamuutus ähvardab hävitada liigi levila ning on suurenenud ka kauplemine jääkarude kehaosadega. Seetõttu oleme selle poolt, et viia jääkaru lisast II üles lisasse I. Samuti sooviksin mainida eri hailiikide kaitset. Eri hailiike püütakse liiga palju, iseäranis harilikku heeringaid ja koerhaid, kuid samuti on sellest puudutatud teised hailiigid.

Siia maani on meie seas valitsenud konsensus. Järgmisena käsitlen vastuolulist küsimust. Vastuolude allikaks on Atlandi ookeanis ja Vahemeres esinev Atlandi harilik tuun. Kallid kolleegid! Oleme teadlikud FAO spetsiaalse ajutise töörühma soovitudest, mis tahab jätta Atlandi hariliku tuuni lisasse II. Ent samuti oleme teadlikud CITESi teaduskomisjoni ettepanekust, mis tahab viia Atlandi hariliku tuuni üles lisasse I. Ettepaneku taustaks on andmed, millest selgub, mis liigiga hetkel toimub. Atlandi hariliku tuuni varud kahanesisid

1957.–2007. aastal 75% ja ainuüksi viimasel kümnel aastal on kahanemine olnud 60,9%. Oht kalale kasvab ja võtab hoogu ning seetõttu oli valdav komisjoni enamus seisukohal, et liik tuleks lülitada I lisasse.

See tähendab, et tuleb piiranguid ja keelde ainult rahvusvahelistele kalalaevastikele, mitte kohalikule kalapüügile. Seega, väiksed, kohalikud kalurid võivad kala püüdmist jätkata ning igal juhul on kala säilimine ökosüsteemis olulisem kui sushi ja sashimi üldine kättesaadavus. See on vastuolu, millega silmitsi seisame. Meil on vaja vaadet pikaks perspektiiviks ja peaksime pakkuma Atlandi harilikule tuunil nõuetekohast kaitset lisas I.

Silvia Iranzo Gutiérrez, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Minu jaoks on suur au nõukogu eesistumise nimel siin olla. Olen väga tänulik teie huvi eest seisukohtade vastu, mis esitatakse järgmisel CITESi – ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni – osaliste konverentsil, mis peetakse 13.–25. märtsil Dohas.

Nõukogu peab Washingtoni konventsiooni väljasuremisohus loomastiku ja taimestiku liikide kaitse põhivahendiks. Seetõttu on meil tarvis etendada aktiivset rolli tagamaks, et säilitatakse CITESi tulemuslikkus vahendina oma topelteesmärgi, loodusressursside kaitse ja säästliku juhtimise, seisukohast.

Selles suhtes tuleks juhtida tähelepanu, et Euroopa Liit kohaldab palju kitsendavamaid eeskirju kui konventsoon ise, kasutades ettevaatuse põhimõtet säilitamiseks või vajadusel vähendamaks bioloogilise mitmekesisuse kadu.

Osaliste järgmine konverents, mis peetakse märtsis Dohas ja millele viidatakse nimega COP XV, on suur võimalus arutada mitmeid ettepanekuid eri taimestiku ja loomastiku liikide klassifikatsiooni muutmiseks konventsiooni lisades ohu tasemest lähtuvalt ning teisi ettepanekuid konventsiooni kohaldamise ja täitmise parandamiseks.

Euroopa Liit etendab osaliste konverentsil konstruktiivset rolli ning soovin erilise huviga kuulda parlamendi seisukohti eri asjade kohta, mis meie ees on.

Olen huviga jälginud parlamendi keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjonis toimunud arutelusid koostamaks resolutsiooni, mis minu arusaamist mööda esitatakse homme hääletusele strateegiliste eesmärkide osas, mida Euroopa Liit konverentsile seadma peaks.

Pean ütlema, et nõukogu ootab ikka veel komisjoni ettepanekut seisukoha osas, mille Euroopa Liit peaks võtma osaliste konverentsil arutamiseks ja vastaval juhul vastuvõtmiseks esitatud dokumentide ja ettepanekute suhtes. Seetõttu on seekord raske küsimustele üksikasjalikke vastuseid anda.

Nii pea, kui nõukogule laekub komisjoni ettepanek, tagab eesistujariik Hispaania, et sellega tutvutakse ning et vastava otsuse saaks võtta vastu enne, kui osaliste konverents algab. Eesistujariik Hispaania teavitab parlamenti ka nõukogu seisukohast, kui selles kokku lepitud on.

Nagu eelmistel CITESi osaliste konverentsi kohtumistel, teevad liikmesriigid koostööd Euroopa Liidus kokkulepitud seisukoha kaitsmiseks ning tagavad, et see on kooskõlas liidu poliitikaga.

Selles suhtes on oluline juhtida tähelepanu, et parandused CITESi lisades peaksid rajanema konventsioonis sätestatud kaasamiskriteeriumidele, mis arvestavad liigi kaitsestaatust.

Ka muudatused peaksid arvestama juhtimismehhanismide olulisust CITESi kontekstis parandamaks kaitsestaatust, vähendamaks tarbetuid halduskoormusi ja tagamaks, et ressursse määratakse otse piirkondadele, mis kaitse seisukohast tõelist muret tekitavad.

CITESi osaliste konverentsil tuleb uuesti võtta vastu olulisemaid otsuseid liikide kaitseks, mida ohustab üleekspluateerimine, millele võib aidata kaasa rahvusvaheline kaubandus.

Euroopa Liit peab tagama, et konventsioon jääks hinnalise metsiku taimestiku ja loomastiku ressursside kaitsele ja säästlikule juhtimisele kaasaaitamise oluliseks vahendiks.

Eesistujariik koostöös liikmesriikide ja komisjoniga osaleb Doha konverentsil selles vaimus ja teeb selle saavutamiseks konstruktiivset tööd.

Ootan teie seisukohti, kallid kolleegid, eesmärkide osas, mida CITESi osaliste järgmisel, 15. konverentsil kaitsta on tarvis ja mille edastan nõukogule. Tean, et nõukogul on parlamendi toetus konverentsil osalemiseks ühise eesmärgiga, et CITESi konventsioon peaks jätkama oluliselt panustamist meie planeedi jätkusuutlikkusse, meie enda ja tulevaste põlvkondade heaks.

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Eelseisev osaliste 15. konverents pakub tõesti ainulaadset võimalust suure hulga kaubandusest puudutatud liikide kaitse ja staatuse parandamiseks.

Euroopa Liit on üks suurimaid floora- ja faunatoodete turge. Seetõttu on liidul eriline vastutus elusloodusega kauplemise jätkusuutlikkuse ning CITESi konventsioonis vastavate jõuliste rahvusvaheliste eeskirjade vastuvõtmise tagamisel.

Komisjoni jaoks on prioriteediks tagada, et rahvusvaheline kaubandus ei oleks kahjulik ohustatud taime- ja loomaliikide ellujäämisele. Selles suhtes on EL etendanud CITESis juhtivat rolli ning jätkab seda järgmisel kohtumisel. Komisjon võtab lähapäevil vastu ettepaneku ELi seisukohaks antud kohtumisest lähtuvalt. Ühise ELi seisukoha võtab seejärel vastu nõukogu.

Aruteludel liikmesriikidega tagab komisjon, et lõplik ühine seisukoht toetaks ambitsioonikaid ja teaduspõhiseid meetmeid. Sooviksin samuti tänada parlamenti seisukoha eest kõige silmatorkavamate küsimuste osas, mida CITESi osaliste konverentsil arutatakse. Resolutsioon saadab selge sõnumi, millega peame arvestama.

Ehkki Euroopa Liidu üksikasjalikku seisukohta veel viimistletud pole, võin selgitada põhimõtteid ja prioriteete, millest meie otsused kõige tundlikumate küsimuste osas Dohas juhitudavad.

Kõigepealt on Euroopa Liit seisukohal, et CITES on sobiv vahend kõikide kaubandusest puudutatud liikidega kauplemise reguleerimiseks. See kehtib nii maa- kui lisaks ka mereliikide kohta ning liikide kohta, keda puudutavad, või keda ei puuduta, olulised ärihuvivid.

Selles vaimus on Euroopa Liit esitanud ettepanekuid kahe haliigiga kauplemise reguleerimiseks: harilik heeringhai ja koerhai. On ülioluline, et haid pälviks viimaks kaitse, mida nad kümnendite pikkuse liigse kalastamise järel väärivad.

Lülitamine CITESi lissasse II teeks lõpu reguleerimata rahvusvahelisele haitoodete kaubandusele, mis on üks nende ekspluateerimise võtmeajenditest. Sellise klassifikatsiooni puhul toimuks kauplemine nende haitoodetega ainult juhul, kui nad pärinevad jätkusuutlikest juhitud varudest.

Euroopa Liit teeb ka ettepaneku korraldada CITESi pakutav kaitse tiigrile, kes on üks maailma ohustatumaid liike. 2010 on rahvusvaheline tiigrite aasta ja ideaalne võimaluse praeguste CITESi mehhanismide tugevdamiseks, et võimaldada armutut võitlust liigiga kauplemise vastu ning täiustatud läbipaistvust mitmetes riikides selle osas, kuidas tiigripopulatsioone kaitstakse.

Sooviksin samuti puudutada mõnda teistest olulistest ettepanekutest, mida parlament selgelt välja tõi. Esimene on Atlandi harilik tuun. Pean siin kordama, et antud küsimuses ei ole veel lõplikku seisukohta. Võin teile öelda, et komisjonis tuntakse muret varude praeguse olukorra pärast ning et me teeme kõva tööd leidmaks sobivat ettepanekut, mis aitaks probleemi rahvusvahelisel tasandil nõuetekohaselt lahendada. Komisjoni lõplik seisukoht võtab arvesse värskeimat teadusteavet varude kohta ning läinud aasta novembris toimunud Atlandi tuunikaitse komisjoni kohtumise lõpptulemust.

Teiseks, elevantid ja elevantiluukaubandus. See on olnud CITESis pikaajaline vastuoluline teema, eriti Aafrika riikide seas. Komisjon on väga mures elevantide salaküttimise ja ebaseadusliku elevantiluukaubanduse kõrge taseme üle, mida viimasel ajal täheldanud oleme.

Elevantide pakutavat kaitset on tarvis tugevdada ja komisjon ei toeta lahendusi, mis kujutaksid salaküttimise suurenemise ohtu. Selles kontekstis ei oleks meie arvates kohane, et järgmine osaliste konverents lepiks kokku elevantiluuga kauplemise taaslustamises.

Samuti oleme seisukohal, et CITESile esitatud ettepanekuid eesmärgiga mõnede elevantipopulatsioonide toomiseks CITESi lissast I alla lissasse II on vaja hinnata objektiivselt CITESis kokkulepitud eeskirjadest lähtuvalt.

Lubage mul nüüd öelda mõni sõna USA ettepaneku kohta, mis puudutab rahvusvahelise jääkarudega kauplemisekeeldu! Oleme kõik teadlikud, et jää sulamine Arktikas on dramaatiline oht selle liigi ellujäämisele. Seda tuleb lahendada eelkõige väga ambitsioonika kliimamuutuspoliitika kaudu ning minu arvates on EL näidanud siin õiget teed. Samuti väärib see meie arvates kontrollimist, kas on võimalik leevendada täiendavat ohtu liigile. Rahvusvaheline kaubandus on piiratud, kuid võib teha liigile avalduvat survet rängemaks. Meie lõplik seisukoht oleneb sellest, kuidas Ameerika Ühendriikide väljapakutav meede tagab tegeliku kasu liigi kaitseks.

Lõpuks, korallide küsimuses ei ole kahtlust, et punase ja roosa koralli väljapüük on maailma paljudes piirkondades olnud ligne. Eelmisel CITESi kohtumisel 2007. aastal toetas Euroopa Liit Ameerika Ühendriikide

ettepanekut COP1 5-le. Minu arvates peaks olema Euroopa Liit selle toetuses järjekindel, kuna uued saadaolevad andmed ei näita olukorra paranemist. Sooviksin samuti rõhutada, et taolise eeskirja tulemuseks ei oleks mingil juhul kaubanduse keelustamine, vaid tagamine, et kaubandus on võimalik juhul, kui see on jätkusuutlik.

ISTUNGI JUHATAJA: Libor ROUČEK

asepresident

Sirpa Pietikäinen, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FI) Austatud juhataja! Rääkides otsustusprotsessist CITESi raames, usun mina kindlalt, et see peaks olema läbipaistev ning tuginema vaid tõendatud teaduslikele faktidele. See on jääkarusid, elevante, tiigreid, Aasia suuri kaslasi ja haisid käsitleva parlamendi resolutsiooni aluseks.

Tahaksin eriti tõstatada paar küsimust seoses ettepanekuga hariliku tuuni kandmisest CITESi I lisasse. Esiteks nõustub suur enamus teadlaskonnast sellega, et liigi edasiseks püsimajäämiseks on vaja kehtestada rahvusvahelise kauplemise keeld. Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) andmetel moodustab praegune kudekarja biomass vähem kui 15% püügieelsest kudekarja biomassist. Teadlaste hinnangutest järeldub tõsine oht, et kudevad kalad võivad 2012. aastaks lausa välja surra.

Enamik FAO ajutise nõuandekomisjoni ekspertidest leidis, et olemasolevad tõendid on piisavad selleks, et toetada ettepanekut hariliku tuuni kandmiseks CITESi I lisasse, ning arvas ka, et see võiks aidata vähendada viimase aja mittejätksuutlikku kalapüüki Ida-Atlandil ja Vahemeres. Kuna nõuandekomisjon peab otsustama ühehäälselt ja kuna Jaapan oli tungivalt vastu, ei saanud soovitud lõppotsusena vastu võtta. Siiski ei saa tähelepanuta jätta arvamust, mida kahtlemata jagas enamik nõuandekomisjoni liikmeid. Pealegi tegi komisjon teadlaste otsuste toel selge järelduse, et hariliku tuuni CITESi I lisasse kandmise tingimused on täidetud.

Paljudel juhtudel on siin tegemist poliitilise arvamusega, kuid bioloogilise mitmekesisuse ja väljasuremise asjus ei ole võimalik kompromisse teha ega kaubelda. Kui kala pole, siis pole ka midagi püüda.

Kriton Arsenis, *fraktsiooni S&D nimel.* – (EL) Austatud juhataja! Jo Leinen võttis mul paljuski sõnad suust, mis pärast räägin peamiselt tuunikalast.

Meil tuleb tõepoolest sellele teemale läheneda teaduslikust vaatevinklist. Harilik tuun on otseselt väljasuremisohus. Sestap on ainuõige lahendus täielik kaitse üleilmse, teisisõnu Euroopa Liidust väljaspool toimuva kauplemise eest. CITESi sekretariaat teatas eelmisel nädalal, et teeb ettepaneku tuunikala I lisasse kandmiseks, mis tähendab ülemaailmset kauplemiskeeldu.

Tsiteerin: „Sekretariaat jagab enamiku FAO ajutise nõuandekomisjoni ekspertide arvamust selle kohta, et need liigid vastavad I lisasse kandmise kriteeriumidele”. See tähendab, et sekretariaat toetab seda seisukohta vastavas FAO ettepanekus, mis omakorda tugineb ICCATi väljapakutule.

Nõnda oleme arutelu teadusliku poole ära lahendanud. Vaadelgem asja nüüd poliitilisest ja sotsiaalsest küljest! Tuunikalavarud on kadumas. Teadusringkonnad kinnitavad, et ilma üleilmse kauplemiskeeluta ei ole harilikku tuuni paari aasta pärast enam üldse. Kalapüügi reguleerimine pole siiani tulemusi andnud. ICCAT pakkus 2008. aasta hariliku tuuni püüginahuks 19 000 tonni, kuid tegelikult püüti hinnanguliselt välja 50 000 tonni.

Meie arvates tuleks üleilmne kaubandus lõpetada kohe täna, kuni meil on veel aega tuunikala päästa. Kauplemine peaks aga jätkuma Euroopa Liidu siseselt, sest seda CITES ei mõjuta, samas aga peaks Euroopa Liit hüvitama kaluritele ja ettevõtetele ekspordikeelust tekkiva kahju.

Fraktsioon S&D esitas vastavasisulise muudatusettepaneku. See võimaldab hariliku tuuni varude taastumist ning kauplemise taasalgust. Selleks on erandkorras ette nähtud üleilmse kaubanduskeelu kaotamine nii pea, kui tuunikala varud on taastunud, mitte aga keelu järkjärguline kaotamine, nagu teiste liikide puhul on kehtestatud. Kui kauplemist kogu maailmas ei keelustata, siis saavad hariliku tuuni varud täielikult otsa, kalandussektor hävib ja kellelgi ei ole enam õigust hüvitisele.

Kui me tõepoolest tahame kalureid kaitsta, siis peame toetama hariliku tuuni CITESi I lisasse kandmist. Vastasel juhul kaotame töökohad ja see kaunis ja unikaalne liik on igaveseks kadunud.

Chris Davies, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja! Täname peaks tähistama Euroopa jaoks uut algust, aga mis meil siis on? Meil on volinik ja minister, kes on siin vaid kohatäiteks. See ei ole küll teie viga, lugupeetud volinik, kuid palun teatage oma kolleegiumile, et meil on vaja asju arutada selle volinikuga, kelle pädevusse need kuuluvad.

Selline käitumine on peaaegu samasugune hääbiagi nagu meie ees olev resolutsioon, kus loetakse üksteise järel üles väljasuremisohus olevaid liike. See näitab tõesti hästi, kuidas inimkond ei suuda tulevikku kavandada. Ja hariliku tuuni küsimus, millest saab kahtlemata arutelu tulipunkt, toob probleemi tõepoolest teravalt esile ning rõhutab seda. On ju tegemist liigiga, kes elab ainult Euroopa vetes. See on maailma kalleim kala, igaüks maksab kümneid tuhandeid eurosid. Jaapan koondab endale massilisi varusid. Jaapanis tähendab mõiste „säilitamine“ ilmselt mitte looduse säilitamist, vaid seda, et kalu ostetakse massiliselt kokku, tapetakse ja pannakse 20–30 aastaks külma, et mõne aastakümne pärast oleks võtta. Tolleks ajaks pole Vahemeres enam kalapöögagi järel, aga inimesed saavad ikka sushit süüa, kui neil aga raha jätkub.

Isegi organiseeritud kuritegevusel on kalatööstuses n-ö käsi sees, ja pole ka ime, sest tegemist on väga tulusa äriga. Maffia tegeleb sellega. Ja siis on meil ICCAT, Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon. „Tuunikala kaitse“! Liigi arvukus on langenud 80–90%. Kala on välja suremas ja meil on see organ, mille ülesandeks on väidetavalt tuunikala eest hoolitseda. Sellega ei ole küll toime tulnud! Nad ei suuda täita seatud eesmärgi. Nad ei võta kuulda teadlaste nõu ja kehtestavad siamaani kaugelt liiga suuri kvoote. Mõned kolleegid arvavad, et piisab II lisasse kandmisest, kuid see ei ole tõendatud. II lisasse kandmine ei muuda midagi. Siis nad on paari aasta pärast tagasi jutuga, et kahjuks läks valesti. Aga selleks ajaks ei ole tuunikala enam järelgi.

Sellepärast toetagem ettepanekut kanda see kala I lisasse! Ning pidagem meeles, et on käes aeg panna piir inimkonna ahnusele! On käes aeg katsuda veidigi mõelda meie merede tulevikule!

Bart Staes, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (NL) See, kuidas inimesed loodusvaradega ümber käivad, kuidas inimesed hävitavad elupaiku ja liigkasutavad looduslike taime- ja loomaliike, kuidas inimesed nendega ebaseaduslikult kauplevad, kõik see kujutab endast pidevat rünnakut kosmoselaeva Maa bioloogilisele mitmekesisusele.

Just bioloogiline mitmekesisus on erakordselt tähtis. See näitab, miks CITES (ohustatud looduslike loomade ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsioon) on tähtis ja miks järgmisel kuul Dohas toimuv konverents nii oluline on. Meie ees on tugev resolutsioon. Kuid tuleb tunnistada, et kulisside taga tehakse katseid resolutsiooni nõrgendamiseks. Selle üle on käimas tuline lahing. Sellepärast ma palun kõigil, eriti aga kaasliikmetel lõunapoolsetest riikidest, Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonist ja sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonist Euroopa Parlamendis jõuliselt toetada komisjoni keskkonnapolitika soovitusi kanda harilik tuun CITESi I lisasse. Soovituse vastuvõtmine on peamise tähtsusega liigi ellujäämise tagamiseks.

Kartika Tamara Liotard, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (NL) Suur tänu, Jo Leinen! Te ütlesite kõik ära; me võime rääkida väga paljudest loomadest: elefantidest, Aasia tiigrist, korallidest. Mina aga tahaksin eriti peatuda ühel.

Eile teatas Rotterdami Blijdorp loomaaed, et üheski Euroopa loomaaias ei ole õnnestunud aretada jääkarusid. Jääkarude Euroopa aretuskavad ei ole olnud edukad ja see on tõesti väga halb uudis, kuna vabas looduses ähvardab jääkarusid väljasuremine. Jääga kaetud merealad vähenevad, ning jääkarude elupaigad hävivad järkjärguliselt. 45 aastaga võib vabas looduses elavate jääkarude populatsioonist kaduda enam kui 70%. Peale selle ohustab jääkarusid veel kütmine jahitrofeede saamise eesmärgil ja trofeeakaubandus. Olevat inimesi, kes naudivad jääkarude laskmist lõbu pärast, mis minu meelest on eriti tülgastav.

Sellepärast kutsun Euroopa Liitu üles toetama jääkarudega kauplemise keeldu enne kui hilja; samuti on pikema seletamiseta selge, et hariliku tuuni koht on I lisas.

Anna Rosbach, *fraktsiooni EFD nimel.* – (DA) Austatud juhataja! Me räägime siin täna ohustatud liikidest. Me räägime haidest, tuunidest, jääkarudest, suurtest kaslastest ja elevantidest. Räägime püügikvootidest, loodushoiust, elupaikade säilitamisest ja nii edasi ja nii edasi. Me räägime sellest, kas nende loomade koht on I lisas või II lisas või kas laseme neil lihtsalt kaduda.

Selles täiskogus on esindatud vähemalt kaks eri seisukohtadel olevat leeri. Üks soovib väljasuremisohus olevatest liikidest koosnevale pikale nimekirjale täielikku kaitset. Teise leeri jaoks ei ole püügi- ja tarbimiskvoodid ikka veel piisavalt suured ja nad lubavad kohalikele kaluritele tulevikuga mitteametustavaid püügiõigusi, mille tagajärjel teatud liigid õige pea täielikult välja surevad.

Vajame tasakaalustatud, kuldset kesktee, mis tagab nii meie kui meie planeedi jätkuva õitsengu ka tulevikus. Meie ees olevad dokumendid on nii täis tehnilisi üksikasju, et võib jääda mulje, nagu oleksime kõik selles asjas spetsialistid. Kas me ei peaks oma aega ühiselt hoopis muule kulutama: takistaksime üldiselt kalade ja

koorikloomade püüki paljunemisperioodil; tagaksime, et loomad, taimed ja mered varustaksid inimesi toiduga jätkusuutlikult ka kaugemas tulevikus; võimaldaksime inimtoiduks kasutatavatele loomaliikidele mõistliku elu, enne kui nad ilma piinadeta hukatakse?

Me mõtleme liiga vähe ette ning ei mõtle bioloogilise mitmekesisusele, mida meie planeet vajab. See ei tähenda ainult ohustatud taime- ja loomaliike; asi on palju keerulisem. Väga palju vajab tegemist, ja küll oleks imelik, kui meie hakkaksime nüüd ennetavaid meetmeid võtma selle asemel, et reageerida nagu tavaliselt, viimasel momendil!

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Statistika näitab, et harilikku tuuni püütakse lubatud kogustest kaugelt rohkem, see aga tähendab, et tuunivarud kahanevad aasta-aastalt. Monaco ettepanek hariliku tuuni CITESi I lisasse kandmise kohta võib osutuda pääseteeks, kuna ilma tugevate kaitsemeetmeteta on liik hukule määratud.

1992. aastal võttis Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon vastu soovitusel hakata jälgima hariliku tuuniga kauplemist. Kahjuks ei ole see vahend sugugi tõhusaks osutunud. 2007. aastal võttis Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon oluliselt laiaulatuslikuma kavana vastu hariliku tuuni püügi dokumenteerimise programmi, mis jõustus 2008. aasta kevadel. Kuigi see on samm edasi, on siiski liiga vara hinnata programmi tulemusi. Sestap olen sunnitud esitama järgmise küsimuse: mil määral suudab Euroopa Liidu toetav seisukoht CITESi konverentsil hariliku tuuni kandmiseks I lisasse mõjutada teatud organisatsioonide ja kolmandate riikide soovi jääda äraootavale seisukohale seniks, kuni on antud hinnang Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni hiljutiste algatuste võimalikele tulemustele?

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Kuulsin, kuidas minister nimetas CITESit tõhusaks vahendiks ja komisjon kohaseks vahendiks.

Nõustun nendega. Ärgem siis hakakem muutma vahendit, mis vastupidiselt paljude kolleegide arvamusele, on tõepoolest meid hästi teeninud! Sestsaadik, kui tuunipüüki hakati reguleerima ja kehtestati madalamad püügikvoodid, on kalurid hakanud nägema mitte ainult rohkem, vaid ka suuremaid tuunikalu.

See vahend toimib. Kaasates tõeliselt ohus olevaid liike sisaldavasse I lisasse liigi, mille arvukus tänu taevale ulatub veel miljonitesse, tekitaksime väga ohtliku pretsedendi.

Tulemas on uued arvud ja ma loodan, et seame oma eeskirjad just neile tuginedes, sest nagu ütles üks kuulus Ameerika ajakirjanik: „Arvud ei valeta, valetajad manipuleerivad arve”, ja kuidas veel! Me oleme harjunud kuulma, ja just eriti keskkonnaküsimustes, arve, mis on üleni vastuolulised: mõned neist valetavad ja mõned mitte.

Harilik tuun ei ole väljasuremisohus, kuid seda liiki tuleb reguleerida. Ärgem unustagem, et tervete kogukondade elu on üles ehitatud sellele muistsele tegevusalale, mida tuntakse juba vähemalt 11 200 aastat, ja lausa niivõrd, et UNESCO plaanib mõnel juhul selle tegevusala kaitsmist ja edendamist!

Edite Estrela (S&D). – (PT) Austatud juhataja! ÜRO kinnitusel on täna bioloogilise mitmekesisusega lood niisama halvad kui dinosauruste väljasuremise ajal 65 miljonit aastat tagasi. Korallrahude hävitamine troopikas, üha suurem kõrbestumine Aafrikas ja metsade raadamine seavad ohtu bioloogilise mitmekesisuse ning mõjuvad negatiivselt paljudele majandussektoritele, näiteks toiduainetööstus, turism, ravimitööstus ja energeetika.

Samuti möönab ÜRO suutmatust saavutada 2002. aastal võetud sihti aeglustada 2020. aastaks praegust bioloogilise mitmekesisuse kadumise tempot. CITES oli peamine üleilmne looduslike liikide kaitse kokkulepe, mille eesmärgiks oli vältida looduslike looma- ja taimeliikide liigkasutamist rahvusvahelises kaubanduses. Loodusvarade inimtarbimine, elupaikade hävitamine, kliimamuutus, looduslike liikide liigkasutus ja salakaubandus on bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peapõhjused.

Seepärast tuleb tagada, et rahvusvahelisel bioloogilise mitmekesisuse aastal oleksid Euroopa Liidu peamised strateegilised eesmärgid CITESi osaliste järjekordsel konverentsil suunatud bioloogilise mitmekesisuse kaitsmisele, sest just see on inimkonna heaolu ja ellujäämise pandiks.

Meil tuleb olla ambitsioonikad ning nõuda kõigi väljasuremisohus olevate liikide kaitsmist.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Ma võiksin rääkida kõigist neist liikidest, mis on märtsi lõpus toimuva CITESi konverentsi päevakorras, kuid tahaksin siiski peatuda vaid ühel, harilikul tuunil, sest see iseloomustab kõige paremini, millega meie, inimesed, liigina oleme hakkama saamas.

Harilik tuun on uhke majesteetlik kala, mida on püütud ja söödud sajandeid. Kahjuks on see kala nüüd väljasuremise äärel. Poliitikud on aastaid teinud vigu ega ole kuulda võtnud bioloogide korduvaid soovitusi. Nad on seadnud lühiajalised majandushuvid sektori pikaajalisest kestmajäämist kõrgemale, ning nüüd ei jäägi meil muud üle kui hariliku tuuniga kauplemine täielikult keelata.

Kolleegid on esitanud muudatusettepanekuid, mis näevad keelustamise asemel ette muid võimalusi, kuid kahjuks on kõigi nende rakendamiseks hiljaks jäänud. Paar nädalat tagasi maksti üheainsa hariliku tuuni eest 120 000 eurot. Selline on tegelik olukord praegu. See seletab ka tohutut ebaseaduslikku tuunipüüki, mille maht arvatakse lubatud püügikvoote kahekordselt ületavat. Sellepärast ei ole kvoodid meile mingiks lahenduseks. Salapüügi tõttu ei ole neist sugugi abi. Rahvusvaheline kauplemiskeeld on ainus viis hariliku tuuni päästmiseks.

Ma mõistan, et sellega kaasnevad rasked tagajärjed kogu sektorile, saan sellest väga hästi aru, kuid õppigem sellest kogemusest: kui meres enam kala pole, siis on ka sektoriga lõpp. Olgem siis keskkonna suhtes hoolsamad! Selleks on küllalt nii majanduslikke kui ka ökoloogilisi põhjuseid.

Palun, et Euroopa Komisjon esitaks viivitamatult nõukogule ettepaneku hariliku tuuni I lisasse kandmise kohta ja et eesistujariik Hispaania ületaks ennast ja võtaks selle otsuse vastu.

Lugupeetud kolleegid! 17. sajandil hävitasid inimesed dodo. Näidakem nüüd, et inimestena oleme võimalised ka õppima, et harilikust tuunist ei saaks 21. sajandi dodo.

Bas Eickhout (Verts/ALE). - (NL) Märtsikuus toimub järjekordne ÜRO tippkohtumine, mis on sel korral pühendatud ohustatud loomaliikidele. See on taas kord Euroopa Liidu võimalus rääkida ühel häälel ja anda teadusele oluline roll. Vaadake, mida teadlased meile õpetavad! Lühiajaliste eesmärkide eelistamine võib küll olla kalurite ja jahimeeste lähiaja huvides, kuid pikas perspektiivis kaovad selle tulemusena loomaliigid ning ka paljud majandussektorid.

Alternatiiviks on vaadata kaugemale; kuid hariliku tuuni puhul on ju tegemist 2012. aastaga! See ei ole kaugel, see on juba homme. Seega tuleb käia Euroopa Parlamendi soovitusel järgi ning keelustada hariliku tuuniga kauplemine, samuti jääkarukaubandus ning kanda Aafrika relevant nimekirja, mis aitab vältida relevantide kütamise taaslustamist.

Lõpetuseks meenutan, et Dohasse sõidab ka Euroopa Parlamendi delegatsioon. Soovin, et EP esindus osaleks samuti ELi seisukohtade väljatöötamisel, nõnda et võiksime üheskoos aidata päästa need loomaliigid tuleviku jaoks.

Willy Meyer (GUE/NGL). - (ES) Austatud juhataja! Kutsun eesistujariiki Hispaaniat üles säilitama harilikku tuuni, aga ka traditsioonilisi Vahemere tuunimõrra (*almadraba*) kasutamisega püügiviise. Niisugused püügiviisid on hariliku tuuniga koos eksisteerinud enam kui tuhat aastat ega ole kunagi tuuni ohtu seadnud. Hariliku tuuni tegelikud ohustajad on salapüük, tööstuslik kalapüük, noodapüük ja kalakasvatuste tohutu levik.

Siin peituvad tõelised probleemid hariliku tuuni jaoks. Me peame olema õiglasemad: tuleb vahet teha harilikku tuuni tegelikult ohustavate püügiviiside, s.t. tööstusliku püügi ja noodapüügi, ning traditsiooniliste püügiviiside vahel.

Poliitika peab olema õiglane, mistõttu tuleb meil leida lahendus, millega me kaitseme tuunikala, kuid samas ei karista traditsioonilisi püügiviise kasutavaid kalureid. Minu arvates on täiusliku tasakaalu saavutamine vahel võimatu, kuid peame siiski püüdma leida lahenduse, mis aitab säilitada liigi, tagada selle ellujäämise ilma hävitamata traditsioonilisi Vahemere kalapüügiviise, nagu *almadraba*.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Austatud juhataja! Euroopa Liidu liikmesriikides on täheldatud suurel hulgal ohustatud loomaliikidega seotud salakaubaveo juhtumeid. Piiripunktides on tolliametnikud leidnud pudelitesse topitud linde ning autokere ja polstri vahele surutud kilpkonni. Poola tolliameti aruande kohaselt võeti 2008. aastal piiril ära rekordiline arv, 200 889 kaitstud liikide hulka kuuluvat eluslooma või neist valmistatud toodet. Ebaefektiivse salakaubaveo vastase võitluse tõttu on Indias oluliselt kasvanud salaküttimine, mille tulemusena on Bengali tiigri populatsioon jällegi ohtu sattunud.

Ühiste välispiiridega Euroopa Liit peab eriti hoolitsema selle eest, et siin ei tekiks turgu, kuhu salakaubana ja karistamatult saaks sisse tuua kaitstud looma- ja taimeliike. Euroopa Komisjonil tuleks erilist rõhu panna hariduskampaaniatele ning kodanike asjakohasele teavitamisele. Taolise poliitika eesmärgiks peaks olema Euroopast pärit turistide teadlikkuse kasvatamine. On ju nii, et igal aastal leiavad tolliametnikud välismaalt naasvate eurooplaste kohvritest esemeid, mis on valmistatud hääbuvate taime- ja loomaliikide hulka

kuuluvatest isenditest. Meie praegune hariliku tuuni asurkonda käsitlev arutelu on kindlasti põhjendatud. Arvud kõnelevad eneste eest. Viimase poolsajandi jooksul on selle liigi arvukus langenud lausa 75%. Vahemere tuunivarud on samuti suures hädas. Hariliku tuuni kandmine CITESi I lissasse näib olevat täielikult asjakohane ning ainus viis liigi väljasuremise vältimiseks.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Ühinen nendega, kes muretsesid hariliku tuuni populatsiooni bioloogilise olukorra pärast ja olen nõus, et tarvis on tõhusaid kaitse- ja majandamismeetmeid, mis ühelt poolt aitavad ära hoida liigi kadumise ja teiselt poolt tagavad ka säästva püügi ja vastutustundliku kauplemise.

Minu riigis on selle nimel aastaid tegutsenud. Lisaks iidse *almadraba* püügiviisi säilitamisele on loodud kaitseala Vahemeres, seinerite laevastikku on vähendatud kuue laevani, teistele on teenäitajana vastuvõetud tuunivarude taastamise kava ja asutud kauplemise üle peetavat järelevalvet dokumenteerima.

Hariliku tuuni kandmisega ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) I lissasse keelustatakse küll rahvusvahelise kaubanduse, kuid ei lahendaks tegelikke probleeme. Püügimahte ei piirataks, kalalaevad võivad minna üle kala tarbiva riigi lipu alla ning nõnda kaldutakse kõrvale Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) hiljutistest kokkulepetest, mille komisjon on piirkonna tuunivarude majandamise eest vastutava organisatsioonina sõlminud. Nõnda kahjustatakse häid merenduspoliitilisi valitsemistavasid ning vastutustundliku kalapüügi põhimõtteid.

Me peame jõudma probleemide algpõhjusteni. Me kutsume üles vähendama püügimahte, mille osas ICCAT on juba kokkulepped sõlminud, kutsume üles kehtestama isegi moratooriumi, juhul kui järgmiseks hooajaks valmivad teadlaste aruanded seda soovitavad. Me soovime, et Euroopa Liit tugevdaks kontrolli ja viiks ellu ICCATi soovitusel saagi ja müügi jälgitavuse osas!

Taoline tegevusviis sobib siis, kui harilik tuun on kantud CITESi II lissasse, kuid I lisa puhul see ei sobi, kuna I lisa peaks olema jäetud teistsuguste juhtumite tarvis ning I lisale ei tohiks kohaldada tingimusi, mis õõnestaksid selle usaldusväärsust CITESi meetmena.

Igal juhul peab sellest arutelust lähtuma selge sõnum, et Euroopa Liit on võtnud endale kindla kohustuse hariliku tuuni jätkusuutlikkuse tagamiseks ning teeb kõik vajaliku liigi säilimiseks. Kalatööstus peab näitama, et kvoodid toimivad ja et neid kasutatakse ning et salapüüki suudetakse kontrollida.

Kalapüügi päästmiseks on tarvis päästa kalad.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Austatud juhataja! Hariliku tuunikala varude olukord Atlandi ookeanis ja Vahemeres teeb meile kõigile muret. Teaduslikku teavet ei saa kahtluse alla seada. Kuid hariliku tuuni kaitsmise ja varude taastamise ja säilimise eest vastutav rahvusvaheline komisjon ICCAT on teinud tohutuid jõupingutusi. Kui nüüd kantaks harilik tuun CITESi I lissasse, keelatakse liigi püük täielikult vähemalt kümneks aastaks.

Euroopa kalatööstuse selline kohtlemine ei ole vastuvõetav. On väga oluline, et ICCAT võiks oma tööd edasi teha

Näiteks 2006. aastal oli lubatud kogupüügi maht 36 000 tonni. Selleks aastaks on see alandatud 13 500 tonnile. 2011. aastaks on ICCAT pakkunud sellegi 50 protsendilist vähendamist, vähem kui 6750 tonnini. 2012. ja 2013. aastaks nähakse ette lubatud kogupüügi edasist vähendamist.

ICCATi võetud meetmeid tuleb hoolega jälgida. Kui need ei ole edukad, siis tuleb kaaluda täielikku keeldu vastavalt I lisale.

Lubage mul küsida Iirimaa esindajana, kel pole erihuvisid selles küsimuses peale 100-tonnise hariliku tuuni kaaspüügi: kas me peame kaaspüügina saadud ja surnud hariliku tuuni mere tagasi laskma? See küll mõistlik teguviis ei ole! Minu arvates peavad meetmed olema mõistlikud ja realistlikud, mis kaitsevad nii kalavarusid kui ka Euroopa kalandussektorit.

On inimesi, kes muretsesid väga tuunikala kaitse pärast ning lubage, et ütlen niisugustele inimestele, kes on ehk pärit kalapüügist sõltuvatest maakohadest, et me peame mõtlema ka ühele teisele ohustatud liigile, kelleks on meie kalurid.

Sellepärast hääletan mina selle muudatusettepaneku poolt, millega soovitakse kanda harilik tuun II lissasse.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Vaadagem siin kajas ringi! Võime kujutada ette, et tühjad istekohad kujutavad endast kõiki neid röövkalu, kes on maailma meredest viimase 50 aastaga kadunud. Maailma kalalaevastikel on õnnestunud planeedi mered tühjendada ökosüsteemidele nii vajalikest röövkaladest. Nende hulka kuuluvad tuun, tursk ja lõhe. EL on maailma suuruselt teine kalapüüdjaja ning vaieldamatult oleme vastutavad kalavarude ammendamise eest.

Näiteks aastatel 2000–2008 kulutas ELi Kalandusfond rohkem kui 23 miljonit eurot uute tuunipüügilaevade ehitamiseks. Teisisõnu maksti sektorile raha, mis ühtlasi läheb maksumaksjale igal aastal maksma miljoneid eurosid salapüügi vähendamisele suunatud järelevalvena. Ja kõik selleks, et 70% kalast vedada Jaapanisse, kus see peentel ärilõunatel ära süüakse!

Meenutaksin teile, et hariliku tuuni kandmine CITESi I lisse ei tähenda väikekalapüügi keelustamist Euroopas. Keelustatakse vaid eksport, mida maksumaksjate rahast tugevasti subsideeritakse. Nõnda teeksime hea alguse ÜRO bioloogilise mitmekesisuse aastale.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Algsetest hariliku tuuni varudest on tänaseks järel alla 15%. Selliste näitajate valguses näib lahendus olevat ilmne. Siiski ei tohi unustada ka töökohti, mida meie täna arutatav otsus mõjutab. Rõhutan, et CITESi eesmärk ei ole mitte keelata kalapüüki, vaid rahvusvahelist kauplemist selle liigiga, millest 80% eksporditakse Jaapanisse.

Tuunikala kaitstes kaitseme me loomulikult üht ohustatud liiki, kuid seejuures soodustame ka tasakaalustatuma ja säästvama kalapüügi jätkumist, mis on suunatud meie siseturule ja aitab luua töökohti. Mina toetan hariliku tuuni kandmist CITESi I lisse ning kuigi ma usun, et otsus tuleb positiivne, on komisjoni toetus hädatarvilik, kuna see võimaldaks kalandussektori täielikku ümberkorraldamist.

Seepärast tahan ma teada, millised on toetuse tingimused. Prantsusmaa taotleb kaluritele ja laevaomanikele, keda kauplemiskeeld puudutab, 18kuulist pikendust koos finantsmeetmetega. Milline on selles küsimuses komisjoni seisukoht?

Lisaks teeb mulle nagu paljudele mu kolleegidele muret õiglus. Kuidas tagada, et Tuneesia, Liibüa ja teiste sarnaste riikide lipu all sõitvad laevad sama rangelt rahvusvahelist kauplemiskeeldu järgivad nagu meie? Missuguseid uusi kontrolli- ja karistusmeetmeid kavandatakse?

Meie säästva majandustegevuse poliitika peab olema praktiline ja on mõnes sektoris vahel ka ebapopulaarne, kuid ma loodan, et komisjon ja nõukogu ei unusta tegemata muutusi, mis on nende meetmete rakendamiseks vajalikud.

Guido Milana (S&D). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Mina toetan hariliku tuuni II lisse kandmist ning olen esitanud ka vastavad muudatusettepanekud. Ja ma ei tunne ennast sellepärast sugugi kurjategijana. Vastupidi, olen samal lainepikkusel paljude teistsugust seisukohta avaldanud eelkõnelejatega, alates Elisabetta Gardinist.

Suur viga on seada samale pulgale tiigrid, jääkarud, elevandid ja tuunikala. FAO ei avaldaks ega toetaks nende ülejäänud ohustatud liikide suhtes kunagi teistsugust arvamust. Tuuni majandamise osas teistsugusel seisukohal olek ei tähenda, et oleme unustanud vajaduse iga hinna eest bioloogilist mitmekesisust kaitsta.

Resolutsiooni ettepaneku vaim väärib igati toetust. Kuid ajal, mil mõned näivad astuvat sammu tagasi tuuni kudekarja biomassi hindamisel, tähendaks kiire I lisse kandmine arvatavasti selle valiku kõrvalmõjude arvestamata jätmist; kuid need mõjud on paljude meie majandussektorite jaoks rängad ja vahel ka pöördumatud.

Teatud mõttes kehtib sama ka korallide ja nende kandmise kohta II lisse. Siingi on andmeid, mis ei osuta kindlalt süvamerekorallide või 150–200 meetrist sügavamal asuvate korallide väljasuremisele või ohustatusele, kuid just niisuguseid koralle vaadeldav meede hõlmab.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Austatud juhataja! Elas kord harilik tuun ka meie kantis Läänemeres ja seda võis seal püüda, kuid me teame, milline on olukord praegu. Intensiivne ülepüük on põhjustanud hariliku tuuni väljasuremisohu.

Arutame sel kurval teemal täna sellepärast, et õigel ajal jäi õige otsus tegemata. Oleme sellises seisus, kuna otsustajatena keeldusime me aastaid kuulda võtmast teadlaste nõu. Selle tagajärjel ongi nüüd tarvis võtta karme meetmeid. Lubage mul sellega seoses meenutada inimkonna samalaadseid varasemaid tegematajätmissi. Kanada rannikualad on hea näide sellest, kuidas inimesel õnnestus täielikult hävitada tursavarud. Ülepüügi

tõttu kadus tursk merest täiesti ning nemad seal pidasid samasugust arutelu nagu meie täna. Me ei tohi lubada, et harilik tuun sama saatust jagaks. Sellepärast ei ole ka Prantsusmaa ettepanek eriti hea, sest see annaks just taolise tulemuse.

Ja see, et siin istub pool, õigemini peaaegu terve kalanduskomisjon, näitab, et täiskogu ei käsitle neid teemasid just parimal võimalikul viisil. Kuidas on nii, et keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjonis arutatakse teemat ja tullakse välja ideedega, ja siis meie, kes me tegeleme kalandusküsimustega, tuleme ja hakkame nende üle vaidlema? Selle üle tuleks järele mõelda! Sellegipoolest arvan ma, et komisjoni ettepanek on hea. See tugineb kindlatele teaduslikele faktidele ning seepärast ei ole põhjust selle komisjoni lähenemisviisi muuta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Hariliku tuuniga seoses on juba kaua aega häirekelli helistatud ning aastaid on meile esitatud aruandeid, mis selgesti osutavad tuunivarude kahanemisele ning näitavad, kuidas meie ise oleme sellele kaasa aidanud, ka riiklike toetuste abil. Euroopa Liit on viimastel aastatel kulutanud kuni 34 miljonit eurot moderniseerimisele.

Arvan, et meil tuleb see välja öelda: meie ise oleme vastutavad praeguse olukorra eest. Meie süü läbi on hariliku tuuni varud hävimisohus ning me ei saa kuidagi öelda, et see pole meie asi. Praegu on meil võimalus viga parandada, kandes hariliku tuuni ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) I lisasse. See on ainus viis olukorra parandamiseks, sest lubage mul rõhutada, et paljud inimesed hangivad enestele selle tegevusega elatist.

Tõsi, on sektoreid, kes on toiminud õigesti ning nemad saavad ja peavad nõnda ka jätkama, aga selleks, et nad saaksid jätkuvalt õigesti toimida, peab olema ka tuunikala. Kui kala ei ole, ei ole neil midagi võimalik ette võtta. Ainus tagatis on I lisa ning seepärast on iga teistsugune ettepanek halb ettepanek, mis ei lõpeta, vaid ainult pikendab vaevasid. Seega, ärgem eksitagem end! Ärgem petkem kedagi, sest meil lasub kaugetest aegadest vastutus selle liigi ees ja inimeste ja perede ees, kes sellega elatist teenivad! Täitkem siis vapralt ja auga oma kohust, nõnda nagu Euroopa Liidule kohane!

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Minu kaasparlamendiliikmed on juba teemat igast küljest käsitlenud. Tahaksin kinnitada, et mina toetan Guido Milana varem väljendatud seisukohta. Ütlen ka seda, et ei tohi unustada, kui palju sotsiaalseid ja majanduslikke tagajärgi tooks kaasa hariliku tuuni kandmine I lisasse: suure hulga, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete pankrotid ja sulgemised, töökohtade kadumine ning Euroopa konkurentsivõime vähenemine.

Ärgem unustagem, et hariliku tuuni üleilmse turu maht on kuus miljardit eurot! Mul oleks hea meel, kui keegi esitaks mõned teaduslikele andmetele tuginevad ettepanekud, mis lisaks hariliku tuuni populatsiooni jätkusuutlikkuse tagamisele näeksid sama ette ka Euroopa kaluritele ja nende peredele. Minu arvates oleks parim ja kohaseim lahendus kanda harilik tuun II lisasse.

Veel ei tohi unustada seda, et Euroopa Liit ei ole ainus, kes Vahemerel ja Atlandi ookeanis kala püüab. Hariliku tuuni püük on globaalne ettevõtmine. Euroopa kaluritele pakuvad ägedat ja vahel kõlvatut konkurentsi Põhja-Aafrika riikide kalamehed. Tuunikalavarude elujõulisust pole võimalik tagada ühepoolsest. Meil tuleb hoolitseda selle eest, et kõik mängiksid samade reeglite järgi.

Võib-olla pakub mõningast huvi ka asjaolu, et Jaapan on varunud 30 000 tonni külmutatud harilikku tuuni ning see võib tuunivarude hinna praeguselt 10 miljardilt dollarilt 20 miljardile tõsta.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Austatud juhataja! Kõik selle lepingu osad on olulised, kuid mina tahaksin tähelepanu pöörata hariliku tuuniga seotule.

Hariliku tuuni varude hävimise vältimiseks ja taastumiseks on kohene tegutsemine hädatarvilik. 2006. aastal lepitati Rahvusvahelises Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjonis kokku tegevuskavas, mille eesmärgiks oli parandada kalavarude aruandlust ja seiret ning laevade kontrolli.

On selge, et sellest ei piisa. Kalavarud on väga väikesed, ja Vahemere idaosas lausa kriitilises seisus, mistõttu on oht, et see ohustatud liik võib varsti päriselt välja surra.

Seepärast tuleb CITESi osaliste konverentsil saavutada kokkulepe hariliku tuuni kandmiseks konventsiooni I lisasse ning liikmesriigid ja komisjon peavad tegema suuremaid jõupingutusi, et võidelda salapüügi vastu ja tagada kokkulepitud piirangutest ja kvootidest kinnipidamine.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Austatud juhataja! Seoses hariliku tuuni püügi võimaliku keelamisega Vahemeres teeb mulle suurt muret asjaolu, et seadusliku kalapüügi tõrjub välja salapüük ja et süütuud peavad maksma kinni süüdlaste patud.

Kataloonias on ohus sadu töökohti. Seal toimib kalandus reguleeritult, reegleid austatakse ja nende täitmist jälgitakse nii kalavarude majandamise kui ka kaubanduse korralduse aspektist.

2006. aastast saadik on Ida-Atlandil ja Vahemeres hariliku tuuni püüki vähendatud 30 000 tonnilt 13 500 tonnile. Kalade alammõõtu on suurendatud kümne kilolt 30 kilole, 11kuisest püügihooajast on saanud 11kuine keeluaeg.

Lõppude lõpuks ei ole ma veendunud, et rahvusvaheliste ekspertide vahel valitseks üksmeel hariliku tuuni väljasuremisohu osas. Kui võrrelda hariliku tuuni varusid aastatel 1970 ja 2010 (s.o periood, mille kohta eksisteerivad seireandmed), siis neid on järel üle 15%. See jääb 21% ja 30% vahele, seega selgelt rohkem kui ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) I lisas nõutav 15%.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Minagi tahaksin kõnelda ärieesmärkidel püütavatest kalaliikidest ning tahan selgesti rõhutada, et nende majandamise ja kaitsmise ülesanded on juba pandud piirkondlikele kalandusorganisatsioonidele. Tegelikult piisab ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) lehitsemisest mõistmaks, et see on pigem ette nähtud elevantide ja jääkarude, aga ilmselgelt mitte ärilistel eesmärkidel püütavate kalade kaitsmiseks.

Ega mul ei ole midagi hariliku tuuni kaitsmise vastu, see oleks ju absurdne, olgu siis või tema tähtsuse tõttu kalalaevastikele. Siiski olen ma seda meelt, et otsused vajalike meetmete kohta tuleb teha organisatsioonidel, kel on parimad spetsialistid nii kalavarude majandamiseks kui ka teadusliku uurimistöö tegemiseks. Ega CITES pea ilmaasjata neid liike puudutavate ettepanekute saamisel väljastpoolt nõu küsima.

Sellepärast leian, et ettepanek kanda harilik tuun CITESi I lisasse on mittevajalik ja põhjendamatu: hariliku tuuni suhtes juba kohaldatakse Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) kehtestatud meetmeid. See oleks ebaõiglane, sest kahjustaks asja eest teist taga laevastikku, mis on just asunud ellu viima tohutut kalapüügi vähendamise kava ja annaks soovitud isegi vastupidise tulemuse hariliku tuuni kontrollimatu musta turu tekke näol.

Ma mõistan, et keskkonnaküsimustega tegelevad kodanikuühendused avaldavad tohutut survet üldisele avalikule arvamusele, meie täiskogu liikmetele. Sel põhjusel otsustas meie fraktsioon toetada hariliku tuuni kandmist II lisasse. See oleks kompromiss keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni ja nende meie kolleegide vahel, kes leiavad, et kalavarude majandamist ei tohi piirkondlikelt kalandusorganisatsioonidelt ära näpata. Meie ettepaneku aluseks on teadlaste soovitus CITESile. ÜRO Toitlus- ja Põllumajandusorganisatsioon (FAO) soovitas kanda hariliku tuuni ainult CITESi II lisasse, ja see tõendab, et paljud ei ole FAO aruannet isegi lugenud.

Catherine Bearder (ALDE). – Austatud juhataja! Mul oli hea meel kuulda täna õhtul siin kinnitust selle kohta, et EL ei toeta ühtki ettepanekut, mille tagajärjel võiks suurendada elevantide salaküttimine vandli saamiseks, aga siiski olen pettunud, et komisjon teatas kohe pärast seda, et kavatseb kõiki Aafrika elevandi CITESi I lisast II lisasse üleviimise ettepanekuid objektiivselt konventsiooni reeglite kohaselt hinnata.

Need kaks väidet on teineteisega otseses vastuolus. Igasugune arutelu selle üle, et vähendada CITESiga elevantidele tagatud kaitset, tähendab salaküttidele rohelist tuld ja annab neile lootust, et varsti on jälle olemas turg nende illegaalselt ja loomi piinates hangitud kaubale.

Sambia ja Tansaania rikkusid konventsiooni tingimusi, kuna ei konsulteerinud muudatuse osas kõigi elevandi leviala riikidega, nagu on ette nähtud CITESi muudatuste kriteeriumeid kehtestavas määruses 9.24. Eldame, et komisjon ja nõukogu tagavad CITESi tingimustest ja kokkulepitud moratooriumist kinnipidamise. Aga kuidas kavatsevad nad ära hoida selle, et Tansaania ja Sambia ebaseaduslikud ettepanekud üldse päevakorda ei satuks?

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Usun, et võin piisava kindlusega väita, et kalanduskomisjoni esimees Carmen Fraga Estévez esitas meile sellist tehnilist teavet, mida me tegelikult ei tea või teeskleme, et ei tea.

Ta selgitas, mis on FAO soovitus, mis on tõde ja mida soovitakse saavutada. Kõik muu on parlamendi ja paljude selle liikmete manipuleerimine ja nende käte väänamine. Ärgem unustagem, et poliitika peab olema

suveräänne ning et me peame oma parlamendist eemal hoidma ärirühmituste mõjutused ja surveavaldused, sest nemad tõenäoliselt soovivad saavutada muud!

Teame, et viimase kahe aasta jooksul on tuunikala hind langenud, samuti teame, et oleme seadnud piiranguid, mis on juba põhjustanud 40% vähenemise. Me lähume uuringutest, mille õigsuses me kõik kahtleme. Kõik muu on aga majandusjõudude manipulatsioon, mis arvatavasti soovivad meie taotlustele täpselt vastupidist, nimelt ajada tuunihinnad taevasse nõnda, et lõpuks kannatab just selliste väikeste kalalaevastike äri, millest sõltuvad nii paljud meie suurepärase Euroopa piirkonnad.

Mul on järgmine soovitus komisjonile ja volinikule, eriti arvestades seda, et uues komisjonis on nüüd ka välisministri koht, mis annab varasemaga võrreldes meile palju tugevama positsiooni: tagada kokkulepete sõlmimine kolmandate riikidega, et hariliku tuuni püügi keeldu kohaldataks ka mujal kui Euroopas, ja püüda kontrollida hindu, sh kolmandates riikides.

Toetame kindlalt Carmen Fraga Estévezi muudatusettepanekut II lisa osas.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Eelmise aasta novembris võttis ICCAT vastu karmid meetmed hariliku tuuni püügi piiramiseks Atlandi ookeanis: püügimahu vähendamine 22 000 tonnilt 13 500 tonnini 2010. aastal ja seinnoodaga püügikeeld perioodil 15. mai kuni 15. juuni. Tollane volinik Joe Borg pidas neid ambitsioonikateks ja pretsedendituteks meetmeteks. Otsuste aluseks olid kõige uuemad teaduslikud seiskohad hariliku tuuni kohta ning meetmete mõju hindamine peaks toimuma enne 2010. aasta lõppu.

Sellepärast ei ole mõistlik praegu kehtestada uusi piiranguid, mille tulemus oleks võrdväärne hariliku tuuni I lisasse kandmisega, sest need seaksid niigi tõsises kriisis oleva sektori nii sotsiaalses kui ka majanduslikus mõttes veelgi suurema löögi alla. Kalandussektoris on tarvis hoida dünaamilist tasakaalu sektori kolme samba: keskkonna, majandusliku ja sotsiaalse samba vahel.

Keskkonnanõuded peavad tuginema teaduslikele andmetele ja nii see tänu Euroopa Liidu aktiivsele osalusele ICCATi koosolekul oligi. Selle valguses tekitaksime me nüüd tõsise pretsedendi, kui kannaksime hariliku tuuni I lisasse ilma piirangute kehtestamiseks vajaliku teadusliku aluseta ja arvestamata keskkonna, majandusliku ja sotsiaalse samba vahelist tasakaalu. Nõnda võidakse hakata ka teisi otsuseid vastu võtma ülemäära kiirustades ja kallutatult, pidamata vastutustundliku majandamise põhimõtteid ei millekski.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Mina arvan, et keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni ettepanek hariliku tuuni CITESi I lisasse kandmiseks on liiga radikaalne meede. Seepärast soovin panna selle sõltuvusse kolme nõudmise täitmisest, et saavutada minu meelest õiglane kompromiss.

Esimene nõudmine puudutab sõltumatut teaduslikku arvamust, mis peaks avaldatama 2010. aasta oktoobris ja kinnitama CITESi koosolekul 2011. aasta septembris. Usun, et see teadlaste arvamus on erakordselt tähtis. Peame olema veendunud, et harilik tuun on ikka tõepoolest ohustatud liik, enne kui otsustame selle radikaalse püügi- ja kauplemiskeelu kasuks.

Teiseks on hädavajalik garanteerida CITESi määruse (EÜ) nr 865/2006 muutmine, mis vabastaks ühendusesisesel hariliku tuuni kaubanduse keelust täielikult. Muudatusega saavutaksime meie kõigi soovitud eesmärgi: et säiliks väikesemahuline rannapüük, eriti Vahemere ääres.

Kolmandaks, kuna otsustame siin liigi I lisasse kandmist, leian ma, et Euroopa Liit peab kindlasti pakkuma rahalist toetust neile kaluritele ja laevaomanikele, keda otsused puudutavad.

Ja lõpetuseks, juhul kui otsus neil tingimustel vastu võetakse, mida hetk tagasi loetlesin, siis peab sellega kaasnema märkimisväärselt rangem kontroll salapüügi üle. Neil, ja ainult neil tingimustel saan ma olla nõus hariliku tuuni kandmisega CITESi I lisasse. Ilma taoliste tagatisteta on II lisasse kandmine kõige vähem kahjulik lahendus, või vaat ei isegi parim lahendus.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Austatud juhataja! Me ei saa lubada seda, et ignoreerime bioloogilise mitmekesisuse vähenemist. Nii oleksin võinud öelda mina, kuid tegelikult pärinesid need sõnad Euroopa Komisjonist, täpsemalt ütles seda keskkonnavolinik Dimas läinud kuul bioloogilise mitmekesisuse teatise esitlemisel.

Eeldan, et uus komisjon on samal seisukohal ja peab bioloogilist mitmekesisust samavõrd tähtsaks. Palun öelge mulle, kui see nii ei ole. Kuna Euroopa Komisjon on pühendunud bioloogilise mitmekesisuse teemale, üllatabki mind, et ühelt poolt teeb komisjon kõik selleks, et liike päästa ja bioloogilist mitmekesisust säilitada,

aga teiselt poolt puudub (veel?) selsamal komisjonil julgus teha lihtne ettepanek ühe ohustatud liigi – hariliku tuuni – CITESi I lisasse kandmiseks. Paistab, nagu oleks tegemist ühe mündi kahe poolega. Kahtlemata tuleb meil toetada heas usus tegutsevaid kalureid, et taolist otsust vastu võtta. Selles küsimuses olen eelkõnelejaga nõus. Lisaks tuleb tuunikala salapüügiga võidelda rangemalt.

Lugupeetud komisjoni liikmed! Mina läheksin siiski ühe sammu kaugemale. Mina näen CITESit ja eriti harilikku tuuni proovikivina. Proovikivina selles mõttes, et kindlaks teha, kas komisjon on valmis öeldu ka teoks tegema. Proovikivina selles mõttes, et kas uus komisjon suudab saada eestvedajaks või jääbki vastutulelikult ainult liikmesriikide tahtmist tegema, ja viimased on teadaolevalt ettepaneku vastu. Proovikivina selles mõttes, et kas komisjon suudab hoiduda sõnastuste ja teatiste rappa vajumast ning hakkab selle asemel ka päriselt tegutsema.

Ma kordasin just teie öeldud sõnu: ütlete, et olete valmis seda tegema; nüüd on aeg sõnadelt tegudele minna ja mina kutsuksin komisjoni üles alustama harilikust tuunist.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Kui lasta kaluritel oma tahtmise järgi tegutseda, siis aitame ise kaasa tuunivarude ammendamisele ja liigi väljasuremisele. Austatud juhataja! Kui me aga keelustame kogu tuunikaubanduse, aitame samavõrd kaasa kalurite, kalapüügisektori, nende ülalpeetavate perede ja kogukonna hävingule.

Need on minu arvates kaks äärmust: me ei tohi hävitada tuunivarusid ega põrmustada sellest täielikult sõltuvat sektorit. Kuid kahe äärmuse vahel on ka kesktee, mille saame kompromissivaimus valida. See on valik, mis võimaldab kalandussektorit varasemast palju paremini kontrollida, seda siiski täielikult sulgemata.

Seetõttu usun, et tuunikala kandmine CITESi I lisasse oleks äärmuslik meede, mida tuleks vältida. Parema tulemuse annaks kui järgiksime ICCATi soovitusi, mis on juba aastaid püügikvoote vähendanud. Kuid kompromissi saavutamiseks võiksime kanda hariliku tuuni ka CITESi II lisasse.

Austatud juhataja! Tuunivarude lõppemise vältimiseks ei pea lõppu peale tegema tuunipüügist sõltuvatele kaluritele. Võimalik on arvestada mõlema huve.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Andestage mu sõnamäng, kuid minu meelest oleme siin võimatusse lõksu püütud, sest kui keelame kalapüügi, eriti hariliku tuuni püügi, on löögi all kalamehed. Kui me püüki ei keela, ei ole varsti enam mida püüda.

Minu meelest on siin peamine tähtsus teaduslikel tõenditel ja see tuleb sõnavõttudes pidevalt esile. On öeldud, et teaduslikud tõendid pole piisavalt usaldusväärsed, põhjalikud ega värsked.

Tahaksin teada, kas komisjon ja nõukogu on teadlaste tööga rahul? Võib ju viidata ühtele teaduslikele tõenditele, aga siis tuleb keegi teine välja erineva soovitusena, mis pärineb teistelt teadlastelt.

Sellepärast on minu meelest teaduslikud tõendid kõige tähtsamad ja ma tahaksin kuulda, mida komisjon ja nõukogu sellest arvavad.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Austatud juhataja! Oleme täna juba kuulnud, kuidas salapüüki on segi aetud maffiaga; ning mina tahan avaldada toetust kalapüügisektorile, mis on palju kordi oma vastutustundlikku suhtumist näidanud.

Mina olen kalapüügi kontrollimise poolt. Samuti olen maffiaga võitlemise poolt. See aga ei saa olla hariliku tuuni I lisasse kandmise põhjuseks.

Ühtlasi tahan rõhutada, et näiteks Baski kalamehed, keda see otsus vastuvõtmisel rängalt mõjutab, on käitunud väga vastutustundlikult: vahel on nad sektori kaitsmise nimel taotlenud mõne muu kalaliigi, näiteks anšoovise püügi peatamist.

Leian ka, et me peaksime võtma kuulda Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) nõuandeid, sest 2009. aastal võttis komisjon kooskõlas teaduskomitee soovitustega vastu rangemad ja karmimad majandamise meetmed.

Olgu veel märgitud, et 2010. aasta püügikvoodiks on kehtestatud 3500 tonni. 2009. aasta kvoot oli 22 000 tonni ja 2006. aasta kvoot 32 000 tonni. Sellepärast lepiti kokku kompromissvariant, mis nägi vajadusel ette uute kontrollimeetmete rakendamise.

Mina ei toeta hariliku tuuni I lisasse kandmist, sest see kahjustaks paljusid sektoreid, sealhulgas väikeettevõtjaid, keda praegu pole arvesse võetud. Seda ettepanekut võiks toetada ainult juhul, kui eelpool nimetatud meetmed ei ole tulemusi andnud.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Alpidest pärit eurooplasena lubage mul palun merelt tagasi maale tulla! Sooviksin, et komisjon viiks Dohasse märgistamisnõudeid puudutava ettepaneku. Teatavasti tuleb vangistuses kasvatatud röövlinnud, näiteks pistrikud, kauplemise tarbeks märgistada. Identifitseerimise eesmärgil isendid registreeritakse, röntgastatakse, suuremate loomade puhul kasutatakse mikroskoop. Ilma märgistamata isenditega kaubelda ei tohi.

Ma tahan aga osutada sellele, et sarnast nõuet teiste ohustatud või kasvatatud loomaliikide, näiteks Kesk-Euroopas elav ilves, puhul ei kohaldata. Nõnda võibki juhtuda, et taolised vabaduses liikuvad, põgenema pääsenud või kaubeldavad isendid ei ole märgistatud ja seepärast ei saa neid täpselt identifitseerida. See takistab loomade käitumise ja arvukuse uurimist, ning muidugi lihtsustab ka salakaubandust. Sellepärast teen ettepaneku tõstatada märgistamise küsimus Dohas; see oleks tubli panus sealsesse arutellu!

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Tulin täna siia kotta, et saada selgust või vähemasti lootsin seda, sest meie vaidluses on kaks hästi põhjendatud vastandlikku poolt, eriti just hariliku tuuni puhul.

Alustuseks tahaksin osutada salapäügile, millest siin on juba palju räägitud: mulle näib, et salapäüdjad ei hooli sellest, millises lisas mingi liik on. Nemed püüavad seni edasi, kuni me ei hakka reeglite ja eeskirjade täitmist rangelt kontrollima.

Ühelt poolt tuleb mõõnda, et I lisasse kandmisel on teatud loogika, kuid teiselt poolt on meil jälle sotsiaalmajanduslikud probleemid. Arvan, et me peame rõhuma tulemustele.

Lisaks on veel vaja mõelda vette tagasilastavatele kaladele ja kuidas I lisasse kandmine kalureid sellega seoses mõjutab. Mina kaldun arvama, et seda ei tuleks I lisasse kanda ja õigem koht oleks ehk II lisa, kuid arutan veel hiljem fraktsioonis kolleegidega küsimust. Näete, et isegi pärast sellist pikka ja põhjalikku arutelu ei ole kõik veel selge, vähemalt minule mitte.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Arvestades mitmest allikast kuulnud vastuolulisi teaduslikke andmeid ja kalavarude suurst, mis isegi kõige mustema stsenaariumi kohaselt ei ole veel selline, et nõuaks kohustuslikku I lisasse kandmist, ei usu ma, et parim lahendus oleks taoline äärmuslik meede, isegi koos piirangutega, mis teatud piirkondades siis kindlasti kalapäügile kehtestataks.

Samuti tuleks arvestada tuunipäügile spetsialiseerunud ettevõtete viimaste aastate jõupingutusi päügi vähendamise nimel ja sellepärast peaksimegi minu arvates samas suunas jätkama, tuuni II lisasse jätma, mitte uisapäisa tegutsema, sest see oleks mõnede piirkondade ja sektori ettevõtete jaoks väga ohtlik.

Silvia Iranzo Gutiérrez, nõukogu esistuja. – (ES) Esiteks tahaksin tänada kõiki sõnavõtjaid! Te andsite väga kasuliku panuse ühise seisukoha kujundamisse, millega Euroopa Liit järgmisel ohustatud looduslike loomajaimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) osaliste konverentsil peaks esinema. Enamik kõnelejaist rõhutas CITESi abistavat rolli väljasuremisohus olevate liikide kaitsmisel.

Nagu ennist mainisin, esitab komisjon ettepaneku nõukogule, mille põhjal viimane saab kujundada oma seisukohad CITESi koosoleku päevakorra eri punktides käsitletavate ohustatud liikide suhtes. Kõnedes nimetati ka tiigreid ja elevant, millest rääkis näiteks Catherine Bearder. Jäakarudest kõneles Kartika Tamara Liotard, kuid suur enamus pühendus hariliku tuuni küsimusele. Sellel teemal esitati mitmesuguseid eri arvamusi, mis põhinesid mitmesugustel väidetest.

Loomulikult on nõukogule teada Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) teaduskomitee viimase, 2009. aasta oktoobrikuus toimunud koosoleku tulemused ja ka FAO nõuandekomisjoni soovitused 2009. aasta detsembrist. Seega on nõukogule täiesti selge, mida tähendab ettepanek kanda tuunikala CITESi lisadesse, ja seda mitte ainult liigi kaitsmise seisukohalt, vaid ka mõnedes päügi piirkondades harrastatavate, liiki säästvate traditsiooniliste kalapäügiviiside säilimise seisukohalt. Sellepärast kaalub nõukogu enne otsuse vastuvõtmist hoolikalt kõiki küsimusi.

Lõpetuseks tahaksin teid veel kord nõukogu esistujariigi nimel tänada sõnavõtte ja soovituste eest, mis sel otsustavas etappi jõudnud ettevalmistusperioodil aitavad kujundada Euroopa Liidu seisukohta järgmisel CITESi konverentsil. Rõõmuga edastan ma teie sõnavõtte sisu nõukogule ning rõhutan teie suurt huvi Dohas arutatavate küsimuste vastu. Ühtlasi kinnitan teile, et esistujariik Hispaania on võtnud endale kindla

kohustuse tagada ohustatud liikide kaitse ja säästev areng. Teame, et nõukogul on selles osas parlamendi täielik toetus.

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Esmalt tahan rõhutada, kuivõrd ma hindan kõikide sõnavõtjate panust konverentsil arutamisele tulevate teemade eesmärkide kujundamisel.

Võin teile kinnitada, et komisjon toetab säästvat kaubandust, mis arvestab nii bioloogilise mitmekesisuse kui ka kogukondadega, kes peavad vaadeldavate liikidega harmooniliselt koos elama.

Jätkan veidi konkreetsemalt, et vastata teie kommentaaridele. Esiteks, nagu ma alguses ütlesin, võtab komisjon õige pea vastu üldseisukoha harilikult tuuni osas. See on tähtis, kuna puudutab peamiselt ELi kalalaevastike püügitegevust. On avaldatud arvamust, et lahkuva komisjoni asemel peaks ametisse astuv koosseis selles küsimuses asuma selgele seisukohale, sest just uus komisjon peab hakkama ELi arvamust konverentsil kaitsma või propageerima.

Olen kindlalt veendunud, et ettepanek tagab jätkusuutliku tuleviku nii harilikule tuunile kui ka asjaomastele kalalaevastikele. Ettepanekus peavad tasakaalus olema valdkonna lähiaja ja kaugemad väljavaated. Rääkides konkreetsemalt teemadest ja küsimustest, mida lugupeetud parlamendiliikmed tõstasid seoses löögi alla sattuvatele kaluritele antava võimaliku toetusega, tuleks minu meelest rõhutada seda, et komisjon on valmis hindama taolise abi andmist nii suures ulatuses kui võimalik, kuid samas ei tohi unustada, et eelarve ümberjaotamised on paljudeks aastateks juba ära otsustatud ning me peame hindama ka seda, millised oleksid sellega kaasnevad rahalised tagajärjed aastate 2007–2013 finantsperspektiivi kitsastes eelarveoludes.

Üks probleem on seotud ettepanekuga kanda harilik tuun II lisasse: olgu siinkohal meenutatud, et CITESis on väga spetsiifilised sätted, mida II lisa puhul kohaldatakse. Tekiks pikk õiguslikku ja tehnilist laadi arutelu selle üle, mida II lisasse kandmine tegelikult tähendab. Selle sammu praktiline kasutegur jääks aga ebaselgeks. Seetõttu on meil tarvis järele mõelda, millised oleksid harilikult tuuni II lisasse kandmise tegelikud tagajärjed.

Vastuseks Catherine Beaderi küsimusele relevantide kohta võin öelda, et kuigi Tansaania ja Sambia ettepanekutel on menetluslikku laadi puudusi, ei saa need anda piisavat alust juba ette neid ettepanekuid tagasi lükata.

Lõpetuseks tahan kommenteerida Seán Kelly küsimust. Kas komisjon on rahul paljudes küsimustes esitatud teaduslike tõenditega? Arvan, et komisjonil on raske teaduslikke tõendeid kahtluse alla seada, sest see tähendaks, et komisjonil on paremad teadusliku uurimistöö võimalused kui teadusasutustel endil, aga see ei ole ju nii! Sellepärast ongi vahetevahel väga raske võtta teaduslike tõendite osas seisukohta.

Juhataja. – Sain seitse kodukorra artikli 115 lõike 5 alusel esitatud resolutsiooni ettepanekut.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Sergio Berlato (PPE), kirjalikult. – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Meie tänane arutelu, mis puudutab märtsikuus toimuvat CITESi osaliste konverentsi 15. kohtumist, on eriti tähtis looduslike taimede ja loomaliikide ratsionaalse kasutamise aspektist.

Resolutsiooni ettepanek näib olevat kaldu paljude ressursside kasutuskeelu suunas. Viitan eriti ettepanekule kanda Vahemere punakorall II lisasse. Olgu märgitud, et teadlaskonna arvates ei ole *Coralliidae*'i perekonda kuuluvad liigid väljasuremisohus, arvestades nende suurt arvukust kõigis meredes, kus on nende asuala. Seepärast näib korallide kandmine II lisasse olevat liialdatud meede, mida ei toeta teadlaste andmed. Punakorallidega kauplemine on Vahemerealadel väga paljudele oluliseks sissetulekuallikaks ning CITESi lisasse kandmine mõjutaks märgatavalt mitmete riikide, sealhulgas Itaalia majandust, tekitaks avalikkuses väga suurt meelehärmi ning kaotaks töökohti.

Need on põhjused, miks meie oleme selle liigi CITESi II lisasse kandmise vastu. Lisaks soovin, et Euroopa Komisjon revideeriks oma senist seisukohta, mis näib enam olevat kantud ülemäärasest keskkondlikust ekstremismist kui kaalutletud teaduslikust analüüsist.

Clemente Mastella (PPE), kirjalikult. – (IT) Euroopa on alati olnud valmis ära kuulama muresid, mis on seotud looduslike liikide liigkasutamisega ning looma- ja taimeliikide salakaubandusega.

Kuid ärgem unustagem, et CITES peaks tuginema oma otsustes tulemustele ja asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonide teaduslikele andmetele! Kaks küsimust on eriti murettekitavad: ettepanek kanda liigid *Corallium spp.* ja *Paracorallium spp.* II lisasse ja palve kanda harilik tuun I lisasse.

Korallide puhul leiame, et meil on õigus rõhutada oma vastuseisu, arvestades FAO nõuandekomisjoni 2009. aasta detsembri keskepaigas esitatud negatiivset arvamust, mille kohaselt puudusid nende liikide arvukuse langust tõendavad andmed, mis põhjendaksid nende II lisasse kandmist. See ohustaks tõsiselt korallidest käsitööesemete valmistajate konkurentsivõimet, kuid see sektor on mõne Itaalia piirkonna majanduse ja töökohtade jaoks väga oluline (eriti Torre del Greco, aga ka Alghero ja Trapani).

Tuunist rääkides tuleb märkida, et on riike, näiteks Prantsusmaa ja Itaalia, mis on kõige enam hariliku tuuni püügi ja seega ka selle liigi kaitsmisega seotud, et tagada selle säästev kasutamine. Me toetame ettepanekut, kuid hariliku tuuni I lisasse kandmise tingimuseks peab olema, et otsuse täitmine lükatakse 12–18 kuud edasi ning sektorile makstakse hüvitist.

Véronique Mathieu (PPE), kirjalikult. – (FR) Vastupidiselt muljele, mida mõned inimesed tavaliselt jätta, nagu oleks CITES ette nähtud kauplemise keelustamiseks, on konventsiooni eesmärk hoopis hoolitseda selle eest, et looduslike looma- ja taimeliikide rahvusvaheline kaubandus ei ohustaks nende ellujäämist. Kaks nädalat tagasi oli mul juhus kohata Namiibia keskkonna- ja turismiministrit. Namiibias on elevantidele kehtestatud hind ja lastud välja kujuneda rangelt reguleeritud kaubandus. Nüüdseks on olemas tingimused salaküttimise ohjamiseks ja elevantide kaitsmiseks salaküttide eest. Tänu neile meetmetele on liigi arvukus märkimisväärselt kasvanud ning nende ellujäämine ei ole enam ohus. Eelöeldu valguses kutsun teid üles toetama Tansaania ja Sambia ettepanekut Aafrika elevanti I lisast II kandmiseks, ning Keenia ettepanekut tagasi lükkama!

Edward Scicluna (S&D), kirjalikult. – Mina usun kindlalt säästvasse arengusse ja ei sea kahtluse alla asjaolu, et harilikku tuuni on liiga palju püütud ja et kala vajab kaitset. CITES on olnud väljasuremisohus eksootiliste liikide kaitsmises edukas, eriti näiteks arengumaades, kus arvukaid jahimehi ja salakütte on võimatu kontrollida. Aga kas siin on tegemist samasuguse olukorraga?

Kirde-Atlandil tegeleb hariliku tuuni liigipüügiga väike arv traalereid kasutavaid ettevõtteid, kellest igaihe saak on tuhandeid tonne. Need ettevõtted pärinevad juhtivatest ELi liikmesriikidest: Prantsusmaalt, Hispaaniast ja Itaaliast. EL ei vaja rahvusvahelise keskkonnaorganisatsiooni abi selleks, et kontrollida oma liikmesriikide kalandussektoreid.

Muidugi peame olema pragmaatikud. Kui rahvusvaheline arvamus on selline, et meil ei õnnestu vältida hariliku tuuni kandmist CITESi lisadesse, siis kasutagem oma talupojamõistust ja proportsionaalset lähenemist ning kandkem see liik II lisasse nagu FAO eksperdid soovitasid! Minu kodumaale läheks hariliku tuuni CITESi I lisasse kandmine maksma kaks protsenti SKTst. See teeks sama välja, kui palutaks ühekorraga kaotada kogu Šotimaa lõhetööstus. Töö kaotaks peaaegu üks protsent tööjõust.

13. Marginaliseerunud kogukondadele ette nähtud elamumajandusmeetmete abikõlblikkus (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu regionaalarengukomisjoni nimel Lambert van Nistelrooij esitatud raporti üle, ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr .../2009, millega muudetakse Euroopa Regionaalarengu Fondi käsitlevat määrust (EÜ) nr 1080/2006 seoses marginaliseerunud kogukondadele ettenähtud elamumajandusmeetmete abikõlblikkusega

(KOM(2009)0382 – C7-0095/2009 – 2009/0105(COD)) (A7-0048/2009).

Lambert van Nistelrooij, raportöör. – (NL) Euroopa Parlament on dünaamiline – kaladest ja CITESist läheme edasi inimeste juurde, kuna on tähtis, et ka inimesi koheldaks vastutustundlikult. Mul on hea meel, et saame muuta täna Euroopa Regionaalarengu Fondi määrust seoses kõikjal ühenduses rasketes oludes elavate inimeste, marginaliseerunud rühmade eluasemeküsimusega.

Samuti olen rahul sellega, et meil õnnestus läinud nädalal kokkuleppele jõuda paljude Lissaboni lepinguga seotud juriidiliste probleemide osas. Üheskoos töötasime välja esimese õigusakti muudatuse sõnastuse Lissaboni lepingu alusel, mis on esimene ka parlamendi sellel ametiajal. Väga palju teisi ettepanekuid on blokeeritud, kuid meil see õnnestus. Lugupeetud kaasparlamendiliikmed! Täna ka teid osutatud surve eest! Üheskoos rõhutasime, et siin oli tegelikult tegemist juba Nizza lepingu aegse kokkuleppega. Kuid edasimine

ei olnud piisav. Teema seoti teiste valdkondadega ja just sellepärast ei jõutud Rootsi eesistumise ajal kokkuleppele.

Räägitakse ka, et tänavu on tegemist uue olukorraga, kuna 2010. aasta on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta, see on eriti sobiv aasta taolise vahendi loomiseks. Seetõttu olen koos teistega avaldanud tugevat survet selle teema lõpuleviimise nimel ja ütleksin, et saime just õigel ajal valmis.

Samuti olen rahul ja rõõmus selle üle, et algselt vaid linnapiirkondade probleemsetele sihtrühmadele ettenähtud projekte saab nüüd ette võtta ka maapiirkondades, ning ka selle üle, et hõlmatud on kõik Euroopa Liidu liikmesriigid.

Ühtekuuluvuse idee tähendab endiselt sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse kogumit. Vaadeldavas ettepanekus on ülimalt seatud sotsiaalne mõõde, sotsiaalne ühtekuuluvus. Konsultatsiooniprotsessi jooksul olen ma rõhutanud mitmeid aspekte, mida teile siinkohal meenutaksin: 1. kõigi ELi riikide, kõigi 27 Euroopa Liidu liikmesriigi kaasamine; 2. jätkusuutlikkuse kriteeriumid; ja 3. konkreetsemate kriteeriumide väljatöötamine seda liiki ehitusprojektide ühiskonda integreerimiseks, sest paljud praegustest asukohtadest kriteeriumidele ei vasta – tegemist on viletsate elamutega viletsates kohtades. Nende renoveerimine ei ole lahendus. Kui me ei vali paremaid asukohti, see tähendab, et jätame üksikasjalikumad kriteeriumid väljatöötamata, siis ei ole niisuguse rahahulga kulutamine põhjendatud – aastast on regionaalfondidest ette nähtud välja maksta umbes pool miljardit eurot.

Muidugi ei lahenda see kõigi üheksa miljoni romi probleemi, kuid eluase on esmatähtis, füüsiline pool on oluline ning liikmesriigid saavad nüüd hakata midagi ka ette võtma. Küsin Euroopa Komisjonilt ja lahkuvalt volinikult, kas meid teavitatakse täpsemalt ka kogu paketi rakendamisest ning kas meid kaasatakse sellesse protsessi.

Ühes oma varasemas ametis tegelesin ma muu hulgas Madalmaade karavanielanike probleemiga ning tean, kui raske see oli. Olen külastanud Rumeeniat ja teisi Ida-Euroopa riike ning paljugi nähtust oli mulle tuttav. Minu arvates on tõesti väga hea, et lõpuks selle otsuse saame vastu võtta. Ilma korraliku eluaseme, heade elukohtade, toetava sotsiaalpoliitika, hariduse ja tööhõiveta me edu ei saavuta. Olen rõõmus, et saame nüüd seda teha ja tänan kõiki, kes viimastel kuudel lahenduse nimel head koostööd tegid!

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Täna arutatav ettepanek on selge näide sellest, kuivõrd pühendunult ELi institutsioonid tegutsevad marginaliseerunud ja äärmises puuduses elavate kogukondade ühiskonda integreerimise nimel. Ettepanek on vastuseks parlamendi ja nõukogu soovile ning näitab, et tõukefondide ülesanne ei ole ainult rahastamine, vaid nende kaudu propageeritakse ka integreeritud lähenemisviisi marginaliseerunud kogukondade sotsiaalmajanduslike probleemide lahendamisel.

Ettepaneku konkreetseks sihtrühmaks on Euroopa 10miljoniline romide kogukond. Kuid vastavalt üldistele romide kaasamise põhimõtetele ei välista ettepanek ka teisi samasugustes sotsiaalmajanduslikes oludes elavaid marginaliseerunud rühmi.

Praeguse kompromissettepanekuga laienevad elamumajandusmeetmed mitte ainult 12 uue liikmesriigi marginaliseerunud kogukondadele, nagu komisjon algselt kavandas, vaid kõigile 27 liikmesriigile. Praegu kehtivat artiklit 7 kohaldatakse vaid linnapiirkondade elamumajandusmeetmetele, kuid muudatusega soovitakse neid laiendada ka maapiirkondadesse. Kuna enamik uute liikmesriikide romidest elab maal, mitte linnades, on taoline lähenemine põhjendatud.

Muudatusettepaneku kohaselt oleks abikõlblik nii olemasolevate elamute renoveerimine kui ka uuselamute ehitus. Erakordselt halva kvaliteediga hoonete renoveerimine võib tähendada lausa avaliku sektori raha raiskamist. Ettepaneku arutamise käigus soovis regionaalarengukomisjon konkreetset viidata eraldatuse vastu võitlemise meetmetele. Ettepaneku põhjenduses nr 6 ongi nüüd elamumajandusmeetmetega kaasnevate muude tegevuste hulgas nimetatud ka eraldatuse vastu võitlemise meetmeid. Eraldatud elupaigad viitavad iseenesest ebakindlusele, raskendatud juurdepääsule koolidele ja töökohtadele, aga ka vägivaldsetele rünnakutele ja kuritegevusele. Kindlasti ei ole meie eesmärgiks uute marginaliseerunud alade tekitamine, isegi kui seal on korralikud, ERDFi rahaga ehitatud majad.

Teame, et paljudes liikmesriikides on juba olemas romide kogukondade integreerimise poliitika, erilise rõhuasetusega eluasemega seonduvale. Poliitika elluviimine ei ole aga kerge ülesanne. Tõukefondid võivad protsessis osaleda, kusjuures elamumajandusest tähtsamgi on toetus tegevustele, mis aitavad paremaks muuta nende kogukondade tootlikke võimalusi, näiteks VKEd, naised, ettevõtlusalgatused jne.

Siinkohal tahaksin rõhutada, et ühtekuuluvuspoliitika peaesmärk on lähendada piirkondade majandust tootlike võimaluste edendamise abil.

Nagu te kindlasti teate, lisab komisjon ja lisavad ka enamik liikmesriike uuele määrusele avalduse, kus kinnitatakse, et kõikjal Euroopa Liidus asuvate marginaliseerunud kogukondade elamumajandusmeetmete abikõlblikkust ERDFi raames tuleb vaadelda erandlikuna. Taoline erand ei tähenda sugugi, et ühtekuuluvuspoliitika vahendeid hakatakse nüüd kasutama elamumajandusmeetmete jaoks.

Veel tahaksin märkida regionaalarengukomisjoni ettepanekut lisada teksti eraldi põhjendus komiteemenetluse kohta. Selles valguses lubage osutada, et kolme institutsiooni vahel on põhimõtteliselt juba välja töötatud horisontaalne lahendus komiteemenetlust puututavate üleminekusätete osas. Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni avaldus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 291 rakendamise kohta tehti eesmärgiga hoida ära institutsionaalsete küsimuste tõstatamine iga konkreetse õigusakti puhul ajal, mil ei ole veel jõustunud uus komiteemenetluse raammäärus. Komisjonil on kahju, et taoline põhjendus lisati, kuid me ei hakka sellepärast takistama võimalust saavutada kaasseadusandjate kokkulepe esimesel lugemisel.

Ootan suure huviga algavat arutelu!

Jan Olbrycht, *fraktsiooni PPE nimel*. – (PL) Austatud juhataja! Tahaksin rõhutada täna arutatava määruse muudatuse kahetist tähtsust. Ühelt poolt puudutab see otseselt marginaliseerunud kogukondi, kuigi see mõiste ise ei ole väga täpselt määratletud. Teiselt poolt lisab see aga olulise elemendi majandusele. Pean siinkohal silmas võimalust rahastada Euroopa Regionaalarengu Fondist elamuehitust – see teema tekitas Euroopa Parlamendi eelmise koosseisu ajal suuri vastuolusid. Kriisi selline mõju on kahtlemata üsnagi üllatav: Euroopa Parlamendi liikmete aastaid tagasi esitatud vastuväited lükati tagasi ja eluaseme rahastamist lubati tollal vaid uute liikmesriikide jaoks. Nüüd aga, muutunud majandus- ja rahandusoludes, ollakse nõus kulutama elamuehitusele vägagi spetsiifilises kontekstis. Leian, et käimasolevat väga positiivset eksperimenti tuleb jätkata ning elamumajanduse rahastamisel peaks olema koht tuleviku ühtekuuluvuspoliitikas just nii nagu tänagi.

Georgios Stavrakakis, *fraktsiooni S&D nimel*. – (EL) Austatud juhataja! Kõigepealt tahaksin kiita raportööri Lambert van Nistelrooij'd, sest tänu tema südikusele ja kannatlikkusele viimase kolmepoolse kohtumise ajal on meil see tähtis raport täna arutamisel ja homme hääletusel ning me ei ole raisanud kallist aega selle märtsikuusse edasilükkamisega.

Raport on äärmiselt tähtis, kuna näeb ette, et marginaliseerunud kogukondadele suunatud elamumajandusmeetmete abikõlblikkuse määruse kohaldamisala on terve Euroopa Liit, mitte vaid uued liikmesriigid, nagu Euroopa Komisjoni algses ettepanekus.

Nii minu fraktsioon kui ka komisjon, mille liige ma olen, pidas mõeldamatuks, et vanad liikmesriigid jäävad määruse laiendatud kohaldamisalast välja, sest me teame ju kõik, et marginaliseerunud kogukondadel, eriti romidel, on tõsised eluasemeprobleemid, mis toovad kaasa sotsiaalseid tagajärgi kõikides Euroopa Liidu liikmesriikides.

Leiame, et nii raport kui ka eluasememeetmete kohaldamisala laiendamine tervele Euroopa Liidule tugevdab ühtekuuluvust kõikide piirkondade vahel, diskrimineerimata seejuures ei uusi ega vanu liikmesriike. Sellega anname selgelt mõista, et ühenduse rahastamise aluseks on põhimõte võidelda sotsiaalsete probleemidega, ükskõik millises liidu piirkonnas need ka esile ei kerkiks.

Karima Delli, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (FR) Austatud juhataja! 2010. aasta on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta ja just selles kontekstis loodetavasti võtamegi vastu Lambert van Nistelrooij raporti, mis on oluline samm puudustkannatavate inimeste elutingimuste parandamisel, sest muudab võimalikuks ERDFi kaudu Euroopa abi kasutamise elamute renoveerimiseks ja ehitamiseks ning energiapuuduse vastu võitlemiseks kõikides liikmesriikides.

Seda ettepanekut, mida toetab ka Euroopa Nõukogu, on oodanud kaua kõik need, kes võitlevad marginaliseerunud kogukondade, eriti romide integreerimise õiguse eest.

Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni nimel tervitan ma asjaolu, et liit investeerib suuri summasid kõige raskemas olukorras olevate kogukondade elutingimuste parandamiseks, kuid me ei tohi sellel teel peatuda nüüd, kus meil nõnda hästi läheb. Me valvame väga hoolikalt nende vahendite kasutamise järele, sest tulemuseks ei tohi olla marginaliseerunud kogukondade eraldatus.

Linnaelamute renoveerimise projektidest kohta on tõesti palju näiteid. Võtkem näiteks Barcelona linnakeskuse restaureerimine või uute liikmesriikide linnade ajalooliste keskuste taastamistööd, millel on eriti hästi läinud, sest tänu kinnisvarahindadega spekulatsioonile on rendi- ja üürihinnad lakke tõusnud. Kuid selle tagajärjel on kõige vähem kindlustatud pered pidanud linnakeskustest lahkuma.

Neile inimestele on hädatarvilik garanteerida tõeline sotsiaalarbitraar ja juurdepääs kõigile avalikele teenustele, nagu haridus, tervishoid ja ühiskondlik transport. Kuid nagu me komisjonis asja arutades välja pakkusime, peavad nad saama ka piisavalt vahendeid, et ei peaks oma elukohast lahkuma ning et need piirkonnad ei muutuks ainult rikaste elupaikadeks.

Parlamendil tuleb enne 2013. aastal tehtavat uut rahastamise otsust seni elluviidud projekte hinnata ning samuti peab parlament osalema abikõlblikkuse kriteeriume sätestava uue määruse koostamisel, seda eriti seoses läbipaistvusega kindlustamaks, et iga haavatav rühm tõepoolest need vahendid saaks ning võiks ka pikas perspektiivis inimväärikalt elada.

Oldřich Vlasák, *fraktsiooni ECR nimel*. – (CS) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Me teame omast käest, missugused on getod ja agulid. Seal elavad inimesed saavad madalaimat palka, on sageli töötud või sõltuvad ainult sotsiaalarbitraarist. Nad ei maksa õigeaegselt üüri, elektri- ega veearveid. Tihti on sealsed tänavad ja tagahoovid täis äravedamata prügi. Jagatud või õigete omaniketa hooned jäävad hooletusse. Teame omast kogemusest, et sellistes majades elavad sotsiaalselt marginaliseerunud kogukonnad. Vahel koosnevad need vaid mõnest perest või isikust, kes ühes kortermajas elavad, teinekord on aga tegemist terve ümbruskonnaga, kus elab tuhandeid. Asukoht võib olla nii linna keskses või äärelinnas kui ka hoopis väljaspool asulaid.

Sellepärast on hea, et muudatusega soovitakse Euroopa vahendite kasutusala laiendada marginaliseerunud kogukondade elamuasemetele ning võimaldatakse lisaks linnadele investeerida ka maapiirkondadesse, selleks et remontida olemasolevat elamufondi või ehitada uusi maju. Mina olen siiski kindlalt veendunud, et ainuüksi infrastruktuuri investeerimisega getode probleemi ei lahenda. Prügi äravedamine, hoonete fassaadide remontimine, trepikodade renoveerimine ja majade ülevärvimine ei tähenda, et paari aasta pärast kõik samasugune välja näeks. Getosid ei tekita mitte ainult keskkond ja hooned, vaid ka inimesed, kes seal elavad. Seetõttu tuleks tulevikus leida viise, kuidas taolisi investeringuid kombineerida kohapeal tehtava sotsiaaltööga, kuidas aidata kaasa getode elanike tööühisele ning eriti, kuidas võimaldada noortel sellest sotsiaalsest vaesuselõksust pääseda. Vaid nii võivad getodest ja agulitest saada korralikud paigad meie linnades.

David Campbell Bannerman, *fraktsiooni EFD nimel*. – Austatud juhataja! Selle eluasememääruse I muudatusettepanek näeb ette Euroopa Regionaalarengu Fondi kasutamise kõikides liikmesriikides, mitte ainult neis, mis liitusid 2004. aastal. Tähendab, see puudutab otseselt ka Suurbritanniat.

Resolutsioonist selgub, et suurim toetust saav marginaliseerunud kogukond on romide kogukond, lisaks veel teised, kel on samasugune sotsiaalmajanduslik olukord.

Euroopa ühtekuuluvuse jaoks on ettenähtud seitsme aasta jooksul kulutada tohutu summa – 347 miljardit eurot, mis on suurem paljude riikide majandusest.

Minu valimisringkonnas East Anglias ollakse juba praegu väga mures rändurite ja mustlaste kogukondade mastaapsuse pärast, eriti Essexis. Mu valijad saavad pahaseks, kui need meetmed peaksid Euroopa Liidus kaasa tooma veelgi massilisema rände.

Sestsaadik kui leiboristid 1997. aastal võimule tulid on Suurbritannia rahvaarv kasvanud kolm ja pool miljonit elanikku, mis on poole Londoni linna jagu. Teades juba praegu, et peaaegu üheksa igast kümnest uuest Suurbritannia kodust (86%) ehitatakse järgmise 30 aasta jooksul immigrantidele, siis loovad taolised ettepanekud lihtsalt uue sillapea järgmiseks massiliseks sisseändeks Suurbritanniasse. Meil ei ole seda ruumi. Jutt on ruumist, mitte rassist.

Viisade ja elamislubadega kontrollitud ränne on hea, kuid kontrollimatu ränne on halb, sest seal viib otsetee ekstremismini ja seda ei soovi meist keegi.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Eriti raskest sotsiaalmajanduslikust olukorrast olevate leibkondade elamumajandusmeetmete toetamine on iseenesest väga hea mõte. Samuti on vägagi tervitatav, et toetust saavad nüüd võrdselt nii linna- kui ka maapiirkonnad. Kuid mingil juhul ei tohi toetada ning selgelt eelistada ainult teatud liikmesriike ja ainult teatud kogukondi. See oleks teiste rühmade jultunud diskrimineerimine. Aga just seda praegune ettepanek teeb. Ettepanekus pööratakse erilist rõhku romidele ja seaduslikele sisseändajatele.

Pealegi tuleb marginaliseerumise vastu võidelda alati kahepoolselt – ühelt poolt tehku seda võimuorganid, aga teiselt poolt asjaomased kogukonnad ise, sest neil on iseeneste integreerimisel samuti aktiivne roll. Lõpetuseks arvan, et me peame hoolikalt hindama kõigi nende meetmete kasulikkust ning peame olema kindlalt vastu kellegi eelistamisele etniliste kriteeriumide alusel.

Livia Járóka (PPE). – (HU) Olen rõõmus Euroopa Regionaalarengu Fondiga seotud muudatuste üle ning tahan kiita kaasparlamendiliiget Lambert van Nistelrooij'd raporti eest. ERDF toetab paljusid programme, mis võivad märkimisväärselt parandada ja tegelikult ka parandavad Euroopa arvukaima vähemuse, romide, elamistingimusi, unustamata seejuures teisi samasuguses sotsiaalmajanduslikus olukorras olevaid rühmi.

Juba pikka aega on püütud saavutada seda, et elamumajandusmeetmed ei piirduks ainult linnadega, et tohiks ehitada ka uusehitisi ja et sedalaadi toetusi võiksid saada ka vanad liikmesriigid, kuna see probleem on omane kogu Euroopale. Võrreldes piirkonna keskmisega märkimisväärselt vähem arenenud ja getostunud alad pärivad kogu Euroopa arengut. Kõikjal Euroopas elab suur osa romidest ebasoodsamates piirkondades, mille arenguks antakse küllaltki suurt toetust.

Tegutseda tuleb kohe ja üheskoos. Sel põhjusel peaksimegi hoolikalt kaaluma Euroopa Liidu tasandil teatud hulga vahendite sihtotstarbelist kasutamist ainult selleks, et mõned kohalike haldusüksuste esimese tasandi alad täielikult korda teha. Väga tähtis on vaadeldavasse määrusse kätkeada integreeritud lähenemisviis, mis tagaks meetmete elluviimise laiemas komplekssemas raamistikus, võttes arvesse ka hariduse, majandustegevuse ja avaliku teenistuse perspektiive. Me vajame poliitiliste parteide ja valimistsüklike ühenduste tegevusplaani, mis arvestab Euroopa Parlamendi seisukohtadega, ja mis kohaste rahaliste ning õiguslike vahendite rakendamisel aitab saavutada tõsist edasiminekut tegelikku sotsiaalse tõrjutuse määra peegeldavate Laekeni näitajate osas.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Regionaalpoliitika eesmärk on majanduslike ja sotsiaalsete erinevuste kaotamine. Euroopa Liidul on 27 liikmesriiki, mis on jagatud 271 piirkonnaks. Igas neljandas on SKT ühe elaniku kohta 75% madalam kui 27 ELi riigi keskmine. See on murettekitav näitaja.

Euroopa regionaalpoliitika annab lisandväärtust kohapeal elluviidavate meetmete kaudu. See aitab rahastada konkreetsetele piirkondadele, linnadele, küladele ja nende elanikele kasutoovaid projekte. Eelmisel aastal oli väga positiivne, et muudeti Euroopa Regionaalarengu Fondi eeskirju nõnda, et kõik liikmesriigid said hakata hoonete energiatarbimise vähendamiseks selle vahendeid kasutama.

Praegu on sellest juba näha konkreetset kasu. Paljudes linnades on hoonete soojusisolatsiooni parandatud, kuid sellele lisandub veel esteetiline väärtus, paranenud elukvaliteet ja väiksemad kulud, mis pole samuti vähetähtis. Mina olen Ida-Slovakiast valitud parlamendiliige, ja meie piirkonna jõukus on kaugel allapoole ELi keskmist. Sestap tervitan uut määruse eelnõud, mille eesmärgiks on kaasata elamumajandusmeetme jaoks abikõlblikena marginaliseerunud kogukonnad.

21. sajandil on ikka veel palju alandavates oludes elavaid kogukondi. Sotsiaalse seisundi tõttu on neil võimatu parandada iseenda ja ka oma laste elamistingimusi. Kohalikel omavalitsustel hakkab nüüd olema võimalus selle rühma liikmeid tasapisi enamuse hulka integreerida. Koos kaasparlamendiliikmetega Slovakiast ja sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonist tervitan ja toetan seda ettepanekut.

Trevor Colman (EFD). – Austatud juhataja! Probleem, mida meie raporti ja Euroopa regionaalarengu rahastamise muutmiselega püütakse lahendada, on väidetavalt kodutute, ehk nagu raportis öeldakse, marginaliseerunud kogukondade probleem. EL näeb lahendusena miljonite eurode kulutamist tuhandete majade renoveerimisele ja ehitamisele.

Algselt oli raportis ette nähtud elamumajanduse rahastamine neis liikmesriikides, kes liitusid ELiga 1. mail 2004 või hiljem. Nüüd aga jagatakse raha kõikidele liikmesriikidele. 2007. aasta Edela-Inglismaa seirearuande kohaselt on Inglismaa edelaosa krahvkondade rahvaarv kiiresti kasvanud ja see on toimunud täielikult rände arvel. Vaatamata tugevale ja üha kasvavale avalikkuse vastuseisule ning paljude taoliste arendusprojektide sobimatule asukohale läheb ELi elamuehituskava Suurbritannias aga mürinal edasi, pööramata vähimatki tähelepanu demokraatlikele protsessidele.

Edela-Inglismaa kohalike omavalitsusjuhtide nõukogule on nüüd antud õigus kontrollida ja kinnitada planeeringuid: tüüpiline ELi näide sellest, kuidas valitsusasutuse ülesanded antakse organile, millel vastavat pädevust pole. Suurbritannias kasvab avalikkuse meelehärm. Piiramatu ja kontrollimatu ränne toidab avalikkuse pahameelt. Suurbritannia elamuehituse rahaline toetamine kannustab üha rohkem immigrante siia tulema ja see teeb juba niigi ettearvamatut olukorra veelgi hullemaks.

Kui raportis ei pöörduta tagasi esialgse kava juurde toetada vaid 1. mail 2004 ja hiljem ELiga liitunud riike, siis muutub Suurbritannia elulaad, eriti maapiirkondades, märkimisväärselt ning see toob kaasa brittide üha kasvava pahameele.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Mina tervitan esitatud raportit ning kiidan Lambert van Nistelrooij'd selle eest, kuidas ta raportiga töötas ja seda viimistles. Leian, et ERDFi määrust tuleb muuta, et riigid võiksid selle vahendeid kasutada marginaliseerunud kogukondadele elamute renoveerimiseks ja ehitamiseks. Riigi ja kohalike omavalitsuste meetmete eesmärgiks peab olema nende kogukondade jätkusuutlik sotsiaalne kaasamine nii maal kui ka linnas.

Olen rõõmus ka selle üle, et kõik Euroopa Liidu liikmesriigid peavad tegema ühiseid jõupingutusi romide kogukonna toetamiseks. Just sellepärast, et romid on suurim aktiivse piiriülese liikuvusega marginaliseerunud kogukond Euroopas. Kuid arvestada tuleb ka teiste kogukondade, eriti seaduslikest immigrantidest ja ajutiselt teistes liikmesriikides töötavatest isikutest koosnevate kogukondade vajadustega. Seepärast on hea, et ERDFi raha lubatakse kasutada kõigi ELi liikmesriikide elamumajandusmeetmete jaoks.

Usun selle programmi edukusse ja loodan, et läheme ka edasi, viies toetuse marginaliseerunud kogukondadest peredele uuele tasemele, luues neile kohased võimalused, aidates leida ja säilitada töökohti, eriti praeguse kriisi ajal. Toetan raportit, kuna see annab ka Rumeeniale juurdepääsu vahenditele, et kergendada linna- ja maapiirkondade marginaliseerunud kogukondade sotsiaalset kaasamist.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) ERDFi käsitleva raporti eesmärgiks on laiendada elamuehitusmeetmete abikõlblikkust meie liikmesriikide marginaliseerunud kogukondadele. Senini said taolist abi vaid uute liikmesriikide linnapiirkondades asuvad marginaliseerunud kogukonnad. Otsesõnu öeldes tähendas see, et taolised kogukonnad ei saanud tegelikult oma halva kvaliteediga eluaseme väljavahetamiseks abi kasutada, kuna suurem enamus seda liiki kogukondadest elab maapiirkondades ja varjupaikades.

Küsimus taandub siin tegelikult ühe tegematajätmise likvideerimisele: nimelt andes liikmesriikidele ja nende piirkondadele rohkem võimalusi kujundada oma poliitikat nende kogukondade spetsiifiliste probleemide leevendamiseks.

Samuti olen rahul liikmesriikide võrdse kohtlemisega, sest abi ja integreerimist vajavad marginaliseerunud kogukonnad peavad saama abi kõikjal, olenemata liikmesriigist.

Kui me võtame selle vaesusevastast võitlust ning inimväärikust toetava tähtsa raporti esimesel lugemisel vastu, siis on seda võimalik kiiresti ellu viia majanduse elavdamise kava raames, reageerides nõnda operatiivselt ka kriisile, mis kõiki puudutab.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Euroopa ühtekuuluvuspoliitika loodi selleks, et anda oluliste rahaliste vahendite toel reaalseid vastuseid küsimustele, mis kerkisid üles seoses teiste Euroopa poliitikatega. Ühtekuuluvuspoliitika eriline eesmärk oli aidata kõige hapramas olukorras olevatel liikmesriikidel tulla toime siseturu konkurentsiga.

Nüüdseks on selle poliitika peamiseks ülesandeks leida lahendusi piiride avanemise ja isikute vaba liikumise tagajärjel tekkinud probleemidele. Piiride avanemine ja vaba liikumine on küll väga head, kuid selle tulemusena võivad tekkida ajutised raskused. Romide elutingimuste küsimus on seotud ka piiride avanemisega. See on Euroopale iseloomulik probleem. Seetõttu on ainult õiglane, et kõik liikmesriigid võivad Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERDF) abi kasutada selleks, et romidele eluasemeid luua ning näidata nii tõelist eurooplastevahelist solidaarsust.

Esitasin regionaalarengukomisjonile mitu muudatusettepanekut, kus taotlesin selle meetme laiendamist kõikidele Euroopa Liidu liikmesriikidele. Mul on hea meel, et mind kuulda võeti ning ma toetan kahel käel muudetud teksti.

Leian, et ERDFi kaasrahastatavate elamumajanduskulude abikõlblikkuse laiendamine peaks sundima meid ka muid võimalikke keskpika ja pikaajalise perspektiiviga arenguid kaaluma, olgu siis teatud strateegiliste prioriteetide rahastamise abikõlblikuks tegemise või sihtfinantseerimise abil.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Minagi tervitan ERDFi määruse muutmist ning usun, et see on konkreetne vahend, mis aitab oluliselt kaasa tõeliste üleeuroopaliste lahenduste leidmisele romide kogukondade elujärje parandamisel vaatamata sellele, et vahend ei ole ette nähtud ainult romidele, vaid ka teistele marginaliseerunud kogukondadele.

Tahaksin öelda rändest kõnelnud kolleegidele, et erinevuste vähenemine ja elutingimuste paranemine pigem ei soosi rännet, ning usun, et ka praegusel juhul võime sama tulemust loota.

Loetleksin mõned põhimõtted, mida peaks kindlasti selle määruse ning selle rakendamise juures silmas pidama. Väga oluline on teha vahendid kättesaadavaks lisaks linnapiirkondadele ka maal nõnda, et elamufond suureneks nii renoveerimise kui ka uusehituse arvelt. Eraldatuse vähendamine tuleb seada oluliseks eesmärgiks ning lähenemisviisi peab olema integreeritud ning kombineeritud haridus- ja tööhõiveprogrammidega, et tagada jätkusuutlik, kestev lahendus. Lubage mul rõhutada, et eesistujariikide kolmiku üheks tähtsaks prioriteediks on romide olukorra parandamine. Eesistujariik Hispaania on selles suunas olulisi samme teinud ning Ungari liigub eesistujana samas suunas.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Esiteks tahan kiita kolleeg Lambert van Nistelrooij'd usina töö ja eestvedamise eest selles tähtsas valdkonnas!

Arvan, et paljud inimesed püüdleval selle poole, et omada maja, ja see meenutab mulle ühe Iiri poeedi paari luulerida, mida ma ammu aega tagasi kord lugesin, see kõlas umbes nii: „Oh! Oleks mul ometi majake! | Oh! Oleks mul kolle ja järi ja muu! | Oh! oleks mul puhvetis ilusad nõud, | ja pliidi ees alati puud!”.

Minu meelest aitame meie siin täna paljudel inimestel kogu Euroopa Liidus, eriti aga romidel, seda unistust ellu viia.

Samuti on osutatud vajadusele laiendada toetust teistele marginaliseerunud kogukondadele. Arutasime seda küsimust ning tegime vastava ettepaneku. Pean siinkohal silmas oma kodukohta Limerickis, kus mõned piirkonnad, näiteks Myross ja Southill, on raskelt kannatanud uimastiäri ja sellega seotud vägivallategude tõttu. Nüüd peab asuma kardinaalsetele ümberkorraldustele, et sealset õudset olukorda leevendada.

Ettepanekud võimaldavad seda ning teisalt on väga tähtis anda uut hoogu ehitussektorile, mis majanduslanguse tõttu on kõikjal Euroopa Liidus ränga hoobi saanud.

Nõnda siis tegutseme õigel ajal ning meie tegudest saavad abi enim marginaliseerunud, et nendelgi võiks täituda unistus oma majast, koldest, järjest ja ilusatest nõudest.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) ERDFi rahastatavate elamumajandusmeetmete abikõlblikkuse laiendamine marginaliseerunud kogukondadele aitab liikmesriikidel Euroopa vahendite kasutamist parandada. Minu isiklik arvamus on see, et abikõlblikud peavad olema kõik liikmesriigid.

Määrust (EÜ) nr 1080/2006 muudeti hiljuti selleks, et kõik liikmesriigid võiksid parandada elumajade energiatõhusust. Uues tekstis sätestatakse määraks 4%. Teksti ühtsuse ja bürokraatia vähendamise eesmärgil võiks ehk meiega sama protsendi säilitada.

Uute sätetega nähakse ette vajadus toetada arendusprojekte linnapiirkondades, mida ohustab füüsiline halvenemine ja sotsiaalne tõrjutus, toetust pakutakse ka marginaliseerunud kogukondadele. Siia kuuluvad ka looduskatastroofide, näiteks maavärina või üleujutuste tagajärjel kannatanud alad. Austatud juhataja! Lõpetuseks soovin, et komisjon ühendaks jõud liikmesriikidega ning kasutaks 2010. aastat rakenduskavade revideerimiseks, eesmärgiga suurendada Euroopa raha kasutuselevõttu sotsiaalelamufondi paremaks muutmisel.

Jan Březina (PPE). – (CS) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! On tuntud tõde, et praeguse majanduskriisi käes kannatavad enim sotsiaalselt haavatavad kodanikerühmad. Seetõttu on mul hea meel, et EL otsib viise nende inimeste abistamiseks. Linnades elavatele marginaliseerunud kogukondadele on ka praegu võimalik Euroopa Regionaalarengu Fondist toetust saada, kuid sedalaadi meetmed on olnud maapiirkondade elanike jaoks senini praktiliselt välistatud ning nad on pidanud hakkama saama rahaliselt nõrgema Maaelu Arengu Fondi toetusega. Olen veendunud, et taoline rahaline ebavõrdsus tuleb kaotada. On tähtis, et ei aktsepteeritaks ainult olemasolevate hoonete uutega asendamise kulusid, vaid ka olemasolevate elamute renoveerimise kulusid. Nii avarduksid võimalused märkimisväärselt ning ka meetmete tõhusus oleks suurem.

Eriti uutes liikmesriikides on nende kogukondade eluasemed sagedasti kriitilises seisus ja vajavad kiiret ja otsustavat avaliku sektori sekkumist. ELi tõukefondid on liikmesriikide iseenesest ebapiisavatele riigisisestele vahenditele tõhusaks täienduseks, et tekiks põhimõtteline pööre paremuse suunas.

Olen igati nõus, et viidatakse konkreetset romidele, kes on suurim sotsiaalselt marginaliseerunud kogukond, kuid samas leian, et romidele suunatud meetmed ei tohiks välistada toetust samasuguses sotsiaalmajanduslikus olukorras olevatele teistele rühmadele.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Kõikjal Euroopa Liidus on inimestel raskusi oma kodude renoveerimisega, aga olukord on eriti keeruline just uutes Euroopa Liidu liikmesriikides. Neid ühendab nimelt sarnane olukord päranduseks saadud hõredate kortermajadega, mida on kulukas ülal pidada ja mille renoveerimine edeneb kas väga aeglaselt või üldse mitte. On väga oluline, et selle määrase reguleerimisala ei oleks piiratud vaid suurte sotsiaalselt isoleeritud kogukondadega, vaid selle sätteid saaks kohaldada ka sotsiaalselt enim haavatavatele rühmadele, nagu puuetega inimesed, vaesed, puudustkannatavad noored pered, sisserändajad ja teised, kes samuti on sotsiaalselt isoleeritud ega oma võimalusi oma kodude renoveerimiseks. Olen veendunud, et tõukefondide abi kasutades võimaldab vaadeldav dokument igal Euroopa Liidu piirkonnal investeerida sotsiaalsesse infrastruktuuri, tagades nõnda inimestele eluaseme ja vähendades seeläbi mitte ainult sotsiaalset isolatsiooni, vaid aidates kujundada kõikjal ühenduses stabiilse sotsiaal-, majandus- ja keskkonnakaitsepoliitika.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Euroopa Komisjoni ettepanek Euroopa Regionaalarengu Fondi määrase muutmiseks näeb ette elamumajandusmeetmeid ainult linnapiirkondades ja ainult olemasolevate elamute renoveerimise vormis. Maapiirkonnad on välja jäetud ja see tähendab, et paljud Kesk- ja Ida-Euroopa riikide marginaliseerunud sotsiaalsed rühmad ei saa neid meetmeid kasutada. Põhjuseks on see, et uutes liikmesriikides elavad kõige vaesemad, sotsiaalselt tõrjutud rühmad oma viletsa materiaalse olukorra tõttu enamasti maal.

Minu arvates teevad muudatused määrase paremaks, pakkudes kaitset ka väljaspool linnasid elavatele kogukondadele, toetades märkimisväärselt ka seda tööd, mida teeb Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond. Sedalaadi muutus lubab parandada materiaalsel olukorda kõige vaesemates kogukondades, kus inimesed on ebasoodsas seisundis oma elukoha tõttu. Põhjuseks on see, et uutes liikmesriikides on elatustaseme erinevused linna- ja maaelanike vahel palju suuremad kui Lääne-Euroopas. Selles Euroopa osas määrab kahjuks varanduslik olukord ikka veel juurdepääsuvõimalused haridusele, tööle ja kultuurielus osalemisele. Sotsiaalselt enim tõrjutute eluaseme tingimuste parandamine annab neile võimaluse oma sotsiaalset seisundit parandada ning tõukab enesearendamisele. Kohalikud omavalitsused ning valitsusvälised organisatsioonid peaksid ühendama oma jõud sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Lubage, et esmalt tõstan esile raportööri Lambert van Nistelrooij'd, kes töötas kõvasti konsensuse saavutamise nimel ning oli alati valmis teiste pakutud ettepanekuid oma raportisse võtma!

Homme hääletame ERDFi määrase muudatuste üle, mis on eriti olulised nn vanade liikmesriikide, sealhulgas Portugali jaoks. Muudatustega laiendatakse ERDFi vahendite kasutamist marginaliseerunud kogukondade elamumajanduse korraldamiseks. Seni sai neid rahasid kasutada vaid linnade arendustegevuseks.

Minu ja mu kaasliikmete pakutud ja enamuse regionaalarengukomisjoni liikmete poolt heaks kiidetud muudatused võimaldavad lisaks esialgses eelnõus ettenähtud uutele liikmesriikidele sellest rahastamisvahendist osa saada ka vanadel liikmesriikidel.

Tegin seda selleks, et vältida minu meelest ohtlikku pretsedenti, kus kõik vanad liikmesriigid jäetakse sellest meetmest ja suure tõenäosusega ka muudest ühenduse abisaamise võimalustest kõrvale. Niisugune lähenemine ei ole arukas, kuna eluasemega on probleeme nii uutes kui ka vanades liikmesriikides.

Kasutan võimalust veel kord rõhutada, et Euroopa Liidu liikmestaaž ei saa olla tõukefondide vahendite eraldamise kriteeriumiks ja sellisest kriteeriumist tuleb otsekohe loobuda.

2013. aastale järgneva perioodi ühtekuuluvuspoliitika läbirääkimiste aluseks peab olema territoriaalsele ühtekuuluvusele suunatud solidaarsus, ning neid piirkondi, mis on ennast näidanud eeskujulike ühenduse abi kasutajatena tuleb tunnustada, mitte karistada.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Seoses tänase aruteluga tahaksin osutada vastuolulisele ettepanekule muuta komisjoni 2006. aasta määrase artiklit 47. Selles nõutakse, et elamuarenduseks valitavad alad peavad vastama vähemalt kolmele samas artiklis loetletud kriteeriumile. Kuid uues määrases piisab kvalifitseerumiseks vaid ühe kriteeriumi täitmisest, mis praktikas tähendab seda, et aladele, mis kriteeriume ei täitnud, on võimalik toetust küsida, viies nende seisundi õiguslike nõuetega kooskõlla. Näiteks kriteeriumi „vähene majandustegevuse tase” on maapiirkondadesse ehitatud uutes elamurajoonides väga kerge täita. Ja siis satub abi mitte kõige hädalisemate, vaid hoopis kinnisvaraarendajate ja jõukate uuselamurajoonide asukate kätte.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Austatud juhataja, austatud volinik, lugupeetud kolleegid! Selge on see, et eluasemeküsimustega on Euroopa tasandil raske tegelda, kuna need ei kuulu tegelikult Euroopa Liidu pädevusse. Samas mõistetakse üldiselt, et kvaliteetsete elamute ehitamine on sotsiaalse ühtekuuluvuse saavutamiseks ning komisjoni majanduse elavdamise kava eduks vajalik.

Seepärast ongi mul hea meel, et tõukefondide vahendeid kasutatakse üha rohkem elamumajanduse ja eriti hoonete energiasäästlikkuse investeringuteks, kuid sellest veel ei piisa. Sellepärast peame ettepanekust kaugemale püüdlema, võttes eriti sihikule kodutud, keda Euroopas arvatakse olevat umbes kolm miljonit.

See on põhjus, miks 2010. aasta teises pooles eesistumist algustav Belgia on selle üheks oma prioriteediks võtnud. Loodan, et nii tõuseb teema ka Euroopa päevakorda ning saame sellega formaalsemalt töötada. Meie ülesannete hulka kuulub muu hulgas kodutute arvu täpse kindlakstegemise meetodite väljatöötamine, et avalikkust sellest teavitada ning suuremat toetust sotsiaaleluasemetele saavutada.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Tean, et raport käsitleb esmajoonelise romide perekondi ja teisi taolisi rühmi.

Tahan rõhutada, et kõik inimesed väärivad ja vajavad oma eesmärgi täitvat sotsiaalset eluaset. Kuid parlament ei tohiks unustada, et ka tavalistes kogukondades, olgu linnakeskustes või maapiirkondades, elab palju selliseid inimesi, kelle eluase on väga viletsas seisus ja kel pole võimalik korralikku elamist hankida. Neil inimestel on tarvis teada, et meie parlament tunnustab ka nende vajadusi. Nemad on just niisama marginaliseerunud, olgu põhjuseks vaesus, uimastid või kuritegevus.

Põhja-Iirimaal on sotsiaalelamute ehitajate jaoks üheks probleemiks riigihanke eeskirjad. Kuigi eeskirjad on mõeldud õiglaste konkurentsitingimuste tagamiseks kogu Euroopa Liidus, kaasnevad nendega negatiivsed mõjud, mida ei osatud ette näha ja mis takistavad marginaliseerunud kogukondade jaoks hädavajalike sotsiaalelamute ehitamist peamiselt raskuste tõttu kruntide hankimisel, sest kuni viimase ajani olid turul peamiselt maaga spekulandid.

Põhja-Iirimaal on see suuri probleeme tekitanud ning läinud aastal tuli sellepärast programmi kavandatud 1500 sotsiaalelamust 500 jaoks asendus leida.

Ka nendele teemadele tuleb tähelepanu pöörata. Loodan, et meie täiskogus vaadeldakse neidki küsimusi kui marginaliseerunud kogukondade eluaset puudutavaid hädasid.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Elamumajandusmeetmete abikõlblikkuse uued eeskirjad on hea näide sellest, kuidas sama raha on võimalik tõhusamalt kasutada ilma et oleks tarvis rohkem kulutada.

Esimese sammuna lihtsustati eelmisel aastal Euroopa vahendite kasutamise eeskirju energiasäästu tõhustamiseks. Sellega seoses tahan vaid öelda, et tegemist oli õige pisikese sammuga ning et lubatud protsendimäär tuleks uuesti üle vaadata. Teise sammu astume täna.

Mõlemal juhul kohandati tekste, mis olid osaliselt koostatud aegadel, mis praegustest vägagi erinevad. Sellepärast arvangi, et ehk ei oleks paha üle vaadata Euroopa vahendite kasutamise teisedki aspektid muutmaks kriteeriume, mis enam tänastele vajadustele ei vasta.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) 2010. aasta on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta. Kahjuks kannatab aga suur hulk inimese äärmise vaesuse ja marginaliseerumise tõttu ning see ei ole sugugi kooskõlas Euroopa Liidu põhimõtete ja väärtustega. Praegune majanduskriis on need kogukonnad ilmselgelt veelgi haavatavamaks muutunud. Seepärast on mul väga hea meel algatuse üle, mis avarab Euroopa Regionaalarengu Fondist abi saamise tingimusi, sest tegemist on tähtsa ja olulise vaesusevastase võitluse vahendiga.

Elamistingimuste halb kvaliteet nõuab minu arvates kiirendatud korras finantsabi andmist. Rahalist toetust tuleb anda nii linna- kui ka maapiirkondade elamumajandusmeetmetele. Peale selle ei tohi rahalise toetuse eraldamisel teha vahet romide ja teiste sarnases olukorras olevate kogukondade vahel.

Paweł Samecki, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Kõigepealt tahaksin tänada raportööri tehtud töö eest! Hindan seda väga. Mul on kaks märkust arutelu sisulise külje kohta. Siin avaldati muret täiendava rände vormis ilmnevate võimalike kõrvalmõjude kohta. Tegelikult ei ole ettepanek mõeldud rännet motiveerima. Selle eesmärk on toimetulek praeguse olukorraga. Pigem tuleks seda näha rännet mittesoodustava meetmena, nagu Kinga Göncz osutas.

Teine sisuline märkus: komisjon on loomulikult igati valmis rakenduskavasid uuesti üle vaatama. See sõltub liikmesriikide ja piirkondade vastavatest algatustest, kuid meie vaatame sellistele muutustele väga hea pilguga.

Lõpetuseks tahan avaldada heameelt arutelu üle, mille käigus parlament kinnitas, et on kindlalt valmis marginaliseerunud kogukondi kaasama. See on järjekordne samm avatud ja kaasava Euroopa 2020. aasta strateegia toetuseks. Loodan, et võime arvestada sellega, et riikide ja piirkondade võimud uusi vahendeid hästi ära kasutavad.

Lambert van Nistelrooij, raportöör. – (NL) Olen muidugi lõpmata tänulik toetuse ja ülesnäidatud loova suhtumise eest, kuid praegu tahaksin siiski teile meenutada, et me ei ole veel finišis. Me võime küll raamistiku paika panna, kuid siis tuleb välja töötada kriteeriumid ja see on kindlasti erakordselt põnev, sest rahaga saab kõike teha, sealhulgas halbu asju, mis mulle endiselt veidi muret tekitavad. Seda meenutan ma kindlasti ka uuele volinikule ning nõukogule.

Teiseks tahan ma osutada, et siin on teatud mõttes tegemist ju vabatahtliku raamistikuga. Seda pakume liikmesriikidele nüüd õigusakti vormis. Ei ole aga teada, kas ka nemad seda prioriteetseks peavad. Seetõttu kutsun ma Euroopa Komisjoni üles aktiivset teavitustööd tegema, sest tegemist on põhimõttelise valikuga! Meile on täna öeldud: „Teie valite Euroopa eest”. Uue, sotsiaalse näoga komisjoni jaoks on oluline, et me osaleksime aktiivselt rakendamises. Asjaomased sotsiaalsed rühmitused peavad olema samuti elluviimisse kaasatud, sest nii saame parema ja jätkusuutlikuma tulemuse.

Tahaksin veel kord kõiki tänada ja loodan, et homme läheb kõik hästi! Peame kogu teemat hoolega silmas ja jälgime, kuidas asjad kohtadel edenevad.

Lõpetuseks veel nii palju: see, et just meie õigusloome pakett uue lepingu alusel esimesena vastu võetakse, tuleneb sellest, et me seda teemat niivõrd tähtsaks pidasime.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeva keskpäeval.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Ádám Kósa (PPE), kirjalikult. – Olen kindlalt veendunud, et komisjon tegi õigesti, kui tuli välja ettepanekuga muuta Euroopa Regionaalarengu Fondi käsitlevat määrust (EÜ) nr 1080/2006 seoses marginaliseerunud kogukondadele ettenähtud elamumajandusmeetmete abikõlblikkusega. Lisaks leian, et ka nõukogu mõistis ettepaneku olulisust ja nägi uue, integreeritud lähenemisviisi vajalikkust. Kesk-Euroopas, eriti Ungaris, elab väga lagunenu ja vanades elamutes palju raskete puuetega inimesi. Paljud neist olid enne II maailmasõda mõisad või lossid, kuid kommunismi ajal vajusid need unustusse ühes sinna mahajäetud inimestega. Tean, et paljude rasketes oludes kogukondade puhul on tegemist eriliste asjaolude ja probleemidega ning olen veendunud, et meil tuleb arvesse võtta ka finants- ja majanduskriisi tagajärgi. Me peaksime ühes kodanikeühendustest sidusrühmadega toetama selliseid muudatusettepanekuid, mis on suunatud suuremale projektide integreeritusele, mis ühtaegu hõlmavad ehitussektorit, turismi, tööturgu, maaelu arengut ja sotsiaalset integratsiooni. Me ei saa lubada, et Euroopa maksumaksjate raha kasutataks projektidele, mis kuhugi ei vii. Meil tuleb otsida tõelisi lahendusi.

14. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

15. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 20.10)